Copiese la portada

M. S. 4.º perg.º con 250 hojas utiles sin foliar, bien tratado, completo.

R. = Garcia de Trinitate.

NVBES TVA PROTEGAT ILLOS. Num 14.
IN COLVMNA NVBIS DVCTOR EORVM. 2. Esd. 9.
Palladij flores pulchrum est in Nubibus omen
Panditur his sacra lux; fertilis unda fluit.
S. Bartholomæus.
S Iacobus Major.
Florete flores quasi lilium
Eccli. 39.
In Columna nubis loquebatur
ad eos. Ps. 98.
PONIS NVBEM ASCENSVM TVVM. Ps. 103.
SS. APOSTOLOR. BARTHOLOM. ET IACOB. MAIORIS. + COLLEG. GRANATENS.
A. MDCCXV.

Controversiæ Scholasticæ de sanctissimo Trinitatis Mysterio in tq. 5tæ Angelici Præceptoris a Q. 27 usque ad Q. 43 eiusdem

Supremæ Majestati Unicæ in natura, in Personis Trinæ, Matri purimæ, l a 1o sui animatis instanti au reo altissimæ Deitatis taber naculo; S.S. Parenti D. Ignatio de Lo yola Scia Cœlitus in fusa huius arcani mirifico elucidatori amanter, et humillime sacratæ.

Prolusio.

Fore nunquam vestri votis condulgens descendo sublimes Tri nitatis fastigium, et gaudeo, tum quod quod huius altissimæ nostræ myste riæ sacramentum ve l a teneris annis affectus sum, tum quod affectus noster conjunctum ingenioli mei conceptu, quod de si cultius magnum attribuend. Ma in ipsa longe, certe, saneque in infinito spatio vires nostras superat. Descendo nunquam Divinis olympum, nunc sum, cuius tranquillitas nullo ven=

tory flatu turbad, et qß caligo Syma circu(m)dat.

Ds lucē habitat inaccessibilē, clamat Apglus. In ma lux, in Trinite inacessibilitas invenit. In esse unitate

existit Ds, l psonali raoe mostis, et in psonary plute vere e Ds absconditur, posuit m tenebras pati= bulis suy, in dieb eternitis ortus e Sol Jirg Sapis et ante luciano tpe, utpote ante lucifery genitus, w dixod in obscurite, et tenebris natis raois ding generaog emanasse. Ita oportune obsd S. Ciril lus Alexandrinus, ey qcul abstit horror, qß al ta inicit nox, albus erigendus e animus, q luce, qß pse Dinus Sol adsui cong in Scripturis, siliys, et PP. Subministravit, qfunda bis glasimd myste ria, nec timendy sane ofty nostri ad glorig tsß Majestatis Scrutatores, ad qsq trinity Filius, qui So lus Patrz novit, nobis revelaveret.

Distribuo operis.

Lē Itroa disa in

ptes, sbdisa in Ines, et arlos toty absolvit opus. In 1a trinitis cognility et xtq. In 2 divas pcessioes, seu origines. In 3 dmy ung qß q sanctis ssmis vestry bisplao obicamus. Irradiet q mentes nra

lumen a luminis ostendens, nedum utilissimum quo-
rimus verum, periculosis falsitatis tenebris complicamur,
nam neque periculo tius alicubi (ubi aliquis Agni) errat,
nec labori operosius aliquid quaerit, nec fructuosius aliquid in-
venitur.

Controversia Prima

De cognoscibilitate et auctoritate Mysterii Trinitatis an

In hoc mysterio potius,

quod vacat legamus aiebat Nazianzenus, et merito,
quoniam in scrutandis generis hoc congruenti arcani notitia,
sed superioris fidei lumine non erudiendi. Hoc sciunt alio-
rum praesentiis Controversiis discursu, constat in huius arcani
notitia solo fidei radio posse inniti. Adversa ergo.

Pars. 1. De Cognoscibilitate Mysterii.

Quaestio. 1.

De Naturali Mysterii Cognoscibilitate.

Articulus. 1.

Utrum intellectus creatus possit naturaliter eandem cognoscere Trinitatem?

Celebris fuit Gnosticorum

error Valentini Martionis Saturnini Basilidis,
et Sequacium, quorum complurium refert S. Irenaeus lib. 2

Cap 18 jacentis, se rigorose sumi Trinitatis mysterium.
Cortimiatur a Raimundus, sunius assensu secundo
quidam Trinitatem demonstrare ut gentiles, et mahome-
tanos convincere posset. Scoto P. Vazquez benigne sumi
quaedam rationes de demonstratione acquisita non sunt propria
naturalia sed supernaturalia. Potius potius, consuetis rationibus
pertractas estimat P. Montoya, et merito: quia suarum
non demonstrationes nisi fuerunt congruentiae pro-
di, quia rationes ait pater Ortega reservandas pro Ange-
lo Vitorino, Ricardo, Enrriquo, et Aureolo viris
eque doctis, ac Chalices, qui si aliquo exprimunt
mysterium Trinitatis posse demonstrari, intelligendi sunt supposita
fidei principiis.

2 Dotrina Chalicos certa est, mysterium Trini-
tatis non posse naturali lumine demonstrari... Seclusa
omni revelatione, et instructione, aut speciali solatio data
a Deo. Et dotrina reputat de Fide Eximius D.
lib 10 de trinitate Cap 11. Ab ea non dissentit Scotus,
addit tamen, saltem in Angelo esse posse evidentem cognitionem
Trinitatis per actum naturalem, ac proinde antecedenter
revelationem, si nimirum Angelo Deus infundat species...

ad hujus cong. hend[i]. Sic sa supit poly spe-
cieg, qq. sq. Supra ng, qats n. nesso spectevd angeo;
psatt inse ednalis, d sportiota nali acviti zttche
Anglu. Cotio hita pro hujus spe dit sple, q
hevd p. medig vegtaos myst[er]ij inse.

Angss vety Chali-
cg stabilig, f mio, zpod ab ouo revelaoe posse davi
in zttctu cro cong aphsivg detrite imo, d asen
sy sadavy, lt cooty zprudn; sed n rapgad qd ho
omnilis zpradn asentiat. ~~Prte~~ esimo, vi Dory pluriti. + Soli
~~Smio~~ etj, qvy pcedere de qpod zttctu cro, sive hu
ny, sive Angico, l xtuti, l soli, qs divsime dstu
tus pt dsiravi, d xtadsitq ti dirse oriund dsa
tes. 1o zttctus pt dsiravi and ad og elevaog et
revelaog; d querit an pi evdn, aud saltz pali
+ drits cognera, hj dsas soluda e pnti Lone.
2o pt dsiravi zttus revelaoe zstructus, aud so ele=
vaoe, et querit an ita zstutus pi heve evidenty,
aud paly cong Mystij.

Sit nra 2o: seclusis revelaoe, + indita
zstruoe Di, d spe sglavit +~~dsta~~ a D.o nostj zttus

cuius eodem natura conceire mysterium Trinitatis. 3° [illegible]
[illegible] est et scrutanda, de quo Prov. 30: quod nomen
est eius, et quod nomen filii eius, in quo S. Hierony-
de Dei Patris, et Filii nomine dicit, cuius mysterium secu-
laris sapientia non scire, non potest quibus viribus cum Deum cone-
re potest. Math. 11: nemo novit Filium, nisi Pater,
et cui voluerit filius revelare, quibus verbis utitur
[illegible] Antiochenum in professione fidei ad [illegible] An-
tiochenum [illegible] [illegible] Dei utriusque mediorum [illegible] he-
mus revelante filio eius sicut ait nemo novit
Filium.

Christus Dominus Petrum laudans [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ita loquitur Math. 16: Caro et sanguis non
revelavit tibi, sed Pater meus [illegible]. Supra quod S.
Cirilus Alexandrinus de [illegible] incarnatione: non [illegible]
curiosum noli inquirere non in [illegible] [illegible] sapientia, aut
mundanum sensum [illegible], et ab utroque aliena: beatus
es Simon Bar-Jona, inquit Dominus, quod caro et san-
guis [illegible] filii Dei [illegible] celeste [illegible] [illegible]
[illegible]. Ex his [illegible] paginis autoritatibus [illegible]
[illegible] [illegible]. Non potest eodem natura [illegible] mysterium [illegible],

cuj notia excedit revelatione divina, d[e] cuj notitio i[n] potestis sapientiae secularis idest, corp: et notia mysterii trinitatis excedit revelatione divina, ut constat ex Evang. citato, et cuj notia in potestis sapientiae creat., ut constat ex prov. de texta xta S. Stevonis. explicatione: 8o mysterium trinitatis non pt eodem naliter cogni.

In h[ac] veritate comprobanda consonant Ecclesiae PP. Leontius in Iecti[one] Nizeno tom 1 dcillery fol. 529: mysterium h[oc] sanctum atque adorandum, d[e] substantialis trinitatis omnes ultra omnem sermonem superat, et sola fide potest comprehendi. S Ambros lib 1 de fide, de graa: impossibile est generationis scire secretum, mens deficit. vox silet. S Augus 15 de Trinitate Cap 6: quis disputandi modus quaque ut tradi vis inter vis, atque in forma quae vivacitas rationis, quae acies cogitationis ostenderet tunc quod dixi, quomodo est Trinitas. Et tract 1 in Joannis supra illa, in principio erat verbum, etc. ait: audeo dicere, fratres, forsitan nec ipse Joanes dixit, ut est: quod ho dixit, dixit d[e] Spiritus a Deo, et tq ho: quod Spiritus dixit aliquid, sin Spiritus ed dixi sed nil. Inde plurimis aliis PP passim videndis apud Acti, S Thomas hic Inc 32 art 1: impossibile est rationem nalem ad Trinitatis

cony mary [illegible] pvire.

Noandu[m] est 1. mentum [illegible] potentie ionis naturalis cum trat[ur] ad Trinit[atem] depre[he]ndendam superna[tur]alis excedentis sphaera[m] nat[ura]lis intellectus cre[ati], ne [illegible] cum [illegible] ad alias nat[ura]s [illegible]. Ex Scriptura, PP. rat[ion]e q[uoque] & [illegible] deducta d[icitu]r ... firmo. Noandu[m] est 2. [illegible] plicem platum Scoti relatum [illegible], [illegible] cognitio [illegible] po [illegible] ex Scriptura, & [illegible] argum[en]tum in Trinitate cog[no]scit[ur] Trinitas ita colocata supra [illegible] cum su pra nulla ag[ita]ntur [illegible] atq[ue] [illegible]. Mito rat[ione], q[uia] [illegible] utit[ur] Exim D. [illegible] Scotus, [illegible] Trini tatis potest mediante la[umine] sp[eci]e fere [illegible] Trinitatis; q[ui]m hanc ad [illegible] trare. [illegible] potentis est cognitio nalis [illegible] Trinitatis; [illegible] Trinitatis [illegible] supernalis Beatitudo cognos centis. [illegible] potentis est cognitio Trinitatis pota m[edi]ante la[umine] sp[eci]e.

Nodum est 3. autoritatib[us] su pra potentis [illegible] rerum, eas [illegible] aud [illegible] [illegible] aud [illegible] Cristus hic [illegible]. Igitur Scriptura [illegible] & [illegible] [illegible] mysteria [illegible] scrutabi lis supra humanum tactum, supra [illegible] Angelicum su pra [illegible] D[omi]n[u]s n[ost]er [illegible] ad [illegible] [illegible] lumen supernaturale recurrunt [illegible] Trinitatis notitia [illegible] [illegible]

lqd posse, qd nla ora ped iustigare, qto ma
t fatendum erit, de Auctore oiu facilius Deo,
d Trino. Dcendus e, mirus qz illius cro, et
te ee qz pole atgere solo nat lune ss Tritis mys.

Artus. 2.

Obtioes solvuntur.

Obtio 1: ... illens nalli
uno bono dpetere sumq. d qsitq Inicaos: d ui
nalli e n posse dari qsitq Inicaos ad extra: q
nus nalli e dari qsitq Inicaos ad qtra, h e, in dni
s. Mar eao qstad, qd bonq e dnicale d difus
liu, sumq bonq erit qsite, d sume lu Inica
d diffusivq. Obtio n fad qsonarq Tritq qsim so
xos qsonis stat qsita, d suma Inicao. Ad obtioq
marq: sumo bono dpetere sumq syncatgate
aoq, Ddo marq: qsitq catgate Inicaoq, nomarq.
caoe sumi boni, d qsiti e ea magq, d magi qticalq
tro, d ita ad extra qticalee, qd poles sit qsqteo
d qsteores crq, dni tro h dnicalitas qstadui
s; a sed evidd n dstad dnicalitas ad qtra q 2,
q qsonaq ita nec q 3.

Instas: eque difficile ē bono sim=
plici complexo dicamus actualis simplici complexa, et ex parte tri,
ac ē difficilis bono simplici complexo actualis inclinatio simplici
complexa; et quod hec ē difficilis bono simplici complexo, ut demonstri
ke [illegible] complexa: ergo et illa ē difficilis bono simplici complexo, ut demons-
tri a bove complexa. Distinguo: eque difficilis ē ex parte rei bo
no simplici complexo etc. Distinguo: eque difficilis ē ex parte rei,
et eque apparenter difficilis ratione naturali, nego. Itaque difficultas
non procedit a e minor. difficilis ex parte rei bono simplici complexo inclinatio
actualis complexa simplici, et hec est apparenter difficilis ratione naturali:
ratio naturalis demonstrabilis ē. inclinatio actualis simplici complexa
licet in re difficilis bono simplici complexo, ratio naturalis convincit ra
tio apparentes, tamen adeo efficaces, ut non possit sibi talis incli
natio persuadere eodem, aut ut sequitur, aut ut possit.

11 Obiicio 6: e

videns ē generare sibi similem cum perfectio: ergo videns ē Deo
Deus cum perfectio generans tibi simul filius: ergo videns ē in Deo
dari prius generans et tertius generans. Distinguo: in Deo dari
complexa displacentia in peccato, et non in peccato tertius complexus et
extra Deum: ergo in peccato tertius complexus, et extra Deum. Obiicio a
tamen quia divino verbo, et tamen sto videndi cum virtute generans

altius tri, cy ubi, dispus intus haud sufficere effectum.
Dein. evidens e operave sibi sole cu effectu, ita ut opo-
ty effectu, ideo ant: ubi stat in ..., ds puncto n operan-
tib, aliqs, ita ut opty n effectu, ideo ans. Ad praeced.
marg: dato effectu complacere in producto supposita poli tri produ-
cibilis, effectu, ideo marg, n supposita tali polite no. Ratio
ralis relicta est eodem comparare ti ... Deus
effectu complacuit in producto, si producti specie sui ipsius. Ce-
ry n est eodem conere justificatione ...

12 Notio 3: ubi datur
prius effectu effectu datur producti effectu effectus, alterius frustra
erit la potentialis prius: et evidens e dari in Deo ..., et
voluntas, que sit prima effectu effecta: ergo evidens e, dari in Deo prius
causa effectus productus ... , et effectus effectus sub volunt. produ-
ty. Maior dimitti sit ... Maior est stat in opera, que e pri-
y effectu effectus, et effectus n correspondet producti effectu effectu.
Mir, quae extra se palam ..., et voluntas n Deo si sit prima
producta: ratio in prius producti ad extra sit ... pro valendo.

13 Instas: quicquid effectu producit ubi relativa
... et evidens e, Deus ... : ergo evidens e Deus produ-
ubi relative ... producibile; et ti ubi sed eu sole ...

aeidale dt ꝯᵒ pprioꝝ et ꝑsisᵉ bed ea ꝯsᵐ una vꝫ ꝑduu

lite: gᵒ iodens i dari in Dᵒ vbꝫ ꝑdutꝫ rlis ꝯsꝫ a ꝑ

ducilite, ꝑsi ꝑ ꝯsubtiale. Idꝫ argtꝫ ꝑbt in opaoe ꝫmen

te voltis, ut ꝑdᵒ eta Spus Sti. Instta ꝑad ꝑilit, vbꝫ et

ꝑsꝫ stꝫ ultius ꝑdure qᵃ ꝯtgunt, et adamant, et ꝑi

ꝑitd ꝑasus in ꝯfiꝫ. Dmarꝫ ꝯsꝫ: ꝯiuꝫ ꝯlꝯit ꝫltioarit

et asedsta, ꝑduit vbꝫ rlis asedstꝫ, ꝯdo marꝫ. ꝫltioe

rlis ~~asedsta~~ identata, no marꝫ, et Dmirꝫ: et evidenter

Dꝫ ꝯtgere ꝫltioe rlis identata, ꝯdo marꝫ; ꝫltioe rlis

ꝯsta, no mirꝫ. Corruit reliqꝫ arg.

Ubiᵒ 2. lumenꝫ ꝑtioꝝ

ni Dꝫ ei ꝑsonꝫ: et n ꝯgnitae ucꝫ: gᵒ cogn̄ sci pluraꝫ.

ꝯsamarꝫ, Dmirꝫ: et n cogn̄ evidentes ucꝫ, ꝯdo mi-

rꝫ; i n cogn̄ ꝑbabile, no mirꝫ, et ꝯqꝫ. Evidens, Dꝫ ei

ꝑsonꝫ; qᵃ iodns e, Dꝫ ei i btꝫ realꝫ ꝯplꝫ n poentꝫ ꝯ

nicari alti, vꝫ quo ꝯstuat ꝑp sble ꝑsiu. Vaerꝫ nōiōr

dns Dꝫ ei ꝑbtꝫ in Dei ꝑsnalite etnꝫ, si cognans

Dꝫ ut ꝑsonꝫ alteius ꝫuestigare ꝯtꝫplite eds in Dꝫ ꝑso

na, ꝑed ꝑalit aparendrere ei ucꝫ, ductus ꝯs finis

ꝯis ꝯꝑgat trinitis eta, qꝫ fientur i cluꝑa revelaoe apa

rend urgissima.

Obtio 5: qr pole, d q pole n dat minium;
& mystiy Tritis n e evidnt q pole: g e evidnt pole.
Silogismus n vedit, q terus evidnt dffit in mari, l su
dfluit in mivi. Sic dd ef ravi: qrevidnt pole, de-
vidnt q pole n dat miy; & my tiy Tritis n e vidnt q po
le: g e evidnt pole. Marsilogi ita dspoti ja e: etne
anda, q dat miy pole ne pe, aut q pole apte obti:
qr n pi adgi d pole, aut q pole. Alit silogus dsgit: qr po
le, d q pole n dat miy; & mystiy Tritis n e q pole: g e
q pole. Et oia dcdand, nil dbit, alud m e obiy ee pole,
alud qd dmostr d pole. h evidns e in obtis dcqorum
polite dsquad. qrq insa sit polia, aut q polia, dq n de-
mostrand id talia. Ad prgobtiois dsiis psis nad qa qr
dfecty quinuaty.

Obtio 6: carntia unois hyposta qr in
dq d Tripliq dng qsong e obiy nalis cog evidnt
cog ab Ango. & nqt ii ita cog, qn Tritai i nalis evidnt
cog ab Ango. Stat p mari qr la carntia e obiy nale,
d Angus evidnt nalis cognit obta nalia. Ead mir:
carntia unois hypostea qr Angy, d 3q dng qsong
e in Ango privao unois cy Trite, & hoc privaonqr
nalis evidnt cogni, qn evidnt nalis cognad Tritai: qsta

it n̄ sit capax Angelus ad tranda unaq cuj Trite: q. Ossa
mani, no mirq, ad eas paq omio marq, d Diviq:
& hic privao nqt eorū nalit cogni d privaoē, qu
eorū nalt cognā trītas, no supoq, qd sit d privac ē
ē nalit eorū cognitis; nqt eorū nalt cogni d carentia
ē Dic no mirq.

17 Defectus unoñ hypostaticā sibo capaci dit
depty cariq sup oibq cariq, d depty privaciō diensq,
aut dnoanty capaq obti. Sub hq depty n̄ supit po
liq trinitis, & ab la gsindit. Sub depty hq triq
supit. Angelus pt nalit eorū cognere dfecq unoñ
hypostq sb dptu cariq, n̄ atq sb dptu privacoñ. Et
hic p alaq obtioq sutiva obsa, qd lt in eiuɜ deud
hi dptu: similitudo, imago trinitatis, pota obdalis ad vi=
dndq triq, d siles nqt nalit eorū cogni ad iltacro
gdpndem a Dna ilustraoe: unde cognum ego, si
ludo, pota spfaoe tales, n̄ reduplicve d tales. Ad
lipsi tris: cogn̄ hoc, q̄ ē silitudo, imago trini, d pota
obdalis ad psq vidndq sb eqsioe hoc, ana, gttas, n̄
atq sb eqsioe imago, d siludo trini, pota obdalis. Oj
si marq, qstō paq: q dato, qd Angelus pt nali eorū
o cognere obta nalia, no tq posse illa ita cognere

Ang og, d' ghbg ry, qß obta nalia dicant.

Instas: An-
gus nalr evdnr ighndit hog; g nalr evdnr cognitri
ty. Pad dog: Angus nalr evdn cognend hog nalr evdn
cognit tros, ig qß ho esse inectit, d ho esse inectit ig
trite: g. Padmir ho esse inectit ig Dᵉ d e inse: d
Dᵉ d e inse i Tritas: g. Ano anti, no dyß: ind pas: D:
marg: Angus evdnr nalr ighndere hog nalr evdn cog
nit tros nales, ido; tros Subs nalu, no marg. Permis
hog esse inecti ig trite, dego ped dubiari, g pue insa
ghndntig Trits g onarg g se n regiri adg dueg ad e
tra. In nlo alo su admis, Angy ighndere hog
ni gats cognat hog Ang rui, gos ho dit ad tros na=
les, d no, Angy posse nalr evdn cognere in hoc ig,
qß ho dit ad mystig peniti absconditug, gale i mys
tig Trits. Si dicas, hinc gferri Angy n posse ighn
dere stre hog, omig; i g vald esse sig, qß etra nu
lla crea pt ighndere stre alg.

Instas ry: qi cognit nal
e evdnr ani mghe inexg ig trite, cognit nalr evdnr
Trits, d Angus cognit ani mghe inexg ig Trite: g.
Pad mir: Angus cognit nalr evdnr inexios varg ig
trite; d hg inexio e ani mghe gfens Trits: g. Std

ꝑ mari q^d Angelus cognosc creaturas ... ita i nexio
creaturas cum trinitate. Dimarg: q^d cognit natur evidentia
niphi ... eius id ans. i nali ... differentibus, ...
ans ... reduplicative id ans, non marg, et ... sine
... miri, Dimarg patris: cognit natur evidenti-
nexios creaturas cum trinitate reduplicative ... no; nexu
... , ... marg. Ad cognoscendas ... sui ...
... creaturas ad ..., ... cognitionem nexu id talis nexio ... a
... be mali, ... cognoscere entus, ... i nexio id tri-
tas cognosc. Angelus cognoscit natur evidentia ... creaturas ...
i nexio, ... id nexio ...

Obiectio ... qua Lulliana
demonstrao: in Deo ē bonitas: ... bonitas ... bonificare.
Ani i lumine ... noty, ... evidentia ... bonifi-
care ... bonitas, ... bd una ... bd here
suy as ...; ... eo ... , q^d una bonitas bonificat ... dari
in Deo bonificans actus bonificandi, et bonificatum ... rese
dita: ... in Deo bene dari tria ... ista, ... sunt ... dong
... Ad ... ista: eo ..., q^d deni in Deo bonificans,
bonificare, et bonificatum, ... hec tria reperiri ... concordia,
... concordia ... reperiri: ... rlit ... ista: ... demos-
trare ... dari ... Deo: q^d bonitas debet bonificare, ...
tas bonificare: in Deo ... erunt bonificans, bonificare, et

& Dificatur ul' d'sta, q sit 3 D'.

Ad obiecto ant. D. q'ui: b'dos
carefi, ddo; p'ducere, no d'q3. D. sb'q: coq? q' dna bitas
bificadi bene dari in D°. Lec, no: bificed pduve, d' sbq.
Deraoe bitis e bificari q mystz, lqes frq q'ndo denoayels
tocapau, iu's aplata; cary n e draoe biti q bificare pduve
sive pstare in raoe pti, denoacy boni, roase r li't dsti. sed de
raoe albi e albificare p trudo denoacy albi, sito capau, iui
apla, nacy e albificare pduve q my pti pduvi denoadi
albi. Anc d'ri bifare esse n potere d'sto q rb, nec p bificans
p, d bifatcy bene dari p'trq dcordiq.

Insta: q'n in D° n dad p'tra
cordia, in D° n dad pssea felicitas, & eodem e, in D° dari p
teg felicty: q d p'trq dcordiq. Pd mar: eodm e n dari pssq
felicitg sine dsortio alteru, q sit eius ny; d si in D° n dat
p'trá dcordia, nec dabit dsortiy alory, q sind eius ny: q. Ne
mary: cus paoi, mary D: evens e n dari in cris psseq fa
licity sine dsortio alory, omio; p dinis, no mary. In cris n dad
pssea felicitas sine dsortio alory, q tt dsortio acrescit gau
diy, d emolumenty. Atc acrescentia n e eodem indriu, q
raoinali solus D apareadsibi sufficit, nlo q gens, d sibi ssy=
me felix.

& 3 Obiiao 8: Sentiles Phi tuerant notiq mystij trini;
& n revelare: deruras in n tuerunt, d loq S. Ags: q etco
ne nali. Sdum ergo hic, sedd evidentitis. Ad obiiq

omio mag, qd lo xta s. Thm hic 2ne 3o arlo 6, Phi Genti-
ū nlḡ dritis hueruñ notig; ūt omins Eusiginus, Cle-
mens Alexandrinus, Justinus, de Augs oporty docend, omio eg
mirg, d no Tps. Ex Phis Gentilibg alī tritg cognoruñ ex
oraculis Sybilorg, qs a Dō fueruñ edocti, alī ex societe
ey Egiptiis, qui ex hebreis potueruñ audire alqs mystē-
rius ybrg, ut loqr Justinus, alī, qd adipsos pvēit Evag libr.
Ideo gpd S. Augs dicitd in Platonicorg libris legi initig Ev-
ang S. Joanis.

Artus. 3. 2ᵃᵉ in 2ne dfras solvitur.

Caū, an sola
sa dna revelaōe, instruōe, aud spe pō illam, aliū cognoscemus
tiy tritis? Ps nava ait Exim D. Sup. ab ... thoi, aditg
lib 1 de trite Cap. dny 11 nemini mavo ny lune ... mystig
ps ... aud sufficiōs mentg ... venire potuisse; cum nu
lg in nas mediy unde hec suggesto, aud aphensio ... oriri.
P. Marin Dptaoe 1 de trite ... solvit in ... ...:
[illegible] nit ... thoi ... entibg tritis n posse nal ... pudnd ab
oi supnal notia circa mystiy politg ... judicat ... dendg ... ei dsto
oe. Igit tritis mystiy dit alud ... plutg psonarg in
ute ... Alud navg sclt qd psong sint tres, nec plures, nec pa-
ciores. Stor nota

Dord 1 Marin, ... judio, lune nal
posse pal cogni, n re ... ng identificarg eg ... psonis, n de-
twando psonavg ng. Dord 2. ... lune naoi n posse pal cogni

poliz Trinit sdy porg, dnavy, seu pery an any Dy, . Dy perso
ng, nec plures, nec pauciores, ita ut cognad, vestari in polis,
aut pauciores, quam in re Deus trinus, et unus e. Atque Marin, et
meo judicio parg solide, minuit q magis se per scrutaliz, quam
mysterio atrium et Aruva PP, et quid licet reulg. Ratio mesa
e: potima in dictas Trinit: ovis et considerat, quae personas ej idente
in na. Solidato posse quali dsperdi solo nati lume ejui na cy
distinctione personary; mystery n e adeo scrutala, ut clamand
serury, et SS.PP. dicant.

Sit nra 2o: seclusis revelaone, et structione Di,
aut spe solarit dita, ngt ilrus cius quali cognere mystery Trinit. Pmo
lic stabilitr disfere dicy. et PP. testimonio, quos ante Dry gavi-
mus. Vrtium, d sine cognitione eventis, et qualis nand posse cognosci
tri et vi solius raons nalis. Ad vraoe 2: ngt ilrus cius quali cogne
re lud mystery, qd sibi apard wenus sopole; et seclusis revelaone, structione
ve Di, et spe solarit dita mystery Trinit apard evend opole: q ngt lud
quali cognere. Mavi certa; siclim ey va opole ryga dva qualitas;
ita cy aparenti spolite, qd etiam evidenti, regad aparenti spolitas. Mir spad: qd pria nalia vidnd dencare ea spole eps
in na cy distine in personis; qd spadem ee vsg identi streary
pr. k, qdo identicand in 3o.

Arguit 1um Dnc: Supposita revelaone
qt ilrus cius quali cognere Trinit: qo et aut at revelaoem

Lid. Ipp: raoni nalis, ō prudenter, que supota revelaoe pōt sit ocurrere ptui cro p. ita Sritus, pōt ocurrere ante revelaoem; & pp̄r. las raoes pt. pltus crus fritū palit cognere revelaoe supota: ḡo Stat p. nari, pp eg p raoes n̄ excedant limitaoē raoīs nalis n̄ pend̄ revelaoe supnali ad ocurrend̄ ptui cro. Opo aute, qp negant plures Theogi, et cus vets investigatiōnes Lne segnti, no obi ostiō pbaois nari, & miri, no opp. Primo raoes pbalo nalr Sadentes mystiū post revelaoem posse ocurrere ptui ante revelaoem. Secundo etiā raoes ita palir Sadentes esse, qp dependent a revelaoe et sufistū ad prudentiā assy fritus.

Dico tn̄ ciusmi raoes ante revelaoem n̄ sadere palir ptui cro mystiū, lt lud palir persadeat post revelaoem. Raō discrimin ē, qp ciusmi plentū esse sufficiens ad mystij palitū n̄ apared pale, & potius impale ante revelaoem; id mystiū tunc apared evendr̄ ipole; cuja aparenti atqua evida ipolū n̄ opit aparend̄ palitas politū, & evidē. Sed exterte revelaoe totū aparnd̄ evida ipolū, ausfert q̄ & ōqnū ipdit ut persnaoe esse sufid morad; aue ē ad ass q̄ sritū. Itē: ante revelaoem pt aparere ad prudnī raō plitū mystij. obstadm aparens evida ipolū. Post revelaoem pt raō la ttimari prudn̄, ablato ipdito aparentū evidē in oplis.
29
Instas: supota revelaoe ad evend̄ cogn mystiū, eti

ante revelaoez ad evidtiaz. 3°. ubi supota revelatione eadem pali oe, et iam an-
te revelaoez. Probatur: Ideo autem ivy, qd rao nalis concipit convenire
ante revelaoez, uz non excedit vires nales, et tunc cui; et ita rao nalis
pali n excedit easdez vires: ergo ipso ante, no dicitur, id maxe pali.
Ans: ideo vy erit, qd mystiz n pt apparere evidz possile ante
revelaoez, cui, nec apparendo rao evidenter nalis probat mys-
tiz. Q uz tunc evidz sit polite aut sta rei n e impossibile
rem evidenter dari possibile. Cuiusque impossibile evidz apparendi possibile
uz rao esse pali ex palitis. Ideo mystiz potendantere-
velaoez uz n pali, pue post revelaoez.

Arguitur 2°: pale e vita
itere in produce pha; et Ds vivit vita de lia itinali, devotiva:
ergo pale Dy vere vita de lia itinali, devotiva, qz produe. Ar-
ressus pt nali here, et supso pssibilitas previsary, qd his produobs
bene corvene in offectiui, nyse vbz produz itinali dr pue ratus
produz de lia volitiva. Ne maxe: vita n exere suo ostendit a
produe, lz produe deesta in psti vbo, et pue ita qz vivendi vi-
ta itinali, et tz hec vita n stit in produce, alio vbz, et pue vi-
vit produend aliud vbz. Insz: pale e vita dsta aprio itere
in produe, et n e pale itere in produe vitz tutatz uz prio.

Arguitur
3° e P. Marin lune nali pt palis cogn lice prius: qz
pt eadz uni 3° esse ei piqdy eshis, qz pt eadz uni 3 ...

virtualiter uni; et Angeli pt [potest] praeliter cognere [cognoscere] solo eo lu
mine cum possit ne identatem realiter eis personalitatibus, et virtualiter
distinctas ab ipsis: quod Angelus pt praeliter cognere [cognoscere] solo lumine eo cum po
sse nec, et personalitates cum ipsa identatas, deinde naturaliter [?] lucid
prius. Stat ergo maior, quod extra plurimos sub se distinctiones vir
tuali sequitur distinctio realis cum 3: imo Angelus naturaliter cog
noscit quod hi Autores defendunt, potest naturaliter praeliter cognosce
re et eo, quod sunt non virtualiter uni, et virtualiter distincti ab ex=
tremis, seque ex ab uno extremo beat sunt realiter distincti, ut in a
lio, et dependet, quod extrema non sint ideo realiter diversa. Stat ergo
minor, quod plures Autores defendunt in creaturis distinctiones virtuales
reales. Dependet ergo est naturaliter ab Angelo cognitis.

3°

Nomen maior obiectionis
secundum dependet a dicta revelatione non pt naturaliter cognosci, dari unum non sit
realiter, et esse virtualiter unum, dependet est naturaliter cognosci, quod virtualiter distincti virtualiter
quod distincta a distinctione perfecte. Itaque ad maiorem [?] praedictae, quod p...
pole, distinctiones virtuales reales augere distinctiones realis cum 3, et ab Angelo non pt naturaliter
cognosci praeliter. Sed nec pt naturaliter praeliter asseri ab his Auctoribus. Supposito mys
terio apparuit praeliter lumen [?]; seclusa autem revelatione nec intellectus videret
distinctio eiusmodi distinctioni tamquam obiectum, ut patet in illius creaturis productione [?].
Sic nullos Autores ponere in creaturis distinctiones virtuales reales, et hinc distinctio non
distinctio virtualis realis contra quos ... admittunt ut docendi ... D. ...
est non, quos potuisset alius praeliter asserere sine revelatione.

potentia respectu ejus quod natura solvere non potest in contrarium ru-
runt, seu eo quod non aparead evidentia multiplicatio. Et tunc
non aparere evidentiam ipsas; unde quod in potentia naturali debent
cum personis suponitur, non dextrando numerum, in solidum possunt
solvere, quae in contrarium videbantur: ergo. Angelus et pariter
convere naturali dentata in personis suponit, non dextrando numerum.
Ad minorem: nos contra revelationem trinitatis absolute sol-
vimus ratione naturali, quae in contrarium currunt, immo ad
convenientias: ergo dimus quod et potuerunt salvare pariter: ergo
Angelus per ante revelationem solvere, quae nos post
revelationem lumine naturali solvimus: ergo. Lavens non sati-
sfit Mirin; Angelus posse naturaliter pariter convere mis-
terium etiam Dei naturaliter, quod et nos post revelationem sol-
vimus argumenta, quae contra ea fuerunt opposita.

Deremitur maxime S...

argumentis, et sic sto pro cardinali, ad ostendendum respo-
sitam non sufficit, quod non aparent implicatio, et ultimus re-
quiritur positiva, ergo quod positivas rei eius potentiae
ostendam et opera adversus sistit suficiens potentiae Dei
tenendo virtus ad omnia quae non aparent implicatio, Cum

politas p[ro]pt[er] divini regsrit[us] ... in [qu]o n[on] involvi
aliq[uo]d ... aut eius ... ...os afferre. No
m[ini]m[ae] adnes ... o[mn]ia meri, nominis. Post reve
la[tio]n[e]s evanescit aparens evide[n]tia politici mysterij
et [con]seq[uenter] aufferend[um] ... ... ratio, q[uod] ... pali
aparead ... palis: ideo post revela[tio]n[e]s pali... ...
mus arcta ...ria. Ante revela[tio]n[e]s mysterij apare[n]t
evide[n]ti ... pole: ideo nec hoc ... nec ... ...
ratio, q[uod] ... ... ad pali... ... pol[us]
non identitat[is] ... ...:

Arguit[ur] ... ...: n[on] obsta[n]
te logica ... sit eade[m] uni ... ... revela[tio]ne
docuere pali plures Phi[losophi] posse dari non unq[uam] ... in
rebus, ... identitat[is] ... ...:
... ... pali ... non ... ... iden
tatis ... ...
una ... aperit[ur] ... ...
... ... non multiplicata ... identitat[is] ... ...
nec ... ... multiplicata, et ... ...
... una, n[on] ... ... adconne... non identita
t[is] ... ... sine multiplicatione. ... ...

prius lud notimus, qsn obstante quod naturali ubi na
re ipsa multiplicat, verificaturum ex ipsius ni vendari
ng ung, et nas plures relit pr. hodsicas utpote at
entatas eius etreis relit qtis. obstare atque videtur prius f
itatus idenir rli ng ius etreis qtis, et sine rli multiplicatione.

Arguit 6: oia arguitur Tri
nitas pernd nali ante revelaot, tlui soluca sufficit
ad ofandus in qtis latere fidatiq, et hi sufficit adpi f
alit ofari trinitis politas: gnali ante revelaco pot
tas trinitis p. nali afari. Ad mar: oia arguita
pa trinitis psit solui la requendo in aeu libro di
evident nali cognili. At hi retonsio e sufficit solue
ad ofandus in qtis latere talatiq go. Nomarg et
maug paoit. Evdnt nali cognita e Deus libery at
eceri et libery. certus e evidens mus sue liber-
tis, anselt aeus. atque identitatus rlit eius dio, vdo
qso utu alit rli dtur, et itasbet e id in aeu libro
requeand ergba pa trinitis.

In favorem sui si conat
Marin aducere testimonium efficatissimum S Atanasius
et sic arguit: quod inesse, adoir per excris unitas
obi ad dstia patre, et nali cogni p. Deus bereau

any in na. & falt pritnqua judam reppa
re una ng identaty ejs glsj. Sia gndenda navi
qj firmat Dr S Atanasio, ues testimonia hend in
iudicio Nizeno Gdlyna, ubi de Vbi divinita
Ariy duincere tentat & lo ad Romanos Invi
sibilia Dei a cra mudi ea qj facta sit pttcta qj
picund. Si sepnagogj aune virtus, et Sapia. ter
qjid & Sj fare vered Ariey, instat Ata
nasius etj de Vbs iqi dere. Hec sit ejus vba:
& maiorune mi, qpleritune verej Iditary dru
end oported Atizis estimari, qgraas lihere.
Cerujs i ats, oia cra p ubj d sine eo factij end.
Lrj S. D orave 2 ga
Arianos, sbinitio ait: jure Plus incusat grj
cos, qd figruia p se stij, ong frerj rej dtqpla
tes nil cogitarint deraoeng, sive ubo. Reom
iditj, sitorj ostndurd ut Srj verj Deij ostndand
edditj q i ab eodj Vlo, etrenagoj ejus poa, dominoj
ut Sr Sgnaret. Indj oraie S gpe fitj: in opibus q
dita Sapie efigies ut nindus p eq conversti irum
opifica, vaoq videlt, sive vbj d f ubij Patrj.
Et lied gtj i qd Plus ait. Exhis oibj, dcoit uicrj

dari m.y, x00 [illegible] gali atqui pr, dari in ... ōmater P. et F. et cu S. Atanasius in ... o'is, ... imian dicat, ... gras donum, et supranos et q. ...enda oia carismata Patris a ... ul. [illegible] ... ad hanc orationem ... Arianos, ... et ... et alios ... stare, oporteret ... levis.

Sic S. Atanasius ... ... solus velit ... ubi ... ratio creandi ... cognovit ... ... satis ... ... testimonium ... contrarium de ratione ... sive ... ... sufficit ... cognoscere ... appropriatas ... ratio ... erat. ... rerum ... ... ratio creandi ... ratione aut ... mundus ... potuit. ... Pat. ... ratio ..., et ... satis fuit, ut ... gentes ... nec Deus, nec ratio ... ... omnia ... fuerunt venerati.

Si ac ... supponimus ... Arius, ... Deus ... et glo... ratione ... a ... , ... mundus creavit, ... in Evang. ... A rius ... ratio ... ubi ... ubi ...

..o sius et P. substali, qd narrat Arius. Et cu S. Atanasij mentes colligere & Sine sui testimonij his ubis.
certy atq; O. oia creasse unus, et unde nam certy
an erat nali; minime; et Evangelij Joannus
oia facta sunt p ipsi et sine ipso factu e nil: unde
la uba Arius enutuad. Nec Basiliu Apostae. Illi
Inequalis mediatus e interpres, qui uera alibo, neq; fi.
bo: nisi pe tacite alii Atanasio Basilij subfidea auxi
liq grati dicimus ad Trinitis cong, qd isto insta
tibq; ipsi fuit.

Instad sursio cali testimonio quidi
fiduli S. Anselmi in eodo Oli locy ad Rom,
qd sic scribd: pt eti sempitna virtus eius ztlig
filius eius, p qd facta sunt oia; dniitas aut Spus
Stus xttor. Et p visibles creat cogni invisilis ?,
et sempitna virts eius, qui e F, ac dinitas, qi e Spus
Stus; ita ut Gentiles, qi secuerat dnas inhen
tied Jerusales: qo ipsius crii dedut qaliter Trita.
Insfad ille dedun trits eudem. qt e h argto Gen
tiles reddiunt Jerusales; qo hodie nlus Chaluus
audibit aserere. Modestus, et doctus Granados
oportuna disserata intpatione, stat cu st pandy

Anselmi sgog cum Pio. Nacudo laudatimus Scriu
re gts, et Thogory Sig Mag. Anare. Rsy, vo
luisse Anselmus a Phis cogni potuisse Tritz psona
ig n gdj. Sdy ie, et notionalia, gg in se hent, at y
Sdy Dria, gg psis a Chalicis asscriand. Ea atz sit,
gg ibi Plus enumad, et Anselm iptatur.

Arlus. 2.

An mystig Tritis i 9a rationem nalem?

Stat c primedo pnatis,
mysty Tritis ei supra og cralz sapig Subirelicty,
et merito Ezechielz Cap 20 stuisse Stitis thony
sup Capita 2or aliy, gr id docend ir ptes, h mystig
tscendit 2g gns comis crg, pnsivg scatz sg Bovz,
fantastig sp leoy, humany sg hog, et Studicz sg Aqu
ig: g tribas ascendit Supr Cherubim, et volavit su
pra Anglory supmg stlgg. Lugrimus moani i 9a
sly lumen raois, aid raog nalg? Supo 1, raognalz
pesse sumi abue, radalit, et gr. Obue Spta e obty, id
stitus cras, sibi relictus ptasntiri. Spta radalit,
Pse gtius cras. Spta gr e aeus, qo itus crus atgit
obty.

Sup. 2, tritas mysterij re

ipsa evidenter non opponi rationi naturali. Ita oes Theologi et sadu,

quilibet enim potest vere demonstrare aliquis sit id, quod sibi

re ipsa evidenter opponitur, et quilibet enim non potest vere demons

trare fore aliud, quod dicitur, aut esse posse mysterium trinitatis: ergo

in re ipsa evidenter non opponitur rationi naturali. Maior probatur: nam

ratio naturalis cognoscit evidenter, vel aliud oppositum suum, quod sibi

evidenter opponitur. Probatur minor: quilibet demonstratio vere talis

debet esse, aut dicere non posse liceri quod re vera est, aut esse

posse; et mysterium trinitatis re vera est, imo et esse est,

et per consequens et posse: ergo Maior et minor nota est: nam demons

tratio vere talis debet esse vera, et per consequens eius obiectum debet esse,

sed per demonstrationem ad genitum.

Dicitur secundum potest excitari de ratio

e naturali probabili aut de ratione aparente evidenti. Trinitatis

est secundum rationem naturalem aparentem evidentem, aut probabilem docet Magister

Alvarez tract. 2. Disputatione 3. ubi ait, assignat aliquis de Iure et

certa, utrum autem scripturae et dicit illustrissimus Godoi. Cum

Alvarez opinatur contra Pater Herera de trinitate Disputatione 3

Ratione 3. Sit nostra Conclusio: mysterium trinitatis est ratione

nals ꝓbals, imod aparnd evidens. Sad: ꝗa raoẽ na-
l3 ꝓals, ꝗ ꝗa raoẽ aparnd evidens ĩ lud, ww opory aparnd
pradñ veroslius, imo et3 evidn raoi nali, ꝓi relioi;
ꝗ si raoi nali sibi relicz ꝓpend L. ke trite, oimñ
ts aparere n̄ y pradñ veroslius, ꝗ et3 aparnd evi-
dens: g° my stiy tritis ẽ ꝗa raoẽ nals pals, ꝗ aparnd evi-
dens. Sa mir: vg ꝑrus lud, qui sit eadẽ m ꝓterẽ
kirlit, ꝗ sine eplaoe ga post revelaoẽ ecipit talẽ ut
raoi nali, sibi relicz n̄ y aparead w pradñ ut
w evidn funty ad narndg ꝓdiriz ꝗ ꝗmary hentz
idenz cz neca na.

Avoty hz ꝗ Ioddoi: nra sa ꝗ sesẽ ꝓa
le eẽ, ꝗ mystiy triti n̄ ecit aud n̄ ꝗ pole; ꝗ h dui
m pt: g° nec tenda ẽ nra sa. Sad mir: po tori o-
pta ꝓoi nso vz nqt ẽ ꝓalis; ꝗ ꝓo afand etz, aud
polis tritis ẽ nso sia: g° ẽ nec ꝗtoria nqt ẽ ꝓalis.
Dmarz: ẽ nra sa sesẽ ꝓale ẽ ꝓalite obve tali, ꝗ
ẽ ꝗad se, ꝗ mystiy tritis ꝓe, n̄ marz; ꝓalite
ꝗad nor, ꝗdo marz, atta selt sola raoe nali. Saoi
Dmarz: nqt ẽ ꝓalis ꝓalite obve tali, ꝗ ꝗad se, Dma-
rz: ꝓalite ꝗad nor, Med: si ꝓoopota ẽ nso va ꝗad
se, ꝗ ꝗad nor ꝗdo marz; sisz ẽ nso va ꝗad se, noma
ro, ꝗ Dmarz: ꝗ ꝓoo afani etz, aud polis tritis

nfo va quad se, ad quod nos non supotaverulare, nom
rem.

Impolee, quod alqa q o i nfo obve va, ergo quad se,
et quod eius Storia i obve, ergo quad se palis: Secundum in
ordis q os nfo ei dsq obto ergo pote nfo vq, ersi non i nfo
dsq uq obto, quod eius Storia praeeva ergo pote obve, ergo quad
se palis. Infe etiam propolee i quod q o i nfo va quad rias, ergo
quod eius Storia i quad nos palis: aliter possemus pru
dens dubiare de vite q ois, quod sit judaim vq nfo.
Nla atque explicao in eo quod q o nfo va i nfe non i
quad nos nfo va, ergo quod q o quod obve non i palis, i palis
quad nos. Atque q o tritas sit i nfo va obve, ergo in
se; seclusa atque revelaoe nlq i gunty, ergo q o nobis
notescad eius nfa vitas, usque q o Storia non adq
raobq, quod mystiq q quad, alterum erus sibi relictum
pead pruden dsitiri mystiq ergo i navq, judavere q
alem.

Argtq ergo et eodem: nqt dsiu i palis, quod
dsiu optiu i certus, et dsiu ste tritis i certus:
ergo dsiu optiu non i palis: Sed nla pt i erao nalis pa-
lis, quam quod i tritis mystiq. Mar i certa, quod pali-
tae unius Storis quad vq certena altius. Et
marq: nqt dsiu i palis obve, ergo in se, quod dsiu

optius ē obie, d'inse certu, ddo, nego dsus ē pa-
tis qad nos, qdo asssui optus ē illz obie, dinse certu,
no marg, d'Dmag; d assus illz tritis ē inse et
obie certu, ddo mino: ē certu qad nos, sbd: ē cer-
tus qad nos supota revelaoe, ddo: revelaoe n̄ su-
pota, no. ex hīd solutio ex dictis; ideo oibus viidz ē ins-
pob, ab ecclesia dfitis, cary dtoriz ante dfioem seri-
mabant ud pales: qui erant in ē obiec certz, d' tenebu
dubiad de dtoriary palite qad nos ante dfioz.

98

Argtu Byc

ag ab ale ddo: si ed pale, n̄ dari tritz ed pale dz
testificari fz; at tī ē ab dz: go n̄ ē pale n̄ dari tritz.
pad mar: si ed pale n̄ dari tritz, ed pale ē fz, ex
ere tritz; a Dz testificad tritatz exere: 8. Noma-
rg; codnd m ē raoe nali dīn si, d qad nos Dz ā
veraq, d sgnd ē ē pale, Dz posse testificari fz. D
marg paoi: ed pale, ē fz, exere tritz pter ade
na testificaoe, d pure ab ā nali raoe, ddo marg:
pale ed, ē fz, exere tritz ed testificatz a Dno no
marg. Dr nego pt testificari ud yz, qd re pasz
ē. Cery pt ē veritas a Dno testificalis, ea, qz nobis a
pare ud fslus. Obig n̄ aparebit fz, neq pali dz

si quid testificatum a Deo verum: porro atque approbatum ex-
secluso divino testimonio. Trinitas ita in obiectis testifica-
le a Deo: contra rationem pure naturalis, quia ita non apprehendit nec
attribuit suis principiis naturalibus sed per fidem, sic illo judicare
non esse Trinitatem.

29 Ex dictis infertur, absolute, et pro lege ordinaria mys-
terium Trinitatis non esse contra rationem naturalem. Ratio est: quia absolute, et
pro lege ordinaria ratio naturalis in talibus status gaudet, quia lumine
suo sibi relicta nunquam errat, et ausi ... pro
non errans, et deceptio, ut existimant adversarii. Et
mysterium Trinitatis non est contra aliquam veritatem quod absolute et
pro lege ordinaria non est contra rationem naturalem. Secundo minor: mys-
terium sit contra actum potentiae, aut esse apparenter evidentis,
quod lumine suo sibi relicto judicaret Trinitatem aut non
esse, aut non esse possibile; et utrumque verum non sit, vel
potius nullo modo: quod lumine suo sibi relicto
aut judicaret esse possibile et esse Trinitatem, aut non esse neque
esse possibile. Si primum, per quod a nullo modo obiecto. Si secundum per
quod a nullo obiecto: quod mysterium aut esset contra
tum vero, aut contra actum falso: quorum primum nullo modo esset
spectate contra rationem naturalem.

Quaestio 2.

Artus 2.

Qua in qua difficultas solvitur.

50 Triniti revelaoe, quae est mysterium absconditum, posse a priori patris, et priori vis. Prima vis dicit, quae fit homini viatori ad eius intellectum, in lumine fidei obscuratam, quoniam fit ad actum fidei. Prima patris dicitur mysterio Trinitatis facta circa naturalem fundamentum conusus, quae ipsa est clara Trinitatis revelaoe. Loquimur in praesenti de revelaoe priori vis. Primo, utrum intellectus possit, illis circa revelaoe supposita cognoscere Trinitatem, ita ut revelaoe sit ipsius, confirmata ad mysterium ostendendum. Secundo ita ut se habeat pluries tempore revelata, ut intellectus erat melius investigare raoes nales, et per solius tempus a primo cognitionem mysterii, deficeret in tantum; sed si revelaoe se habeat ad mysterium per mysterium aut moraliter certo, aut moraliter conditionem cognitam, quae est moraliter certa, et moraliter conditionem revelaoe sapientiae cognata nostra unicuiusque priori in materia fidei.

Bizarrius valde fatis, agnitionem naturalem venerunt, deinde de facto fit contra quosdam fere omnes Theologos. Quia dicit Martin docens, quod homo circa mysterium superius adinveniendum Trinitatis

est per revelaonē. Ergo revelaoe supposita, nō pt lumine naturali evenīd cognoscere mysteria Trinitatis. Patet 2ª ex PP, q. ita

Pt revelaones specialē immediatē meritis fidei circa h mysterium; at revelaoe supposita mysterii, per naturale evenīd cognitum meritis in credendo nō erit specialē immediatum: ergo mysteria nō e naturali evenīd cog., revelaoe supposita. Ratio ꝑdne Essentia est: mysteria ratione sui excedit superad omnes creaturas sapientia, ratione evenīd ꝑparavi mysteria nō inducit extra sphaera virtutis creaturas sapientia; et eadem ratio naturalis extra sphaeram inducit: ergo ratio naturalis evenīd ꝑparavi mysteriorum: ergo neq post revelaonem mysteria pt naturali evenīd cogni.

Solo. Obiicit 1º in ꝑpris: Ecclesia

ala supernali, et ala nali pro ꝑlare crius dicere ꝑꝑ theologiae, certe, et naturalis circa mysteria Trinitatis: ergo etiam ꝑa naturali evenīd pt esse ꝑꝑ naturali evenīs. ans ꝑstat in textu ꝑꝑ: quod si dit ꝑꝑ in Deo, et Scriptura ꝑꝑ na ꝑꝑ ꝑꝑ ꝑꝑ nō dit ꝑꝑ: ꝑꝑ Deo. Illa e ꝑꝑ naturalis, mir supernalis, et ꝑꝑ theologiae, et certa. Patet ꝑꝑ: ꝑꝑ ꝑꝑ dat in eo, quod ꝑꝑ naturali, et in ꝑnali ꝑꝑ infallibilit Trinitas, ac in eo quod ꝑꝑ evenīd ꝑꝑ ꝑꝑ nali: ergo si ꝑꝑ admittit, ꝑꝑ admittenda. Patet ans: ꝑꝑ nō ans, quod obiicit ꝑꝑ illaos Trinitatis ꝑꝑ naturalis, i quod

t[illegible] nales inexistd esse mysti[illegible], d[illegible] in lo inexistendi: [illegible] in
inexistendi, alte virtuali dep[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] in il
laoe trinitatis e [illegible] nali, e supnali; [illegible] n[illegible] utraq[illegible] [illegible]
[illegible] c[illegible] v[illegible] [illegible] inexistere dep[illegible], ut [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] ho
e al. [illegible] prius e ho: [illegible] prius e [illegible] in eo dep[illegible] inexd in mari
[illegible], d[illegible] in mi[illegible] particulari: [illegible]

[illegible] anti[illegible], no d[illegible], ad ues

[illegible] no anti; ues [illegible] no m[illegible], ues [illegible] D: [illegible]
e [illegible] [illegible] inexistere dep[illegible] l[illegible], l[illegible], [illegible], s[illegible] [illegible],
no. [illegible] alta [illegible] e uulti d alta [illegible], [illegible] in ur
[illegible] [illegible] nimi[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible]
se [illegible] [illegible] [illegible] actus [illegible] uulti ad [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] in [illegible]: occurrens movd[illegible], [illegible] prius e [illegible]:
[illegible] movd, e eo, [illegible] alumnas [illegible] mare occurrens
movd[illegible] n[illegible] poris [illegible] [illegible] prius mod, [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] prius [illegible] movd[illegible]. [illegible] in n[illegible],
[illegible] [illegible] nali [illegible] [illegible] [illegible] n[illegible] [illegible] D[illegible] n
[illegible] h[illegible] abstra [illegible] D[illegible] trinitas, [illegible] h[illegible] [illegible]:
[illegible] trinitas n[illegible] [illegible] [illegible] in D[illegible]. [illegible] p[illegible]
[illegible] [illegible] abstra trinitas n[illegible] [illegible] [illegible] n
[illegible] [illegible] n[illegible] [illegible]. supnali [illegible] [illegible] [illegible], e
sola n[illegible] inexd abstr[illegible] [illegible] trinitas. [illegible] utraq[illegible] [illegible] [illegible]

nalis in utraq[ue] abs[olu]te merent[ur] tritis eta.

Obiicies 2: si aliquis hab[eret] in via clar[am] vis[ionem] Dei, ut de primo M[oyse] ... crede[re], et postea illa amisisset, per eand[em] recordat[ionem] ... solis ... et ...: ... ac ... obiectum: ergo supposita revelatione, tale ... supernalis ... supernaturalis ... tritus. Dices: per eandem recordationem solis ... viribus ... visionis, non ...: devenientis supernaturalis ... supernaturalis relicta ... visione ... ita ... fide, ... Evenit recordatio, ... supernaturalis ... et ... supernaturalis ... ...

Obiicies 3 ex Mariu: ... elevatus fide supernaturali ... cognoscere connexionem, ... ad ... ... connexio ... ... ad ... ... elevatus fide supernaturali ... cognoscere ... connexiones ... ad ... ... connexione, ... cognoscere ... ... fide supernaturali ... ... connexionem, ... ad ... ...

etiam esse principium eorum principium Dij. ad 3um: 1o. ut enim probat
[illegible] [illegible] circa d. Spr trahit secundo verum [illegible] Trinit., itaut
[illegible] Patri omnia invicem [illegible] d Spus [illegible], immerito dixerit
S Basil. lib. 5 contra Eunomium: qui Filium tollit, is etiam eius
primum abstulit. [illegible] Spus aufert [illegible] eorum, [illegible] sit,
ab conditionibus [illegible], emissione, d principium Spus [illegible].

Plena [illegible]
[illegible] [illegible] alio in loco [illegible] an [illegible] Trinitas personarum
[illegible] [illegible] ad [illegible] ad extra. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], Trinit. [illegible] [illegible]
[illegible] ad [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] ad [illegible] ad extra [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Trinit., [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] Trinitas, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible], [illegible] nobis, [illegible] [illegible]
Deo, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ab
[illegible], [illegible] [illegible]; [illegible] D. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] hypostasi. [illegible], ait Ortega, Deus
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
erit [illegible] [illegible] [illegible] ad Trinit., [illegible] ad [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] ad Trinit. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible].

Cum D, cP vazq., l.rio.
Quiroz, et Gaspar Stur, Godoi, Lond, et alij navtora
in ii efsus duecti, et respive trits lt dicant ry tsdag
ad Dy. Cry eyund Dy id poeny, n id Zny. unde a
ta ivary ega sodd mo eterent, eti si Ds n id Znu.
Atq huic sy obstad qd Ds s rlit Znu, et ira ega ad Dy qj
rlit e. qd costoru sy coon trus sb vaoe, sbcarefp
v. demali, sehentib, alis tru etis ira Dy egiesb
raoe, sbgg ab pa adgit; adgit Ds id poeu, et n id
Znu: ergo egit ira Dy id poeny, et n id Zny. Nq
obstad ysp qd opra et triva sind tds rlit: ergo qd qd rlit
veritad de opoa, sed rlit veritavi de trite, ved m, o
pog et trits dsoui vitualt rlit, et benecio hec ditio
ti psi sine dioe, n bene de trite veritavi, qd qd
veritad de opou.
58 Atque solida sit, ys ty gnunc opis, alit
R. Zndo navg; qd etj supetarevelaoe adjungerit p
ale, cras referri, dnecit q iy srite; qd n obstante id
ente rii yr triij, et dng ng, nad a ph, Aut dnexio
evary ey frite. Revelao nessad, lt obseva mi
tiij, dt l illustraoe s revelaos acqita n nessat
niij nab cund thavy trini. R. l. Dmarg. sit

cedend cognere cogne nali inextos, &c, nomaxq: con
supnali, omio. Aliq, & qp 9ltres post revelaoz 9fer
vē triq, ñ eē pre nale, ꝉ mxtq & nali, ē supnali:
unde cotio triūs eē supnalis. Stoi, Cmo stilq ñnera
marē: cra dit essq inexos uq opoa; ꝉ moa ē triitar:
8 cra dit essq inexos uq trite. Mir ē defe, ē supna
lis rotio. Osu Eg ptz 9stiōis, qd & fstis coenti, eodē
de ñ deduit iqns evens, ē obsers.

Arlus. Tres.

Va in Ine 9tas solvitur.

Ea ē, an pī palt
cogni mystiq triti fsupota revelaoe tqs 9ioe? Stq
affavg tend Inis nri Rk imicanbes P. Luiroz. P. Mon
toya Dpta e 23 stad f gte nava, uuq 9scribo, dess:
eēj revelaoe supota, 9ltres crus solis nalibq viribq
inixas ñ pt palt cognere mystiq tritis. Dixi so
lis nalibq viribq qd ñ vertit in 9roq, qd in hoc
tūio vq pī stare cotio nalis, qq revelaoe supposta,
assntiād prudnd ceti mystiq, ñ vi alius priq, aut
vaoi nali, in qqsola nitad assus, ꝉ lppi atoritq
viri sapientis tificantis mystiq, lppi miracula
nene psu tritis patrata, qq palt 9vanūra

cla heant.

Et hinc stat S. Aug. lib. de Trin. cap. 1 ...
ne dicens: aliquo afferimus eis rationem, non quae penitus ip-
sum Deum quaerunt quod nec possunt eius intelligendi sumere, nec
nos potuisse capiendere, comprehendere. Et si directi
Parvi: quaerentibus rationem naturalem de Trinitate non possumus reddere
quia sufficiens ad probandum assertionem, nec potest potest talem rationem
sumere: non quod dicendum post revelationem ratio naturalis sufficiens
ad probandum assertionem Trinitatis. Probatur ... pariter: ante revelationem
supponere se habere non posse quod rationes naturales sint solum quae
tendant supra lumen naturale Sophiae, de ipso mysterio Ipso mysterio
Trinitatis, et declarare contra contra ad assertionem eius quod ...
et ascendere supra lumen naturale Sophiae: post revelationem supponere se habere, nunquam rationes naturales se solum ipso mysterio
mysterii, nec declarare nunquam contra ad lumen naturale assertionem. Sed
certa est, quod post revelationem nullo modo sufficienter intra assertionem
nunquam rationes naturales habere virtutem, quam non sua vi habeat.

Sed quae minor: ipso

ipso mysterio, declarare contra nunquam ad lumen na-
turale assertionem et ascendere ad attingendum obiectum supra-
naturale, ... et ascendere ad attingendum obiectum ita
sufficienter est ascendere supra naturale, rationem naturalem:

8. Mar ostend. 2. dictis in Encarnat., et min. ēcerta
it n. potuit qd Deus sp. unio. supernale unius ex elevet jugiad vijo
et supernale intellect. solut. tr. qd qui ē supoto talilune lum. s
solar has nals vires tali ijog elidat. go. ij. dict. qd Ds s
sug. Fid. et revelaos elevet illy ad conexi. mystij Trinit.,
solat tr. qd quē supota fide, et revelaoe, ites solar lua
vires, et nals raoes cognat mystia.

Dicit 2 in Ding: quia su
pota revelaoe aufert aparent. in altas mystij Trinit., at t.
apara ablata mystij ē palt nals cog. at intuero: ge
quia ē supota revelaoe, mystij ē palt nals cog. at intuero.
Mar ē certa, et patet min: ablata aparnt. in polz mystij, au
sxo. oedij. ut raoes nales xcant., sug. opinwa, et t. im
pedito ablato, mystij ē palt nals cog. at intuero, qd
ig. raoes nales, ī fluent palt in lius x, iij: go. Ita arg
grad. lius Rom. M. gr. tios ing. Riniug. Salvanu
matus S. Bartolomeus Carreno, qd ju arguz ita ar
frat: supota dna revelaoe suspend. aplata, ilua hend cer
tung. de polio, et eta mystij, et ilua hinc lg certung a
parend., taks jaler a mystio raoer nalr, ul a loaṡ
aut saig alqa a lis: go supota dna revelace aparnt a
lis jaler a mystio nals raoes.

Ad ohtioꝫ dsa mari, no mi-

ry, ad uu paæ no supoty, qd raoes nales heand qsˢ vj

ilaug Tritis. Per revelaos augtᵗ utiq aparnᵗ ꝫ pot-

tas mystiᶜᵉ, d rases nalei ni ꝫ pdernᵗ ti agara ad mo-

idy in aue b. glty ad esty paly Tritis, stᵗ alnde qꝫ

lolꝫ herend qꝫ ilaug mystiᶜᵉ. Hoꝫ ni habend; qsud

paoe dstand mystiy e supra sphq raois pr̄enalis.

Ad ꝫ sfaoꝫ Ddo marꝫ, d no mirꝫ; ni m aparnᵗ ud pala

mystiᶜᵉ raoes, qꝫ ni adquend sphq in qa gly mystiy d

tuy e. Ad sumy aparebunᵗ tps niony, jadque ilaug

qd gtnry uy movo sup̄nalis dpad vꝫ adeque ilaug Tri-

nitatis.

Ibidᵉᵐ 2: supta revelaoe PP. d Thyᶜ af-

funᵗ raou, d slunes nales dsptas ecris, qꝫ mysti-

y aparad gltui huno verisile, d credile. Et hy raoes d

slunes cund oio gtntes, si nlq vꝫ herend dicdi, gly

ad asintidy mystiᶜᵉ: gᵒ raoes, d slunes nales hentꝫ

dicdiᵒ gly ad asintidy mystio: gᵒ in ei laug qr mys-

tiy paltᵉ cogni. Ita avgtadᵉ Granatꝫ honor, hui Col-

legiꝫ gloria, toruᵗ Betiy Pvinciꝫ latitia, imo etto-

tes Societiꝫ honorificantia V. P. Emanuel Padial.

No mirꝫ, lꝫ m raou, d slunes efftᵘ undᵉ ni ad suadry

vel mysterij et ejus soli, aut pali. creandi; quod ad h. ratione
intelligi. et ad hoc vero ex praecisis natura aliquo modo, lt. ingenio
splendorum signis accedat, post revelationem per assurendum ei rationem
ad plurimam proportionatam, contra spiritum natur. potuit ipsum nullus
dare quod, nec ipse sumere, valebat scilicet spiritus creatum.

Obiciebatis

e contra: dat ratio per naturalis productionis, ad diu mysterij superiora
revelatione: ergo mysterium est pali naturali ratione post revelationem.

Resp. latet enim in naturali ratione: agnitio vali. dicit omnino o
productio naturalis, omnino oppositio artificialis, et Deus agnoscit vale
perfectissimum: ergo Deus dicit sine perfectione hic minus sancti.
Sed productio ad extra est Deo dicenda, hoc minus oppositio articulare
sed: ergo habet dicere productio, quod est ad extra, et intimius, cum possit o
gratia gratia nostri. Mo. ste: productio dicit illa perfectiones productorum, et
productum: deinde producentis, et productum contra Dei bonitate Dei:
inde productum nequit esse Deus esse a producente, cum pluralitas Deorum
pugnet cum ratione naturali: ergo sit contra Dei producens et productum
se opta, et identitate unica Dei tate.

Multum dicit argumentatio. Ergo

quae in ea non pati divinitas personarum, et ad Symmy dualitatem.
Ergo, quod a patre procedit, est Deus, dicendi personas bene ulterius
ad extra producere, quod utraque est agnoscens vale perfectissimum, cum

acta nis argdu bd Indiv Ce muis ogndu ad extra
tra. 3°, q.ª e dsursu nali, qi robs opid, n̄ ospit qd o
pao nalis Indiens D° beud ee pdno. Stid in dnu
acbs msstijs, ollsdi, d amndi, qi bt auus ego seu
nales, d n̄ fsr pduoes ad ytra. Ad vrg argn nea
ans, ad ens paog dico, ksla n̄ osferi pduos ad ytm
de opaog, qs e deptu luo n̄ petit dstriog aprio.

67

Arguitur

2 e P. Luvroz: supota revelaoe stat fides nalis cu
sua Iritis: g° et stare pt opio nalis cca eadsuer.
Ans pstad in Catecumeno nalt credente mystij potr
atoris Magri Atrueditis. Iga pad: lcm atoritas
dientis, sufit ad fids nali osmidg mystio pard
raoes pudentes ab eads prots sufnd ad opioegd
mystio nali dci pdg. Ido ans, d no Iqss; ad ens
paog dico dientis atorios, sufire ad fids nalis, q
sumit obty ab eo tstasfari v. aliu funti ben
ti vs llavg mysti, qd ttti pad. Raoes vg adj
so ppog n̄ hend eiusmi vs llavg, vs m, sindpre
nales n̄ dqund h obtu supra raoes nalis sphg
dstuty.

Quaestio 3a.

De cogtiõe Trits p̃mũs sup̃natale.

Arlus. 1.

Quae faciliora sunt expediuntur.

68 Dsptavi hucusq

de cognite Triñs, q̃s haberi eodem aut p alia p raões oio nales.

Ergo faciemus ad cognitionem p̃ mũs sup̃nale haridq. Strenuq

poterit ẽe aut unio hypostca, aut lumen gloriae, aut vi-

sio beata, de qb̃ seorsim; breviter in p̃nti arlo sequia

fera. Certum ẽ 1. Dẽfo dari in patria cognes eventus

z. ẽ sunt q Trits. De h dicte sᵒ n̄ p̃cedit: ẽsa nĩ ẽ ẽ-

veni mesao Trits. De visiõe dsptabimus, qats sibi ad p̃

nũs obti, qo cogtio Tritas cognadevend. Certum ẽ 6. dari in

viatorb; aq sup̃naly certus, qo Tritas cognd: talis ẽ auxm

dei dnq, oo mystice credimus. His positis

Dico 1. ex visiõe uno-

is hypostq dẽfo entitis tractq ad obq dnq n̄ dẽmostradTritas.

Est Vna Purpuratq Lugo Dsptae 20 de incarnaoe. Ime

q Dienq, ẽ visiõe quiva unõis hypostq, si p̃ssit clarissim

ovend Tritq dẽmostrari. Sciũs aq, si visio ẽ minsela.

Dpliciad hyc dotra, qats docd, emari visõis clarite plura

obta, seu plures p̃litu obti cogni; dĩtas in coniis aca

obiecti idem non plura in ipso obiecto, et eadem omnino inferiore reptabilis

et ergo repraesentari clarior: sed clarior visio intuitiva unionis hypostaticae non demonstrat trinitatem, ergo visio minus clara trinitatem demonstrat.

Ad 2am responsio: visio unionis hypostaticae debet et trinitatis sic demonstrat trinitatem, sicut unio est nexus, et non est nexus trinitatis: sed non demonstrat trinitatem. Minor est certa, declaratur: visio unionis hypostaticae sic demonstrat id ad quod ipsa unio tendit, quo modo de se, et id ad quod unio tendit, est unius et est nexus: ergo. Ut vero ... nota, hic abstrahi ad nexum, sive connexionem, quae utrumque dicunt ad trinitatem. Differentia constituit atta specialis ratio unionis hypostaticae, quae respicit quae SS Trinitatis personas: pendendo per ablationem connexionem, nullo alio ex capite demonstrabitur trinitas ex unione, nisi ex speciali ... in suos terminos, quae est unio, et nexus.

Addo 3o semel 1 parte

Ene ... art. 1, et visione ... unionis hypostaticae tantum ad ... personam non demonstrari trinitatem, ut nobis trinitas est fide ... quod trinitas, quae videmus dicit ... personam, ... politie ...; et visione ... unionis hypostaticae tantum ad ... personam, ut ... demonstrari ... persona, non ... demonstrari

[illegible] ergo ex visione talis unionis non potest demonstrari veri-
tas, quam credimus. Adhuc sic: veritas, quam credimus, dicit
plures veritates, distinctas aliarum personarum quam Dei; et ex visione
divinae unionis hypostaticae licet possit demonstrari plures veritates, non tamen
omnes: ergo ex tali visione non potest demonstrari veritas, quam credimus.

Replicas:

unio hypostatica terminata ad verbum divinum constituit mysterium cum per-
sonalitate verbi, sive ultima subsistentia talis; et personalitas ve-
rbi, sive ultima subsistentia talis dicit relationem oppositam ad Patrem, et Spiritum Sanctum,
et consequenter relationem identitatis cum eadem natura, cum qua identificantur per-
sonalitates Patris, et Spiritus Sancti: ergo unio hypostatica terminata ad ve-
rbum divinum constituit cum personalitate verbi, et dicente tales oppositiones,
et consequenter identitatem: ergo qui cognoverit unionem, cognoverit etiam persona-
litates verbi, Patris, et Spiritus Sancti, et naturae essentiam divinam, in quo stat veritas
de talibus. Maior videtur certa; quia habet in unione mysterium divinum
cum ultima talitate extremi, quia per unionem minima distantia a-
d mutatur in extremo, constituit mysterium dignissimum in unione. Minor
similiter est certa.

Nomine, ut patroni dicunt, propositio: mysterium divinum
cum ultima talitate extremi, quam dicit extremum reduplicative in ea ex-
tremi linea unionis, admitto; sive ultima talitate extremi, quam extremum

sufficientissime dicit, no. Ad 2m ad 3um probationem:
Unitas minima divinitas, admutas in extremo reduplicative in
et extremi talis unionis, concedit ... in extremo sufficient
specto, no. Unius divinitas in extremo et extremum lineis et sua
sedes filius, sed quae extremum respicit ab unione, demali ...
hentibus ad unionem alijs filius eiusdem extremi. Colligitur
per variato extremo sed filius, sed quae ab unione respicit, ori
ard unio: hoc atque variabilis variato, admutato extr
o sed alias filius.

Personalitas ubi sufficientia specta dicit rel
identitatem cum eadem natura P. et Spiritus Sti, et sic rel distinctionem a
P. et Spiritu Sto: reduplicative accepta in eo extremi ...
fit ut cum natura humana unio unione hypostatica conferentes
dicit ... transeuntis et complentis ... ...
humanae. Personalitas ubi ... demasijs ... ad
... extremi in eo extremi talis unionis: unde in hypostasi ...
... dare personalitas ubi ... et complens ... humanitas,
et ... dare identitas ... cum ... natura P. et Spiritus Sti, adhuc
... unionis hypostaticae. Hic colligitur ... dare
unio hypostatica personalitas ubi, ... et ...
cum tali personalitate sed ... et sola ... ...

ad cognitionem veritatis.

Dico 2: lumen gloriae de facto est medium ad cognoscendum evidenter veritatem. Probatur: tale lumen concurrit immediate cum ista veritate: ergo est medium ad cognoscendum evidenter veritatem. Probatur antecedens: lumen gloriae de facto concurrit immediate cum posita visione neque requirit veritatem ut existentem; de eo, quod lumen concurrit immediate cum ista veritate: ergo. Maior patet ex principiis DD docentium, causas concurrere immediate cum posita suorum effectuum. Minor patet ex eo, quod cognitio ista concurrit, neque non cognoscit veritas existens; cum non actus visionis versetur circa suum obiectum, obiectumque visionis est veritas, consequenter existens cognita posita visione, consequenter cum veritate ista.

Dico 3: visio beata de facto est medium sufficiens ad cognoscendum evidenter veritatem. Probatur: eiusmodi visio est cognitiva repraesentatio veritatis: ergo est medium sufficiens ad cognoscendum evidenter veritatem. Probatur antecedens: si visio de facto est cognitiva repraesentatio veritatis, neque cognitio, quae evidenter cognoscit veritatem, sequitur non veritatem esse possibilem ut existentem; de si visionem sequitur cognitio, quae evidenter cognoscit veritatem, est medium sufficiens ad cognoscendum evidenter veritatem: ergo. Loquor de visione beata de facto existenti, quod plures Theologi defendunt in tractatu de visione, ut possum

visiog beatifg unius dnj sptiois, ala sptioe n visa: visio
hyc n erit miy sufns ad cog trits.

Replicas: si visio ob
afa dicto etns ed miy, qq cogto trita cognerd ed miy
ad cog trits abstrave, et n ztuive. Sed e miy adcog trits
ztuive: qz n e miy, qua cogto trita cognad. Mar vi-
ded certa; qd cotio obti in alo, aut et alo e abstrava,
et n ztuiva. Rad mir: visio beata e miy, qd stricte sui
spvia cone ducit in suy obty; i m cotio, et de rase co-
nis e ita suy obty reptare: q e i cotio ztuiva; qz n la
hebit tpp miy in qq, l xqq, et tpp stis cla reptao.
Ipsa mari in su Enis, no mirz, ad cus paog ofio asiti, no
dqp. Ut dubiamus, visiog beatifg spe psz ee ztuiog tri
tri, Questio dsqua, an ecore reflexa hus visois tri=
tas cognad. In h su visio se het sp miy obti qq, seu tpp
miy qd cogty reptare trits. Cotio reflexa visois n ed
zmia trits, et qd nec ztuiva.

Dico 2: et au supnali
fidei cca trits pt coerd cogri tritas. Rad: aus
supnalis fidei cca trits e impha sga ~~miy trits~~; dtm=

ptha ega ets Sritis pt evend cogni Sritas: g° k aeu Su
pnali fidei cca. Sritg pt evend cogni Sritas. Ead mar:
aeu Supnalis fidei cca Sritg e tda ego va in Sritg
etntg; et hec tda e mpha ega ets Sritis: g° Marg
tati; qd aeu Supnalis fidei cca Sritg etntg e aeu ego
vus. Eque dstd mir, qd tda ego va egit, obtg dfrri eg aeu,
seu se here sed fi ag rupta.

Replicas aeu Supnalis fidei cca
Sritg n e notia evens Sritis: g° in, le tali aeu etievend
cogto nqt Sritas evend cogni. Ans e certg, qd aeu fidei
kraoe talis bet ee notia obscura obti, dqud f kraoe ta
lis n pt dire evidg: dga & eo sade, qd & mio, seu aeu
n evento nqt dfferri evens dgn. Dto aeu, dno dgs, eu
pagg d: kmio n evento pave, d in vaoe obti nqt dfferri
evens dgn, Dto; kmio n evento awe, seu in ee cognen
tis no. Vg e qd aeu fidei dng in se fr, d in ee dgntis
Sritg n dit evidg: at evidg dit in ee obti, aud pave cog
nitis; capax in e ed evend cognad in ee aeu obscure
cca Sritg d dqud in ee egntis Sritg: alioqi nec dlg e=
vend cogneret.

Arlus. Vus.

utrum Divinitas sit comprehensive, videndo abstractive cognoscibilis?

Distinctionis [illegible]

[illegible] in notitia communi intuitiva, et abstractiva. Cognitio intui-

tiva, extra ea, quae in analytica tradidimus, est cognitio clara et com-

pleta objecti, immediate in se ipso objectum [illegible] supponens. Intuitio perfe-

cta aut [illegible] objecti, aut [illegible] [illegible] prius objecti. Co-

gnitio abstractiva est illa, quae [illegible] rei in alio, [illegible] supponit [illegible]

objecti, [illegible] [illegible], et mediante objecto, [illegible] [illegible]

objecti [illegible] alienis [illegible] [illegible] ex aliis objectis. Primo

etiam cognitio abstractiva posse ei cognitionem evidentem objecti in se.

Secundo: cognitio, qua Deus cognoscit possibilia in se ipsis, est in se

[illegible] prius cognitio evidens immediata possibilium; et haec cognitio non

est intuitiva possibilium, quia non supponit possibilia [illegible]: ergo abstractiva.

Ergo est possibilis cognitio evidens objecti in se, quae est abstractiva. [illegible]

permissiva.

Sed difficultas est, an sit possibilis cognitio supernaturalis e-

videns terminata ad Divinitatem in se ipsa, quae sit abstractiva?

Potissimum dubitandi fundamentum desumitur ex eo, quod cognitio evidens

terminata ad Divinitatem est cognitio immediata Divinitatis supponens Divinitatem [illegible]; [illegible]

cognitio immediata Divinitatis supponens Divinitatem [illegible] est intuitiva, et non abstra-

ctiva: ergo cognitio evidens terminata ad Divinitatem est intuitiva, et non abstracti-

Nicudē posse veri, cory eventg statug striti n̄ibere de trari aūdmie ō pl̄a trig, aūt ȳ spz. ip̄s̄ gr̄ia vritiq, ā detrari pp̄t p̄. p̄s aliengr ii pt, q̄s hrveri, g licotio la hered. p̄ spē aliena sīg n̄ ēd cotio gmia, & mia: getru cogto obtu, uel g̃ria ī spes detrarē ȳ lrus ad sritis cog nundg.

Negant potius comis eventis striti in seipse, quē ī abstrava, P.P. Quiroz Dptae 1. sne 3, d. Herre ra 2ne 3 sne 9. Adit Quiroz, adg ēi a'dūitg my tii striti d p̄sola ptuig sui pr iupare. Afant potius hui unis Antonius Perez Dptae ulma & strite ng 3, Marin Dptae 1. sne 3, d. Viloa Dptae, d. Cap. 2. d cadē la citndu e Oodo, qp. Stroa 1. & fide ng 22. dī ēt pose davi spes alienae, d abstrave, gmie evenē re gen tes acuq ptnos agentes Dī, seclusō oī alō mō ero. nexo. Idl. ab Oodo dicd vit in casu glntis dixcti. Ad hoc ȳ Sē, xta q̄s

Sit nra d. ptue is us Supnalit e levatu pt cognere even gmie abstrave mystiq triti. Ead: pole ē grīg supnale, qp adjutu ptus crus ps ci tra ptuios cognere wienē gmie mystiq Sritis. ȳ ptus

ivus supernalit. elevatus fit cognoscere evid. omnia abstra
ve mysteria Trinitatis. Ideo lega e: Si non fit tum in virtute
propria evid. omnia mysteria cognoscerent, et h. citra intuitionem
abstrava omnia evid. cognoscerent. Ad ans: potest i speciem
supernalis omnia abstrava evidenter Trinitatis, et hec species est
propria supernale, quo citra intuitionem pedet intellectus evidenter
omnia cognoscere mysteria Trinitatis. etc. Minor est certa, et maior
sustinenda, ut ex explicatione constabit.

Dicus, explaco est nota;

ad explanandum quod species sit omnia, et abstrava: species quatenus
omnia est propria obiecti, et quatenus abstrava est aliena. Explano
eandem speciem esse simul propriam et alienam, et non simul intuitiva et
abstrava eiusdem obiecti. Explanat species supernalis Trinitatis,
quae simul sit omnia, et abstrava. Haec responsio est auctoris fren
ty, in qua tandem aliquando consistit sententia; et ni fallor, eius
vocatione laboravit. Species quae dicitur omnia duplici ex capite.
1.º quatenus manens ab obiecto reddit lud. plenius quam eius comp,
quod ipsum obiectum extra se posset constituere. 2.º dicitur omnia, quatenus
constituit obiectum sine prima suasiva ratione. Species 1.º sic omnia
est species intuitiva, et dicitur simpliciter species propria obiecti, quae distinguitur
ratione abstrava. Species 2.º modo omnia non est contraria intuitivae,

et pt ci abstrava.

Firmo rãoe Intiva h: vg ci 3mie cvn cogtg, n e cdit ci Sy abstrava cogtg: g°. rei ce mi g, et eventy n e cdit ci Sy abstravg. Fluit cons. dang ad: vg ce Ste notg, e vg ci 3mie cvcnd cogtg, ergo ci Se notg n e cdit ci Sy abstrava cogtg: g°. Mar certa; gvs ac Ste notg e ci notg sine discursy, aut 3 pnt a rsoe quia suava. Pd min: Lapria certa iverti a. sst qse nota vg qpad e, lne e, et n ecdunt ci y abstrave cogta, imo n cognunt ntuive q 3tuio e desgla riby. Jsco: bene dpit, ad obiy cogty gr spes alienas, et ge s 3mie cvend cogtg: g° spes hss obti pt ci cvenz 3mia, qns pria, entuiva, et sy abstrava. Ans Istadvcotq; ex plis. Emie cvend nob, Istad, 6x astngos plures, eeqs e, grg santienty etere, aut n etere, ang ci in nobis. Et tg nly e his obti cogn spr qs Sgg ntuivg, et sy go abstractivam.

Novy robur acipiunt hy argtaoes ex discursu qs in Sfis ifraog sic efro: Ut ho, vg hy ascendit ad cogy Di, n astndat, ni go cvas, sed acqsita ex criis spe Di, pt 3mie de Dº cogtare, dpsy aphndre nil tunc de criis cogtndo.

Eo firmat in speria: ū n̄ possus q̄ dimus Deus unq̄

Santus, Ec grive cogtmus de viis, d̄ q̄d alz q̄ferim

circa justiq̄ d̄ Intite Di, & q̄mie r̄ātnt in nobis

ē Spes, d̄ q̄mie sine dsensa regtnt nobis Dy ab q̄

atntioe ad viai: g.o Spes cia Dy, q̄ß ex viis accep̄

mus pt nobis Dy q̄mie regtare, qui D' tunc cog

nat ex mio, aut in mio. Itq̄ dq̄q ex ante ē liga.

&] Somo, d̄ po=

lis ē Spes q̄mie abstravē regtnt Dy, q̄ in mo q̄p̄

regtndi dniat uq̄ Spes, q̄ß ex viis hemus, ē dsta ab

la eo, q̄d n̄ petat acqui ex cravq̄ cone: g.o polis ē Spes

q̄mia Di, q̄q n̄ ē q̄triva, & abstrava. dq̄q fuit,

d̄ ani ex eo sadē, q̄d q̄cessisse cong d̄ viis, l n̄ pcessi

sse q̄ acens, se hēt ad cong, q̄ß mo heo de Do. q̄q pce

dens cotio mo n̄ mags one ilgnat, q̄ß i nyq̄ß fuisset ad

mesq̄ ē: tota g.o dsta q̄ruq̄ Spq̄ dterē in eo, q̄d Spes

la polis eēt pōsa q̄tusa, ē Spes, q̄ß mo hemus ucq̄ q̄

dsersq̄.

Exhis oib, q̄so: g.o polis ē Spes obti, q̄q sitis q̄mia

d̄ abstrava: g.o polis ē Spes drītis, q̄ q̄ß cuiū cognat drī=

tas, q̄q ē abstrava, d̄ q̄mia. Sd Spes drītis abstrava,

et communicat per quod veritas evenit cognoscendi a priori supernale, quo adjutus intellectus creatus evenit immediate veritates cognoscendi citra intuitionem objecti per principia et probationes. Altius veritas dicuntur conceptio et discursus facto: potest enim species tracta ad dicendum sapientia, sive confusa, dicitur acquisita per creaturas, quae non intuitiva sapientia, et abstractiva: quod potest esse species tracta ad veritates sive confusa et non acquisita per alio objecto, quae abstractiva, et non intuitiva: et intellectus per species elevatus evenit immediate abstractive cognoscendi veritates: quod intellectus creatus supernaliter elevatus potest evenire immediate abstractive cognoscere veritates.

Articulus 3. Respondetur objectionibus.

Objectio 1: quod immediate evenit abstractive cognitum est per se notum intellectui. Et mysteria veritatis non potest esse per se notum intellectui creato: ergo non potest esse immediate evenit abstractive cognitum ab intellectu creato. Respondetur minor: nihil quod objectum potest esse per se notum eidem, et mysteria veritatis est per se objectum intellectui creato: ergo Objectio multis possunt requirere in cognitione veritatis mysterio, quod licet appareat per possibile intellectui creato potest etiam quod appareret ut nunc, et licet sit per se obscurum, potest etiam apparere ut clarissimum intellectui, ut evenit in Patria. Si dicas, hoc evenire ex tanta diversitate circumstantiarum, ideo quod intellectus creatus potest desiderari dicendo pariter, eo quod objectum posse esse obscurum, et notum eidem intellectui ...

-tis circumstantiis constructo. Et sic nulla difficultas erit quod mysterium aparuerit simpole contuitu constructo ex principio supernaturali, aparead usque eidem confortato lumine fidei, et quod mysterium obscurum viatori in eadem eveniens in Patria, ita defectus non evolvit, quod mysterium se observans contuitu illustrato solo lumine fidei eveniens sit elevatum per speciem proportionatam.

Dico Dicendum ma-

res: nequit enim esse notum eidem, etiam in eisdem circumstantiis, omnino

marum: eidem et in diversis circumstantiis non marum, et Dominus res

et mysterium trinitatis in se obscurum contuitu solo lumine nat-

aut lumine fidei illustrato, omnino marum contuitu elevato spe-

ciali specie aut proportionato principio, non. Ossi quod pars utraque contra-

dictionis, quod utraque pro desit in supposito; obscura in se ne-

sit clara, nec obscura. Obscuritas, et claritas, contingenter sit compa-

ve ad mentem nostram, et experientia constat, cum his hominibus clarius

mus quod aliis obscurius et. Attamen nec contra divinitas ca-

ligat tenebras, sic trinitas apparet per contuitu constructo supernaturali

principiis. Caeterum nobis congebit disserere, aut ratione suasiva

ad eventum mysterii eorum, sic elevatum speciali specie, ut postea

latius ostendimus.

Obiectio 2: sic mysterium trinitatis in eventu et

mūe abstrave cog, erit ex ijs obtus, qb zltig donzant
e trorij poe; et mystiy tritus ei duncit e trorij
poe: ergo n e evend zmūe abstrave cog. Ead maior: si
mystiy tritus e ita cog, dunced zltig, sine dservu, et
race, suava: ergo erit ex ijs obtus, qb zltig doncund e trorij
poe. Ead mir: si mystiy tritus e ex obtus, qb zltig don
cund e trorij poe, erit evend nalt cog abs zltu ero, qd
qd trorij poe pt ee evens sy eqd eiusmu poe, d abtus
me zltus ad evend apared, qd utq pad ideve zltus
in strato p soly nale lumen; et mystiy tritus n e evend
nalt cog abs zltu ero: ergo.

D marg: erit ex ijs obtus, qb zltig
duncund equaus trorij poe, no marg: et speali trorij poe:
ideo marg, d b h dstioe ex ipde, st mir, dtus q speas. Ut
zltu ex trorij poe asntiad evend mystio tritus n su-
fit qbed trorij pō, et rq po speali facta p supralem
spe. Stue zpt, n sufire qbed trorij poe, ad zltu ad la
attendus evend asntiad mystio: sut lt zltus illustro
lune glorig mystiy sola pu poe apared evens n ido
qzbd mysti ppo sufit ad idq zltu atriod ad mysti
y asi evend asntiad. Nec dsony extimari bet, qd

idq obty eiusdq tris mesa plus, minsue edirsa q
pee. stic tuus ho Phs ostendit etris alrale, et
n rustico, qs potius quyreret, si apllaret al. Bre
uius pt veri, mystiy tritis fore evend nalt cog,
st ed gmile evend cog ab iltu ero solis viribq nasq
n aliq q e evend gmile cog ab iltu ero ilustrosa
pnalipreo.

93 Ut lex futio Tui obtiou ehita gtrospi-
cias, notdy e ug P. Huyardo in pharo D. rae
19. Sine 8 nsy dari vetes g se notas abstras,
d splic tales, qtta st La pria, Leiq dari vetesq
se notas respive tales. alq m vetes gst ei q
se noty sapnti, d n rusco; alq stngo, dti hoi;
alq Do d n stnoo. Imo eadq vetes pt ei etris nota
ru alui iltus evend mphe ru altius sy evend moralit,
d ru altius sy pale, Parit dimus in uno casu. Mys
tiy tritis i Beatis evend noty etris gtuive; iltu elua
to p sps supnaly pt ei evens etris abstrave e iltu
ilustro solo nali lune n e evens etris. Ste dinstar
pvit e dirsa mystri pre facta eidq gtui. Si dicas, vesq
ita noty n ei splic sive noty omiq, ru dtdg de vore.

ipso mysterij ei esse notij, et strib cog(nosce)nd(i) intuitive, et abstrahe, quatenus ita sit ipsi(us) ultimu(m), neque sine discursu, et tamen gratia suava ipsius ultimus vend(i) assentiand(i).

94 Obtio 3: neque intuitive videre astra ei paria, si neque ea numeravit, neque habet prius evenisse, ergo videat eorum paritatem: quare ultimus neque assentiri evend(o) mysterio, si neque videt intuitive ei, neque habet prius evenisse, ergo videat trinitatem: quare ultimus non habet evidentiam de trinitate, sed habet intuitivam, aut saltem sine discursu. Nota assu. neque quia admissum ei esse, et intuitive notij strib quod habet ei, tamen ei, quae lumine naturali quaerimus intuitive quodlibet ~~[illegible]~~, et quod habeamus prius evenisse ad illa, ita ut nec intueamur paritatem stellarum, aut personarum trinitatis, nec habeamus prius evenisse, ergo utrique vere deducantur, in his probis, aut utraque vera, in fide sive intuitive strib nota.

95 Obtio 2: possumus habere evidentiam intuitivam quorum aut sit, aut virtualiter intueamur, et seclusso lumine gloriae non intueamur. per trinitatem: dum de neque virtualiter; quod quamvis auge(n) mensura elevatur, non possumus attingere per se exacte, et perfecte, sile divini: ergo seclusso lumine gloriae non possumus habere evidentiam intuitivam trinitatis. Nota marg: intuitive evidentiam cognoscimus hanc vel ica ana iura neque sil. nec, et ei. Gorttingi sit pluras,

c[on]tra duo; q[uia] [con]tinui sumus ang[e]l[o]s Angelos fi[er]i, nec c[on]tinu-
alit[er] in alio s[ubje]cto esse, illi. Parit[er] l[ice]t n[on] e[ss]e[n]t, [quia] potest esse nimis
[con]tinui; sit ita, sciremus q[uod] i[n] toto, et q[uod] i[n] p[arte], stat [quod] ab[s]-
rase alia sueva assentiremur huic veri toto e[t] majori
sua parte.

Obi[ecti]o 5: li[t]t[er]a virus, et trinus ut abstra-
cta sit, oport[ere]t e[ss]e, et [con]c[lu]si[on]e: [er]go [con]sole i[d], q[uod] mentes abs-
tracti n[on] sint [con]vig[ilantes] opti, et li[cet] non opti n[on] potest fieri co[n]-
tra o[mn]ia [con]tinue uti, et fortius [con]c[lu]si[on]e: [er]go n[on] potest fieri a-
vida o[mn]ia s[an]ctitas, q[uod] dicit lg ..., et li[ce]t [con]fortius. Stat
[quod] a[n]ti [qu]o[d] li[tter]a tri[nus] ut abstracti si obviand[um] [con]tinui [con]tra
tuto sup[er]nalis prio, aparent opti. Stat [er]go [quod] a, [con]so-
le e[st] q[uod] frigus, et calor d[ic]t[i]s mens talia, n[on] opari mu-
tuo. N[on] ans, cui pao n[on] ugit. q[uod] eâ sy[n]t [quod], los tros
aparere optos [con]c[lu]si[on]e [con]tinui n[on] electo. Cary hic est p[ro]p[ter]
tros e[st] esse optos: sut S[an]ctitas [con]sa aparet [con]solis [con]-
tinui n[on] henti priy sup[er]nale, quatenus [con]sa s[ec]u[n]d[u]m [e]i [e]x [qu]o[d].
Porat e[ss]e veri, los tros esse, et [con]tr[a] le nave optos n[on]
pove. Sit nave opti, opts laplud [con]fatis et n[on] sutio g[ratia]: n[on]
sit pove opti, q[uod] re [con]sa d[i]cord[ia]. Opor[te]t ut nave opti
[con]tinui [con]tuto ab o[mn]i prio sup[er]nali.

 Obi[ecti]o 6: o[mn]is c[on]tio c[on]t[inu]

ʒmia fritis i ʒtuiva: g l mystiy oi cogn ʒmie e cond
aud cogn ʒtuive. Ad ani: ois cotio coen ʒmia fritis
e cotio coens ʒmia obti stntis, d cotio coens ʒmia ob
ti stntis e ʒtuiva: g. Ad mar: ois cotio coens ʒmia ad
tu e cotio ʒmia obti, de uu raoe i stare, d cotis e
beni ʒmia obti, de uu raoe e stere e cotio coens ʒmia
obti stntis: g. D ani: ois cotio coens ʒmia fritis ʒmiao
e ecdnte raog quis suaug, aud miy ingg aud egg e ʒtu
iva, no ani: ʒmiao e stnte in co, gd nescat e obio ulta
ti lgsps sgliv prig, e ʒtuiva Ido ani, et no Igb. Hac
gtioe kcipdy e relqy argti.

98

Cotio coens ʒmia p tu ʒ=
mia 3t. 1, qis ʒmie oritr ab obto stnti ut etroi, gd
ʒgnd ab alyp mio, e cle pntat ʒltui. 2, qis nascit
ab spe, cis monui ptntare obty stns pog co mo, gd
obty se pssy pntat. 3, qis trad ad obty ci asnudo
sine quio dscrsu, raoe, aud mis. Cotio 1 d 2 mo ʒmi
a e ʒtuiva; cotio 3 mo ʒmia pt ee abstrava. Itat
expli is potis ny nro 85, e gs, istad posedavi evi=
dg ʒmig obti, gy ʒtuio ni: hc cotio sy porit ee ʒmi
a in 3 su splato. Ido fritas coend ʒmie cogn 1,

et ultimo[?] judic. cognit. Status cognat. evident. ... 3o mo, ponit abstract. cogn.

Pars. 2.

De Existentia Mysterij.

Quaestio. 1.

Propugnat[ur] Veritas Catholica.

Articulus. 1.

Pr[aev]ia aliquorum vocum Explicatio.

Philosophis liberi[s] a ... S. Aug., quibus voluerint uti verbis, nobis autem ad certam regulam loqui fas est; et merito potissimum in mysterio Trinitatis; quia juxta celebre S. Hieronymi effatum, ex verbis inordinate prolatis incurrit[ur] haeresis. Nobis erit certa regula ... quibus vocibus Ecclesia, Concilia, et Theologi ... tur. Ita vox est Trinitas, ... tres Personas ... unius essentiae, seu naturae, et ... Personis in Deo ... nod. ... Lutherus a Litaniis ... expunxit Sta Trinitas Unus Deus, ... magis, quam vocem fortassis ... Nec refert quod in Sacra pagina non ... cuius... vocem, quia ... aliis vocibus ut sit Incarnatio, ... substantia, et ... res ... signata reperiuntur in Sacris

liberii, revelara q i Ecclesiis, paene h fuit vocu, et a novy obry sgard, constituere. Quis D. dicad 3nus, q quit S Thas, n ej pt vocari 3x, qd hec vox 3nuen vide segsis. Nnulli theologi eadg voc in Deo n renuunt admittere.

Ea vox e persona, qa xta oes theologos cu Boetio, est Stha e ralis nq 3ura, seu 3onicalis, stia. Hanc vocg oes PP in Deo agnoscunt, d S Athanasiu in Symbolo sivec dixit: ala e persona P, ala F, ala Spus Sti. De fide q e dari in Do 3es personas. Turpiter erravit Laurentius Valla, qi lib. 6 Cap 3 q nititr 3a Boetiy ostendere, nen persona n sgare substiz, d qlitz: nec Dna ge 3nire, qs bruto. Eravit n e 3a sacry theologiz, d etij 3a sus grammaticz: ti in latinitis At persona in n sic usurpand, udning sgad substiz, d hinc nq 3dus 3.

Ea vox e hypostasis, qa lt in suo ori gine substiz, d subsistz sgnare videad, tn apd PP magna 3troafuit ica. eius sauq. Hinc S Hieronym ad S Damasy Pontificz taq judicij 3troarsy hac sup refert bit, eiusq 3. d judiciy requirt p hez uba: beatuy tuq p crucifixy mundi saluty, p homousion trinitz, ud mi hi epistolis tuis, sive tacendarz, sive dicendary, ~~fors~~

hypostasion detur autoritas. Ad lt gr anyos ... li=
bra fuit huius vocis acceptio, et nulli non tres, et unquam
hypostasem in Deo admitterent; et post concilium
Calcedonense, et Ephesinum omnis de hoc re sublata est in
ecclesia controversia. Itaque hypostasis nil aliud significat quam persona
seu suppositum rationale naturae intelligentis: unde perinde est dicere in Deo
esse tres hypostases.

2a vox est subsistentia, quae extat tum graece
quam tum apud latinos idem significat, quod hypostasis; nunc
atque abstractius sumitur pro ultimo complemento naturae, quo una
rationalis persona constituitur. Suppositum debet nomine potentiae,
persubsistentia, vel pro concreto naturae et subsistentia. Vox suppositum la
tius patet, quam persona; suppositum enim significat omne compositum
ex subsistentia, et natura, sive natura sit rationalis, sive irrationalis: persona
autem significat totum ex subsistentia, et natura rationali.

103 3a vox substan=
tia, quae olim dubia et ambigua fuit ad significandum tam essentiam
seu naturam, tam subsistentiam, ita quod S. Hilarius lib. de sy
nodis dixit, in Deo non male dici tres substantias, et S. Au
gustinus lib. 7 de Trinitate Cap. 2, dicitur enim a nobis, graecis
una essentia tres substantiae, caeterum dum Hilarius concilium post concilium
Lateranense Cap. 2 substantia sumitur pro essentia, seu natura: unde in

Deditur una Substantia; de Deo m. nostro dant tres essentiæ, quæ sua idest æ esse, ideo D. Thomas 1. parte quæstione 30 art. 1. ad ... dicit: nos non consuevimus dicere tres substantias, ne intelligerentur tres essentiæ propter nominis æquivocationem. Et S. Aug. lib. 5 de Trinitate Cap. 9: quia nostra loquendi consuetudo jam obtinuit, ut ... intelligatur, cum dicimus essentiam, quod intelligimus dum dicimus substantiam, non audemus dicere unam essentiam tres substantias.

Sa voce è Origo, ... cum vocibus Productio, Processio. Sed tamen sumenda ... ve, et pave. Si sumatur ... è rao filii, ... danti ex tro producto, et suo modo correlationi, quæ ea produit esse. Si sumatur pave, ... rao filii, ... a suo ... correlativo suo modo passioni, quæ esse accipit ... a caa. Aliqui nolunt vocare processiones nisi pavas. ... sunt in Deo ... processiones aut origines, alta quâ pater produit F., et alta quâ P. et F. produnt Spiritum Sanctum. ... pariter sunt processiones pavæ, alta quâ F. produit a P., et alta quâ Spiritus Sanctus ab utroque produit.

Vi harum processionum, originum, aut productionum ad ... ... personas quædam prioritas. Hæc prioritas non ...

pii; qq nec sit creata rs sr ca, et effs. Non sus i pri
tas ry, ty qd hic pritas supit distiog in na, sr pri
us, et postius. ty qt e pritas cas, qq reggad in dñi
te, qt ibi n̄ inicad ei limat. pfecois. Est go pritas s
cessois, pduois, et frequentius dit pritas orgnis. Stec
tit sy hic eo, qo uny i priy alticu; ng P ei prg
orgine F nil aliud sgat, qs P ei priy F. Stric a
Frite oio relegrndi sit tri, ca, cave, faire, effire,
agere, acty, effy, caty.

106 Ja vox e relao, aqa deno
aog sumund gta relava. Stc dña sund ptis, qq di
cund absta. Gta absta sit la, qq gdilit inicant
3bus dnis psois, id opa, dida. dicund inia, gta
absta ala sit split nra ddna esa, et atruta; ala dgnida,
et aeslibri. Gta relava sit la, qq ita reperiund in Dº, ut
nsind inia trib dnis psonis, hismi sit patnitas, fi
lia, spirao pava, et spirao acva. Vbi nota, qd lt spirao
acva si inis P et F, qt uca acva spirao sit ucy pri
y spus sti; qt ty n e inis spui sto, ideo e gty relavy.
Gta hic dicund relava, qd sit rao, qa una psona respi
ad alg. Dicund p alia, qd sit gria aliui, lalgary

personary, nūq orūq. Dicunt ulq notiolia, quod sit qta, ꝑ qq una persona nosciť in ū talii, et in ū ab aliis distinctq.

Ita, celebrior quoniam in hāc ma vox ē homo usion qb iqs sgd ac ꝯsbtialis, hī ē eiusdem sbtię, et ess. Dicti q Nizeny h voq agavit usitatamq & Appolony sup drunit in fragmento, quod & Vaticano Graeco posuit lib b ante ssbscriptioes Colųna penulma hisuli: visq ē oib, nris, ꝯsbtiale in Colesia dsiri oportere ad eius mgi, quo et Apgli SS PP nri tradiderant. hī ē ꝯsteri, &, et sq stq eiusdem sbtię ē eq Patre. Sic PP Ariminenses hī voq rejecisse, & hī fecerunt coacti pro ꝯstini Iqratoris; liberi vo Donati, ipsa Catholici eq receperunt, sed et Sardicenses prius Ariani Chalici postea. Sic etq, PP Antiochenos eadem voq respuisse ipsa Pli Samosateni, qui diuit ciusmivo q sqare spsq atq personarq in btia, qd hinc prius ꝯpa uluit ū na hois. At quod quod & hī ū

Sanity et Chalięq, eam vocasgari identeq, qd ū in na, et ea hinc dnq qromq. Arius, qui & hī vocem ū sq ꝑagiebat, vq et videbat xiliq

Suy haresis, omnes vires insumpsit, ut in Simbolo Nizeny Sinodus vox consubstantialis non perderetur. Ariani pro ce homousion voce heterousion usi sunt, quae similitudinem in natura significabat, et sic conveniebant in diversitate. Semi-Ariani usi fuerunt Sinusion, id est, similis substantiae hominis, quae teste Stephano, sicut a Catholicis rejecta fuit, quia non personas, neque substantiae identitatem rigorose exprimebat. Macedonius pro Sinousion voce, ut in doctiorum fidelium aures simulceret, aliam vocem nostrae Catholicae consonam dictatum, nempe Omousion, id est, similis substantiae patri Ecclesiae obtulit, sic hanc admitterent, relegata voce homousion. Quod ex Catholica essentia renuerunt Patres, teste Theodoreto, quia diversitas in natura in la voce simulabatur. Tanti igitur, et Ecclesiae Catholicae una vox fuit, tantique haeticorum eius exilium invenerat.

Articulus 8.

Explicatur Vox Circuminsessio.

Hac voce utuntur Scholastici ad significandum unam quamvis quae utuntur, quae nempe in aliis extra haec verba Domini non invenitur, quod ego in Patre, et Pater in me est. Filia alibi repetitur, et lt ...

in locis in quibus una persona spus Sti, ideo loquimur ad spus Sti ... in eadem ratione. dicta sentiunt omnes PP. et omnibus addidit S. Damascenus lib 1 fidei cap 19: confitemur hunc circumincessionem non per mixtionem, aut confusionem, et per invicem inhabitent. Est ergo circumincessio in recta, seu immanentia unius persone divine ... in qualibet alia divina persona. Pater non sit divinus esse, et est divinus paternitate in filio non sit divinus esse, et est divinus ... Idem est de Spu Sto. Intelligunt omnes Catholici.

110 Jam venitur dubium de circumincessionis ... in quo consistit circumincessio; quae ratio, et quae circumincessio aequalis sit, an tota persona P. ... in 1, et ... in tota persona F.? Resolutione 1i dubii dico cum Ecum, circumincessionem esse in intima, pervia, et indissolubili ... tua personarum ratione immensitatis. Secunda resolutio probatur: S. Damascenus lib 1 de fide cap 11 ait non habere locales distinctiones, neque immensae in se invicem personae existunt. S. Fulgentius lib 3 ad Monimum Cap 7: nec in sui ... mente ubique nascitur, et ab ea localiter secernatur. Ratio probatur est: ratio ... quia una persona est in alia, est id, vi cuius ... ad intimam inexistentiam, et per immensitatem, et id,

vi uii ad t. Xtrm. i. g immsitai: 8. immsitas e rao fli,
qa una psona i. in ala. stat pmiri, q sed immsitas
e fle Xtravy & pte Di ad esse in gabd, ita i fle
Xtravy, et una psona i. ptime psu, et in ala i Xtru.
111 Dices h
raog dimute pare; sy n ped, ung psong e in ala,
sed e in gabd cra. Sed d: hye rao pd mutug psong
ussbd psong in ala & pria, d esse Xtraoe cussbd p
song, t Dsita n e in cra: 8 la rao pd ung pso=
ng ee in ala me dese, go i in gabd cra. Ita nur.
It Ds i in cra & pria, et esse Xtraoe psus Di, q rao
ne immsitas e ubiq; cra ats n e in Do & imia, et
esse Xtraoe psus cra, ge n e esse Xtrata ad esse
ubiq: 8. Dices ry, Xtravy fle et una psona i in
ala ee raog vdendi una psong, ala visa, xta lud. Xpti
Dni, q videt me, videt et P muss; ry ego in P, et P
in me e Xtutua psa ad t visog dsufit, na ppsio
in loco n e ptio in cone: recudy 8 erit ad i Xen
ts in na. Ita P Tuniga, q sed recrrit ad iden ts in
na, et una psona, videat ala; ita ad end visog ham
recre tam D ad mutg psg derivatg ts t radicet
cads i Xnte.

12. Ex dubiis d: ... in rao, e aug. ... in ...
... Rao ... assumend. ... identitas ... ...
... fidem ... Pry. Cap. ... Similiter
... extra ... essentiam ... dry ... ut ... similiter
... in 2a ad Corintos 5° explan. ... Deus e-
rat in Xpto, sic ait: Pater mihi ... et ego in ...
... una cum ... substantia. Rao ... refutio ... ibi ...
... persona, ubi ... essa. ... essa ... persona ... in ...
... ... persona ... in ... ... Explicat ...
... Aureolo ... docet ... pari ... Patrem ... in Patre;
... Pater ... ubi ... sua essa, ... essa Patris ... in P.
... unus ... in alio ... importat ... ab ...
essa P. ... a P.: ... in P. ...
... a F.: ... in F. ... essa Pa-
tris ... in Filio.

... ratione pari, Patrem ...
in Filio ... relat. identitas ... essa ...
... identitas ... la. ... Pater ... in Filio mo-
... ac ... in essa; ... Pater ... in F. ... subsistenti
in subsistente, aut hypostasis in hypostasi, ... loqui-
... importat relat. ... P. ... F. ...
... Filius ... in essa, ... essa in F. ... n ... rela ...

in Filio esse Filij, et esse quod est unius in alio non dicit pro
priet. sed identitatem. Esse in in re tam constitutivum institu
tum, non tamen unius in alio, esse in, et sic non est prima
rium, et aliud: quod non esse in tam unius in alio.

Sed du

bitatur an tota Persona Patris possit esse in tota
Persona Filij? Tota Persona erit esse prima in alio, si
in alio non solum ratione essentiae, et etiam ratione relationis, ita dicit
... esse persona in alia persona, et relatio est in persona
et non solum ratione essentiae sed relatio in suo ratione essentiae in alia persona
... tota persona in eo primo, et esse in
alia docuit Carthusianus, Richardus, Curiel, et
Durandus. Contra tenet ... Eximius D. lib. 4
de Trinitate Cap. 16 num. 9. Cum his DD. nostra ...
Una Persona est esse primo in alia tam ratione essentiae, quam ra
tione relationis. Ratio ... et S. Cirillo Ale
xandrino lib. 1 Thesauri Cap. 8: Pater in Filio est,
et Filius in Patre non solum ut ... Patrem in sua, et Filium in
sua proprietate.

115 Sic argutor: Pater est in Filio non solum ratione essenti
ae, in qua est idem, et etiam ratione ..., in qua ...
distinctus ab eo; sed id in quo est ... Filij sua, ...

pro ut sunt ergo Patrnitas: ergo Pater est in Filio sub
ratione essentiae, non sub ratione patrnitatis: ergo una persona est in a-
lia non sub ratione essentiae, non sub ratione relationis. Confirmatur: Ideo
absurda fuit propositio haec generatio in propria ratione aliquid, quod
actio hominis ratione ejus, seu forma terminus generationis: ergo in illa pro-
positione una res quae alia sunt se esse, sed ratione sui iste actus
narrare; Contra ergo Pater in sua proprietate formali, est
cuius in alio res est in Filio: ergo proprietas formalis Patris, seu
Patrnitas ratione sui, seu ipse forma est in Filio: ergo Patrnitas
non est in Filio sub ratione essentiae. In huius sententia mortem
me sequor dictus lucid. Agnitum nihil horum extra
quod personarum est, etiam ipso docent theologi, cum Magistro
Sancti Christi: non nihil unum personarum extra alias.

Replicas

1º: quod est, seu idem in alio bene cum aliqua ratione nimis dis-
tinguo: ergo quod in Filio, seu quid distinctum in Filio bene aliqua
ratione mixti, et haec etiam continet ut Pater est in Filio
ratione essentiae, quod ratione relationis: ergo Pater non est in Filio ratione
essentiae, non ratione relationis. Replica confirmatur ex S. Hilario
3º de Trinitate, non posse se omnino convenire in
manens etiam vanitas in aliis, quod contra fuit,

mad sis eque interior. Dani: quod id quod in alo ipsis in corpe et in Idnte, Ideo; quod tenc alqd Idntitatem nere xtra Idntys: quod id quod in alo ipsis in extreo, in ... ... no; quod conni ... Idnte sig, quod in majus gra. Auctoritas D Hilarij nil ... dit, quod ubi ciatis sy egit ... dubandi raonis dixerat m: affert plerisque obscuritas Sermo Dni, ego in P, et P in me ... immerito. - nec in intelligentia hunc etc, ... raog dub... in ubi obtis.

Reglas ... si persona dna ... in ala raoe est, dra raoe relaois, rao ... ung persong ab ala ... rao, qa una persona ... Et ... : si persona dna ... in ala raoe est, d raoe relaois. Hac ... certa: ... relao ..., ... rao ..., ... rao, ... una persona ... in ala. ... raodst ... ung persong ab ala ... rao, qa ... no marg ... rao ... persona ... in ala, ... do marg, ... Raoqa ... aut ... persona ... mod..., qua una ... ... in ala, aut ... raoe, ... raoe sui ... mere

[illegible] alia. In 1° sensu [illegible] relatio [illegible] dicta [illegible] resolutio [illegible] dubij. In 2° sensu relatio [illegible] in [illegible] sunt [illegible] ang[illegible] [illegible] ratio [illegible], quae [illegible] sequalis.

118

Regula 3.

[illegible] Pater esse 1 in [illegible] ex ratione paternitatis, Filium ad Patrem [illegible] et [illegible]: ergo Pater non est esse 1 in [illegible] ratione paternitatis. Probatur maior: [illegible] est Deus, [illegible] Deitas [illegible] esse 1 in [illegible], et [illegible] paternitas erit esse 1 in [illegible]: ergo. Nego maiorem, et ad [illegible] [illegible] Distinguo maiorem: quod Deitas est esse [illegible] identitas in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] no maiorem, et Distinguo minorem: et [illegible] paternitas erit esse 1 [illegible] identitas in [illegible], no maiorem: [illegible] [illegible]. Ideo. Paternitas [illegible] est [illegible] identitas in Filio, et [illegible] [illegible] [illegible] absolutus [illegible] et paternitas non [illegible] Patrem et non [illegible] Filij; quod paternitas [illegible] [illegible] et non ad Patrem [illegible] [illegible] identitas [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Articulus 3. [illegible] erroris [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible]:

[illegible] Trinitatis mysterij [illegible], Deus [illegible] [illegible] [illegible] in personis, [illegible] [illegible], [illegible], et Spiritus [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] a [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible], et Spiratur a Patre, et Filio [illegible] [illegible].

tres, quae ad personas vere, et realiter actualiter distinctas

distinctas esse, parum [illegible] in Deo, quae tres Dii, et

Deus unus, qui in 3bus personis [illegible] essentia

essentia, et natura. Atque est Catholica veritas, quam nobis [illegible]

[illegible]

[illegible] in Deo unam tantum esse

personam, alii dicebant, tres divinas personas esse tres Deos.

160 Contra hanc

[illegible] Gnostici apud Irenaeum, Hermogenes apud

Tertullianum, Paulus Samosatenus apud S. Aug., in Deo u-

nam tantum personam docuerunt. Sabellius apud S. Athanasium

docuit, Patrem, Filium, et Spiritum Sanctum esse unam personam, et trina

nomina. Arius apud S. Aug. docuit, solum Patrem esse Deum.

Eunomius apud S. Basilium docuit, Filium esse dissimilem

Patri, et Spiritum Sanctum esse creaturam Filii. Et ita docuit Macedo-

nius, Filium esse similem Patri, et Spiritum Sanctum esse creaturam. Apol-

linarius Laodicenus docuit, divinas personas esse inaequales,

Magnum videlicet esse Spiritum Sanctum, Majorem Filium, Maximum

Patrem. Arnoldus Brixiensis apud S. Bernardum docuit,

gradus esse in divinis personis.

161 Eximius adversarius fuit

Michael Servetus, qui se jactabat Symmachi prophetam esse=

Ut sequ. libros, quos scripsit De erroribus Trinit.
Syma coris e, nla eu und. D. qstio, qsonary Fran=
cus David cu caeris Ministris Transilvaniis nobis
Samosatenis, et Stebionitis docuit, sy Patris eu vy.
Filius, et Spus Stus eu virtus Dei, n. dstan a Patre p=
sona, l relatae, l ssa. Idq. docuit Valentinus Gentilis,
qui scribat adv hoes, et qa postea, docuit, sy l esse
Dei, et dng. ssg. Filius, et Spus Stus n eu ssg dng, desq.
files longe qstoresessa.

Impius altius erroris Prnups
fuit Philoponus, Triteitarg Autor, qui docuband
dnas qsonas, eu tres Deos. Aneu errorg renovavit
Valentinus Gentilis dicens, tres qsonas dnas eu tres
Spus aeternos eseuli ng dfrentes, et Patris eu mary Filii,
et Spu Sto. De Lutheranis, Brensianis Melanctonianis,
Calvinistis, et Zuinglianis docuit Purpuratus Belar
minus, qt lt videand mitare qa nos errores, negsa
At l Arianis, l Nestorianis, l Eutichianis. Non
miremini, hoes adeo delirasse in qfundissimo Trinit.
mysterio; qd ista S. Jacobi in sua Canonica dictus ea
i mortalis super ba Ais, qd ea ignorant, blas
phemant.

132 Int' densissimas tenebras errorum splendid-
lius viti lux, qm supra S. Scripturam candelabrum, su-
pra doctorum speculas ... supra DD. sta-
biles montes, aeterna veritas collocavit. Non enim mi-
...a res q. ethnica vix suadenda praecedendum est. ...a Scri-
pturas pari non pt. ex Scripturis, cum Scripturarum autoritatem
nand. nec ex ratione naturali; cum sola naturalis ratio ...
...a Mysteria. Sic ...a Gentiles ... in genere ...
credibilitas nrae Fidei (...) de tractatu de Fide ... pertinet
... ..., in revelatis ... mysteriis.
...a Judaeos

... Veterem, ... Novum Testamentum ... mysteria
... 1° ... Messiae adventus, de
... Exim. D. de Incarnatione tomo 1 ... praet. ...
cogendi ad credendum Evang., in quo ... ...
... veterum testium testimoniis, in ... mysteria ...
... Isaiae Cap 66 num 9: numquid ego, qui alios
parere facio, ipse non pariam, dicit Dominus? Si ego ...
... ..., sterilis ero, ait Dominus Deus tuus?
Psalm 2 num 7: Dominus dixit ad me, filius meus es tu,
ego hodie genui te. Psalm 32 num 6: verbo Domini cae-
li firmati sunt, et spiritu oris eius omnis virtus eorum.

Psalm 66 numero ultimo: benedicat nos Deus Deus noster, benedicat nos Deus. Quale P. Montoya de Trinitate Disputatione 30 Sectionibus 2, et 3.

Ignatius S. Evans in nantes [illegible]

uncit mysterij. In Deo dari tres personas [illegible] constat constat ex verbis Christi Domini Mathei ultimo: Baptizantes eos in nomine patris, et Filij, et Spiritus Sancti. Idem constat ex Joanne Cap 16 num 28: Exivi a Patre, et veni in mundum, iterum relinquo mundum, et vado ad Patrem; et Cap 15 num 26: cum venerit Paraclitus, quem ego mittam vobis a Patre [illegible] veritatis, qui a patre procedit; et Cap 14 num 16: ego rogabo Patrem, et alium Paraclitum dabit vobis, ut maneat vobiscum in aeternum, Spiritum veritatis. Ex his testimonijs [illegible] mittentis, [illegible] et [illegible] personarum distinctione. Testimonium S. Joannis in 1a Epistola Cap 5: tres sunt qui testimonium dant in Caelo Pater Verbum, et Spiritus Sanctus: [illegible] [illegible] [illegible] ab [illegible], et mittitur [illegible] [illegible] [illegible] Spiritus Sanctus qui a patre procedit, et mittitur a [illegible] Filio, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nemo in [illegible] procedit, et mittitur a se ipso.

[illegible]

[illegible] [illegible] et Deum, apertissime [illegible]: Pater et Deus [illegible] [illegible] Filius [illegible], et missus a Patre, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 3 num 16: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] mundum. [illegible] Joann[illegible]

num. 27o ait Dnus: cognoscimini, quasi erit, et quid (s)ui
in ortu tunc, quia Filius hominis dabit vobis. It.
in Pat. signavit Ds. Unitas Filii probat testimo
nium in Evang. Cap. 1: Ds erat verbum, tum in Epist. 1.
Cap. 5. ubi est in Deo, sumus filius eius, qui est verus
Ds. Unitas Spus Sti probat ex Act. Apostolorum c. 5. num. 3,
ubi dicitur: cur tentavit Satanas cor tuum mentiri
te Spui Sto? Statim num. 4 subiungit: non es hominibus
mentitus, sed Deo.

Tres Dnae Personae sunt, non tres Dei,
sed unus. Probat 1. ex natura Dei, cuius multiplicitas
... concedi repugnat. Probat 2. ex Joanne citato: tres sunt
qui testimonium dant in Coelo: Pater, Verbum, et Spus Stus, et
hi tres unum sunt. Item ex lo Xpi Dni: in nomine Pa
tris, et Filii, et Spus Sti, ubi est plurimum Personarum, et unitas
Deitatis in nomine, non in nominibus singulariter. Item
Ex Apostolo ad Ephesios 4. num. 5, dicit: Unus Ds, una
Fides, unum Baptisma. Unus Ds et Pater omnium, qui est super
omnes. Et ad Galathas 3. num. 20, Ds autem unus est. Plu
ra testimonia vide passim apud DD. supra Exim. dictos
tempore.

Arbor 1. Staticorum Deliramenta.

Argument

J. ab invitu. Et in ...

testimonia ... Dñi ... in Sacra ... Dubin ...
... Chalcid. opum personarum ... (aprima ...
... Deuthronomii 6. Dñus Deus tuus
Dñus unus e. Ad ... S. Athanasius ... Dei ...
post ... Deus ... Deus ... venari ...
e ... Cap. ... in tota ... vera ...
recognovit S. Hilarius de Trin. ... personali ... ratione
... personae ... deari: ... in ... ...
... ... in ... ...
Deus ... Joanne 10. ... Pater unum sumus, et
Cap. 12: ego et Pater, ... unum e. ...
S. Aug. tract. 36 in Joan.: ... sicut ... et
Pater unum sumus ... Caribdi, ... Scylla liberaberis. In
... ... unum liberat te ab Ario, ...
... sumus, liberat te a Sabellio. ...
... sumus: ... Pater et Filius: Sumus ...
dixit de uno ... unum ... dixit de diversis.

... ...
... 13 ... Cretensis ... ...
... ... separari, S. Damasc.
... de Fide ... 11, ...
ad ... ad ... ... personalitas ... ...

+re

[illegible] raro, dmende [illegible] [illegible] [illegible] by [illegible]
[illegible] aliaxe, ac relaxe. [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] raro [illegible]
mi. [illegible] Monitoria [illegible] [illegible] na
[illegible] re pla [illegible] [illegible] na, [illegible] et
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] na [illegible]
[illegible] na [illegible] [illegible] eteri, [illegible] [illegible]
130 [illegible]. [illegible]

ad [illegible] [illegible] [illegible] na: [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] No [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] plens [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].

Argued [illegible]
ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

dnq relaoes dicant § fortias. In 1a gfarie: 9 o cu
tymati nat[a] a dqa, q lt gmalites sint § gfiroes,
p rade illatis ey, & circ ioglois cruiis om ala, gg
[illegible] magnam d[illegible] hd el unag[illegible].
In 2a narite: [illegible] ey [illegible], gg follus 2 [illegible]
ng magnit[illegible] eng g[illegible] nullo modo dicant, [illegible]
entutt: gre goruy mo inplat, n effluant mar.
2 gg[illegible] ob [illegible] trory inplatory.

Argum[illegible]. 1

in Do n dat [illegible] gonary, [illegible] gonary [illegible],
t ey n pt admi[illegible]. [illegible] mar: ob Di [illegible]
[illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible], et mar [illegible]
[illegible] et [illegible] [illegible] gfitas [illegible].
[illegible] mar, ad [illegible] [illegible] mare, no mir: uem
[illegible] Di [illegible] [illegible] polias [illegible]
ry [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] ei [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] in at [illegible]. [illegible]
in [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] nof [illegible]
[illegible], d [illegible]: [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

mente [illegible] [illegible]

Explicatur [illegible] [illegible] [illegible]

producta [illegible] l. eadem [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] eadem [illegible] [illegible] [illegible] adeo quod valeat actionem,

[illegible] [illegible], [illegible], ac [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible], seu [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]

[illegible] in [illegible] alaxy [illegible] una [illegible] [illegible], [illegible] ab ali-

[illegible] [illegible]: quod [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] nil [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

aliunde ve in eadem [illegible] ad [illegible] [illegible].

Instabis: tota [illegible]

in admissione [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] eadem [illegible] [illegible] in

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] tribus, ac [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] admi-

[illegible]. In [illegible] nos [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] admi[illegible] [illegible]. [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible]

te, [illegible] in [illegible] [illegible]. [illegible] nos admi[illegible]

[illegible] esset. [illegible]
[illegible] mari [illegible]

Gregorij [illegible]

[illegible] in [illegible] gerit [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] digna [illegible] in [illegible]
[illegible] de [illegible]
[illegible] apud [illegible] quo [illegible]
[illegible] canebat;

Terna tibi hec [illegible] triplici diver[s]a colore
[illegible] circu[m]do; ter[que] hec altaria circum
Effigie[m] duco: numero D[eu]s impare gaudet.

[illegible] atles, [illegible]
[illegible]

hoc ergo, sacerdotium [illegible] Dei applicand[illegible] adamare [illegible]

Iustitiae [illegible] pars. [illegible] mandata [illegible] Francisc[illegible] Sapien

tiis ad [illegible] eandem doctrinam refert [illegible] Alexan

[illegible] Iuliani [illegible] Aug[illegible] [illegible]

[illegible] adverti[illegible] ternario [illegible] dicto [illegible]

novenarioque [illegible] addat [illegible] numerus [illegible]

quo [illegible] enumeratio apud [illegible] effecta [illegible]

chva[illegible] ago atque ad [illegible] confugio

136 Arguunt [illegible] Atta

[illegible] accipit mandata [illegible]

[illegible] mandatum [illegible] ab abbate [illegible]

[illegible] accipit mandatum [illegible]

[illegible] Patrei [illegible] D. [illegible]

[illegible] et

[illegible] Alexandrino [illegible]

[illegible] testimonia [illegible]

[illegible] rigore

accepit [illegible]

Ata [illegible] Philosophia [illegible]

[illegible] de [illegible] mandatum

[illegible]

[illegible] mandatum [illegible]

ac Commodaty alcuj, ut ad alig, tãq legaty, et ĵrmantiu
afferat, ut exlis ꝯ: sic cap 50 Geneseos dr̃ Fratres
Josephi mandaverunt ei. Secundo idq valet ac ultima, & irre
vocabilis voltus depto, qlis in testgtis ẽ: unde hic
panice dr̃. manda de testamento sic Psalmo 104
memor fuit in secũlũ testgti sui. 3o idq valet ac a
fac Dr motio, cui aliqs annuat. sic Jobi 9:
qcepit soli ut oriatur. His modis Pater, et
Persona qducunt qersonæ qcedenti mandare di
citur, quin inde ꝯforatur inequalitas int
mandantes, et mandatarium.

13 Replicant Aria
ni: Filius se equat hominibus, Deum que su
um, et Patrem illi cat alorum hominum, Diy
confitetur. Ita Joannis 20 ascendo ad Patre
meum, et Patrem vestrum, Deum meum, et De
um vestrum; et respectu aliorum hominum
Deus est Deus, et Pater ad summum puta
tivus: ergo etiam erit Deus, et Pater adop
tivus respectu Verbi: ergo Verbum n̄ est Fi
lius natus Dei, et consequenter neque Deus.
Nego majorem, quia ut notat Athanasius Fi
lius alius fatetur sui Deum, et Patrem Deum,

ac caeterorum hominum Patrem, et Deum: Deo seorsim dixit, Deum, et Patrem suum, seorsim Deum, et Patrem alterum, non conjunctim, Deum, et Patrem nostrum, quae sonant Filium, et Spiritum Sanctum a producente accipere et a se nihil facere, ex quibus divinitatem negabant Ariani; exponemus, dum inter se disparemus divinas Personas, ubi qua ratione Patrem rogent, adeo que postulent plane explicabimus.

Arguent 3: alia Trinitatis mysterio periit ars Syllogistica. Prob. conseq.: quia Trinitatis mysterio plures Syllogismi recte dispositi nil concludunt: ergo. Prob. ant.: ita: omnis natura divina est Pater, et Filius est natura: ergo Filius est Pater = omnis Pater divinus distinguitur realiter a Filio divino; et natura divina est Pater divinus: ergo natura divina distinguitur realiter a Filio divino — haec natura divina est hic Pater divinus, et hic Filius divinus est haec natura divina: ergo hic Filius divinus est hic Pater divinus: et omnes tamen Syllogismi sunt recte dispositi, et tamen nil concludunt, adeoque mysterio [illegible] [illegible] [illegible] sunt: ergo. Resp. Vazquez [illegible] asserit non alios adversarios facile hoc argumento, ut dixerint artem Syllogisticam sub hoc loco inutilem; et falluntur quod ex arte Syllogistica [illegible] abstracta [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in divinis hoc loco.

 [illegible], et an per rationis actum praecis di-

ta, praecisiatos syllogos non esse recte dispositos, quod ergo minus
praemiss nihil sit. Loco hujus, et hujus syllogismi ratio sufficiens est, quod de-
beque trium dignit alij m sit unus Trinitas ejus rationis, et abs-
tractionis ad al. alij sit unus Trinitas realis, et non abstractionis, ut
na dna. Sphaera utriusque termini est, quod tres dignitates Trinitas solius abs-
tractionis sed realis multiplicari eo ipso, quod multiplicent. Sphaera dignitatis
est. tres aeque dignitates Trinitas realis non multiplicat realiter eo, quod dignitates
plures realiter distinctis: ideo na dna non multiplicat realiter, licet dignitates, accedit
nis tribus personalitatibus realiter distinctis. Ratio differentiae est, quod tres
unum impliceat eo modo, quo est dignitatis plures: unde si tres est dignitatis
Trinitas solius abstractionis, ejus ratio una, et abstracta erit unum
in plures; realiter si non erit unum, sed multiplex, imo tres est dignitatis
Trinitas realis, et non abstractionis, erit realiter unum in pluribus, ac proinde non
multiplicabitur realiter.

121\. Secundo ergo est, quod ad perfecte destruendum syllogo
trium dignitatum Trinitas solius rationis, sufficiendo hoc signa: omnis -- relevo,
distinctia, ad certum est aliquod omne. Ut ergo perfecte destruendum trium dignitatum
Trinitas realis, la signa non sufficiendo, sed requirant alia, et terminis,
dissimiles destruentia ad quidquid, distincta. Sinne est, quod ac
hus, et ius syllogismi oportet argui hic minus dignitatis Trinitas realis,
scilicet ny dny, nempe loco est recte dispotus, quod nunc perfe-
cte destruitur minus. Ut autem perfecte destruendum hunc, est traditum

dei: qd est in natura in P, et s. in na. dna: ergo s. in Pater.
Dei atq sic: qd est in P Dnus distinguitur relative a s. Dno: sed
na dna in Pat dnus: ergo na dna distinguitur relative a s. Dno.
Ergo silogos recte dispotos; utrumq enim est illa maior in fa.

192

At si ait
silogis dispotorium in hoc Cap. non in recte dispotis, dicitur
nil deducere: quia ut silogus recte dispositus debet constare minori propositione
omnino singulari; ut atq minor constat silogi, nimirum haec natura
non in tribus personis omnino singularis: neq hic singularis in, quia relativa
in uca, dum singularis natura, est sic relative dnus quibus addictus
est. Et ex hoc Cap. constat carere tribus omnino singularis: ideo silogus
hic non in recte dispositus, ac proinde nil deducit. Deducit hic constans
minori perfecte singulari: hic homo est tal. vale; sed genus in hic homo
ergo genus in tal. vale. Ex his colliges, esse in hoc mysterio
re locum logicae, quia ars. silogismi nititur ex dictis de omni, de nullo
in de nullo: hic in propria non reperitur in trate, quia minor in dne dne
te solum abstractionis, et quia in dne l. dnus hac, l. dnie relativa.

193

Arguunt
ultimo: ut hoc mysterio non opponitur lumini prius mysterio abolitis
absurdis ex Pho in Topicorum Cap. 1. nimirum quae sunt eadem uni
tertio, sunt eadem inter se. Sed absurdum: dnus est realiter in tribus idem
relativis, et potius relativus actualiter inter se distinctus: ergo mysterium non
opponitur lumini. Confirmatur: neg sed quae sunt eadem uni tertio sunt eadem

, ɜr'se, ita ē ɜᵃ qq. repgand. identi ɜr'se, rengand identiᵉ
uno 3. Ad dᵐ ʒsolites repgand identi pr'se, dtz n̄ repg
and identi ey uno 3: q^o prius lud n̄stat ey h mystio.
199.

Standi
faty oes Chalici tend solvere; ʒre ssa ʒstare conand,
et h. oes eadē via. Aliq^{ui} m sit, q ʒditz prius nhare locᵉ
ɜtrduend in dniis relaobz ɜpatis ey ʒtis. absᵒtis; ideo quen
qqr^{st} eadē uni 3 ʒito, climatz ʒsfitiori bereutisq ee
idē ɜr st; n̄ vo qq. st eadē uni 3 ʒito, ɛtsy m ʒsta
ōis, ʒtis i eādna; q^o aliq^{ui} tris sequid aliq^{ue} alunter e
trea bere ee idē ɜr'se, qdo sit idē ey ieno 3 salari,
et sit rlis ɜnicali, qe ē qqbdʒtz sglare iii ciis, n̄
vo bere ee idē ɜr'se etrea, qlr st eadē uni 3 sglari,
dʒst rlis dnicali ʒlz, qtis ē sola ʒa dna.
125

Rᵉ ad argtz
ndo assʒtz. ad ʒaog D marz: dmʒ ʒsolites st idē rlis ac
talis ey eadē ay na dna, vtualisʒ rlis ab eadez, ideo
sit idē ey vtuali rlis nomarz, dsa mire, no ɜʒsina
ʒfactz prius, ad arlis ey i ita sed ʒqi: qq sit eadē
rlis actalis vtualis uni 3 sit eadē ɜr'se: unde
st etrea rlis actalis ʒdentata ey uno 3 vtuali rlis
ablo dsquand, n̄ ʒfie, identas rlis actalis etreorū
ɜr'se. Ad ɜfaog D marz: qq repgand identi ɜr'se,

requgand idnti dotali, d vuali uni 3º ddo. reggadis enti gcise actali rliq uno 3, no marg, dsiata miris pte, lag dsta dstioe maris, no dqs. Ld ag dng ssoliter rlit vuali ab esa dsquand, dstuli sg e dicdu.

Questio. Secunda.

Utq dstioe nia Trinitatis Mysty Iutiletur?

Arlus. 1.

Sus dficultis exponitur.

Supota mysti vere uni q Fids firmid adhaerens nimiq thgi dsudand, id ug pri t nalib, mystiq docend. Luerund algs dstiois sqq, qq sine lasioe ssfimq idenui gr esq dng dvelaoes s virtus vericandi, sive actali ddioe sta x/e dtoria, dqq sit manifstd, Insq legq lorq priorq: qq sit cadq uni 3 dlci: dici deoi; dici de nlo, d silibq. Vehemnd evarund Joachimus Abbas, d Gilbertus Porretanus Epsopus Pictaviensis, qui id driq diordavend, briq dstruxerunt.

127 Docuit Abbas 3es psonas ee ung esq, n ute gria, d gasi colltva, d silitudinaria, qsad mysdicand mlti hoes unus populus, d mlti fideles u=

na Ecclesia. Ita h[odi]e in Lateranensi Cap. damnamus
Schismatice: ibi damnatur citatus error, et merito: quia est
nefaria Tritheitarum haeresis admittentium tres Deos; tenuit enim
Abbas eundem Concilii sui essentiam in re distinctam ab attributis, sed
non esse, sed homines Ecclesiae, aut populi distinctos, quia
se relative distinguuntur non sunt quid absolutum, et eorum quid essentia,
et Deus est unus, quia essentia personarum est una: quod si personae sint
in essentia distinctae, non unus et tres Dei erunt admittendi.
198

Docuit Gilbertus, ut S. Bernardus eius strenuus disputator tradit
lib. 5 de consideratione ad Eugenium Papam suum, relationes divinas esse
non essentia distinctas a natura, ita ut vere sint de Deo naturaliter extra
naturam, et affixae Deo. Hic error damnatur a Concilio Remensi
sub Eugenio 3 tom. 3 Conciliorum parte 2: quia daretur in Deo
quaternitas, ut affirmat usque S. Bernardus: neque essentia, et
tres relationes quae sunt ad que relative distinctae. Ergo quaternitas
non est summe simplex, et opposita est veris positivis scilicet
essentia, et absolute relative distinctis. Et tandem dicta, et PP non
admittunt in divinis distinctionem realem, nisi ubi datur relationis oppositio;
quae essentia autem, et relationes opposita non datur.
199

Durandus in his distinctione
ne 32 quaestione 8 docuit, relationes divinas non distingui, quae sunt
distinctione formali relativi, scilicet rei a re, constare distinctionis pri[m]a

paulo, et sic distinctione nostri, licet minus a modo, ad distinctionem
rationis eorum ab unoa. Non bene audit apud Theologos
haec Durandi sententia: relationes in divinis nec separare ad [illegible]
sit minus, [illegible] entitates [illegible] alligatas ad [illegible]
nec [illegible], [illegible] insufficienter, et certum [illegible] Sancti
quod PP. et SS. Damasc., et Cirillus appellant relationes
et modos subsistendi, modos [illegible], ideo est quod relatio licet non sit minus, est
ad aliquam motus munera, [illegible] est productiones actuales [illegible]
[illegible] distinguere nos talibus entibus, distrahere nos ad distinctionem [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible], in quibus adhuc non relucent [illegible] firmitas.
150 Sit ergo certum respondendum est per esse divinum, et [illegible]
relationes dari [illegible] identitate, et per relationes dari distinctiones realis
sive tales, et [illegible], [illegible] est, paternitas non [illegible]
[illegible], et [illegible] essentia; essentia non generari, nec spirari, ut
[illegible] spirat, et generat Filium, et [illegible]. [illegible]
Doctor in [illegible] distinctione [illegible] 2, et distinctione [illegible] 3 [illegible]
[illegible] distinctiones minus, [illegible] per esse divinae relationes, et [illegible]
[illegible] distinctionis veritas sine [illegible] [illegible] [illegible]. Scotus
[illegible] sui discipuli, [illegible] celebris schola Mastrius tom.
1 Disputatione [illegible] 3, ubi [illegible] late [illegible].
151 Mirandum est
Mastrium non meminisse [illegible] Durandi in scholis notissimae;
fortassis [illegible], quae in re [illegible] cum [illegible] Scoti. Doctor

Durandus, ejusque discip. relat. modales a relationibus, in quo concordat cum Scoto docuit. Verumque Dnit in eo, quod la ad positio relationum abstr. talis; differt sicut, quod Durandus vocat supra distinctionis relationes modales; Scotistae relationes formales, ideoque dicunt Scotistae, quod tenere realis limitat distinctionem formalis, ideo non abstr. realis. Idque tradit Durandus de suo modo relationis. Insuper Scotus docet supra distinctionem non esse relationes, et formales quod non [illegible], dicitur formalites etiam distinctionis rei. Vocat formalites [illegible], quae extendit se eandem cum re ipsa, cum sunt gradus, et non possunt a tali re distincte separata esse, nec sic separata [illegible] trare. Horum nihil nisi Durandus, dicit vocesque mutat vocans modos relationes, quas Scotus appellavit formalites.

152 Abstineo a censuris, quibus aliqui [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sive formalis naturae [illegible] et relationis. Molina [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Disputatione 11 de trinitate [illegible] 7 appellant [illegible] temerarias, [illegible]. Vazquez Disputatione 1 [illegible] Gilbertus [illegible] [illegible] Scotus. [illegible] censuras Banez, Torres, et [illegible]. [illegible] Mastrius [illegible] [illegible] vindicat a censuris, et [illegible] [illegible] tom. 1 lib. 5 [illegible] 6 [illegible] 3. Abstineo [illegible], a censuris [illegible] [illegible] sufficit [illegible] Schola [illegible] [illegible] Duae.

153 Abstrahendo ab aspectu mysterii, quo contemplatorium sub distinctione mia. Hoc aspectu relinquo Philosophis, ubi opportune hic respondendum existimo, quae plurimum in Logica dedimus. Modo tantum Physice discutiendum, et examinandum est, an distinctio mia inter sanctissimas personas, quam ex SS. PP. didicimus pro cognoscendo, explicandoque hoc sanctissimo mysterio. Et hoc difficile examinandum est. La an distinctio filii et rationis sit physice admittenda [illegible] etc., et relationis. Physice, inde distinctio ad doctrinam [illegible], de SS. PP. 2a an supposita distinctione filii et rationis [illegible] et relationis sufficiat ad mysterium [illegible].

Articulus VIII.

La difficultas solvitur.

154 La dico: Distinctio filii et rationis non potest physice admitti [illegible] relationis, de essentia. Ratio: distinctio repugnat [illegible], de SS. PP. non potest physice admitti [illegible] relatio est, de essentia, et distinctio filii et rationis [illegible] relationis de essentia repugnat [illegible], de SS. PP. quod non potest physice admitti [illegible] relationis, de essentia. Ratio minoris: distinctio quae non est solitus rationis [illegible] relationis, de essentia repugnat [illegible], de SS. PP. et distinctio filii et rationis non est distinctio solius rationis [illegible] relationis, de essentia. Minor certa, quia distinctio filii et rationis [illegible] ab operatione [illegible], atque ita non dicit distinctionem solius rationis. Ratio maioris: [illegible] ea, quae [illegible], de SS. PP. sola ratione di

quod respicit distinctio, quae non est solum rationis: et relationum, et
ita distinguuntur sola ratione, iuxta Concilia, et PP: quod.

155 Probant Concilia, et
PP. nimirum hunc ultimum Theologi. Lateranense sub Innocentio
3 cap. 2 de summa Trinitate ait: Et quamvis alius sit Pater, alius
Filius, alius Spiritus Sanctus, non tamen aliud, et id, quod est Pater, et Fi
lius, et Spiritus Sanctus idem omnino. Ex quibus creditur vera distinctio
inter Patrem, Filium, et Spiritum Sanctum, et id quod sunt tres personae, [illegible]
[illegible], et distinctio [illegible] naturae [illegible] distinctio: quae non datur inter essentiam
et personalitates. In Concilio Florentino sessione 19 habita
in [illegible] tam Graecorum, tam Latinorum DD. [illegible] multum
[illegible] differre [illegible] substantiam Patris filiique substantiam
(idest subsistentiam) haud [illegible] tamquam differre [illegible]
[illegible] sola ratione, aut [illegible] differre credimus.

156 Necessi
tas nimirum premit adversarios: [illegible]
differre [illegible] personaliter, et [illegible] adversus distinctionem rationis.
Cum sola ratione, aut [illegible] differre credendum. Scio, eiusmodi
verba non esse Canonem fidei, [illegible] PP. [illegible] his
utebantur vocibus, et [illegible] summam obtendunt au-
ctoritatem: [illegible] censeo Magistrum non satis favere [illegible]
[illegible], quod et [illegible] PP. [illegible] favent,
quoniam sibi fas est [illegible] iuxta regulam D. Augustini epist. 19 [illegible]
[illegible]: talis ego in scriptis aliorum sum, tales [illegible]

volo lectores meorum ... nene ... ultradeby vendicand sibi specialis atoritis ... acctorii parlarii ... in obscurimo trini myst ... clarima ... testimonia ... alia in favore ... parlarii adaptend, ... sioris evit.

257 Rec. ... Mastrius uba ... gluda ... puris ... faciunt, ... Florentini ... Spiritus Sancti a filio: ad hm ... Graecos ... in ... ad Sessiog 18 ... mandato Beatissimi Patris ... de processione Spiritus Sancti. ... Ephesius ... nene ... hypostasis ... ptare:

158 ... dubia ... forent ... accepta in ... ; ... error, ...

ne Insu, qb vba facit und accepta in gria, d usi ata sgaoe i gt greja, d relacas fola de dstio raon, ridsty my nry glodi, dnlu e error ata ti pu ry Insy admire Deily: gita accipdy e Deily. Mar e gdubata rela tu gr thgor, suis screnis, d pd, ty gr Tueris gsultos sary legy gtga. Alir tenda e, ne velit Masnui nrgaly, qd i gr thgor, omis ine nere therfy errorg. 159+ geldenter seog Maglris gr tuob. dicunt obis lis Deilis sola raoe ids sgari ac rave sla olava apte rei. sd grai e efonit: Deily nad egse dsto e insa re d sy admit dstag raoia, d dstio slis, n ni dstio rlis, dstio in gsare: ghanc egsse nad Deily. Iny gb: oa dstio racis adml a Deilo, qd i sy dstio sdy nrg my glodi, cogitaog, aud gsiraog: d dstio slis e na rai n e dstioindy my nrg glodi, cogitaog, aud gsiraog: gr admit a Dalo. Alir e certa, d mar e egsa in obis slo rntinicati, qui ad verba ingsds citata sessione: a raoe qd nra dsirat i n gsonis dstio, n ats grse. Lis eads sesoe: nec is re dsfeuri, h grenis d aghufsa tty e glloa. Et, inds in sesoe 29 plo ante dergs e ugeny hyc hend: d ne icany unitsy g esse vadamus ady ut essg ad hypostatiag n re dsrenz, d raoe tty d actu gtgdi assevereumus.
160
Iu Dula ciata nullitand gnra sa Deo Dula Clementia alty s Calixto 2, alty

sub Eugenio 3, in quo damnavit errores Gilberti Porretani. Ius error fuit Divinitas non est Deus. Contra hunc sic definitur: credimus simpliciter naturam Divinitatis esse Deum, nec aliquo sensu Catholico posse negari, quod divinitas sit Deus. 2us error: una trinitas, vel unus Deus non est tres personae. Contra hunc sic definitur: cum de tribus personis loquimur patrem unum Deum, unam divinam substantiam esse fatemur, et e converso. 3us error: proprietates personarum sunt relationes quaedam aeternae, quae non sunt Deus, et divisiones. Contra hunc sic definitur: credimus solum Deum Patrem, et Filium et Spiritum Sanctum aeternum esse; nec aliquas alias res (sive relationes, vel proprietates, sive unitates dicantur) adesse Deo, quae sint ab aeterno, quae non sint Deus.

4us: Divina natura non est, sed addita in Filio, non est incarnata. Contra hunc sic definitum: credimus quod ipsa divinitas, vel substantia divina, vel natura divina dicatur, incarnata est, sed in Filio. Gilbertus acquievit definitioni Concilii, et in ipso suos errores retractavit teste S. Bernardo Sermone 80 in Cantica. Ex his deducit P. Vazquez, quod Controversia terminata est, sententia damnata Gilberti in re manente cum sancta Scoti; ego autem in disputatione de specialiter cum Scoto quidam illorum scholasticis parere, neque enim bene cohaerere cum doctrina Doctoris. Intentum sic suadeo:

Distinctio, quam Gilbertus admittebat inter essentiam et relationes, et distinctio fuit realis, et distinctio realis, sive inter rem et rem; et distinctio quam admittebat Gilbertus

Ex qua citata Dicit: quod distinctio flis & na rei. Pad mar:
Gilbertina distinctio gr ess, drelaoes, e distinctio, qua na diderd
a persona n abstraoe raois, d distoe & pte rei <u>Sehentia</u>
<u>quoquomo</u>, d aiebad esse; d hyc n e distinctio rlis: aliter n
adderend tri li restrngntes <u>quoquomodo</u>: qui distinctio flis
& na rei. Argtao sum & Dicit Remenensi [illegible] lu=
gio 3 ante mij ubi Otto frisingensis lib 11 de re=
bus gestis Federici Imperatoris Cap 56 dicit: Gilbertus
raoe, d atoritate parcnitebad, quod gr ng, e persona, sed
theologica distraoe quoquomo diderd rei.

Ja & dotrq Lugdun
sic definit: <u>nec</u> alqa raoe in theologia gr ng, e persona di
derd. Abstrao matemaca e aeuis pltres, qui Matema=
ci suj obtj a ma abstrahund. Rao didens in theolo
ca distraoe e distinctio, quod in pla re theoqua [illegible] plat.
Atne istad Atore quod dictus suj admisisse gr ng, drelaoes
distos alquomo rlis, seu n abstte rlis, quae [illegible] ugi
ente, quod a [illegible] su ugd & [illegible] dfioe, ng xta lg
[illegible], quod dad alqa raoe in re ipsa didens, aud deguens
gr ess, d persona, d si dard distinctio & narei, dard in
ipsa re alqa rao ita didens, aud diguens: quod hec dotrina
n dat.

Respondeo 1, & dicij n fuisse aqbatij a Ponti

ca. Itaq̃, q̃a reclamarunt Cardinales dicti, q̃d p̃
q̃ celebris Concilii proposuerunt suę fidei professionem
et ideo q̃ fundus ẽ n̄ fuisse verus explanator doctrinę Gilberti
q̃d ibi dñi: ideo q̃ fundus ẽ n̄ eẽ maximus atoritatis
lorum D.P.? ideo q̃ fundus ẽ nlg fuisse definitionis, q̃d Eugenius
p̃ se p̃ris dedit? Quis hoc? Si atq̃ hoc n̄ fuerunt m
angtas facta, ut Concilium n̄ ẽ approbatum. Insup̃, q̃d
Gilbertus D.D. Concilii Remensis sub Eugenio 3 professus sit, de
clarata fuerat a D.D. Concilii Remensis sub Calixto, q̃
Concilium Calixti atoritate fuit approbatum.

165. Rd̃ ẽ Mastrius, dicti au
Concilii q̃a Gilbertus tendere ut evidant distinctionem rlē q̃r esse
et ~~[illegible]~~ relaões. Ad 3am l, q̃a ut Gilbertus adsit d
tos in p̃tis esse, et relaonibus, ita ut haec esse p̃t relaones
rei, q̃ aliunde fate bñ identes q̃r relaões, et esse: Hoc fa
ced 4 vbis, q̃ nobis, q̃b Gilbertus p̃ sua definitione utebat
q̃o q̃ermo, his nimq̃ dictos q̃r rę, et rę videbat. Dra Bq̃
ad hoc in Concilio Parisiensi immediate ante Remensi
sub Eugenio, Gilbertus de sua doctrina interrogatus respondit: au
daut confiteor Patrem alo ee Patrem, alo ee Deum, nec rę
ẽ hoc Deum. Ista vba hęc Gilberti uq̃ raoe, q̃a Non
p̃ard, raoe p̃lis, q̃a Pat ẽ Pat n̄ ẽ raoe p̃lis, q̃a Pat
D: utunt vbis ẽ Mastrius aq̃d Mastrius, n̄ ee vbis, q̃o

Sapia, et rg: alud e ei Deg, alud Patrg ee.

166 Igsicargtor: quo-
ties in alga entate dand pta, qoru uny zdepnd ab orpaoe;
ltres n e alud eisdj raois ac alud, etg n Stiud res drsas; ttun
iusmi pta identand rlit, et dsgund fr e narei: at xta Gilbr
ti dotrg ita se hend Ditas, et patnitas: go xta Gilbrti dotrg id
entand rlit, et dsgnd fr e narei. dotra Gilbrti dgnad adi=
tis: go. Mar e priy Scotg pdstoe mia, mir vidd dstare e
dotra Gilbrti, xta qs Dt xlo e Dt Ue; qasi dird Dtg, qo
Dt e Dt n e iusdj raois cg pto, qo Dt e Ds. Ius patiebat
Ptrnitg, et Ditg n ee R, et R; qasi dird Dt pta patnitas,
et Ditis n Stiu res dssas mosili, qo Scotg loqud de Vbo
et Sapia.

167 Et audiximus Mastriu pantg, Gilbrtg admisisse dotos stre
rs, srcia e rulaoes; pat l. qsiciata diuta dit qa Gilbrtg Pso
nas n ee res alas a Deo. go loqebad de dstuo roi are. Sd qa
qa Gilbrtu n asuit, eig. et Psonas ei das res, et de lis fuit lo
qutus vriqs nenibg, qo potius sadebant ei das Ptas. Stat e de
cro 3 Ieiltj supra ciati: credimus... nec ee algas res, sive re
laoes, sive prietes, sive utes, et huisdi ala dicand. Ubi ut vides,
satis gnuit, Glbrtg n dixisse abste ee res, et qbodg nenibg usg
fuisse ad algs in re dstog astruend, et n dstog abste rlg. E qa
oitg ea vborg xtrsoe logs, ut qs dd in re dstos xidad, qorug
rene limied.

168 Ad 1, R. quia S. Bernardus & contra Gilbertum Porretanum loquitur, dico bene; quia ex mente S. Bernardi distinctio vel talis conceptus ab intellectu opatione, est fere realis, ut patet ex illius & Scoti: unde Gilbertus volebat astruere tantum realem, & relationes, in re, quia astruit distinctas. Quia asserit divinus quasdam distinctas ab operatione intellectus relationes, &c. Probatur 3: quia idem Bernardus Sermone 80 in Cantica ubi arguit, sequitur, quam distinctionem Structure rationis. Ergo asserit Mastrius; quia S. Bernardus ubi contra Gilbertum disputat & summa simplicitate Dei, sequitur quas distinctiones essentiae & attributorum ... & relationes, ut dixi ubi: sola summa natura hanc, de veritate ... simplicitatis.

168 Ad 2 quia Theologi Gilbertum ... praecipui praecones ut D. Thomas, Bonaventura & alii ... Gilbertum de distinctione realis. ... quia privati Theologi Gilbertum ... essentiam & relationes distinctas, quae sunt in re, & independens ab operatione intellectus ... distinctionem structure rationis, & distinctionem ... natura rei. ... quia B. Alberto Magno viciniores Gilberto tempore referunt ... super 1 sententiarum in 1 parte 33 ... articulo 1 ... & adiungit ...: Gilbertus dixit, quod proprietas nec essentia est, nec persona, nec est praeterea ... ratio ex operatione ... Ergo Gilbertus non ... relationes ... unde nec distinctio, quam inter relationes & essentiam astruit erit ... rationis.

Articulus 3. Ratio theologica pro conclusione.

Haec ratio desumitur ... summa unitate Dei, & simplicitate, quae & essentiam & relationes ...

sed ug distus. Ra͞o sua 2 in lateranēsi Cap. damnant desuma
Trite. Sbtia Gr̃isorio splex ē. q̄o in s Damasceno 1 de fide
Cap ~~fidel~~ 13. Cogit̃ oia Dñi in tota Trite sit simplicissa, sed dita de
cāt identitē, distplite di~~ffusive~~ ~~d[illegible]~~. 3 in s Berdo 2 a Sbrtis
lib 5 de Dsiraoe Cap 7 mihi n dead q̄d cogit melius ocussin
Dstuo, q̄ ptis q̄ meera Simplicitas. vo Judic n a splex mlpli
ci atesive. Illa ds Dr ita de ute, de simplicitate Di logn, ut q
ug distos eidant. N adiervunt distos Scoti Nō 4 q̄ss ne ne distis
ttis e narei, & q̄d q̄d n exprimab nen, si obtis nenis reciunt.

Sii ha

ogica raoq esto: utas sma in suo gere e edit distos ffs e na
rei, & unitas Di sma in suo gere q̄o e dit distos ffs e narei.
Mir vide certa, q̄a Ds ē sme unus, lic ē sme ~~[illegible]~~ Santus q
lgene ttc. Jad mar: utas sma in suo gere e edit q̄ssbd plura
litq in re: distio ffs e narei ē alqa pluratas in re: q̄o De
miri dubandus n ē; q̄a oi distio vē talis ē alqa pluratas.
Mar lade: unitas in suo gere sma ē oiu utas e cogtalius
mar, & utas oiu e cogtalius mar e edit q̄ssbd pluratas in re:
q̄o. Mar ē certa, dmir e eo lade, q̄a utas oiu e cogtalium
mar sed dire identis n sis rls, & eis ffs e narei, q̄a mar
ē utas diens utraq identis, q̄ssq sis dit identis rls, & adq
argtao fit in Di simplicitate; q̄a ipro simplicitati opta distorgu
nio, ut dstad, e s Damasceno 1 de fide Cap̄ostola 12 Ds sis
plexē, dis potius: q̄a atq e mltis ddsrntib, ūcalescit Ipotyē

+ indivisibile cum

Argtu̅ ꝯtra Scotu̅ ꝯcludit sed nos ab adversis urgenti̅ nos ꝯpsa ꝯceptu̅ et distinctione formali, quam admittimus inter essentiam et relationes divinas, ergo in nostris principiis etiam Deus non est simplex in summo genere, quia non videtur distinctio formalis, quod aliqua pluralitas. Concesso nihil agi vocare. Scire bene, quomodo constabit postea, distinctio formalis non est distinctio, sed est identitas cohaerens in aliquo munere ratione distinctionis; et identitas non opponitur unitati, immo potius ea foederatur: quod distinctio formalis non opponitur unitati. Immo ubi distinctio formalis in Deo erit summa identitas et summa identitas foederatur summae simplicitati in suo genere: ergo distinctio formalis foederatur summae simplicitati in suo genere. Distinctio enim formalis est unitas, non distinctio, idest aliquo modo pluralitas, et pugnat cum simplicitate summa.

178 Dicit tertio ergo argumentum ꝯtra Scotum: Deus non est summe unus; quod omnes fateri debemus; aliter Deus esset etiam personaliter unus. Et contradicit verba Scoti. Sed audiamus S. Bernardum lib. 5 de consideratione cap. 7: nec opponitur Deum maxime simplex esse, cum quodammodo noveris, quod simplex dicitur id quod unus. Ergo simplex Deus, quam unus est. Est enim unus, et summe nihil aliud. Si dici potest unicissimus. Ista sua oratio. quod quod est in Deo est summe in suo genere, quia est spiritus, finis, et infinitus: ergo in genere unitatis est summe. Rationem suam ad fines ejus vidit, et solvit S. Bernardus: quod quod destruimus quod dicitur est de Deo, quia dicant trinitatem, et statuimus unitatem. En Doctor Mellifluus ubi summa Dei unitate personae pluralitatem ꝯsummavit.

179 Ergo argumentum regis in uno, quia non est essentia Dei, quod una persona, quod non quod in personaliter unus. Est essentia Dei, quod unus Deus

dignd, qd eius unitas sit syma. Alio modo: personalitas non distinguit se ad distinctionem unius Dei suppositis talis: non habendi habere per se unitatem. Personalitas divina distinguit se ad distinctionem unius supposita Dei: habendi habere summam unitatem. Nota ergo esse propositionem: Deus est personalis unicus, quia Deus est personalis tres, seu tres personae. Hanc autem propositionem: Deus est personalis unicus, posse esse vera, si propter non sumatur rive pro unico, et pro turve pro unite regitur ad propter personae. Probo persona est una, quia Deus tres personae, quod docuit S. Dionysius de divinis nominibus, et per epist. c. num. 21: unius quippe personarum excellentissime unarum esse in ipsa distinctio unitas habere in summa, et ideo sine aliqua diffusione in re.

Sic modo apparatus co
natus Magistri [illegible] ut summa, dicas apud [illegible] quod unita
filii non [illegible] spiritu, unde in [illegible] admirandam. Nota quia, quod unitas
filii non [illegible] spiritu, aut admiranda est, Deo aut Ecclesiae [illegible]
serendi, quibus [illegible] ad explicandam simplicissimam unitatem Dei vocem. Ex
dictis S. Bernardi: Audite S. Dionysius num. 37: [illegible] excellentissima, ex
lentissima, [illegible] divinis [illegible] unitas. Unitas, quia unius pri
ale [illegible]. Accedit S. Augustinus [illegible] Maximum cap. 10: hic
tres, quia unius [illegible] unius [illegible] summe unus [illegible]. [illegible]
summa ut Dei [illegible] relationes non [illegible] apud Scotum [illegible]
Deo [illegible] unitas filii non [illegible] spiritu, [illegible]
[illegible]

176 Inde arguo in [illegible]: Unitas [illegible] spiritu: quod unitas
filii. [illegible]: [illegible] unitas [illegible]
unitas filii [illegible], imo magis [illegible] in [illegible]

rrat: istius nota, quod non dicere Deus est unicissimus ute rli; et est unicissimus non dicere unus etc. conferre omnibus utab. rliog; et omnibus utatis; non dicere personas est unus excelentissime unite rli, et est excelentissime ung: ...; oia verfari non possit nisi utas Dei et Syma in gere utis. Non etiam utis Dei est Splis ... non sis quo extra sit ... ; et quo ... re utis hed ... finitis.

178 Deorans ... adaequatus ... Syma ...

cite; ... repugnat ... ne Sequatur Deus est ... tabit ... ordinatum ad ... unus ... et paternitate. Faber igitur in nos regere argetis conatus in dicis personis ... Deus ... in ... rationis, ... Deo ... Sit ad ... non ... plura ordinata ad studium unum. Esa, et Paternitas ordinatur ad studium unum, ... Deus solites non ordinatur ad studium unum; quo Deus ... personalis ... ad plures personas. ... non ... explicite; ... ordine ... potius ... modo nro ... ; Sed non orquit ... in Dicere consilite ... Deus ... noscamus.

179. ... Pontio ... non dari ... conceptus ... non ... actu, ... sit actu, ... actu, imo actualissime sit. ... non regit abstractus, ... esa, et paternitas non ... actu, ... esse ... restare ... plurium ad studium unum: et hec ... non regit

stur ag, d pog: 8. Mar. Ind. explaos tradita adhuc p spon, dae esse ui S. Damasceno, eato: qd e multis ddferentibus coalescit dpoty est. Mir. pig. qd extris vide certa: Stat pin dnuo, qd e uny dpo ty, d ptes n sehend p my aeus, d pog: e n potse pha glitis, qe e uny dpoty, d ptes aeus, d aeus sit: qo e phtibus ideutifati apd sio tas dsticutib, uny dpoty, d tn sit aeus, d pota.

Vgeo respong, ng, d palnite n se here p my aeus, d pog, d p my aeus, d aeus pad by ea minus spliy, qs si se herent ad aeus, d pota. Pbo ali ptis: minus splex e uny agraois, qs uny ppraois, d si na, et palnitas n se hend p my aeus, d pog, d p my aeus, d aeus pal vg erit uny agraois, d n spraois: go. Mar e certa, q uny spraois magis accedit ad uts spliectes. Pd mir: si na, d palni tas sy se hend p my aeus, d pog aeus dsthand ptes, qn spsse di cand ordne ad uny, d expetibus dstuentibus, d n dientibus ory ad uny restrad vny agraois, d n spraois. Argtao vy hdin ... tury prijs. si m sel ddand in na, d palnita dau ony ad dp tudy uny, cy alnde dispand se dts expliis restabi unye ptibus, d dign n splex.

181 Ea prialis regsio Scotavy cy Mastroi, qd oie dpro spt dtos; n tp ois dstio spt dpog; ad hm ultiam d, qd dstio e rlis, d 3a. Stat va dpro, qn ptes rlit dtgant, g adug dpog n ry dstio rlis. Pad ans: ex alite, d realite dgit hoj lapd Scotas: d alitas, d realitas n dtg rn rlit: go. Rao

a pri°, q. identas rlii, sy [?] ... ipos, qz [?]git ostios qz identa rlis, et ipos rlis, ostii ipos ... xna rae segit ostios prz identa rli. q° identas rlii sy [?]edit ipos rlz, et n̄ [?]aly ... naria rei.

482 Rend Scotz identz rlz alitii, et realitis ei [?]fectz, q̄ n̄ identand raoe [?]ui, et raoe [?]ij, q. ostend, scilt hoc q. identas x psis resultand. Sa, et relao identifand idente [?]fecta, q. identifand raoe [?]ui, et n̄ raoe [?]ij. Impgiaoe Phica ad [?] remissa Phgice [?] ipso. Et esa, et relao [?]fecta idensend, et n̄ e symmé unius: [?] nz e syme [?]plex. Ead [?]ga: identas n̄ me ... opit ipoi, qz pluraliti, et ux [?]fecta identate stat pluratas e na rei, et [?]inde n̄ syma utas: [?] ux [?]fecta idente stabit [?] ostio ena rei, et [?]qnd n̄ syma [?]plicitas. Mar vided certa, q. identas e [?]unitas, utas atq [?]mue opit pluraliti, imoo [?] ipoi, q. [?] ipoo [?]upit pluraty. [?] m ablata nil remet ni utas, cui identas n̄ opit.

483 ... [?]argtory opsur Mastrur ... qdo respod, q. Do ... polis e mar ~~[?]~~ [?]plicitas, ... item ... tris videad mar [?]plicitas la, qz nq ... [?] admiad, hyc [?] nepgad D. q. Ds hed og [?]plicity poly et [?]qnd syng, et [?] expit. P. Patrites, et pari mo porad Joachimas [?]supra [?]iat sug. ostidere errorz, et dire, n̄ e poly Dō marz [?], q. moly, nid cottug, et ad P., [?] alitorles rere ... ad V te. Do poli. [?] garao ped ab Scotis [?]tavi. Insti: n̄

[illegible], cum Scotus vocent simplicitas Dei summa, et nolint summam vocare utique: si in simplicitas summa est, quia non est Deus potius alamar, etiam erit unitas summa, quia alamar non est potius. Prima: [illegible] dicitur, et [illegible] contra quas Deus est summe simplex, mera simplicitas non potest verificari nisi [illegible] simplicitas maior esse, et [illegible] potius, et simplicitas [illegible], et [illegible] maior excedit [illegible]: [illegible] Deo [illegible] simplicitas eadem [illegible].

182 Mirum [illegible] incerta, quia simplicitas eadem [illegible] est [illegible] maior, [illegible] non excedit. [illegible] maior: [illegible] contra quas Deus est summe sapiens, summe [illegible], non possunt verificari nisi [illegible], [illegible] maior, [illegible] sit potius: [illegible]. Si [illegible] negas [illegible], [illegible], quia supposita [illegible] mia, [illegible] non possunt absolute, et sine limitatione verificari, finge tibi Deum non summe sapientem, et postea contra hanc fictionem limita [illegible] erit [illegible] contra tuum sensum, non tuum sensum contra [illegible] corrigere.

Articulus 2. Solvuntur obiectiones.

185

Arguunt 1. Scotus [illegible] plicii sacrae paginae testimonio. 1.° in Scriptura saepe [illegible] in plurali [illegible] [illegible] ad Rom. 1. [illegible] Dei, [illegible], quae facta sit [illegible]. Pluralitas [illegible] in re. [illegible] D. Bernardo supra citato: [illegible] sit [illegible] multa, [illegible]. [illegible] simplicissima esse ad nos [illegible]. Esse manent [illegible] summa [illegible] in nobis se [illegible] multiplicat. Audiat [illegible] [illegible] S. Dionysii: [illegible] Cap. 2 [illegible] 29. [illegible] omnibus

largit, magnaq copia omnium bonorum dimiones effendit sy unite
quod diguit: amplificat atq vice mltplex offici n discendo ab u-
nitate.

186 2° in Scriptura omnium Dei ptes adjicit alti fi continens Ct, ut
2° Machab. 1. Omnium Creator terribilis, dffor, Justus, omnisericor-
cors; la atq contio denotat dstos. Rn fi continens Ct n' Sgari distin-
g in re detracte. Algdo sgd dstos strecte, ddi coren; alg doffleren
dstos rati, adgdo dit opog ei virtg gduna pri, et gductivg fir-
mitg: algdo sdg dstos rati raonantes, adgdo in Scriptura dit,
in ethy, dui Seculy Seculi. g sola parla Ct n pt detrate
argui dstio in re. Ing lui dfate n pt dstos in re sgare, gd resi tum
Omnia, dedt.

187 3° in Scripturis tribuit uni eadem, psfectobz universus, alti
alti, ut ad Rom 1 tribuit benigniti Vocao ad paetg, dui ustitg re-
ddere, venig xta opraspea: hyc dl'a atruo dstis in Psfecobz arguit.
Rn is atruobz sy sgari in D° etire psfeog lg, uni efus tribuit n
atq coninuad va dstio in psis psfeobz. Educo frig tribuit virtitu-
tg opos, et gduo Ang, Craug, etis lapd Scotus hyritter sy sgra-
og dicaund. Audiad S.Drosfiur ny anti ciatur: Velut E.g. si ass
curing gg eta Sepadg, aud vitg, audesg, lluq, lvg apllemud nila
lud gloimul, ui virtes, gg ab la adnos gcedunt, dgi faunt.

188 Argunde Sios & PP. S.Damascenus 1o fidei Cap.
hyahet: Si Justy, Sibony, Si gdtale dixeris n ng diui Di, et gs,
circa naturg: gd Justia vy daquitane. Rn S.Drg ibi dndre ng

dnq ea 3 explata ita ut qualibet perfectione explata, adhuc restent aliae perfectiones ad nos spectantes. Ea si diceret S. Doctor: si Deus appellas bonum plus est: si Iustum plus est etc. Ideo ait S. Damascenus vi agnoscat per duas personas, non distinctas solius rationis distinctione; non primitus 1° de fide per varia Capita duas perfectiones numerabit epistola 11. dicit: quod in eadem cogitatione sola distinguendo.

188 S. Anselmus obicit 1 in 15 de Trinitate Cap. 5: Si Deus aeternus, Sapiens, Iustus, bonus, Spiritus horum omnium novissimum, quod potius videtur significare substantiam, caetera vero huius substantiae qualitates, quis non miretur Magistrum uti tam Doctoris Augustini autoritate contra quod sibi obicitur S. Doctor subiicit proprie haec verba: Trinitas et in la ... simplici ... absit ... spiritus substantia dicatur Deus, et bonus secundum qualitatem; dicitur substantia; sic alia caetera, quae commemorabimus. 2° obicit S. Anselmus 7 de Trinitate Cap. 2, ubi ait: verbum sapientia est, sed non eo verbum, quo sapientia; verbum enim relative, sapientia vero essentialiter dicitur. Sed quare integre non citatur, qui ita prosequitur. Sapientia vero eo, quo essentia: Si ergo Scotistae inferunt distinctionem mediam inter verbum, et Sapientiam, quia verbum non eo verbum, quo sapientia, inferant similiter inter essentiam, et sapientiam non dari distinctionem mediam; quia Sapientia eo est Sapientia, quo essentia

S. Augustinus loco citato sup. comm.
Patre, et Filio non autem verbo, quia ad omnes referuntur. unde ali-
quid est in Filio, quod omnino non possit verificari de verbo,
quod de Sapientia: nam Sapientia est in Patre per identitatem,
et Filius non est in Patre nisi per circuminsessionem. Hoc au-
tem hic est distinctio formalis, aut rationis, an vir-
tualis, ! quod simile aliunde pandum est. Urgebitur so-
lutio: libro quinto de trinitate capite sexto ait d.
Augustinus: alia notio, qua intelligitur Genitor, alia
qua ingenitus, l genitor, et ingenitus distinguuntur ex na-
tura rei vel nomine. Sic primum: ergo etiam Filius, et
verbum distinguentur formaliter ex natura rei, lt
Sanctus Augustinus septimo de trinitate capite se=
cundo dicat: eo quippe Filius, quo Verbum, et eo Ver
bum, quo Filius, ergo secundum: ergo la locutio non
arguit distinctionem formalem.

3 obiicitur Sanctus Augus
tinus ~~libro~~ capite decimo contra Maximinum: non obstat plu-
ralitas personarum simplicitati Dei, sicut non obstat attri
butorum pluralitas. Cum videatur S. Doctor sup. contendere Dei
non esse compositum ex personis, sed non esse compositum ex attributis. Ex persolo=
nis non fit compositio, quia conveniunt non ordinant ad constitutionem unum, et ipse
esse constituunt unum quoddam simul, et aliud ...
Docuit Maximinus: solus Pater est Deus, quia si alia personarum ... D. ad I=

+ potius ex personis.

[illegible] in [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] n̄ [illegible], [illegible] ēe [illegible]; [illegible] [illegible]
en ipsa Patris [illegible], [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] D[illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
unitas Dn̄ [illegible]. [illegible] longe [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

9[illegible] [illegible] 3 [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible]
monstrad[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] relao [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]: [illegible] relao [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] rei. [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] demostrao [illegible] unius [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a parte rei [illegible] [illegible], [illegible] in [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] una [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. Ex [illegible] demostrae relao [illegible] [illegible]
a [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] relao a parte rei [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] relavem.

Arguunt 2: Ds se cognoscens cognoscit se n̄ ee
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] relaoes: [illegible] cognoscit relaoes [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]; [illegible] n̄ [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] in Deo n̄ [illegible] [illegible]: [illegible] cognoscit relaoes [illegible] [illegible]

ẽ a na rã. Argũ ẽ 2ª ĩ ratio revenientes ad mĩ
[illegible] ĩ in [illegible] id ẽ virtus [illegible], ẽ id ẽ virtus
hoĩs. Dr cognoscũ sug oppg, cognit oppg, q̃ ẽ [illegible]
virt [illegible] ẽ [illegible] hoĩs: ḡo cognit virt hoĩs ẽ aliud
a virte [illegible]: ẽ ñ aliud rlit, nec̃ ratõe: ḡo a=
[illegible] ẽ ternariũ, q̃ antĩ, no [illegible]. Potius in [illegible]
[illegible] Dr cognat sug [illegible] ñ [illegible] a pterĩt arelao
e, cognit [illegible] [illegible], ẽ ñ ẽ [illegible] sug [illegible], [illegible] re
laoẽ, [illegible] [illegible] dari [illegible] [illegible] cy eo [illegible]
cognid, [illegible] ẽ [illegible] a sug [illegible], ẽ ñ relaões.
L93

Argun 5:

esse, ẽ relaões sit in Dº aũ, ẽ [illegible], ẽ ñ vtualt, aut
eminend: ḡo [illegible] [illegible] aũ [illegible], ẽ ñ vtualt, aud emi
nend. Respondeo: [illegible] esse, ẽ relaões sit in Dº rlit [illegible]
ḡo [illegible] rlit [illegible]. [illegible] rli sit in Dº virtus [illegible]
va hoĩs, et virtus [illegible] [illegible]: ḡo [illegible] rlit [illegible].
Vel sic: virtus hoĩs [illegible] sit in Dº aũ [illegible], ẽ ñ
vtualt, aud eminend: ḡo [illegible] aũ [illegible], q̃ antĩ, no
[illegible]. Ex antĩ ad [illegible] [illegible] in Dº ẽ aũ [illegible] virt
[illegible] [illegible] [illegible] ratõe [illegible] eminent
[illegible], ñ [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible].

~~Arguo~~ 194 Arguend 6: qa ante opaoq cultus veri
cand actualr gta esse Storia, bene actualr dequi; et
ista, dr relao ante cultus opaoq vericand actaliter gta
esse Storia: ergo bene actualr dequi; et n rlis actualr:
ergo st enavei. No marq; qa ad vericanda Storia
sufit in ktrecis vericantib, virtus, aud esa dstioi
actali, qn regta dstio actalis: sed ad vericanda splis
rlis gta esse Storia n req dstio splis rlis talis, dsu
ffit virtus, aud esa dstioi splis rli.

195

Instai: cu Storia
ante opaoq cultus vericand, bene dari actalr una, et
alta pffeo dqpry una ante opaoq cultus n i ala
i dptu altius: ergo bene q pffeoe here ante opaoq cultus
dstioq actaiq. D ans: bene dari una, d alta pffeo
altere vtuali, aud afnti, Neo an: altere actuali, aud
ffle, no. Perfeo vericans la Storia de esere in vir
te vericanti pffiob; actali dstii; no alq ad here aeu
hune, dlq deptus pffeois vericantei eis dstioe actali:
sed la pffeo vericand rlis eiusme Storia n bd here h,
dlq pffeoq, aq i rlis hec, dla, dsq lotei alt, l fu
enavei xta univsaliq q. gria.

196

Arguend 7: gta, i gal

nitas ante opaoe 9ltas ita, ut ... nec ... , et n[illegible]
patnitas q de ... , nec ... de ... patnitas
q ante opaoe 9ltas itast ... , et n ... ,
audit: q ante opaoe 9ltas ... . re
quid in opoa, q et a virtus ... n ...
... virtus ... nci: ... q ante opaoe
9ltas. Dani: ... ly n. sit ... ,
ans: ... q ... agte rei, et hic ... ,
m ... no ans, et ... . pat
nitas n. ea ... de ... , et vice versa, ...
... , h e, ... ly nec ... q ...
vaoe, ... in ... ordinibus ... un
et n alia. ... ante opaoe 9ltas ... , et patni
tas ... ... , et ... simul ... , ... ,
qi ... fun... , et in ... ordinibus ... ...
... , ...

Ad 7. Instas: ante opaoe 9ltas ... se ... ipsa ...
opae, q ru patnitas, ... essa ... fundamentalis ... de ... pro
pae, nec opoa de ... esse: ... n ... fundamentalis, ...
... actualis n e de ... patnitas, ... patnitas de ...
... esse. No ... . D... in eo, q ... ante opaoe
9ltas n ... fundamentalis, ... virtualis n e de ... patnitas,

tē dignit' utualit' rlit' a paternite, q̄ n̄ sabit rue oppē.
ly q.o. Ipit' q̄ fr apte rei eque [illegible] [illegible] deptiu [illegible]
ī dna ēa, d opoa, ac dna ēa, d paternitas. Eqq prigess-
tio's utualit' rlis utend alqi, ut solvaut effug angus-
tiae tres theologos.

198 Instas 2: l post opacq ōtui p̄ ardolut
dependntis ēa paternite ēa n̄ redit fr actualit' patnitq
a suo oppta fili, lez ante opacq ōtus redit fr actalit,
d post opacq ōtui ēa redit fr actalit' patnitq a suo
oppta fili: q̄ uti ante opacq ōtui. Stat q mani q̄ nunq
redere fr actalit' aliud a suo opta fili q̄ q̄ ly pdo redn
ti. Nomaq ua pacq q̄ p̄ nimq redere actalt apte rei
aliud &c, ddo q q̄ aliq redere diq si vacq, aut pdolite
aliud, no. Ceto redenti ly bdeū q̄ finty ad actaly
ōtidly relucq. Et sic p̄ quire ab alqo reo, stla, a cone
abstravia, q̄ aliud actalit' [illegible] uiu optum, l̄z aptē rei
sit plura; Stante ly in lis apte rei fiento ad taly relq in
te a cone abstrva p̄ quire, q̄ uius optum apte rei ōitit,
ī actalit' ōtotit' plures optas, quq uius p̄ fr alia
ōstitutioē aliq, stante ly apte rei fiento ad taly relq in
deptū ōdeti.

199 Instas 3: ēa ē absoluta, d paternitas relativa:

est ante operationem [illegible] ista [illegible] patrem. Atque ideo

per relationem non [illegible] in absoluto. Ergo ante [illegible] non [illegible],

[illegible] Dico relatio non [illegible] in absoluto [illegible] identi

virtualis [illegible]; [illegible] virtualiter [illegible] absoluto: [illegible]

duae identitates [illegible], [illegible] opus virtualis non. Instas

[illegible] quod est de ratione [illegible]; est de ratione [illegible]

paternitas [illegible] de ratione [illegible]: [illegible]

est de ratione [illegible]. Distinguo: quod est [illegible], [illegible] virtualiter de ra

tione [illegible], concedo: quod est, non virtualiter de ratione [illegible],

nego. Instas [illegible] paternitas [illegible] ante operationem [illegible] de

[illegible], pater [illegible] rei [illegible] ad se [illegible] relationem, et ad filium

[illegible] paternitas ante operationem [illegible] non est

de [illegible]. Distinguo: [illegible] paternitas ante operationem [illegible]

[illegible], [illegible] virtualiter de [illegible], [illegible]: [illegible] non

virtualiter, nego.

[illegible] Instas 6. [illegible] paternitas [illegible], [illegible] pater [illegible]

[illegible] ita [illegible] est de [illegible]. Ergo Paternitas

non est de [illegible]. [illegible] Distinguo: [illegible] ita [illegible]

[illegible] est [illegible], [illegible] virtualiter [illegible], [illegible]: non

[illegible] de [illegible], nego [illegible]. [illegible], [illegible]

nos [illegible] in [illegible] huius [illegible], optime [illegible]

[illegible] virtualis [illegible] distinctionis [illegible] adverticandus

q̃ e la ũnico ẽ, ĩ ñ ũnico ... unitas, q̃ ad verien

dy; q̃ ad ... ... d ñ ... esig.

2o1.

Instituta

by: esa, d relaoes ... ... ita ...

... ... rei; ... esa, d relaoes ... ...

... ... opera ... virtus ... ...

tes crava ... ... g̃ ... virtus ...

... ... rei. Esa mari, no mirg. ... ñ ... ...

re... ... in ... adeque; ... ...

... ...

... ... in re ... ... rei ... ... ab ... ñ esa

... ... cong. ... rei ... ...

... ... funto in re ab aliis ... ...

as ... ... ab ... ... in re ... ...

... ... in se ... ... ñ ... ...

... ... in ... ...

... ... in ... ... ñ ... ...

... ... in se ... ... in se

... ... cong.

2o2.

Arguant ... ... dotra ...

... ... dotra ... ...

... ... ani; ... ...

ꝑ̃ees, Divinitas ē Deus, Divinitas ē Pater, Deus ē Sapientia; et doct.
Scoti oppositum docet, q̃ in suis propositionibus Historie ve-
ro. Itaque ē opposita ty in Conciliis Remensibus, q̃ B̃. in
S. Bernardo non an̄ adnuit, per q̃ Deus mare: Gilbertus
nobat in eo absite ni hanc ꝑbes. Hic no, in sua fl.
do. Paris D mirg. At sutiog ostendiy ē, Gilberty nemo
Dei flave ꝑsong, et ista > sillo st Eugenio, ng ff
q̃B in Concilio coram Pontifice multa obscura ꝓtulisset, Pon-
tifex dotus ꝯsequitur ostensus dixit: Scisitare ate cogno-
re velim, an non lg symg, q̃ a tres ꝑsonas ꝯfite-
ris ung Deus, credas ee Deus, respondit non. Et ve
rat ꝯdere cogerit, ait, Se tñ ñ scisitis dixi, hoc. Et
q̃ nen Deus aliquo sunt ꝑ ꝑsona, aliquo ꝑ na dixit,
Divinitas ee Deus, eo tty Su, q̃ Deus ꝑit ꝑna. In eo v.
ste Sdre ñ audere, quo ꝑ ipsa ꝑsonary ꝑit.
Sis
In his
modis ē t Gilberty ꝯgyre in tẽ poe Divinitas ñ ē Deus
ac in tẽ Divinitate ñ ē ꝑsona. Sio notandum ē tẽ lg ꝑcess ne
absite nari, nec abta Sdi a Gilberto, et ꝑle ꝯtinuā in lis
ubi absite Sdre ñ audere; q̃ in aliqo sa Sdit identes
et in alo Sdit distinctos, neque identes vel distinctos esse ꝯna-
ri. Cy apud ꝑly Pater alo est Deus, et alo ē Pater ī ea ty

t, & t. Et qd Gilbertus n loqui de dstioe suppti rli, ne
fg ultimis in 3ts, qs Pontifex ptulit: multa sunt dicta;
multa dicta fortassis, qs a nobis n possidentur legi pulsas.
si Gilbertus loqueret de dstioe rli, eius doctrina clare est
oibs pvia.

Arlus. 5. Co a dfas dsolvitur.

Dos

Sit Ca d.: dstio
flis & na rei n sufficit ad explndus tritis mysterij. Et
ad: vi dstionis flis n pt explari, qomo patrnitas n
sit rlio suppli dnis filio, ussi esa, aqa n dsquit rlio suppli
et patrnitas, sit rlio suppli dnis filio: g. dstio flis & na rei
n sufficit ad explndus tritis mysterij. Fluit dqa; in antiqm
dndo ppria mysterij dfas. Ctra ans: dstio flis & na rei,
h pt facere ne patrnitas s fr & na rei dnis filio, n
pt facere, ne patrnitas s rlio suppli dnis eidg filio:
g. dqa ted, q id vi cui explnda e mysterij dfas. Cod spdire
patrnis ut ee rlio suppli Dng F. Ctra and: eatns dstio
flis & na rei faceret ne patrnitas s rlio suppli dnis filii,
qats dsonit patrnes a filio, & n dsquit rlio suppli: g.

Co 5. Dfrad g.: pta, qs in dnis vericand, sine dda
defectio dstionis flis, ut sit pduei filiaos, n pdui esg,
et filius, l pt vericari in cris defectio eiusdg dstio

ti, lat. si ly: q° ultimy tritis mysterij oes limites
entis limati ac fiti trascendens, et ogs cralis captij excedit
sit triviale: ut et in genis entis gere pure finiti sint.
Si dij: q° qd in dnis ca pta dalieni, n̄ erit explicatio
trinitatis: q° distio formalis n̄ sufit ad mysterij explicandum
ergo: ido eta saetas sufficiens distio raois, q in vi
talis distitis n̄ pt vericari pta, qd in dnis plasterunt
Idiog; et in vi distiois flis n̄ est, illa pta vericari.
Nº 106. Sed Mastrius, distiug fla q in dnis quaerit
q3 in creis rase ḡfinitatis, triuentis virtg ad vericandum
longi p torij. In creis rase limitaois ḡped ad vericandum
ug al fduit, rale n̄ fduit, ḡfo: q° n̄ distio, et ḡfitudo
diuinitatis explat mysterij rase ḡfitatis, et n̄ distiois fa
ta esse storia vericand. Alit: rase ḡfitatis n̄ refe distio
rlis, qs in creis req ad vericanda storia: q° rase illius
ḡfitatis nec distio flis requird. Alit: quando mar e identitas
actualis, eo magis repugn. distioi actuali; et ḡfitudo in dnis
facit, qd identitas actualis i mar, q3 in creis: ergo ḡfitudo in
dnis facit ut identitas magis repugn distioi actuali, qm in cre-
atis.
Nº 107 Mostr: ubi magis repugnat ca esse, magis repug
nat eius mi esse; et eta deitas distio e ca uca, et

iuvoia vericaois Stoviory, d magi reppad in De, qß
in cois: ḡo vericao Storiory magi reppad in De, qß
n̄ cvis: ḡo ḡtitudo potius obstad vericaoi. v̄i dr̄ ead
Sioy, ḡtimg idmy di ecdre ḡtimg dstioy sp̄,
v̄i au Storia vericend, dā e. dstio s̄lis ḡtima in
jnta ūs tdente rli ḡtima n̄ ussit ad dgog: ḡo nq ta
fit ~~d~~ uny ḡducad, dn̄ aliud. Ad dqq: d n̄ rq̄ mar
dstio ḡi Strea id dpard, qß id uny ḡduad, dn̄ pduad
aliud.

Ao 8 dgerd hec oia, d pad 8 do: actae Magistri, Dptae
d Loe tis, sic pria ḡfectilia hec, ~~qpst eady~~ uni 3, sic
idq ḡte como, qpst eady tali 3. N pst vericari ita d
toria de eady Stis, idq, d ḡlia fuerind au Storia ve
ricata, talis bed ei au dstio. Infa: ḡo in dstiois slis
nqnd vericari he poes: hec ia e rlit hec patnitas, d hec
filiao. Hec patnitas n̄ e rlit hec filiao. Hec e rlit
ḡducta, hec filiao, q̄ e hec sfa, n̄ e rlit ḡducta. Rñ
dqq e, q adhuc potae dstioe sli, patnitas d filiao sit idq
id sfa mo identis rlis: ḡo sit idq ḡ rse moidentis re
alis. Dinde illa Storia sit abte rlia, d respiciend
Siy ea rlr abte tale: ḡo d au vericend bend etra
aua rlit abte dsqui.

209 Ind[illegible] Scotus [illegible] Storia [illegible]
[illegible] Storia [illegible], q[uod] la Storia n[on] sit [illegible]
tia [illegible] Storia [illegible] et [illegible] [illegible]
alia q[uod] [illegible] paternitas [illegible] realiter [illegible]
[illegible] filiatio [illegible] [illegible]
[illegible] Storia [illegible]
[illegible]. D[ico] q[uo]d gravem applicat Magistrum, [illegible]
[illegible] r[e]d, [illegible] Storia n[on] [illegible] Storia ta, [illegible]
Vocat ta ea, q[uae] respiciunt ei, et n[on] ei rei. Vocat [illegible]
q[uae] respiciunt [illegible] ei et n[on] ei rei. [illegible] [illegible]
ta [illegible]. Inicari, et n[on] Inicari, [illegible]
ei Storia ta, [illegible] Magistrum, q[uod] [illegible] in cris de eadem [illegible]
tate pri vericat [illegible] Inicat [illegible]. et n[on] Inicat
[illegible] [illegible]. [illegible] n[on] [illegible] enim [illegible]
aut n[on] [illegible], et [illegible] aut n[on] [illegible]
2 to [illegible] n[on] minus respiciunt [illegible]
Storia ta, q[uo]d ta, [illegible] et n[on] ei respiciunt [illegible]
ta [illegible] et n[on] [illegible]; Inicari, et n[on] Inicari, et Storia [illegible]
[illegible] vericari [illegible] nec ta. [illegible]
[illegible] in [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible]
Inia [illegible] [illegible] eadem [illegible]
[illegible] [illegible] identitas

quae P., et Dnicatio F., exsistit actualiter eadem numero cum ratione,
cum F Dnicatio et in tribus stat specialiter dicitur mysterium
S. Ss: quod specialiter mysterium dicitur, stat in eo, quod eadem numero
na Dnicatio sit identica tribus dnis personis, quae sunt in ..
atis. Ipso quod asserverat S. Damascenus Lib 1 fidei
Cap 19 de Vte n. triu personarum, quod quae secundum rationem
pi(c)ere ..p ole.

211 Quod .., scilicet quod productio, et non productio eadem numero
arguitur: nam passio est in ceteris tribus calitas ..., In.
Ss: quod passio mea sufficit in ceteris ad unum ut productio,
et non alia, quod nat Mysterium. In ..: quod aliquid ..,
vero etiam quod contra calitas, scilicet passio est. Si nec in
ceteris una sit nil speciale dicit Trinitas, cum pro manibus
hominibus Dnicari, et non Dnicari, productio, et non productio in
ratione identitatis, ut quod protulit S. Bernardus lib 5 de cons.
ratione Cap 7 Substantia una est personarum trium sit. Quod mirum?
quod labor in hoc? Nil sit persona seorsim a substantia cogi-
tandum. Aliud Mysterium, nil mirum, nil obscurum, etsi si ..
non cogitandum cum substantia. Si hic non est adversarius, quod in dnis fi-
liatio vero tres personae, et non essentia.

212 In dicta obiicit 2: ex tali quod ..
sufficit distinctio virtualis ad verificanda, sine dictio ex tortura

in ordine, et dstio flis ex narei non e mir dstio vtu
ali. dsa maior, D minor: n e mir in ea dstio dis
tioe vtuali, dto, imo no suppoy, q dstio vtualis
i dstio, qa ppt rru lias n dat mar, aut mir dstio:
n e mir in ea virtis dstioe vtuali, no. dstio vtua
lis hd virts dstiois splis rlis, qa virts mare dis
tioe fli, eius q virte; q dstio flis n pt vericare p
ta rlia ex le etoria. Sequi ap virtus dstiois vtualis.
213 Obicit 2: ex eo i dstio vtualis, et dstio flis ex
na rei; et dstio vtualis sufft ad eplndy mystiy:
q ad flis ex narei. Pba mar: dstio flis, ita in eo,
qd una flitas a pte rei n e ala; et data dstioe vtu
ali, paternitas a pte rei n e esa; ust rlis vtualis dsgui.
8°. No mary, ad ues paos dsa mari, no miry. Eius
pao n cuge; qd esa ea vtualit dstg a paternite e ea
ei dstg; ust p ly vtualit aliend rao dstiois. Sit
diluste vocib, dsgui vtualt e dari eqfid aut in
virte dstioy in orne ad hec dlrate munera,
ip n e dsgui. Dstio flis e ue dstio, q sol ly flis
n aliena va rao dstiois.
214
Obicit 3: la dstio e insuffi=
ens ad eplndy mystiy, qa, sil e identas etreory,

et capacitas ad verificanda Storia; Distio status e vel identitas theory, et capacitas ad verificanda Storia: qui e sufficiens ad explendum mysterium. Demonstratur: qui vel identitas, et cubudeum distioq optq symq simplicitas, et capacitas ad verificanda Storia simpliciter realia, dico; qui vel identitas non ..... distioq optq symq simplicitas, et capacitas ad verificanda Storia, ... non ... simpliciter realia, non marg et pariter minor D: in Deo identitas ... Syma simplicitas, Deum ... licanda, sit Storia simpliciter realia. Distio realis ... Syma simplicitas ..., et ... possunt verificare Storia realia simpliciter: e ergo sufficiens.

Quaestio. 3.

Utrum per distinctionem Rationis mysterium conciliandum?

Articulus. 1. Duplex in hac re suppositum.

Intelligitur luxuriare in ..., quod nec contra fidei mysteria, nec contra mores versando, ... aliquid ... Deviare a tritis theoriis viis, in quibus nullus ... errandi metus contra mores, fidei ... periculosum. Atque, quod in hoc ... possimus sit servanda in tritis mysteriis; quia nullibi periculosius erratur, ut aiebat S. Aug. ... negari non mirari ... aliqui sapientia, et ingenio ... novas, peri=

ilorum quae ipse vias, in quibus potius augent, quam dissolvunt difficultatem, ut ex hoc avulo constabit. Supponit enim in divinis verificari prout sese opposita, et quod in creatis verificari non possunt sine contradictione realiter. Quo constanter videtur tam in PP locutione, quam exponendo mysterii difficultatem, tum in discursu sive ordine theologorum, qui propter supponentes desudarunt in quaerendo modo conciliandi illius cum identitate.

216 P. Vincentius Ramirez tomo 2 de scientia dei parte 2 cap. 1 et 5 nititur hoc supposito beneficio solvere distinctionis rationis facilius eludere difficultatem mysterii. Duo docet citatus Author. Primo, nihil verificari de essentia, quod eodem modo non verificetur de relatione, et e contra. Secundo, nullam esse difficultatem in divinis, quod possit non generari in creatis; nam de eius duobus verificatur esse Deum, et non esse Deum: est in amor Dei, et non ... Dei, de actione, et passione verificatur esse agentis, et non esse agentis: quia est actio agentis, et non est passio agentis, et sic de aliis. Impatiens hic quia legimus, dicentes, quod ... quod PP, quod theologi ... ... proferunt ... ... in materia, quod in actione, quod ... ... Ramirez, aut Ecclesiae PP frustraneo labore ... ... arduitatem mysterii. ... ...

ut ult ala vera syglea audiat Ramirez Methg in
sy dstioe 33 Que 1 aro 1 ad sy, plus hent de disi-
tudine, qz desiltudine. d oio magis adducunt ave
rite, qz in vetz cttz zducunt.
217

Dotug Ramirez vero
1 d Prig Eclez PP. S Hilarius apd Magry Sary
dstioe 33. § Stery doctris, ait, mystz Sriti
ee zsphenzib, extra sgnantia sermonis, edur, ztn
ttoz: ubory sgnantig rei esus na dsunit, zllas
capty recedit, in su labor e, in ztthe stupor.
Vel hy: oia apd Ramirez de aoe cra, ldfired
uy S Anselmo, algd in srite ee, qd in oris ee ne
queat. S Dionisium de onii nenibq Cap 13 ait:
nil eory, qz aud, sit, aud cogta fit, arcanis lid de
nitis, qd raoz oz, mentz q uincit enuntiat. Ergo
apd Ramirez, aoe cra enuntiari srity. S Aqi-
nus tomo 3 lib 1 de dotra Xptiana Cap 6: dixi
mus ne algd dgny Do? Imo video me nil a-
liud, qz dire voluisse ntio. Si aty dixi, ne t qd
dire volui. Et q Ramirez znit voces d syglea,
qbs plane toty mystz mefested.
218

Stoc arguty, zeluc

tale quid videt, postulat generalib. vbis Ramirez
ē re comprobando argum. eadem mo premere Scotas (et h suppl)
Thomas modernos, qui dificere mystici posse transferunt ad vnaj
Att aduenientes solo distincs ratio. ut possint filia sola
eadem distione vera vera in via, et tandem Vtualistas, qui
tam facile ē rebus identata se here, ac si eam distar vbis.
Sed ad Scotas dico posse mecum concedere posse dari de D, quod
de vnis si posset dari sine rebus distione. Et si oppty di
xerint, posse argtu gmod, sed et Thomas contra Ramir
rez clatti; fateor tj, me nllum vidisse hic docentes.
Sed ad vtualistas fallit Ramirez, quod distio vtualis
dē hunc mo explatis liquid suos Att, qui tandem ali
quo ad Dei simplitatem confugiunt.

219 Cta. Att dfndentes, mys
terij dsetaty dcilliari distione Rōis, sive oporte & Rami
rez quod esse citare fere oes Thgos tnū sua dotris Patro
nos, Dsiderus fortasse & industria, admuere in strikt
distinctionis Rōis, et consistere in distione Rōis tamen in ratione su
fficienti ad mysterium dcilliandum. Sit dsgda ē 3a prop. Jam
in dnis rebus admittenda ē distio grā quā, & velaoes, non Rea
ōis. Stamus nlus, quod facig, nam pt Scotas. 2a: ad
Dcillandy mystiy sufficit Distio Rōis. Stamus Dico

alqd, et aliq plurd nant. Sa: in trinite vericand mul
ta pta Theopta. Stant nlus nad prius P. Ramirez
eius Ariminensis, et pacis Rode. Et postea dotra, quae
in scholis est fere inaudita, uiad Ramirez fire ou tho
gor. Et nominatim PP. Vazquez, et Montoya, qui ipsi in
rica Sapien Boetium M.

220

Pary atur in suis prius
Ramirez in fine Lnis, docet, quod ostendit, ne dicam
ipse triand traditi decursu Lnis. Docet quod suppon
explordi non ee absolute tantum, et sy ipave ad alos explu
dimos. et addit, quod ipse vigeat aghrstio, quae contra
apoli assi, et pta identari desgui posse ipsi in eodem
ee rli. nec solita pta supposs in eris convicend. Infe: quod
nec in ace, et passe: quod nec in acu dsriori. Sic quod an
quo: Argty ab atorite, ut evertere dotrg Ramirez
ostendit, in mysterio Trinitatis vericari & eodem ee rlig, indil,
pta, illo in eris sine distinctione rati possit vericari, et titnd
sit a Ramirez; quo dicit, quod argti ab Atorite eorntin
lium doctrg.

221 Arase ergo dotrg Ramirez: Indicari rlit quoniam ipsi
alti, et non Indicari rlit quoniam ipsi eidem, desgui rlit ab alqo, et
non desgui rlit ab eodem; pdui rlit, et non pdui rlit sit pta

esse opta, qq in eris nequit vericari sine dstioe rli; et h̃
vericand in dnis sine rli dstioe: sed in dnis vericand pta
esse secunda opta, qq in eris nequit vericari sine rli dstione.
Itaq est certa, et mir dnoe, Sadet: e. essa dnicad rlit. sed
identis filio; et paternitas non dnicad rlit. sed identis filio, paterni-
nitas dstinguit rlit a filiatoe, et essa non dstinguit rlit a filiatoe.
filiatio pduit, et essa non pduit. ubi hare pdaoes sunt in s̃
aliis, et sine reali dstioe las vericand.

622 Ut argto, satisfaciat
Ramirez, utit tris re vacuu, et dstincoe plenis. Sed,
essa posse sumi essr, et relave, relavesq posse eodem mo sumi;
et in eo sensu, in quo vericad, aut nad alqd de essa, ineqt ve-
ricari, aut nari de patnite; et e[illegible] qd explad uiqs exempli.
Essa essr spta dnicad filio, et patnitas essr spta dnicad
filio; essa relave spta dnicad filio, et patnitas relave
spta non dnicad filio. Patnitas relave, et non essr spta
dstinguit a filio, et idqs [illegible] in essa: filiatio relave pduit,
etsi essa relave pduit. Ubi hic oppo? Et his vocibus
nil asequtur e Ramirez; quod sb iisdem tris infrgit argtis.
623
Essa essr spta
dnicad rlit filio, et essa relative spta non dnicad rlit fi-
lio; et dnicari rlit, et non dnicari rlit sunt pta esse opposita.

quy in cris n̄ pt̄ verificari sine ↄtione rli: ergo de essa essr spta, et de essa relative spta verificand talia pta, opta; et essa essr spta, et essa relative spta ī idē rlit: ergo de eodē rlit verificand in divinis pta et se opta, qq in cris verificari n̄ pt̄ sine ↄtione rli. Alit: essa filiaōis relave spta, et essr spta verificant pdui rlit, et n̄ pdui rlit. et essa filiaōis relavē, et essr spta ī idē rlit: in sup pdui rlit, et n̄ pdui rlit sūt pta, et se opta, qq in cris nequit verificari sine ↄtione re ali: ergo de eodē rlit, etc.

232

Ex dictis ↄpes t, P. Ramirez t̄no vitate ↄmutale ttis penes voces extrea, deqb verificanda sūt opta: nq xta Illia, PP, et thgos extrea sūt essa, et relatio; et xta P. Ramirez sūt essa essr, aut relave spta, relao essr, aut relavē spta. Isas sūt duæ, et obtq idē, loqqmr uq PP, et thgis. Infe 2, et nullos RR, qs citad, etiā pd P. Marin ↄtr essa, et relaoes ↄtas ↄtraos n̄ dari eo edentq, et in ui lius qdqd rlit essa de essa, afir rlit de patnite in eodē su, et qqd rlit nad de patnite rlit negad de essa in eodē su; qd et eorq pvis ↄtad dari in Deo pta, qq salis ↄtione vtuali deud dsgui; nq ee essr et ee ↄsonalit sūt idē in Deo; dinde alqa raoe ↄr sedsgndr, qd uny essad, et nad aliud de eodē, eo patnitas e essr filiao, patnitas n̄ e ↄsonaliter filiatio

q° identitas in paternitate, et alijs mo, virtualiter fiat, diximus.

225 Non fauent

1 Ramirez dicentia, etiam quod si detur essentia, et relationes fiunt dari distinctio rationis: et distinctio rationis non sufficit ad verificanda praedicata contradictoria: q° ad hoc in Deo non verificandum. Respondeo aliud est dari essentiam et relationes fiunt dari distinctio rationis, et hoc afferunt dicentia, et nos cum ipsis; aliud hanc sufficere ad verificanda praedicata realiter contradictoria, et hoc nec a dicentibus, nec a nobis dicitur. Non fauent dicentes laterenensis in Cap. firmiter de summa trinitate, ubi dicitur: haec Sancta trinitas secundum communem essentiam individua, secundum personales proprietates discreta, et trinitas sub ipsius trinitas in relatione: q° de relatione quaedam est communis secundum essentiam. Respondeo ibi Patres explicari tres personas in eadem esse, et de his optime essentia communia quaedam: imo hinc et Ramirez arguitur: de relatione secundum essentiam quaedam dicentur est communis, et de relatione secundum proprietates quaedam est differens: et relatio secundum essentiam, et relatio secundum proprietates est eadem: q° de relatione eadem quaedam est communis, et est differens, quod in creatis sine distinctione reali non potest verificari.

226 Non fauent 3 Joannes theologus in dicentio florentino sessione 19 dicens: substantia non aliud est, quam Pater Filius, et Spiritus Sanctus: q° ipsa essentia distinguitur personaliter. Respondeo, verba Joannis esse haec: personae in relatione alio distinguitur, non quod Pater distinguatur Pater, et Filius Filius, nec est ipsa mystica; neque ipsa essentia est relatio

et q. esse est una, et relatio 3a: ergo potius compleri optu, si
dele. de eos esse vel vericari opta. Non favet 2, qd de-
nicari, et non deniari non se habeant invicem; aliter non conveniunt
D.o. et q. hi se habeant invicem non constituunt formaliter optas: ergo
Deniari, et non deniari non constituunt formaliter optas. Desimiliter
Ramirez, ex Daly, et ex Filij si constituere formaliter optas;
aliter non conveniunt in D.o. Resp. deniari, et si deniari in
D.o non se habere ac, et consequenter ibi non est opta in ac 2.
Ut q. esse opta, et non cuius sine optione vel non possit veri
ficari

127 Non favet 5, qd deniari natus de paternitate,
et deniari compote Trinitati: q. deniari, qd de paternitate natus, est de-
niari paternitatem, et deniari compote eque natus de esa: ergo de-
niari natus de paternitate eque natus de esa. Pare similiter
non prout paternitas connotari ut filiationem, et paternitatem, q. natus
de filiatione est paternitas, q. connotando ut filiationem, et hec paterni-
tas est compositi. Resp. et paternitate navi deniari, qd est pote sed
paternitas, q. natus de filio est paternitas vers, et eque, et
natus de patre, est eque vers, et constat in his probans, paterni-
tas Filiatio non est paternitas, prius nec eque.

128 Non favent tandem ex-
plicationes, et passiones, ac deniari, et filij: constat Suarez de,
eos ex gentis, et passiones non est agentis. q. est unus, des filij

q̄ uꝫ la ꝑo ī absta, ī rava, redit passog ī agnti, q̄
q̄ dependꝫ ab agnte, q̄ ē sꝫ. ꝗ deas rās ꝑ̄ ī passg a
gntes; & in ꝑ̄ poe afferetur ꝑty vlit̄ dsty ab aoe ag
tiu; q̄ agntis passio dsquit vlit̄ ab aoe agntis, q̄
ē passio altius tri. Et hinc mess dserg ad ꝑ̄sty dista
tg; q̄ uꝫ hie ꝑ duob, esse dnicat̄ patnitas n dnicat̄
sty ē id̄ vlit̄, & dniare identat̄ vlit̄ uꝫ esse, & dsquit
vlit̄ a patnite. Ity in his ꝑ esse ē filiao, patnitas n
ē filiao, ꝑty nat̄ de patnite, q̄ ē vlit̄ esse, uꝫ q̄ ꝑ pa
tnitas identat̄.
229 Supo &, patnitg, filiaog & spiraog pa
vg ēe dsptus relaoes, ꝑ̄ raog adoientes esse & ꝑ vlit̄
dstos. Sap, sadd̄; q̄ dsptus, ꝑ̄ qo dng ꝑ̄ fong ad ꝑ̄ vig
referend̄, sit dsptus relaō; & dng ꝑ̄ ong ad ꝑ̄ vig referun
ꝑ̄ patnitꝫ, filiao & spiraog paug: ꝑ̄ sit dsptus re
laō. Sa ꝑ sadd̄: dsptus, qi n ꝑbend ꝑ adng, &
potius ad ꝑ dparand̄ tyꝫ prietes, qas naidentat̄, adv
und ꝑ̄ raog esse, & patnitas, filiao, & spiraō paua n
ꝑtend ꝑ ad ng, & potius ad ꝑ dparand̄ tyꝫ prietes,
qas naidentat̄; sit n dpsty ng n in ēe ng, & in ēe
ꝑsonali: q̄o adviund esse ꝑ̄ raog.
230 Sa p, sadd̄: dspts ꝑ̄ ꝑo
vere relaō, ꝑo, q̄ ē dsqnd̄ vlit̄, & u patnitꝫ

filiaos, et spiraos pava ucisad relaoni oppo. dehitur e xlie
desguend. Mav nititur theory axiomati in dnis cruas
ist idest ubi n obo relaoni oppo. Mir vide certa, quod
patnitis, filiaos, et spiraos pavg ucisad relao producentis,
et products; Pat enim produit filium: filium, et pat producunt
spu sty. Ispirad; deptri, quoniam gro dnaessa astruit discra
stus personale pricites, ut ait Dullus lateranense desgrd
xlitr, et; et patnitis, filiaos et spiraos pavg dis-
truit dna esa discra stus personales pricites. godesgend
xliter sc. Mar e certa, quod discreso stus personales pri-
ete e reus destio per easdem pricites: ea g. per quas essa
ita discra astruit xlite desguend. Mihi eque certa e
mir, quod per patnitas, filiao, et spirao pava sit perso-
nales pricites.

331 Eminentissimus Jesuita, honor purpure, pur-
puraque honoratus Alvarus Cienfuegos sui generis
decus extimari per huc dotes ingenii concedere, no-
us sibi astruxit sobtilitatibus, et novitate timenda
plus obscuritate et ... viatorum ruins valde obi-
noxis. Docet purpuratus te Autor, filiationes ... pts
absolutis Di. Ine trib. personis: et relations eo, ... ga oppo
e relava ad crai. Est pts abtus, ... na
dna, ... entate patnitis, et spiraonis pavg; alt-

ty relavay sed opoa, q[uod] lt ffcendalt reforad ad patr[es]
nře pre relavy, seu pra relao. Sd ne tintris d[i]
cidq ab hue it mente, sug dotrq gri[..]is psu obis ref
rg. Ait in Enigmate Phsico, ve q[uod] enigmate, tom
1 Dsptae 3 sne 1 § 1 ny 5.

233

Putamus ig[itur] ee q[uod] in
» dniis vas relaoes reales, nlas ty ee admidas enta-
» tes, aud flitas pre relavas, sugditas f vtualit[er], aud
» raoe nrâ ptis absutis; ita ut alga entas flitas, aud
» rlitas pova s in Patre, q[uod] nlatus s in Filio f[..]dem
» ty rlq zniig penes algs my esdi flitai, aud entati,
» lita ut algs reale pdua[d] g gerrag obi, ut pcesas spus
» Sti, q[uod] uei head ee f pdugs, q[uod] f entave, n[on] stad
» aud pxtad ahte raoe uii. Sd eas[dem] med frentates, aud
» rlites abstas sit sare ow, ut algas cary dgtaxad here
» esir raoe sug med f entatis, aud q[ua]litatis povg, se lusa
» ot addioe pova, oiq flite ala pova sugditavtualt
» t[er] audg dcptus nros leg esidi my, alsty sult, et
» respecvy, dgrd f flites emanantes f dnas pcasoes n[on]
» here ee uei f pdugs, d ab alo, d z[..] ase, d[..] pducy
» [..]il, ita ut split dacu stered in D[e]o etj [..] g[..] pich
» d'ireud in D[e]o sive n[on] eud in D[e]o pcesoes reles ad
» ztra. Stus[..] d[i]catus Auctor.

Ad 1.um affectu k[?] concretaty ...

n. multy distare ab illa haeresi Sabellianorum dicentium,

personas in divinis sy distingui per dicta nova; quatenus quod a-

pareat in doctrina quanta, nisi in distinctio[n]e per personalitates Patris,

Filii, et Spiritus Sancti, ut hy relationes sint abstractae, et identitas

per se. Caeterum cum Cienfuegos conatur assig-

nare distinctionem realem personarum, quia ut ostendit Chalcid. ad-

mittit, quod obstet identitas assignata per paternitatem, filiationem et

spirationem passivam. Docet enim, has relationes habere ... primum

gradum et secundum, alium abstractum, et alium respectivum. Entitas filii

sy primum gradum absolutum identatur cum paternitate, quia in personalitate ita spectata

nihil ... quod non in una tota Trinitate. Sy primum gradum relativum dis-

tinguitur a paternitate, quia ... involvit relationem originis et productionis per-

sonae a Patre distinctae.

Si dicas: per entitatem personarum non multi-

plicari, dicit Cienfuegos, docet quod entitas personalis mere plu-

rificari. Lutis hoc capiatur. Sicut dico, neque divina mere

plurificari, sed non multiplicari. Nam entitas personalis mere plu-

rificatur, quia sy primum gradum relativum distinctae sub diversis originibus,

aut a duobus; ita natura divina, quae realiter identificatur ad tres

personas, plurificabitur sub personis, sed non multiplicabitur. Como ...

quod videre ad Purgurati doctrinam, et personae in Scholis.

Insuper: plura abstractione, sub qua sicut plura, multiplicantur, et nulla abstractione, sub qua sicut multa, plurificantur, videtur dari distinctio [illegible] multiplicari, quod non [illegible] multiplex, et plurificari, quod non [illegible] plura: ergo si entitas [illegible] plurificatur, multiplicatur etiam.

235 Dico displicet sententia huius purpurati. 1º quia [illegible] Domini Thomae doctrinae [illegible] in [illegible], nulla [illegible] [illegible], et quia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] productum, et productus. [illegible] [illegible] apud Thomistas non sit [illegible] [illegible] [illegible] productores, [illegible] [illegible] subeunt [illegible] producentis, et producti. 2º, quia [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] productus, et sic [illegible] [illegible] sed respiciant [illegible] [illegible] incorporeus, et sic corporeus. Ratio doctrinae est: quia [illegible] [illegible] productus [illegible] [illegible] respiciant productionem, sicut [illegible] incorporeus [illegible] [illegible] respiciant corporationem; [illegible] [illegible] [illegible] respiciant [illegible] productionem [illegible], sit productus; sed [illegible], quod respiciant [illegible] [illegible] [illegible] sit corporeus: ergo [illegible] [illegible] [illegible] productus, [illegible] sit [illegible] [illegible]. [illegible]: non magis respiciant sic reale, et irreale, [illegible] [illegible], et [illegible], quam [illegible] [illegible], et productus. [illegible] [illegible] [illegible] reale sit, et irreale, [illegible] sit, et [illegible]: ergo [illegible] [illegible] [illegible] sit, et productus.

236 [illegible], quia relinquit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ergo

ierltas i in Flio, qq sit i respu a Spirone pricipi spirtu
e reptis. Rad assptq: sr P. & s. dat va rlis dstio, qual
qq o rlio in P. qq n i rlio in F. & i Sa. Ans o
destione, & dqq i Sga: id mq qq Pat n i rlit F.,
e aliqd vi esns in P., & n in F. & i Sa. Sqc mi
qnalta sst. Somo; dstr, qq e in P., & n e in F.,
& e Sa, rlit identad uy na dna: & in P. dad aliqd
rlit dsty a F., d sil identas uy na. Entota dfas rys
Trij, i jeta citra dubiu in Sa Emintim, q si
recurrad ad pty absty id i etrl sty my relavy,
& S. 7.

Insto:

Tr absty etrl sty my esdi relavy n i rlit F. ea raoe,
q adsquit P a F.: alit sb eads raoe erit sil identas re
alis, & rlis dstio a F. & ea raoe, q adsquit a Filio
Patris e aliqd povy; qd i dstio pova patri, a Filio:
Sed Tr absty etrl sty my esdi relavy i aliqd povy;
& qa e aliqd povy, identad rlit uy na dna: Sed qa e
aliqd povy e filia, etri i rlit Filius. Ergo dfas.
Mysti. Insto ry: hic mus esdi relavu lce qq po-
vy, l nb. Sty: & pty absty i rao dsqdi Patr
a Filio sty povy, qq dit in ei absto. Sqnd e absty;
q nil absty id tale q dsquire p'Sonas, uy i oib; q'

omnis dna Dqa videl leg:: q pty al[?] povi dequit, d dqud Sty alqd povy: nil aty povy dit, ni q[?] q a alfty. Si ly: q mus efst relavus e povi na dna, D fil e pova dstio: Patris, a Filii. Ergo my trij dges.

338 Non faud l Cieupuesos dily. Lateranensi sb Inocentio 3 in Cap Dgnamus desiena Th Dici n pt q Pat pty sey sbtiq Filio dedit, d q sibi renacrit, ry sbtia Patris zdatis, idpote dn sipte: q nil e pova ni Patre, qd n s realit s tlenty in Filio: g qd qd e Pat in suaentate sb identy z nig in Filio. Infu: q Pat n dsiu realit a filio, q nil e povy in Patre, in q pt stare dstio realis Patris a Filio. ry realit dsius qd qd e povy in Patre. Rs dily ne ns sbtiq zlare ng dng xta usurpaeg, q Binitio hus ptis dedi q sbtia x dntis, d S.P. Dy, e qd na Patris oio e in Filio s identy z nig q xye, lls ptend adng nil sibi Pat reservavit.

239 Dissolutios ut Tha l pte 2ne 41 ard 3 in corpe: dna na ptlis e unde dsse e q Pat generando s, n pty ng in ptly tfuderit, d tota ng ei

nicavit, [illegible] [illegible] sicq stiy originis. Ex quibus infertur 1:

quod Sbtia, de qua nunc, est Dniatus Stiy pass, et non est Dniatus

stiy alq stiy est na dna. Infero 2: quod rao dsquend Patris a

Filio est rao originis, et rao originis est quod pervy identa

tis eius na, distinctus a Filio: quod in Patre est aliqd pervy iden

tatis eius na, distinctus a Filio. Itemq rys; et rao originis non

est quod abstractus alio [illegible] advis, quod Filio Dnicad ipso

est quod macie relatus: quod in Deo dad aliqd pervy, quod est ma

re relatus.

Nonfaved 2 Dcily Florentiny dicens, quod nat

spy stiy fadire a Filio, esse dicere Sbtia Dei, dicere

ascrere, non totus [illegible] [illegible] portios eius Dniari filio: quod

quod quod est rle in Patre, Dniad Filio. Infero: quod etiam Filio

Dnicad origo. quod origo est quod rle in Patre. Resp. Dcily

bene esse, non est Dniatus totus Sbtia advis filio, si

spus stus a Filio non pcedad: quod non Dniaddid Filio na

foecunda; in qua Dnicaoe sita sq in Scholis hodie

celebris, dicit rao filiaoi. An autem hyc foecunditas

sit [illegible] in sba na, an pertinet in na, pertinet in relaoe,

an in solo relaoe, suo loco videbimus.

Nonfaved 3 testimo

nij nri Salvatoris Joannis 17 versu 10: dicentis,

mea omnia tua sunt, et tua mea sunt, quae verba accipienda sunt de communicatione secundum identitatem omnium perfectionum Patris, et Filii, supponentium spirationem activam, et cum aliis PP. [illegible] acceptionem, docet Alexandr. lib. 3. de Trinit. cap. 2. Ratio, utique omnia perfecta Patris et Filii, et e converso sunt identice, id est ratione identitatis summa in identitate, quae habent paternitas, et filiatio in natura faciunt ut omnia absoluta Patris sint Filii secundum identitatem, et e converso, et omnia notionalia Patris sint in secundo secundum circumincessionem, et e converso; quod ideo dicendum est a Cienfuegos de filio, quod relatio perfectio Patris a Filio: quod perfectio est in Filio secundum identitatem, et secundum circumincessionem.

222 Non favet 2, quod in Trinitate sit admittenda perfectio relativa, quae in suo genere minima est; hoc enim est magis perfectionis simpliciter Dei, talis est perfectio adversa a Cienfuegos, qui cognoscit identitatem relativam secundum perfectiones perfectas absolutas, et sic admittit relativas perfectiones [illegible] relativas: sic admittenda est. Ratio, utique admittenda est perfectio relativa in suo genere minima, salvo tali mysterio, ut nobis et PP. et Theologis constat. Altera dicta doctrina Theologica non salvat, nec adversa relativa perfectione secundum perfectas absolutas. Insuper: justum est, propria physica captivari in obsequium huius mysterii in [illegible] fides docet, non est

in 3°. Et Cienfuegos meditat. ut atq vidimus circa dotra ad 3ᵃ rect. Phig.

293

Non favet 3, q stq s̄ psfcois ... uc absq, sioc relave in una psona, atq in oibq coltivi, ut Edogma Phgicq. at h erit sig, st relacoes ... pszand. q psfco pat.niti. n erit in 3 nei psfco pti acois in aliis psonis. 8° relacoes ... sequend. ... qtq fict ... Cienfuegos in raoe ... dsquente Pira ... Rd, in qalbd psona ... psfcois aud absq ... relavq ... in oibq, coerq ... dentq ... psfcoe absq, ... dsruq ... sit relavq, ut ... stat ... testimoniis, Et ... xplanda ... dedimus; ... si relacoe n dicand ... psfcos, facilius ... argq, q ... ois psfco ... erit ... in qalbd psona, ... relao. Alito alo, ... moved Cienfuegos, tq q mi ... speals ... tq q potius supo, ... specto ... dotrq.

Arlus. 2. Solvitur ... difficultas.

Solq raoi ... sufire ad myst... declarandq docent ... ... tom 3 in 3 ptq D 75, ... P Vazqz D 120

Cap. 6. Nri Scti citant p eadē sa Thas Dnit, D. Cy
Granado, Montoya, et alios. La hi DD nō loqūt, d
tris ḡfestis ḡtiōi vtualis vli,· et Iudo hos DD
mire ḡtiōḡ vtualē vlḡ; eū ad ḡfatēi Scholā tenḡ
alḡdo recurrant ad ḡtituerem, eminḡ ḡfatōi, eḡ
p̄bḡ, etc. Pōt hyc Iudo, sḡ nanḡ, suffire solḡ
ḡtioḡ raōis ad declarandḡ mystiḡ, ūt ḡr DDḡ
a qā recessere noviōres, ḡdḡ apd Marin D. Vla
1. P. Antonius Perez dixit, alḡd latere in rū
te loriḡ, At nobis ḡcogḡ, aūt eorḡ sḡ nō Igru
ere Triti.

VLS   Sit nra Dō: sola ḡtio raōis n̄ sufft
ad ḡplendḡ Tritis mystiḡ. Pad: sola ḡtio raōis n̄
sufft ad vericandḡ, ḡa ūt ve, d rlit̄ filiḡ, d pal
nits n̄ ūt ve, d rlit̄ filiḡ: ḡo sola ḡtio raōis n̄ su
fit ad ḡplendḡ Tritis mystiḡ. Pad ant: vetes cor-
respondentes lī, pdūobḡ tales sit apte reī, ḡḡprd abū
ḡltus opaoē; ḡ sola raōis ḡtio n̄ sufft ad vericandas
pces, ūt vetes sit apte reī, ḡḡprd ab oīḡ ltus opa
oe: ḡo. Itad p miri, ḡd ciuschi ḡdaoē pitand ḡtioḡ
aūt virḡ ḡtioīs correntḡ nḡ lorḡ veritatḡ: tmū

neq n̄ currit sola distinctio rationis, et aliud distinctio realis, aut virtus talis distinctionis.

226

Vadit: quod ab ultra oppositione [illegible] de quo quod essentia est realiter filiatio, et pater n̄ est realiter filius, quod sufficiens ad [illegible] tribus diuinis personis, et paternitas n̄ [illegible], quod filiatio genuit, et essentia n̄ genuit: et ad hoc verificanda n̄ sufficit distinctio rationis: sed nec ad explicandum mysterium. Vadit mir: veteres quod sit in Deo [illegible] quod [illegible] deptibus, et [illegible] sensus a cogitatione nostra, et tales cognitione a Deo, ita et nulla [illegible] per [illegible] abstracta: ergo ad [illegible] verificandam n̄ sufficit distinctio rationis. Ratio a [illegible] dotis, quod distinctio est talis [illegible] per facere, quod ita opposita [illegible] ea ratione, qua [illegible]: ergo si essentia, et paternitas [illegible] rationes, hoc distinctio est talis, [illegible] facere quod essentia est filius, et paternitas n̄ est filius per rationes, n̄ vero quod facere, quod essentia est realiter filius, et paternitas n̄ est realiter filius

227

Sine [illegible] [illegible] qui [illegible] apud [illegible] Deputatione 13 de Trinitate ita ponit [illegible] rationis quod essentia et paternitas est [illegible] hec essentia est filius, et hec rationis paternitas n̄ est filius, n̄ sola essentia, aut paternitas, et [illegible] [illegible]. Sine cogitatione est genitus [illegible] quod [illegible] oppositio [illegible] est [illegible] [illegible]

hus pons effae sctius qo exsexd huic effa, d opao
3ltus ē sctius, qd t somniavit nemo. I, p true
effa n ē true q, d h ztrois: q nvit expte obti
us 3ltus, d effa sby ai, q ssi dnit sbyse. In
q sfas mysti stad in eqq sbjectis rlis; ofsi
dniand pta alinde opta; n atq sbti rlis ofsis p
alia sit effa, d aus cognend effq: patnitas, d
cognend patnitq.

v26 In dnq obiiit L: n minus opund
cogni d n cogni, q3 dniari, d n dniari; d ad la
vericanda sufft ofsio raois; q ut ad vericand
va. Rd sitt, ad vericanda ai, d n ei sufire ds
tioq raois, q n minus opund cogni, d n cogni q3
ai, d n ei. Exiqi, qq in loga dedi p pficesobus
obvis facile rd qq lt cogni, d n cogni sint opta
ta sud dniari, d n dniari: n q opund in eosta;
la m lt pta ztriolia, qq sine sdioe vericant
desstis ztriolitates ofsis; d la sit rlia, qq ds ofsta q
ztriolite nqnd sine sdioe vericari. La stuens
ffsioes flus nad pta la vericari, q oe rlit identa
tis cogns mo sitt, qq ita pfendentes explanad. Al
qad arguens q, d la supota adaptad sutiaq rq
pdus intalis q prisc.

249 Obiicies 2.: ad explicandum divinitatis mysterium sufficit illa distinctio, quam Scholastici, et PP. agnoscunt inter essentiam, et relationes: at Scholastici, et PP. solum agnoscunt distinctionem rationis: ergo haec sufficit ad explicandum Trinitatis mysterium. Distinguo maiorem: quam Scholastici, et PP. agnoscunt inter essentiam, et relationes ad mysterium explicandum, concedo; quam cognoscunt ad unitatem, et simplicitatem Dei, nego maiorem. PP., et Scholastici agnoscunt solum distinctionem rationis inter essentiam, et relationes; cum non agnoscunt illam tamquam sufficientem ad declaranda praedicta, quae in creatis non nisi media distinctione reali concordantur: sed tamen in declarationes recurrunt ad Dei infinitatem. Agnoscunt eam distinctionem ut sufficientem ad loquendum de Deo, salva eius unitate, et simplicitate.

250 Obiicies 3: Divus Thomas apud cursum Salmanticensem hic Disputatione 5 § 6 saepe docet distinctionem rationis satisfacere ad verificanda contradictoria: ergo etiam sufficit ad mysterium Trinitatis explicandum. Respondeo 1, distinctionem rationis sufficere ad verificanda praedicta contradictoria contradictoria, non vero realiter contradictoria, praescindendo obiective. Respondeo 2, distinctionem rationis fundamentalem in divinis sufficere ad verificanda praedicta contradictoria, non vero distinctionem rationis solam. S. Thomas loquitur de distinctione rationis fundamentali, quae in divinis est eadem cum distinctione virtuali reali.

Quaestio Quarta.

An dstio vtualis rlis sufficiat ad myst. Trinit.:

Notes. 1. Ad Quaestionis resolucem praenotand. aliqua.

Explicatio

distinctionis vtualis rlis n nlla praenotanda sit. Primo 1. distio

vtualis rlis dupliciter vsurpari potest. 1. pro Equivale unius

rei ad res distas. Et h sic vsurpata est ens in quo est

distio vtualis, qd rlis est, qm praedicata plura, qua diversa

munera. Sic hoc eqd Angelo quatenus mens intelligendi, et

ta quatenus mens sentiendi, et Plantae quatenus mens vegetandi

Dequod hae virtutes vegeta, sensitiva, et intellectiva distinguuntur vtualiter

alis in hoie, ista distioe p Equivala ad Angelum, bruta

et Planta ad alia munera. Atque vsurpatio est latina

et in caracipdu est v. Angel et Deo dicit memoriae,

volum et intellectus n esse aliud, et tamen aliquid quod omne vld. Certe

tunc est ratione ejus, drelaois dari distinctionem vtualis in Deo.

2. Secundo

Distio

vtualis usurpatur pro Capate unius rei ad verificandum

da praedicatorum Contraria, seu contradictoria, et reca certati ejusdem

rei quia sit cogni, et n cogni. Sic in hoie da capatu

ad advenire raois distioe verificat has propositiones, quod homo ab

cogn al, et n cognd vale. Atque vsurpatio est minus

lata, et in ea constituitur distio vtualis a Thomis pro ginnt

n phos Sapiens, Fortis, et qr alia pfta rlis consistunt in Deo, qs increata. Haec distio apud alios virtualis dicta a Clerico inita ad suscipiendas pfta Storia, mia ?? ... distioe actuali raois, et a phis, e ovis dicti fundali, quatenus illa entitas foecunda in suis pfti truis fundis, ut subeat eas praedicationes, adveniente gtic lsae obvia.

253 Distio virtualis supponit capate unius rei ad vericandum sine dis se pfta pfca aliqua Storia, ut in natura qs vericat Unicus pfto, et in paternitate, qs vericat nominari pfto ... paternitas, et esse [illegible]. Haec est strus sua distinctionis virtualis rlis, qs in hac aliqua e [illegible] sus Dnis. Est pro distio virtualis rlis eqsa unius entitatis rlis [illegible] rebus rlis dstis ad vericanda de actuali dstioe pfta rlia aliqua Storia: unde qstad, hanc dstiog dici virtualem, qs e in virtute ac si esset rlis dstis, et dici realem qe in ordine ad vericanda Storia [illegible] exercitiois, et [illegible] reali.

254 Notos, qa alios, quos nunc dstiois terrait, ut n admirent dstiog virtualis rlis, hanc n e gratis dstiog, de oio ignio; et trus distio advenad sic tis virtualis, et dis dic

Sol ē calor vtualit, trax calor vel̄ eius ... ve alis. Ad id facilius ... in ... Ter

manus aliud hij, lij aliud. hij ē ... et ...

... non rlit aliud; lij ... capite ...

eunda ... rlia aliq̄ ... Dtio vtualis ve

alis ... pticipat hij munus ... rlis, ... hij ...

y. ideo nō ē ... dtio, & ... dtioē ... me

lij dtiois.

255 Denoto ..., ... in re ...

... a dtioe vtuali rli & cogitatae ... dtio

oimoda ... relaōes ... esse, ... ē identas nō oimoda

... in eo ... patnitas ... identicē rlit ... esa, ...

identicē rlit ... oi eo, ... ē esa. Identas ... esse, et

patnitas ... oimoda, ... patnitas identarē ... oi eo,

... ē esa, ... dtio ... oimoda, ... patnitas ... ad

oi eo ... ē esa. Fortasse ... cogitaty ē ...

... sub Agathone Papa, ... Constantinopolita

ny ... & S. ... [illegible] ... unitas

tas numerabilibus subsistentijs, identitate ... nec

... oimodo ... reuipit.

256 ... hi ..., ...

realitu ... ratione ... idem ...

ad relationem cum alio, et non cum eo cum quo identificatur sed aliud:
Ergo major est identarium alio et distingui ab alio quod sit propria
opposita, quod in creatis sine distinctione relationum non potest verificari. Attri-
buendo exclare, quia ratio unius non identificatur omnimode cum
alio relative correlativo, identitas non omnimoda potest cum toto facile
salvari in creatis; quia totum est relative dicibile distans partibus relative dicibilis
partis ratione salvatur, totum non est omnimode, quod debet convenire parti-
bus, nec potest esse omnimode totum. Sicut dicit in natura divina,
quod est relative correlatis: unde quod per identitatem cum propria videtur esse
identandus cum eo, quod est natura. Secundum ergo est ad istas
distinctiones, et dicimus quod quamvis natura divina sit relative correlatis, est
virtualiter complexa.
257
De identitate, et distinctione non omnimoda,
Intelligitur etiam de identitate fundamentaliter, et distinctione fundamentaliter. Ratio
veris utendum aliis. Atque fundamentaliter identitas potest dici explanari.
Primo in hac propositione: paternitas non identificatur cum eo, quod est formaliter
essentia physice sumpta. Atque ergo est falsa, quia essentia physice sumpta
includit filiationem ab alia personas aliqua deitate; et paternitas identificatur cum omni alio
suo. Secundo in hac propositione: paternitas non identificatur cum eo, quod
est identice essentia. Atque est vera, quia paternitas non identificatur cum fi-
liatione, et spiratione passiva relative identitatis cum essentia. Sed multi
cum modo explanatur: nam quia ratione potest esse, paternitas non identifi-

tari rtir vz oiao, q[uod] e go, si esa e rlu, dtlii: ...
cudz crit ad eglg dstioni, vi ees esa i vitalt jie ...
visilii.

258 Pro 2. identis n oimoda, seu zadeqz zidentis
tioz vtiulz rlz: Rao e q[uod] identas n oimoda, seu zadequa
e identas etreorz cz zdili, d rlis dstio etreorz zi
d identas eiusmi cz rli dstioe etreorz zesse jedit dsti
vtiulz rlz: q[uod] identas n oimoda seuzadeqz jedit dstio
vtiulz rlz. Mar eplaoe, lade, q identas n oimoda pat
nitis cz esa e it identas zr patnitz, d esz, d dstio
patnitis, a filiaoe rlii identate cz esa: e go identas
patnitis, d filiaoi cz esa, d sit dstio utruz zzc.
Mir lade, q[uod] in vi talis identis dad verifaoz narz
oz esa e rlii filiao, patnitas n e rlii filiao, ouz
me dstioe vtualis rli n psit verivari.

259 Hic sd rogari p[otes]t
dstio vtualis rlis beat ee identas n oimoda the, an
beat n[on] aff[irmati]o dstioz stre rlz in S. P[ar]s afavg tue
P Aranda lib 2 schol ... mig Dptae 2 anyl ...
Ex PP Antonio Perez, d Sparza, qui unus, alt
sequtus e. Dicit, go Aranda reqgare dstioz vtualz
... ubicaz, quo unz x etreii n dsquit rlii a 3o cz

qº alid saltem identice. Ad argtum: distio virtualis est inter formalitates, quae se habent ut contradictoria: et contradictoria distinguuntur realiter: ergo distio virtualis est inter formalitates, quae distinguuntur realiter; et non est inmediata, ergo mediata, seu in aliqua 3a formalitate. Alii respondent, quod unum extremum est formalis exclusio alterius, et non constituunt, nec resultant ex ipso. Sed mihi displicuit haec doctrina, potius quia aliis libros Di. qui distinguunt virtualiter realiter ab ipsa, et nullus est aliquid 3um in quo distinguantur realiter.

260 Nec ipso

ta ratio urget: quia formalitates realiter virtualiter distinctae dicuntur contradictoriae, non quia contradictoria sint, ut sunt eiusdem formalitatibus. Sed sicut distinctio realis verificatur sine aliqua contradictione de rebus distinctis ita et se habent ut posuit, et non posuit, ita distinctio rationis verificatur sine aliqua contradictione et se habent de distinctis virtualiter realiter, quia haec distinctio virtualis realis aequivalet distinctioni rationis. Paritas vero est ad hoc minus. Unum extremum est formalis exclusio alterius in obiecto, quod non idem non est realiter, sed tamen virtualiter; non autem in obiectis virtualiter realiter distinctis, quia duo extrema non se excludunt nec in obiectis realiter distinctis, ita non se excludunt nec in obiectis virtualiter realiter distinctis.

261 Instas in ar-

guentes requiri propter argtum: contradictoria sint apud ipsos

rlii ȝta: 2º simil., qz in se ipsi hnd talia ȝta, hnd hun dstios rlez in eiusmi ȝtis ȝclusez: 8º ȝta, d patni tan, ȝta tn ē ȝtis, d n in ȝ, neqz in filiaoe hnd ȝta ȝptari rlii ȝr se dspund. Dēd etz ex arguentiz raoo: unqz toriz o ȝiis exelio altius dtoriz ab eodz ȝdi ientis in ȝoē tale dtoriz; & h dtoriz n Dniad ē in patni te: ȝa ex dit apatnite altz dtoriz, silt Dniad; & ȝa ē dtoriz Dniad: ȝo dtoriz n Dniad, qd ē in patnite ex dit a patnite ȝa. Sd in his ȝmorari nolo, tz qz hc dotrage rz ȝvaluit, tz qd ad ȝsntz ȝrz n ē ipsa dstio vtuali rlii, qz n aferad dstiz in ȝ, qd dtio vtualis ȝrvalau d ȝz afird dstioz in ȝ, mo, ȝo vult sttanda iz suis.

§ 6º

Pnomd, alq dni ȝeq, ex eq alq. Dstio vtulis ȝea ē capatai de vericanda dtoria ȝpnd ab ȝltrs opaoe, seu ad vericanda dtoria de lia rli. Dstio vtulis exca ē capatai ad vericanda dtoria dpnd ab opaoe ȝltrs, seu ad vericanda dtoria de ȝoxe ȝtrali. Utraqz vtulis dstio ē ȝea ȝsentati; qz ȝntz in ȝo dtit capatar, n dsquiir ab entatem Dcnoao erg, aid ȝeq desumd ab ȝsir dtoriz, ȝd cand ȝtrinca, sr entati Dniard ȝpnd ab ȝltrs opaoe d exca, si Dniand dpend ab opaoe ȝltrs. In ȝsnti lo

q. m. de distinctione virtuali, quae est ex natura rei.

Articulus 6.

263 Sententia eligitur, et probatur.

Prima sententia, quae est relationem dari distinctionem virtualem ex natura rei, docent Granado, Alarcon, Herrinus, Quiros, Gemelman, Ortega, Spaersa, et Palanco, pariter Theologi, qui solum agnoscunt distinctionem virtualem ex natura rei. Admittunt distinctionem virtualem ex natura rei inter essentiam, et relationes Cajetanus, et plures Thomistae, quos sequitur Gonet hic Disputatione 3 § 2, et Iunior noster, quos sequuntur Stur, Arr, Ordo, Borrull, Muniesa, Aranda, et Marin Disputatione 3 Articulo 2. Quidam Sapiens Magister judicat cum hac sententia fere omnes Theologos, qui licet aliqui loquantur de distinctione rationis, tamen ad eminentem, et constituens perfectionis Divinis recurrunt. De Scoti mente judicant aliqui, cum concedi eum formalem; alii, hoc solum cum concedi eum mente Scoti; hoc ex parte, et utrique refertur Mastrius tom 1 Disputatione 6 n. 16. Assertio est prima, ex tam quam probatis in statutis, dari distinctionem virtualem ex natura rei inter essentiam, et relationes; quaeritur tamen probatione, quae sufficit ad mysterium explicandum.

264

Sit prima Ratio: in Deo datur distinctio virtualis rei. Haec probatur conformiter ex iis quae probata sunt, quibus ex ipsa parte astruitur perfectissima unitas inter relationes, et essentiam, et Trinitas, cum connotatio distinctionem, et distinctas connotationes. Hanc unitatem cum distinctione, et Trinitatem. In his omnibus est immediata sola distinctio ex natura rei.

& relationum, nec sola incomprehensibilitas, essentia cum

comprehensibiles sit oppo, & immensitas, & ejus non spectandi similiter

immediate ergo quod in simplicissima est, & relationes identitate cum

essentia pluribus sine pluralitate. & hic est dari essentiam

dicitur: quod est summa identitas cum capite ad verificandam

oppta: ergo immediate essentia utrisque ...

265 Confirmatur nunc dictum celeb

dictis S. Dionisii, qui cap. 2 de divinis nominibus loquens de his

ait num. 3: est omnium aetas, omnium nao, quod est aetas, & naos

perante. Etiam non ita fortasse accipienda sit, ut dicatur de essentia, & re

lationibus omnia alte afferri, & omnia alte nari, ut hic S. D.

quoniam ante num. 36 dixerit, esse unum cum summa tribus per

sonis sub excellentiam ejus, ideo dicitur, quod est omnium aetas, omnium

naos loquitur de his aetatibus, & naibus, quod sit respectu ad essentiam

riam. & reddit naos his omnibus, quod est aetas, & naos superad

jacens dicerem, quod la utas sapientia immediate idem, esse

est ergo aetas ad aetatem, & ad naos sufficit, ideo la

utas est aetas, & naos omnium, est aetas, & naos in imitat

one ejusdem esse cum tribus personis.

266 Itaque cum S. Dionisio nunc

dicitur ex doctrina sibi, quod tradit S. Stierodeus ... discipu

lus ibidem ad finem capituli: divinitas ... neque pars est, neque totum, et

totum est, ... & partes est, ... totum in se comprehendit

rit. d ius et celat , et pfte. Ergo de Trinite verica d° opta,
q eminet° ond totus d pgs, qq sit capatus ad opta. V
dstad ab h dotra S Parens Aps tomo 10 de Sermoni-
nibus ad Fratres, sermone 15 ad mus: Trinitas in diditur
pdilit d pgnr dpilit. In his verbis rdit raos mira
liq, d sublimius, qq dixerad de Trinite, vult ee rlit uny
d ee rlit plura dpuntur, qdvid e pdilis d dintio i di
lis, qli. ug n° q am, id sapi doced qqs t D, d idemind
aid utualt.

[36]

Sadeo a raoe dng: plites sumi rlit identat,
in qbs priund sine dtiõe pta pseopta, sit symi qqs eqs
valens in dstiõe pbs rlit dstis; d syme qqs eglesu in dsti
oe pbs rlit dstis pdit pr dstios utuals rls: p iuus mi pli
tes pdiud pr dstios utuals rls; d ita se hend esta, d relao
es: p pdiund pr dstios vuals rls. Mar dstad a pari: rg
qqs dse pduere efus, qt pbs plst pduii e egsere in vir
te pbg. Mir dtd eplaos dstiois utuolis rlis. Dstad: q
esig, d relaois dad pty oeus vericend sine dtiõe pta, qs
meriis sine dstiõe rli n° pest vericari, id dstad etº 2nis
supoto d h n° e dstiõ rlis, id doced ptdei; n° dstio sco
ta; q prºqd qq vepaad deitis, PP, d pfecoby Di, a p=
Sufficeni; n° dstio raois id pote sio pporsionata: nil

p̄ ristad e huss excogitatis, ni distio utrilii rli.
268
Rod 2a
PRaemroz, distioz utlz rlz ee od rejiciendz a Do, qui g
ria PP. dauliz sz admittentib, distioz raoi. Infsto:
PP dallia sz admittend distioz raoi; d qmnsitas ni
distio raoi: go n admittend qmnsitz. Dices stab, qm
sitz n ee distioz, dido n ee dulia dPP, dicos sitt, distio
z utlz rlz, n ee distioz, dido n ee dra dulia dPP. qm
dire, opoz ee amind crq n e dirq opoz ee crq, d po
tius optz: g dire distioz utlz rlz ee amind distioz n e
dire ee distioz, d potius optz. Gitr dulia, dPP n agnos
uend qr elz, d relaces alq distioz, d fientz ad distioz raoi.
Dz d nos dimus. Infsto, dila dPP recurrend ad amingz, dz
gitenz ditis ad dilaridas spacis, qz qso vidend dtiaz aff
ferre. Ez d nos faimus.
269
Rod 3a eodz, eqlz phz sz pote
ee in orne ad gduoz, ni in orne adeque flis. Rao appe
Pz e: go dnit sbto in gere caz flis ab alqa gra ni pt
alti dnire q eqlz flz, ni dd pla gra: ido nec dt pt face
re albz sine albane; qd capatas sussiptui opta dnit
tis distis in gera caz flia adistioe tq agra: g ni pt
ti sbto dnire q eqlz distioi, ni i pla distio. Sbmoz

tandi. Et hoc erit in gen[er]e causae finalis ab alio tanquam extra non
sit de prius sentiendi, et ejus est prius quoad suas operationes: quando
potest inire de prius quoad suas operationes per oppositum alius, ni dd esse
al: quod erit al, unus in prius quoad suas operationes.
37.

Quaeres secundo Ramu
rez, quare effectus finis hic prius actua, et ejus finis dicitur. Effectus forma
lis tamen non potest suppleri per aliquam formam nisi per se fit ut dicitur. Et
non potest facere albus sine albedine: quod album est effectus formalis
albedinis. Effectus tamen potest trui per aliquam formam, quando dicitur per se fit,
ut constat in albedine, ubi expulsio nigredinis truitur tamquam effectus
tamen cujus hic expulsio potest fieri a Deo sine albedine. Alii: forma potest
fieri in genere causae finalis effectus, quod sit formalis forma, et aliqua forma
de effectus primus, et secundus effectus posterior formae. Sed potest suppleri per aliquam formam, quae
petit detrahi finis formae. Constat in lumine gloriae, quod reddit gloriosus potentiam
potens Deum videre: videre gloriosus potens videre Deum, est effectus omnis,
quod potest trui a non forma, scilicet a Deo opera: videre gloriosus, quae potentia
exigit distincte prius formam.
27.

Quod constat in exemplo superiori posito alias
reddit hic potentia vitalis operare sensatio. Posse vitaliter operare
est effectus primus alius, quod potentia trui a non alio. Posse operare sensa
tio est effectus omnis, qui a non alio potest trui. Pariter dicendum est in distin
ctione rei. Effectus primus, et secundus effectus distinctionis est facere unum non esse
aliud. Sed aliud constituere potest trui, et non per aliquam distinctionem. Ca
patas ad vericanda opta non est effectus ita prius distinctionis, ut

n possunt tamen sequi ex ipsa distinctione; et in aliis duabus libris, ut supra in praecedentibus praenotavi.

272 Resp. 3. Mastrius, in distinctione virtuali rationis minor circulus vitiosus; ergo si rogaveris cur ex parte, et relationes contra opposita verificantur sine contradictione? Resp. quia virtualiter distinguuntur. Si rogaveris, cur virtualiter distinguuntur? Resp. quia habent capacitatem ad verificanda opposita. Si rogaveris ulterius, cur habent talem capacitatem? Resp. quia distinguuntur virtualiter, quod est circulus committere. Caret omnino ultima responsione hostis fugit Mastrius, non mihi placet, respondet quod contra, cum sint eminentiae perfectionis, divinae perfectiones sunt capacitatis sine contradictione distinctae, quia perfectio et relationes, cum earumque oporteat capacitas simpliciter. Si ulterius aliquis ulterius rogaverit, rogaverit importune quod rogationibus et responsionibus tamen habet esse.

273 Resp.

4. distinctio virtualis rationis esse incompossibilis cum tali in ordine ad distinguenda opposita; quia compossibile cum tale opposita distinguit in eodem subiecto, vitianda est ergo distinctio virtualis, cum possibilitate compositionis. Patet non confrontando sibi, comparando enim sol, quod equidem soli in virtute producuntur lumen, ex igne, quod equidem igni in virtute producta caloris, et sic de aliis. Igitur distinctio virtualis rationis distinguit contra alias opposita, et sine ea tali oppositione posset esse, quia habet ad distinctionem rationis: ideo enim resultant, sive identitatem non contra non est compossibile, et possibile: ad minus distinctionis rationis scilicet verificandi opposita sine contradictione. Impossibile autem tollit, et potius relinquit oppositionem; ideo enim resultans est compossibile.

272

Obtio 1. Contra

esse, et relaoes darent dstio vtrealis rlis, in nlo vo su darent alqa dstio gr ess. et relaoes; et in alqo vo su dat dstio at gg gr esse et relaoes: ergo n dat dstio vtralis rlis gr esse et relaoes. Mar e certa in nris prinps, xtra gg dstio vtralis rlis n pt dici dstio. Pd mir: q in nlo vo su darent alqa dstio gr esse et relaoes, dnari identatis rlis cus esse n pcd nari de pat nite, et hc e fg: gg. Pd mar: qotis in nlo vo su dat alqa dstio in obto, in nlo vo su pena n in obto unus de alo: gg si in nlo vo su dat alqa dstio gr esse et relaoes, dnari identatis rlis cus esse, n pcd nari de pat nite.

273

Dsa mari, no mire: ad hier paos D marg: dnari identatis rlis cus esse n pcd identice, et cntive nari de pa tnite, ddo marg: n pcd denoave, dadtive nari de pat nite, no marg. et D marg paois. in nlo vo su identis pcd nari in obto unus de alo, ddo marg: in nlo vo su deno aois, no. Pbtga. suis notus e sicsg identiuus, dstantia vs sgara idens, suis ass denoaus, dadtivus cfere deno gg. Cal. n arguit quis, q ad denoaus rg in extrao ssi idens capatas ad dentaus sbeiendg. De patnite veri=

fad dnari si sumad identice, considerare, conseq. i divo pa-
ritas e rlit psy dnari esse. Non pt verificari de pat-
te, dnari active, d denovare; qd ex psa n dniad; ideo fa-
e, hic pro patrnitas dniad. Ad alio mo pt explari in
his gob, capis ohert, zltios, capis zltgit: & prima n
arguit la, qd ad zllare active spty ref in subto ca-
patas ad zltgdy.

276 Instã 1: zplad dari acu ft identice
in patrnite oia cotuva hus denoaois dniad, qr patr-
tnitas n denoad dniata; et in patrnite dand acu pro
entrece oia c tuva hus denoaois dniad: & patrnitas de
noad dniata. Stad e miri, qd esa i oia la cotiuva, d pro
tnitas e psa esa. esa mari, ne zeidamus in dnotatore
prio, no mire; cum & zstuoci ad la denoag o de
fecus cstioi vtulis rlis ab esa, qs qs deficy patrni-
tas ztuerd capax, subeundi la denoag. Patrnitas
rlit capatas ad denoag, n aty e capax pprr dsti-
utilis qs dit ab esa in orne ad t denoags: unde i
cunfndy e, aeft ab esa rlit dsguere.

277 Instã 2: de pa-
nite nad hic denoaio dniari; d t hi n pt, sine al-
cstioe ab esa, dicga la denoao nari n pt: & in pat

te dar alqa ζtio ab esa. D marg: Et patnite nad Iden tice hic denoao Iniari, no marg: nad adtive, Idoma rg, ζsb aad ζstiue xcipe mirg. Pa e hic go pat. nitas n e denoao Iniari; q patnitas i esa, qe e la denoao. Est va hic go patnitas n suscipit denoaog Iniati: adiue vetg n rg vaζtio, et sufit virtue ζstioris, sicut in orne ad lg denoasg esa, d patnitas eqsud in ζstioe plog.

278 Insta 3: Ido depatnite pt nari ug vete ti ptg Iniad, q dsguit utualt rlit ab lo, et eti dsguit utua ltrlit ab esa: go depatnite pt ug vete nari esa. No ab ste marg: et q ptg liet faut sssg adtivg, in go flso di= rd depatnite Iniad. Esa faut ssg sstativg, d idntiy; ido flso nard depatnite. Insta 2: magis dsguit patnitas adniari, qs ab esa; et ab esa dsguit utualt: go adniari dsguit aud rlit, adsr xra rei. No supotg marii; q patnitas n dsguit neq ab esa, ng ab lo pto. Cyqui identad sg mi, et qad alqa munera cosid ζstis

279 Obtio 2: ζstio utuelis rlis fgad ug Di simplite: gu n dad gr esa, d relao ii. Dad an: magis simplex i eri, qd ng fr ng ptualt ds guit, qs eri utualt dsty: fo. si in Dondard ζstio ube=

tis rlis, D[eu]s est cui magis simplex. Prad aut. magis simpl[ex]
e uni, in quo dat mar Inia in eo; et hic mar Inia omn[is]
simplitas; et mar Inia in eo dat in ente, qz neq fr[...]
alr distinguit, qs in ente utalis dstio: go. No ani, ad uu [...]
aeq no ani, et ipsa paoi mari, no mirz. Dstio virtualis vl[...]
nil minuit simplitati, identi, et unitz in eo, uz pa s[...]
idntas, et summa in eo unia. Rao aperi e, qd n ptica [...]
optie his dstioi, qz opit simpliti, et qo mar a, magis simp[...]
ti opit. Merito dixit Scotus, esz ai ae magis simpliz q[...]
sit qua, d relaoes; uz dstio, qi qz ptas dat, n minuat [...]
entatz, et dqn nec simplicitz.

280 Instai: qq bed dstio mar dstione
raoi opit simplicitati Di; ido dulla, et dd, observand[...]
illqsq dnq simplitz sclg raoi dstioz admihand. Et dstio v[...]
tis rlis e mar dstioe raoi; alid oi qud veri facre distinc[...]
ad ea, i sufflens dstio raois: go dstio utalis rlis opit s[...]
plicitati Di. Ipsa mari D mirz: e mar dstioe raois in [...]
dstiois, no supotz, qz ~~supotz~~ dstio vtlis i dstio: in [...]
virtutis dstiois, ido mirz, et no eqs. Cz Di simplitz [...]
dstio, n virtu dstiois, sz in orne ad veri fasita opera [...]
hic virts opime dpit, cz sz ma dnte. Dstio vtralis n[...]
nla va raoe e dstio, dovirtu dstiois in terici sz m[...]

entitatum: ergo, quod constituat trinitatem.

281 Obiectio 3: constitutio v. relationis
alicuius certo prius in proprietate, se notis, quae est compossibile cum ipsa substantia,
cum dicit: ergo non est admittenda. Respondeo: licet prius constituit, compossibile
est, quod ipsa substantia est, deinde non est similiter ipsa prius: et hoc constituit relatio utra-
lis, ratione cuius Deitas, et paternitas, quae est relatio ipsius substantiae, sunt
entitative distinctae ipsa prius, et per filiationem. Nego autem, cui favit
et maior: cum compossibile, quod substantia relativa, distincta ipsa est, deinde non est simili-
ter prius, distincto maior: quod substantia relativa ipsa distincta est, etc., non
maior; et hoc constitutione non est explicanda. Distinctio quod nec in re est
compossibile, nec in virtute explicat constitutio, non per se favet cum simul, dicit cum ipsa
prius: hoc dicendo prius licet, nec huic dicere, dicitur constitutio utra-
lis, quae sic constituit cum, dicit cum simul ipsa prius in substantia utraque constituit,
seu constitutiones in constitutione physica.

282 Obiectio 4: omnis constitutio eo modo quo est
aliqua constitutio, et dicit aliquam identitatem; et constitutio utralis est aliqua con-
stitutio utralis: ergo et dicit aliquam identitatem: ergo est essentialis relatio
et dicit aliquam relationem identitatis, et quod dicitur aliqua constitutio. Sed
consequens, nego consequentiam. Syllogismus non recte concludit, quia in ma-
iori loquitur de constitutione ut tali, et in minori addit constitutioni specie-
ficativam utralis, quae aliena est ratione constitutionis. Minor verò
est haec, ad syllogismum concludit: et constitutio utralis est aliqua constitutio: quae

mir ē fa. Disec in sili ꝯseq silogi: omnl com
qp ē al hr alqß virt ꝑdueg vivaoi; et alpictis ial
pictis: ḡo alpicty hr alqß virt ꝑduog, hvatis. ꝯq
n ꝑsi; ꝗ al degg in mari, ī alug, ꝯ aldego in m
ri et al alienatz ava raoe alis.

283. Instar: ōi pono
va vā nadalqß idntz; et hyc ꝑo patrnitas n ē id
alt ꝑa ē navavai ḡ nad alqß idntz; et nag ident
ē utrelis afao ꝯstoi; ḡo la ꝑo afad utruali ꝯstioz ꝯrꝗ
ꝯ patriz. Et marz: nad alqß idntz lꝑ, l utrualit ꝯ
marz, detrate ꝑ, no marz ꝯtra miri, ꝯsqz pari
ꝯqnt. Ir utrutalr ꝯsta dad ō ꝑ, et utrealr alqa nat
idntis, n raoe uu ꝑ apte rei unz n ī aliud; ꝯ
ad dari ig ꝯstioz ꝯr ꝯsta utralr. et raoe uu unz
ꝯ gasi aliud apte rei verifand ꝑta alogi opta; ꝗ
tz unz ī ꝑ aliud.

284. Sit ꝯstio utrelis rlī ī utrelis nat
alius idntis, scilt idntis rlii: h idntz utrealr nad
utrelis ꝯstio, gatas gad verifanda ꝯtoria fuit ꝯ
identas gasi n ad, et ad ꝯtrea aqlead ꝯstis gad ꝯ
munus viricaoi. ꝯstio utrelis nad idntz
qp ī ꝯstio, ē ꝯstio in virte, gatz sine ipe tio

tionis, ratio extrinseca capacitatis versandi opera: paret quia in re cadat idemque facit extrinseca identata versare plura opera, quasi la extrinseca eadem operata. Ex quibus consequitur, quod tiones utriusque non cadere sunt, at potius super eidemque; ut stat in sedentar, ut positio in virtute.

Articulus 2. Statuitur veritas conclusionis.

285

Ea est: positio utilis rationis sufficit ad complendum statum mysticum. Probatur: id sufficit ad complendum mysticum, quod sine compositione operationis opera duorum simpliciter operationis complent quod munus proprium operationis nullo diminuto compositione; at positio utilis rationis complet operationis quod munus proprium operationis nullo diminuto compositione, et sine compositione operationis opera duorum simpliciter: ergo sufficit ad complendum statum mysticum. Maior est certa, minor explicatur sic: quia compositio operationis opera duorum simpliciter est reddere relationem, quae est una operata simpliciter se. Atqui compositio non explicat positio utilis rationis, quia non explicat compositionem rationis operationis. Munus proprium operationis rationis est reddere extrinseca capacitatis vericandi in se rationis plura alia opera. Atqui munus nullo diminuto compositione, explicat quod positio utilis rationis, quia est omnino naturalis completa operationis rationis in hoc munere. Igitur, positio utilis rationis nullo diminuto compositione opera duorum simpliciter, sed sufficit capacitatis ad vericanda in se rationis plura alia opera.

88

Probatur ex Statutio, Dominus Ramirez, positio utilis rationis mysticum mere omnino complementum, quia plura

distinctio virtualis ipsa mysterii Trinitatis, explicatur quod identitas per identitatem. Confirmatur ...
tio quod sit ad hoc male explicari per virtuale, tum quia in utrisque
vocibus ... obiecti, tum quia explicatur identitas per identitatem. Fateor equidem distinctionem
virtualem rationis cum fundamento in re dictam mysterio Trinitatis, sed obiecti harum vocum
virtuale et identicum obiecto huius ..., reducitur haec distinctio ad ...
... tum quia non ... pro Scoti defendendo. Ipsa virtualis distinctio
explicat identitatem per identitatem obiecti, in quantum ... (sed virtuale
explicat identitatem per identitatem obiecti) subministrat tum ... aptissima ad mysterium aliquatenus
explicandum.

287 In contrarium obicitur 1: adaequata distinctio virtualis rationis non est parificanda
distinctioni personarum: reiicienda ergo est. Probatur antecedens: rationis distinctio personarum sufficit
ad (licet quod personae suscipiant opposita, licet quod una producat, alia producatur)
... distinctio virtualis rationis: ergo. Minor quia ... certa in ...
... ; probatur quia ... non magis ... producere, et produci quam produci, et non
produci; at distinctio virtualis rationis ... produci, et non produci; ... omnis ...
... non producitur: ergo et producere, et produci. ... ratio ... in ...
... distinctio rationis personarum, ... Mastr., et Suarez, ... :
atque in primis ... angusto, quod sane difficile est. ... Mastr.,
quod distinctio minima ..., personarum ... rationis non sufficit ... susceptionem
... ; quod ad ... sufficit distinctio minima: nec ... producente et produ-
cto distinctio minima sufficit ad produci, et non produci, ... non sufficit ad ...
..., et produci. ... ratio, quod ... pro rationis ...
distinctione.

888 Primus Suarez, qui non nunquam opponit identitati relationis cum
uno correlato, et distinguit relationem ab illo, contra producere, et produci; ita de eodem omnino
eodem verificatur dicta Suarez identitati relationis cum filiatione relationis correlati, et
distinguitur ab illa: ergo de eodem omnino eodem potest verificari producere, et
produci. Eadem ista potest fieri in ipsa essentia spirata et ipsa relatione spirata,
de qua Suarez, quia licet sint eadem relationis correlationis ipsa verificatur produci
et non produci: potest ergo verificare producere, et produci. Lucrato ergo Suare-
rez, contra id haereticus pro distinctione relationum personarum. Forsan reperit in creaturis, sibi
in aliis Patribus, divina autem, de personis, conciliis. Intra autem a D. Augustino.
889

Magnu
Parens de Trinitate lib., et Cap. titulo desperit de Aetiis, quod nunquam naturalis
lumen, mysterii quaerunt, promentes, rerum creatarum minister Creatoris
impossibilitatem quare, dum in natura sibi read, indignati, perturbati
confunderentur. Certe si illa erit in Trinitate contra aliis opera opponi: si illa
ut in Trinitate de fide, quae in creaturis non in invenitur, male de Aetiis conquestus est
Augustinus; de huius doctrinae obiicere, aut resistitur Trinitatis mysterio, sic non resti-
titur mysterio Patribus, actis, et personis, siliisque, in quibus eadem oppo-
sitionis. Silentium ergo imponendum est reclamationibus Mastr. et Suarez,
ac pro meditemur argumenta suorum.
890

Ad argumentum non autem, ad cum personas ipsa
mari, non mirum quod ego putem. Atque personae ipsa mari de ipsa miri
non opposita. Inter producere, et produci non potest admitti distinctio virtualis relationis, licet ad
ministerium sit, ergo produci, dum produci, quod ipsa de mari, aut concipit oppositionem. Caue

q^a in D^o admit^r 9stio utcuq. rlis in orne ad pta rigsta [illegible]
ej Dry fecunditis ad 3ra; at hanc n rej, i mooke, q [illegible]
d ducty d3gand ly utculi rlis; q tunc n debet alius, d [illegible]
Drs q erit solitarius; q ej 9fstio D^o repugnat ut docent [illegible]
PP. Lavaoe uy hortitis agndy i sadendo mystio trin [illegible]
tradita ny nro 185.

891 Obicit 2. si in D^o admida i 9stio un [illegible]
rlis ad verifanda hec 9toria Iniari, n Iniari, [illegible]
verifanda hec stere, n stere. d h i absq: g in D [illegible]
nida &c. Ead mor: n mins opund Iniari, d n Iniari [illegible]
stere, d n stere; d ad verifanda la admi^re in D^o 9stio utcuq.
rlis: g. Stryty militat 9^a mystiy dilliantes l 9stoemio, [illegible]
toe raoi, cy in ui hary 9stoy dcordand la pta Iniari, n Iniari
gl xta argty n mins opund, q stre, d n stre. No mars arg [illegible]
d ad hue paeg 9sa mari, d 9sa mini, no 9q. N^r sedind in [illegible]
verifaoy horg 9torory, stre, d n stre, q sind magi, equit, [illegible]
mins opra, q Iniari, d n Iniari; d 9fstio dry fcunditi p [illegible]
verfari hec la, d n la.

892 Obicit 3. ut in ui 9stoi utculi rli my
stiy expla 9sa utculis 9stio det ee rao ut in D^o verifend [illegible]
9toria potius q ala. d 9stio utculis rli, n i talis rao [illegible]
tius myst n expla. Mar certa, d mir pd: 9stio utculi [illegible]
lis e capates in gere ad verfanda 9toria; d capates [illegible]

f. 2

ure ad verifanda Storia n̄ i ras ut in d̄o veresen̄ hyc Storia
potiu, q̄ ala: q̄ dū mari, no miris ad ur farog no ma=
ri, q̄ uy dstio vtulis rlis ĩ capatas ad verifanda Storia,
q̄ ril i amintima fsrioe etreory, hy e capatas ad ver
fanda ea Storia, q̄ in gtis etrur fsreog dicund, segun f
etulo dry feruiditis. & n̄ gobd Storia & Storia detratab
feog dicund in esa, d relach, segun f etulo dry feruin
ditis: g° dstio vtulis rlis e capatas potiu ad hyc Storia,
q̄ ad ala

§ 93

Frute & hug disputatis fricipidus ĩ dilias myst
tis ty prijs ralibz. Iluit fg genuina eplao tui grij
qz sit eadz uni 3, sit ey gr se. Hoc prij urlit setz ĩ
abstrakdo ab ente gito, et ggito e fu, ut Lxim D. Vr i veg
bo cra epi: eg sit eadz uni ū eg vruld rlit gdsto sit
ey gr se. Hn dedui 1, tale prij Sere in gobd ante
cro, q̄ in his reqqa dstio vtulis rlis. Dedui 2, eg in
dnis Sedre in ys gti gr eg n̄ vera dstio vtulis: unde bo
ne arguit, ereg, e g myrig gr eidetari, q̄ idetarū in
3° rite. Dedui 3, & prio n̄ gferi idenz rakoy g ze,
lt rlis identiar ug esi, q̄ ab esa vtulit rlis dsgent.

§ 94

Reglar.

prij fciatz ū a Pho trad, prij enphy, & prij enp=
hy gbit todz abtraog entis: g° ū trad a Pho gbit toty

abstractos entis. Ad aliud prius id tradatus a Scoto cum dicit quaerit
totus entis abstractus, dicimus in Articulo non agi de 3° ente virtu-
ali contradistincto reali. Nec mirum id est, quod Philosopho ~~pervertitur~~ non inve-
nit distinctio virtualis realis. Ad replicas regis: ipso maior est identitas ex-
tremorum eius 3, fortius colligitur identitas extremorum inter se, est, quod ipso
3us est virtualiter distinctus ab extremis, maior est identitas extremorum eius,
et tunc fortius colligitur identitas extremorum inter se. Ratio nominis
est, quod virtualis distinctio supponit identitatem ipsius. Maior ergo ratio est,
quod si adeo crescit identitas, ut usque ad ipsius sit perfectam in ratione
identitatis, tunc perdere vires distinctionis, et non esse distinctas, quod huius
ipsius regard. Si aut identitas ita summa vires distinctionis servat,
non arguitur identitas extremorum inter se ex eo quod identitas extremorum cum
3° sit summa.

295 Aliud est genuina explicatio litis praesentis, an bene est simul
aut etiam litis praecedentis, realiter, et non est. Sunt aliqui qui intel-
ligere hic primo de esse formali. Sic hic est, non est praeparatur
sufficientia, et mysterium. Ad primam videtur esse verior, et est praecedentem
de esse, et non est aliud praecedentis. Dico 8° eiusdem primae intelligi de
eodem non, hic realiter. Et est virtualiter contradistincto; et sic hic verum tam in creaturis
quam in divinis; in creaturis quod praedicatum est realiter idem secum ipso, et est virtualiter
distinctus a se ipso. Inde nisi quod hic sit alia pars de distinctione virtuali, non est
in omnibus: unde quae parte dicitur distinctio virtualis, prima est in Deo tenet
quae parte actu non sufficiant: quod non praecedunt Ad virtualem distinctionem a Deo;

Dstis vtualis.

226 Replus: Q̃ ĩn vĩ dstĩeĩ. vtualis rlĩ nad un-
dealo rlis gad denoaoz in 2oro, d etĩ gad identp in abstro.
Rao dq. ẽ; ad vĩ licet rlis nad de paĩnite identad cũ fili-
atẽ nad identas cũ filiaõe. Nõ dqs, d paoz gad eg gsĩ gdq
fo paĩnitas ñ a identiq, seu gstanvẽ identas cũ filiaõe ẽ
ra. Q paĩnitas ẽ ostanvẽ efa q̃ ẽ identas cũ filiaõe, eg
vĩ dstĩoĩs vtualis ñ pt verfari paĩnitas identad cũ filiaõe.
Replus rlis: pari mõ pt supi in lapde dstĩõ vtualis dgnoq
tend. fĩata gr̃ia, verfari gorund filia dtorẽa, ac in dnis.
Nõ estpty; Q supoo ẽ oĩo fo. in vĩs mñ pt supi dstĩo
vtualis. vtg. fidei lunie supoto, cẽa. ctritis mystig in D.
admr ad ea, q̃ fides nos cogit credere.

Dtroa .6. De dnis personis, seu Originibg.

Desudavi-
mus huss in alqali eplando cos trutis mystio, c potimg
fina dstroeticory deliramta dii parent. Ig nos exigunt
dfarei gr Chalicos ignti ardere dtrovesh. Dhincq lg
mystiq supondyẽ, ẽ ĩn h dtroa opitandy desa pric-
tib, ẽ my dnary gcesoy ad ẽtra.

Pars Prima.

De Qtuoo prisquo produtivi ad intra.

Luestĩo. 1.

De pa, et eta virtutis productivaz ad intra.

Artus. 1us.

Utrum detur in Deo ua pa producta ad intra?

1 Aureolus

in 1s dist. 27 &c. 1 arto 3 negat Deo ullas pos productivas ad intra, docet. pos ad generandum in Deo esse, sed pos ad essendum Dy: in eo quod sic, in quo dicit Pat. pt ee D, in eodem, dr in alo dicit Pat. pt generare; quod pos log. applicand. oppos. termin. terminariis repeland. &c., uz animi ipsu admit. tes in Deo ullas pos productivas &c. ra personalem productarum, tum

autem notionalium patrum. Ancips illorum sententia stabilita intus est, &c. esse pos productivas et primas quo primum producit. Modum est &c. pos productivas ad intra ndicis perit; unus, et usque

eius aq dicit prius eos; una ut ait D. Thus. in 1s dist. s.

&c. ne 1 arto 1 ad 3m, procedendo modo in gravas est, nec eti. ua. ua, et superactiva. Non est prava, quia non est stetis, &c. pp. tres personas; non est ueactiva, quia hic importat in subiecto imitatam. Et superactiva, quia tota eadem perfectio est in praactiva, rejectis imperfectionibus.

2 Sit ergo nra conclusio: in Deo datur ua productio ad intra. Ita

&c. cum omnibus doctoribus, et SS. Patribus, in quibus dicit. patrem plene pos, potestas, virtus, vis generandi. Et hic significat in verbu quoque; in Patre est ua pa generativa: quod hic est in Patre; &c.

poa gerava in Pare ē virti pduva ad extra: ergo hc dd in Do. Pbatr sequa: prius vi pducuu trium hd ug pog pduug, sed prius vi caaui hd ug pog caaug; ē in Deo dd prius vi pduui trium ad extra, ut ē hc pd: ergo in Deo dd prius dni ug pog pduug ad extra: ergo. pra pduua ad extra dd in Do.

3 Rndt Aureolus, et Vazquez, et Pd vipogi pari in Do pog geraua, aut spirauag, et geraoe, et spiraoe; et sic sig pprie prius, aut pog eo, qd dd trius genitus, aut spiratus. Sed gra, et audiad Areolus Vazq, scralelus Laurense Cap de Summa trite in 6: fatemur, qd Spus Sctus aeternalr ex Pe, et Fo, n tqm ex duobus priis, ut tqm ex uno prio, n duabus spiraoibg, et una spiraoe pcedit. En daly dt certe ds quit prius spiraug, et spiraoe; ucr Areolus prius sig spiraoe pndit? Insup S. Ag 5 de trite cap 14 ait: pat ad filiu priug ē, qa genuit eu. Ml Parem ex geraoe ē ut prius et Areolus sig dt gerari.

4 In Dey arguitr Lab Atoritae. S. Cirilus lib 2 Dialogorum de trite ait: Pat nuqm fuit sine Pat, nec poa ad gerandum filiu. Rd, S. D docere, Patrem nuqm fuisse in pra poa ad gerandu filiu, et qm Pac fuit pat, genuisse filiu. S. Athas tomo 6 lib 3 de Incarnai minus Cap 12: filius n genuit, n qa n potuit, sed qa

ĩ operatur. Ita huic vbis non infert nao poq. et potius in
p[illegible] vide supra, dari in eo poq generans. Suggerit
huic textui dabimus, de in eternum, an prius quam ipse ostat
in solo absoluto. S. Ambrosius de fide lib. 4 cap. 4 generare
re patris proprietatis est non poq. Ad S. Ambros. ipsa autem
ostendere ipsius filius ex patre sui generare generare non alio
neq alius poq, possibilis aut talis, quae generat sed ipsum
in ipse genito.

5 Arguitur 3: idem est Deus posse generare, et Deus
posse esse Patrem; et posse esse patrem non est poa ad producendum.
ergo posse generare non est poa ad generandum filium. Probatur maior: generare,
et esse patrem idem sit: ergo idem sit posse generare, et posse esse patrem.
Minor probatur, et ante patet; quia generare dicit per ordinem ad
terminum generatum, et esse patrem dicit per ordinem solum rationis ad ipsum
in se, quod dicit ordinem ad terminum generatum. Minor probatur: esse patrem est
identitas cum ipsa paternitate et generare est producere filium: ergo posse
esse patrem est poa ad identitatem cum paternitate, et posse generare est poa
ad producendum filium. Ita poa est ad terminum producendum et 2a est ad terminum di-
stinctum.

6 Arguitur 3: aliquis effectus primus excedit omnem poq, et Deus est aliquis
effectus primus: ergo excedit omnem poq: ergo non admittit non datur poa ua[?] prima et
extra. Confirmatur probatur primo, in Deo non dari ipsam poq, quia ipsa poa est in
poa, et D[?] ipsa aliquis effectus primus, excedit omnem poq. Deus

ij: excedit og pot. pass., Deo: og pot. activ., no. 2a pars autem pri e ee in pot. passiva, q. hec e pot. ad recip., et cognitam ad aj [illegible]. Pot. activa bene excederet [illegible] cum pfectio, ad grad in pot.; [illegible] q. [illegible] talis pot. n. recipit in [illegible] pot., [illegible] n. i pot. [illegible]. Solutio e [illegible] [illegible] Lpre [illegible] [illegible] aro Lad ij: pot. passiva excedit a Deo n. aj activa.

Arguitur 2: pot. generativa Patris, n. e va pot. productiva: ergo in Deo n. datur va pot. productiva ad extra. Resp. d. ani: [illegible] pot. generativa Patris e va pot. productiva, et est va pot. pria ad alium [illegible] Patris, et h. e abs[illegible]: ergo. Resp. mar: [illegible] pot. pria ad generare; et generare e [illegible] Patris: ergo. [illegible], ad [illegible] pot. nomina, et [illegible] [illegible]: [illegible] mi; [illegible] generare acue Sptu e [illegible] patris, omis [illegible]: generare pave sptu, no. [illegible]: generare acue sptu e [illegible] pa[illegible] et [illegible] patris [illegible], et [illegible] n. datur va pot. pria. Generare pave sptu e [illegible] a Patre, et [illegible] [illegible] filius, ad generare [illegible] sptu datur [illegible] va pot. pria.

Arguitur 3: [illegible] pot. [illegible] productiva e pot. [illegible] pria; et in Deo n. datur pot. [illegible] pria ad extra: ergo [illegible] pot. [illegible] productiva ad extra. Resp. [illegible]: [illegible] pot. [illegible] pria e ad aj [illegible]; et in Deo datur pot. ad extra ad aj [illegible]: ergo. [illegible] [illegible] e; q. [illegible] notionales [illegible]

enuñcand^o rlīs cõvũs poñ. Ua ma ri, no mirẽ, ad hu
pag D marg: oĩs poa pha, g talis ĩ re aun, ẽ ads
ty rlĩ ẽty, ẽto marg: g tali, ĩ re tri aun, no.
Supo nunc, aun notionales acvos ĩdntari cy poñ
& dico, re hory ñ dari ĩn D^o pog phĩ; cy ĩrphi ĩ
poa, nla greda dtio. Dadtẽ va poa phã re tri a
tus, qĩ tru ĩ rlĩ dtu, & a poa, & ab ãu: Sĩd ĩ
crĩs ao ĩdufand cy ca, ca ñ ed poa pha reaoñ, &
tri aoĩ.

Arlus. ẽu.

Vtz virts pduca adytra ĩcaava sui oĩ.

9 Areolu
ĩn hz dtioe b9 aro patr ẽ prĩg cg filij, & utzq ẽ prĩg
Spus Str. Peads quoe, fed in Phia ciari PP Gcci, ẽ ĩnrit
ed ego Sudo, q^a hĩ PP. dy dixere, Patr ẽ cg filij, nunc
spere late. Adra. ud Vasaricy Patriarg Constantinoplita
ny, fsra Romany Cornaly dicnty, nen cas tg ali, gra
Gcciĩ, PP, & DD largẽ usurpaty ẽ, pũ deprdg, & ĩmitac
tidit. Sic hĩ sb fine ccilỹ Florntini orao e Unioa
ulmo post mig: mody gd si DD. Orientales utund nenc
& casi largomo, nĩgs quĩ limitaog, & dpndg portad:
me tẽ ad Grecoi loqnty his venibz usy fuisse. &. Ct ps

si PP. latini iisdem verbis, quibus Greci in eodem Iudicio loquerentur ... ne apriculo ... de processione Spiritus Sancti a filio ... ium nemini ... re ... rent.

Ipsi unanimiter cum, et cati ... rao ... omnino relegenda existimavit. Cum hic ... virtus productiva ad extra ... causa suitri. ... Diaconij ... trite longe a mio. Cam, et catij ... nare fas. Decoct ... potius dire, patrem, ac genitum filium. ... eadem ... a S. Dionysio ... de omnis nominibus, ubi ... notionalia ... ea, quae cum ... rao ... Ex omnis Dr enumerat ... ponta ... divina ... la, in quibus reperitur ... rao ... , et virtus productiva ad extra ... ... Dei: ... in virtute productiva ad extra ... rege... ... cum. Mir ... certa; et virtus productiva ad extra ... omnit ... Sancto ... notionale ... et ...
11 ... notionale ..., et ... ...

Sadd ... a rao ...
... Dionij ..., loco citato ait: cum atque secretus ... Q ... S. Dionij. ... rao ... secretus ... quo ... ; et ... : ... a Patre rao ... ... Spiritus Sancti; quod Spiritus Sanctus, Filius, et Pat... hent ... Prao ... sic ... : ... rao ... virtus ... suitri ... dere ... seu ... atro caato; et virtus

productiva ad intra non potest habere neque seu alicuius relativi distinctionem a suo termino: ergo virtus productiva ad intra non potest esse virtus causativa sui termini. Maior probatur quod de causa productiva est omnis contra Graecos, qui dicunt nec id posse, quod docet S. Dionysius. Minor est de fide. In hanc potest fundari deinceps causa, quae a Patribus traditur sub omnibus adtributis atque perfectionibus quae tum naturam a suo principio naturae non est creaturae et perfectionis limitatae.

12 Confirmatur secundo ab absurdo: virtus productiva, quae [illegible] causativa est, correspondet principio termini eius esse, seu factum: neque causatum, quod de facto [illegible]; sed virtus productiva ad intra non potest correspondere principio termini eius esse, aut factum: ergo virtus productiva ad intra non est causativa. Minor est indubitata, quae est de fide, quod [illegible] dicitur de Spiritu Sancto non esse factum. Ita habetur in Symbolo D. Athanasii, ubi de Filio dicitur, non factus, nec creatus, sed genitus, de Spiritu Sancto, non factus, nec creatus, nec genitus, sed procedens. Et arguit in doctrina Spiritus Sancti promovens S. Anselmus [illegible] Spiritus Sancti [illegible] diligentia. [illegible] causa non est eius alius, et Spiritus Sanctus non est eius alius. [illegible] rationem eius in termino, et quod Spiritus Sanctus non est effectus, [illegible] principium Spiritus Sancti non posse esse causam.

13 In Summa [illegible]

Sacra Pagina. Proverb. 8. dicitur: Dominus creavit me. [illegible]

g. : a cor oius crea est sapientia. It. 24: ab initio, et ante secula creata sum. Et infra, qui creavit me, requievit in tabernaculo meo. Haec omnia concludunt de Verbo divino, ut frequenter SS. exponunt, et sic arguitur: quod vere creatur, dicitur creatum; at Verbum divinum vere creatur: ergo vere creatum: ergo est vere creatum verbum. Maior certa est, et minor fundatur in praecitatis testimoniis. Sed verius, sed testimoniis in radice hebrea non datur vox creavit, et possedit, ut ita legit Vulgatus noster. Ad quaestionem respondeo, quod in citatis locis ecclesiasticis correspondet radici hebreae vox creare, et mediante eadem deduxi. Respondeo 2. et dicunt Romano, quod vocem creare substituendam esse vocem efficere, et Creatoris omnium ex initio, sicut ad Colossenses 1. filius dicitur primogenitus omnis creaturae, quod iuxta Soarez et omnia per ipsum facta sint. Ad hanc solutionem consideratur ad 1a.

1. Si omnia attente consideramus, omnes explare bene terminum creare expressis in praelegatis testimoniis ... in textu proborum dicitur sapientia, antequam ... facerent ... Prio: ergo ipsa sapientia facta non est, ut ante ... non fuit. Et Ecclesiastici 24 ait: ex ore altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam: ergo ipsa creata non est, alias ante omnem creaturam non esset. Respondeo 2. praedicta loca ut ex parabolis sunt, in quibus parabolicus sermo, et figuratis locutionibus et rectorico oratoris splendore saepe conducunt, et proprie verborum quam non servat

figurata locuo, minime urgeri: uti ad rem observat
verum S. Athanas. Oratione 3 contra Arianos, S. Basilius lib. 4 contra
Eunomium, et S. Epiphanius haeresi 69. In voce creavit
est: [illegible] genuit, ut patet ex locuo figurato; ut [illegible]
alia testimonia, quae de verbo a Sapientia [illegible], et creatura.

15 Ex [illegible]
Sacra Pagina eius obiicitur testimonium ex Joanne 1: qui post me
venit, qui ante me factus est. Actorum 2: Dominum, et Christum [illegible]
fecit Deus. Ad Hebraeos 1: tanto melior Angelis effectus, et cap.
3: pontificem confessionis nostrae Jesum, qui fidelis est ei, qui fecit illum.
In his verbis asseri de verbo esse creatum, factum, aut captum. [illegible]
ter ex Joanne de Christo respondetur: Christus Dominus factus quidem ante
annos, imo ante omnem creaturam prius dignitate, ut patet omnes causa
est prius generatione, quod in generatione dicta prior fuit Christus
et [illegible] omnia. Ad alia testimonia respondetur [illegible] de verbo
ad hoc, et pater [illegible] fuit assumptum ad munus redemptionis, et pro
[illegible] Sacerdotii. Ita exponunt [illegible] textus SS. Nazianzenus
Oratione 36, Chrysostomus homil. in acta, et Ambrosius lib.
de fide ad Gratianum Cap. 7.

16 Obiicitur 2 ex PP: S. Nazianzenus
Oratione 29 de dogmatibus, Patrem appellans primum [illegible]
dixit: prius hic [illegible] ea acceptio. S. Epiphan. haeresi 76

Scribit: ingenitus non est, neque ad Unigenitus. S. Basil homil. 17 de Spiritu Sancto ait de ipso: Deus sicut est, constitutus fontis habens.
Et probat alii PP. contemporanei, Clemens Romanus 3 in constitutione Apostolica Cap. 17 ait, Patris ut causa mittentis est in baptismo. Ad hec, Patribus qui locuti sunt, respondeo est, non causa late sumi, pro principio dante esse, et dante se, aut potius non continente limitatione quam affert causa respectu sui. Ad hoc argumenta nos cogunt Theologi distincta persona, quia non confundunt usque vocem causa, et causati inter divinas personas.
17
Obiicit 3: Spiritus Sanctus non creat: quod causat: quod virtus spirativa est proprie causativa; et virtus spirativa est virtus productiva ad extra: quod virtus productiva ad extra est vere causativa. Dicta praecedentes et ante, quod patet ex Amos 4: Ego Dominus formans tonitruum, et creans Spiritum. Nam, cum Deus non negatur, quod in textu nomine Spiritus intelligitur Spiritus Sanctus, et ventus: Sic omnes PP., et Interpretes, id circo editio vulgata legit, et creans ventum. Et atque Spiritus Sanctus non est causa, et potius usque P. et F., spirantis omnes, quae causant, insinuatur a David Psalm 3: verbo Domini Caeli firmati sunt, et Spiritu oris eius omnis virtus eorum. Per Dominum patris verbum Filius, et per Spiritum oris Spiritus Sanctus intelligitur.
Articulus. Tertius.

18 Utrum virtus productiva ad intra spectet ad opera.

PP. Monte[illegible]

ya Disputatione 101 articulo 2, Dominic de Trinitate Disputatione [illegible] dubio 11, et plures alii defendunt, virtus productiva ad intra non est de conceptu operationis, sed aliquid est de conceptu hominis: unde sicut homo, quatenus sit intelligens, non constituto sit, et in recto aliquid ita omnia [illegible] sit intelligens, non constituta sit, et in recto virtute productiva ad intra. DD. Nostri in hac quaestione 51, Exim lib 2 de Trinitate Cap 10, et Arrubal Disputatione 165 Cap 2 docent operationes [illegible] adeoque constituta, non constituta virtute productiva ad intra. In hoc eadem sententia videtur esse Anglicus De [illegible] Disputationibus pro[illegible] 2ne, et Carolo 5us in corpore, ubi dicit, [illegible] operandi spectare ad operationes Patris, non autem ad operationes Spiritus. Videntur constituere eorum [illegible] Patris, in quo dicitur de conceptu virtutis productivae ad intra, et operationes quae est pro omnibus toti Trinitati, et hac non videtur fit conceptus virtutis productivae ad intra. Carolus in eodem loco etiam favere videtur huic [illegible].

19 Sit nostra conclusio: virtus productiva ad intra non est de conceptu [illegible] operationes. Est expressa in S. Ambrosio lib 5 de fide ad Gratian Cap 3, [illegible] ex eo, quod Filius Dei [illegible] ad [illegible] Patre [illegible]: quo operantis [illegible] Et postea: generationem non [illegible] [illegible] potentiae, et [illegible] refert naturae. Ubi S. D. agit [illegible]

anos nante, filiy ei opoenty, qd n gerat, et ed filiy
ei opogtis, lt n gerd, qd virts gerava ei ad opog et ad
grictis psonals, seu ad patnitis ptet. Exqb; sic argut:
gerao n e ecitiy pr corren opog, et psti ng: g virtg ge
rava n pted pr ad opog. Anu e pla aioritas, et segqflu
it; qd si opoa ed pr virts gerava, ecitiy gerandi ed p
ry opog.

80 Arace Sadet: si virts pduva ad gtra ed de
sipta fli opog, opoa ad que spta n ed dnii trb; dnii
psonii; et e: g virts pduva ad gtra n e de sipta fli
opog. Mir e dogma fidei lapd Montoya, hd pcili
lio Niceno, filius eque poteni e ut P. Mar, sadet: si vir
ts pduva ad gtra ei de sipta fli opog, opoa ed e virts p
duva ad gtra, n erit dnii trib; dnis psonis, qd spus
stus n e poen pduce ad gtra: g. sfra: si e de siptuta
poti opoentis split pra la, eu fliy ecitiy reqq at tg e
pte tri, qb e pte supoti; et ecitiuem sig virtis pduog
ad gtra reqqat tg e pte tri, qb e pte supoti supoto opo
enti split: gb n e de siptu supoti opoentis split
virts pduva ad gtra. Mir pstad in spu sto, qi e supoty
opoeni split; et tg spus stus, qb trus pducilis ad gtra
ab spu sto reqqant ecitio virtis pduog ad gtra, qb

ad gratia Spus Sti.

21 In oppm arguitur 1°: opoa ẽ ois poai, ois poa unde solũ e poq produq ad extra: g° opoa unde so, e poq produq ad extra in Somo; et oĩ poa unde solũ e poq paẽq, ñ m ẽ gratie poa. g° opoa unde so, e poq paug. Alio modo oĩ poa unde solũ e poq, qa filius est pdni, sicut m poa patris ad pduas ẽ va poa, ita ẽ va poa poa filij pduad. g° opoa unde so ẽ poq, qa filius ẽ potni pdui. Haec oĩa Dunniert maq ei poq ẽ apprẽ uog. Opoa ẽ virts ad extra oĩq pdulioq ita ut fr truĩ fetui ẽ simulis, pt zmio phẽ pĩ ab opoa.

22 Arguitur 2°: opoa est fr qbed poq, qa alqis dit poens; et a poa pduca ad extra Pat vq dit poens: g° opoa dit fr poq pduq ad extra. Et maiq: qa alqid dit poens solũ odo maiq, fr alqis dit poens eiq addito, no. Si no, poq q eiuoq ad extra ei vq poq: cui vq no patrs poenis pduei ad extra ei vẽ poens. Dico q, ẽ enozoq poens, seu ubi hispanice loquor el poderoso ñ sumi a poa pduva ad extra et a poa vili, qa Deus ẽ poens oĩa ẽle extra pduire, et ideo 3x una fr forma dit poens, fr ubi de oĩa virts pduva ad extra. Replas: uer opoa ẽ virts

facibilis, et non virtus productivus? R. quod ostendi rationem paulo ante Dnis.

83 Arguitur 3: si virtus productiva ad intra non est de ratione operationis, haec illatio non erit legitima: Pater genuit filium aequalem; ergo non est operans; et haec illatio legitima est: ergo virtus productiva ad intra est de ratione operationis. Maior est certa: quia per rationem aliam non potentis sed ad operationem non arguitur ratio operationis. Minor videtur certa: quia continet argumentum quo utebantur PP. ad pandendos contra Arianos filium esse aequalem patri. Constat ex Augustino lib. 3 contra Maximinum cap. 7, ubi probans aequalitatem filii, quia alia patri impotentis, et dicit esse pater ait: an forte dare non potuit? Ubi est operatio Dei Patris? Si non potuit, fuit infirmus. Item cap. 15: Dicitur non aequalem genuit filium, cui operatio non defuit. Ergo secundum Augustinum operationis fruitur virtus generans, et ex ratione generationis quod sit ratio operationis.

82 Dist. maiorem: si virtus, etc. ergo non est operans operatione simpliciter, dist. maiorem: ergo non est operans operatione propria Patris, nego maiorem, dist. sub ... distinctione minoris ... Ex defectu virtutis generantis non arguitur ratio operationis simpliciter, quia est omnibus tribus personis communis, alioquin nec filius, nec Spiritus Sanctus erit simpliciter operans, cum non sit generare simpliciter. Arguitur ex defectu huius operationis quae est propria Patris, cui notionali competit posse generare. In hoc sensu locutus est Augustinus, et constat ex lib. cit. ubi est opera

a Dei Patris, non dixit opera Dei, et opera Dei Patris, et Spiritus S. Dei; si Pater non potest generare filium sibi aequalem, etiam quia non est contradictio, de summa: ubi ergo opera Dei propria Patris ut Patris.

25 Replicas: ita explicare operationes, de quibus loquitur S. Athanasius, est detorquere voces ad sensum sui [illegible]: ergo vox opera accipitur pro data de opera Spiritus. Non enim, immo propriata vox [illegible] cepta extra nostrum [illegible] accipit [illegible] ad mentem S. Athanasii [illegible] ut probatur ratione tradita ab ipso Athanasio in Cap. [illegible] quod factum est in creaturis, ut parentes id, quod [illegible] generant, [illegible] nativitatis vi filius Dei [illegible] Patris dicimus, id, quod ille non est, genuisse. Atqui ergo propria Patris est generare filium sibi aequalem, ut cernitur in creaturis: ergo si Deus Pater non genuit filium sibi aequalem, non [illegible] propria patris. Ubi ergo est opera Dei patris?
Infero ego: ergo S. Athanasius loquitur de propria patris ut pater est, et propria patris ut pater est, est propria notionalis, de [illegible] tribus personis: ergo non [illegible] hac, et illa loquitur S. Athanasius.

26 Replicas [illegible]: si S. Athanasius non judicasset, in opera Spiritus [illegible] generationem ad extra [illegible] Arriani rere filium [illegible] oppositum, [illegible] generandi non haberet, [illegible] ad extra [illegible], et [illegible] non [illegible]: ergo judicat in o-

poa s[pirat]io virt[u]s generaug ad extra gedi. Nominy[] e[]d
Agsnus loq[uitu]r de opera Dni tribus p[er]sonis, respondendo Ariā
nis, Filius u opoents, lt n[on] hed vim generandi. Ifted e[x]
lib 3 Cap 12 in fine, ubi posq[uam] tuerad [contra] Arianos,
Filius n[on] ēē impoents, q[ui]a vis ad extra generare n[on] [] ait,
Ipse opoents genuit Filium omnia q[uae]cunq[ue] Pat[er] fecit,
hic [et] Filius facit similit[er]: Filius ipse [] genuit ut[]
q[uo]d Patris na[tura] n[on] fecit. Argiebant Ariani Filium n[on] ge-
nuit. q[ui]a n[on] e opoens. Respondit [] Agsnus q[uo]d [] []
tur Dnit [] Patre in virte [] facti[]: [] q[uo]d opoens
Agsny e virts [] facti[], [] i virte genera ad extra.

Quaestio Secunda.

Utz prius q[uo]d p[ro]ducuy ad extra Dtad in [s]olo abs[olu]to?

Articulus 1.

Notand[a] alq[u]a, d[e] refund[ere] seq.

[]
[]
[] Patr[is] generare Filiu[m], d[e] Patr[is], d[e] Filiu[m] [] unicus
pr[incipi]u[m] producere Sp[iritu]s S[anc]ti, [et] [] i pri[] q[uo]d n[on] p[ro]p[ter] p[ro]du-
re, q[uo]d hed po[tentia], [et] virt[u]s p[ro]ximo p[ro]ducendi, [] an poa
hic, seu virts generandi in P[at]re [] lia abs[olu]ta an relia
relava, h[oc] e[st] an [] [] ena, [] [] abs[olu]ta
an potius [] Patris, seu F[ilia]tas
relava, [] n[on] [] ad [], ny[] pat[er]nitas, q[uo]d hed []

ns ostudi [illegible] ong, [illegible] i pout gerare ... et ucer undi
mns pog. ad virtis [illegible], [illegible] Pat ostuit poni
gerare. Sil. [illegible], an Pat. et Filius [illegible] sig sig
[illegible] volts ad amny obstg [illegible] virts [illegible], an vo
[illegible] spiraoz acva, ita [illegible] hec i virti [illegible] spira
di [illegible] seu [illegible] graviny [illegible].

[illegible] Ad vehios [illegible]
mis [illegible] prig [illegible] didi in prig [illegible], et prig [illegible]
dry prig [illegible] in roty, et [illegible]. Prig [illegible] i toty
poty, uei opao truit, lt in opaoz [illegible] [illegible]
et [illegible] toty [illegible] i supoty, et [illegible] rase alius [illegible]
[illegible] supoti. Prig [illegible] [illegible] i virts [illegible]
in opaoz. Prig [illegible] roty i [illegible], in [illegible] virts
u prig [illegible]. Sit [illegible] in hoc xta [illegible]
[illegible] poas [illegible] ana. Ato [illegible], lt [illegible] [illegible]
i in [illegible] ory oei [illegible] ptes. En prig [illegible]
Poa [illegible] ary [illegible] [illegible], et [illegible]
En prig [illegible] [illegible]. An [illegible] ary radi
poa [illegible] [illegible], et [illegible] ana i prig [illegible] roty
[illegible].

[illegible] [illegible], nlg ei [illegible] dubitaoz ...
y [illegible]; [illegible] supun, patrg ei prig [illegible],
toute [illegible], patrg, et Filij ei prig [illegible], et tota

Spus Stus et qq in P., et Filio reperiuntur gta tq absta, et
nia, qs relava, et notiolia, xiid gsu duby, qqng
Sett ex his gtis repertis in P. g rlg gmig identis
cu No. gflud gmie, et f in Filiy, et qqng ex gtis
repertis in P. et Filio gflud gmie, et fr in Spu Sto,
ugpe an Sy gty absty, et dne an Sy gty re
lavy, et notionale? Stns. gfnty ex absto, et relavo.
30
Pmio

3o, priy qo gximy gduvy ad gtra ei gty notiole,
et gpd in algo vo le ee dne tribg dnis psonis.
In h dnium oes Thgi, etq qt admittunt eiusm. pai
g dtere in absto. Rao e: q lt priy qo gximy ial
qd absty, bee tality dnoare gty relavy, qo gplead,
et gpediat ugpnil relavy dne 3o dnis psonii,
ng erit in h, uptg dne, et potius notiole priy qo
gximy gduvy ad gtra. Lp h doctrg, qb priad pri
Sti Ocami, et Gabrlis, docet nec Montoya nec g
Pri. odndig ee Filio virty gerava, nec Spui Sto virty
Spirava, lt he virtes in absto dtant. Unde nandq sit
hg Pres, Filiu pt gerare, Spus Stus pt spirare.
31
Pmito

4o, Vr ee dsgdg dfatg, nec dfwoe miscean dubia.

1.° quaeri pt, an prius quo proximus producens ad intra sit quid absolutum, aut relativum, aut disparatum ex utroque; 2.° pt quaeri, quodnam in hoc absoluto, aut relativo, in quo dicatur prius? Clarius exemplo: pt disputari an prius quo proximus generandi in Patre sit potentia dne, qs personalis, aut relativus: pt etiam disputari, an potentia dne, in quo dicitur prius quo proximus generandi in Patre sit essentia, aut attributum dnis, aut dna na? An potentia relativus i ... notio ... fria Patris? 2a difficultas reservatur in pts sequentibus. Hic praesentis e labor.

32 Ita sa dicendum, prius quo proximus producens ad intra dicere in solo absoluto. Hanc tuentur Thomistae omnes cum ... antea ... D. Thomas ... 21 ... 1, Scotus ... D. Subtili in ... dictione 3 ... plures ... PP. ... Molina, Vazquez, Grado, Suarez ... Tannero ... apud ... Et ... in ... status ... gravamus ... ipse prius quo proximus producens ... tiole, ... posse dicere ... solo absoluto, quod ... in ... ... personis ... DD. ... Utrum ... ... absoluto ... ... salvari ... ... Spirare.

Exhis

ꝗ Scotatorb; aliꝗ dicunt, nꝗ eē ad virtꝫ generavꝫ vꝫ re
laoꝫ Patris de dnoato nꝗ ꝗ ad ꝗltus vꝫ ī poa gerava,
qꝫ h ꝗse, d eꝗr ꝗltus hēt; d id kead minus, ꝗ, ge=
randi ꝗlt; ꝗ ꝗltus n pt rdeva poenꝫ gerare, nꝗ pa=
tꝫ, ac ꝗd in ꝗlo patre keera minus poꝫ geravꝫ.
Ittem ꝗ ꝗse poa gerava, d ꝗ relatē ad Patꝫ, ꝗ ꝗlo
lis Pat ē supotꝫ capax dnoari poeni gerare: ī ꝗo
poa gerava dnotad relaoꝫ paternitꝫ. Aliꝗ vꝫ dnotodi
cunt, relaoꝫ hus, ad tum ꝗ, se hera tꝗ dioꝫ m
phē reqitꝫ, id ꝗtꝫ abꝗ, in qꝗ dtit virtꝫ gdeva ad ꝗa
kead: unde virtꝫ gerava ꝗ ked in Patre, qꝫ ꝗ in
ꝗnit relaoꝫ, ꝗ reqirit tꝗ dioꝫ, id kead. divirtus
spirava ꝗ ked in P, d Filio, qꝫ ꝗ in ꝗ ꝗnit re
laoes reqitas ad spirandꝫ.

39

Aliꝗ afand relaoꝫ paternitꝫ
vꝫ n ꝗ eē reqitꝫ tꝗ ꝗ dispnsalꝫ dioꝫ, id potentia ge
rd, d id ꝗ poa gerava; qꝫ nimꝫ ꝗltus vꝫ n ī poa gerava=
va in ꝗ, nec in spu sto, ꝗ ē poa gerava ꝗd in Patꝫ;
ac ꝗd id poa gerava ē ꝗdit lt in oblꝗ, relaoꝫ pat
nitꝫ. ꝗ dicunt de poa spirava. ꝗ fuisse vide ꝗ ad
ꝗ lne 94 aro 5 ad 5: vꝫ dico, poꝫ gerandi, ꝗ ꝗ in
recto, d gerao in oblꝗ, ꝗ ꝗ diꝫ eꝗ patris: unde qꝫ ad

essentia illa, sequitur potentia generandi omnis e tribus personis; quae ad notionem illam innovat, patris i . . . Explicatur . . . sensu et mente D. Thomae, disserte explicat Caietanus . . . praeterea in libera dicto, quod potentia generandi concedit paternitatem in recto, et in obliquo; Deitas in non ad paternitatem, et . . . tris potentia generandi et Patris gratia.

35 Contra hunc . . . in recto confundunt et in modo loquendi, utrum in . . . grit relatio tam virtus etiam principalis . . . in hac . . . et . . . innovatur . . . obliquo. Sed potius . . . sensus est . . . relatio . . . ita ut . . . minus principaliter concurrat virtus generandi . . . virtus generandi est; an . . . relatio . . . extra . . . prius quo . . . virtus . . . regula . . . et hinc . . . argumentum supra . . . aeque . . . confundentes in solo absoluto . . . prius quod; . . . his explicationibus . . . quod tota . . . generativa et tota virtus spirativa sint in . . . et . . . virtus non sit potentia notionalia.

35 . . . a defendit prius . . . in solo relativo. . . . Phosphorus . . . Bonaventura, Durandus, et . . . et eandem tenuit . . . et Altissiodorensis . . .

te promovend. Arriaga Dpta 23 Sect. 2ª Semelmanitam t

tulo 2 Dptae 1 nu 7 Card. Cardinalis de Lugo, et Ercic, et

Adamus Burghus tomo 2 Scholastici Dptae 10 Sect. 2. Bru

vit. Cg tued. Castellus in Synopsi cursus Theol. Cap 5

§ 1 nu 12. Stio as H.D. Card. pse Angius in ty Dptae 5

Qne, et aro 1, ibi: poa gerandi in omnis dit. alqd, et at

alqd fil. et fluit et alid, qd q. folt. prts relao ...

sa. pmy virtus, et sa pmy tri dnsaoti.

33

3a la miai, de-

fendi Eprig 4o proximus d... equi... recto absting et relaus.

Eg Sfaduend PP. Valentia Qne 15 puncto 2, Zuniga Dptae

16 dubio 6 membris 2, et 3, Arrubal Dptae 123 Cap

3 nu 17, et ex etranis Enriquez apud P. Vazqz, et Ricar

dus apud Alderete. Al Gomd card p hisa B Albertus Al

in ty Dptae 7 Qne 2. Ast hus ... ca card Angius

Al Qne 2 de poa aro 2: in raoe pos. zedit prods rno

patnitas ... ad id, qd ... oraois prig, et pptea cy

alis ... poa gerandi fil esg, et relaos sgat. Ba

tricus Al ... aducere in h sg DD Exim. et Amtg

Ly lib 6 Cap 5 nu 8, et Ey Dptae 16 Cap 3 nu

11. Ingst Patris Montoya Dpta 100 Sne 3 nu 5

Arlus 2.

Solvit ... ...

38 Sit nra 3° prius quo primus pluries

contra non Stit in solo pro absto 3° videtur Continuatio in

Duii Florentine Sessione 19 § ingere atq. humano

hiceatq. substa absta, Splitt et Spirata quae generari possit

est, prius est quo, Ipsi qui quo ipsi a Patre Filio Diuad. Di...

Of, nos Stu absta eius Spiratione. Ibi videt videtur

agnoscere aliquid in prius quo, quod est Ipsum principium

Dn Diuad Filio; at hi aliquid non est absta; quia Diuatq. a Dn

and Filio: ergo aliquid relatiuus: ergo prius quo non Stit in solo

Stito. Ater: Substantia absta ita est prius quo in abstra

ratione prius quo Concedo aliquid ex Diuatq. Filio. At hi aliquid

Diuatq. Filio est relatiuus: ergo substantia absta ita est prius quo in

in abstracta Spiratione prius quo Concedo aliquid relatiuus.

39 In eadem

videtur esse S. Epiph. Contra Hareses lib 3 Haeresi 73 an

mus: vox Patris plenus est, quia non genitus; ingenitus

mihi aparet Patris pro. Ex quibus Sic arguitur: Omnis

absta sit ingenito: ergo in illo Concepto absto aparet pro

Patris, et patris pro est prius quo generatus: ergo in illo

absto aparet prius quo generatus. Idem arguitur fit cum

quo Spiratio. In favorem eiusdem Sit videtur S. Ambros.

lib 1 Cap 2 Sermo: generatio patris proprietas est ...

Ergo x.ta S. Ambros generatio fit ad proprietatem paternitatis

priuatur paternitate qua relatiuus: quo generatio ... ad relatiuus. Plus placet auctoritas concilii, quam PP.

Probo nostram conclusionem: principium quo proximum producens est ratio formalis, distinguens principium producens ab producto; et ratio formalis, cum distinguens non detur in solo absoluto, principium quo proximum producens non datur in solo absoluto. Minor constat; quia ratio distinguens principium producens ab producto identificatur cum principio producente, et distinguitur realiter ab producto: nullum autem absolutum identificatur cum principio producente, et distinguitur ab producto. Probatur maior: principium quo proximum producens est ratio formalis producendi, et ratio formalis producendi est ratio formalis distinguens principium producens ab producto: quo supposito haec argumentatio est clara. Theologus autem: in diuinis omnia sunt idem, ubi non obuiat relationis oppositio. Concilio florentino sessione 18, confirmatur in S. Cyrillo lib. 1 in Jo. cap. 1: genitus a Patre seruat proprietatem: et res ita se habet, nam a generante genitus re ipsa distinguitur. Cum principio accipiendi omnes theologi, definiendo Physica, ... saltem 1o producere.

21 Dicet 1o Gabardi tom. 1 Theologiae Lect. 3 de Trinitate num. 30, principium producens quo non est principium producens quo se distinguit ab eo. Et addit ... generationis ... magis ... principium quo generans ... eo quod generans ... agente ... principio quo producuo. Sed contra: principium quo primum ...

hd raos prius, qd prius quo: qd potiori tulo sed dgui rlie
a priato. Dga ted asstiori, proximy xctastis tis uulgare axioma pp̄t qd cuiq̄ qdq talis, d lud magis. Ans qd
t; qd prius qo, stz le foty i prius; prius atq quo non
quas sedit prius quo - 8°, q prius quo i prius raos fili;
prius atq quo raos prius quo.

22 Vgd prima resps: raos fili qd
pduci e raos vi, drlit referendi virtz pls ad try, drlit
ve, drlit refendi virtz ad try e raos dgdi virtz atro:
raos flis qq pduci i raos dgdi virtz atro. stad p ma
ri, qd raos flis qq pduci nqt colligi ni in omne adp
dudy vi, drlit try, d dgnd i neqd rlit, seu relao ad
try. stad pmiri, qd degreu rlit relatus ad aly dq
e rlit trui, ad qd rlit refri. stlit: raos qd qd prius
qd dsguit rlit atro sed dgui atro; d virtu flis qq p
duci e raos pp qd prius qd sed rlit dsgui atro: q°
virtu flis qq pduci sed rlit dsgui atro. Lra mir
raos pp qd prius qd refri rlit ad try, i raos pp qd dsguit rlit atro; d virtu flis qq pduci e raos pp qd
prius qd refri rlit ad try: q°.

23 Raos argtaois e; qd
h degtu prius qd pduvy dstio non pt pvire a flite
s qd, d a flite pducum: q° sic dstuens prius in

ei productio sua distorii; Et ratio silicet quia productio importat distinctionem
prius in ei productio: quod de se sua distorii. Omnia gradens exam=
ni. quod sic sadeo: neget si quire distio asslite, quia a ba, sa
sit distinens ad distos, quia distios a sue tro; Et silicet prius
quod est distinens ad distos, quia distios a sue tro: sed ab hi sili
te neget quire distio. Alius distos sicut dico, quia prius
quod extensio, et si non distinguit a tro, nec ab eta.

42

Secundo dico,

Secundo quia ratio inter ratios sunt quia distgdi non bere ei relatio
distig a tro, quod a parite consistunt pare; ratio silicet quia ass=
landi prius quod eius tio non bere ei relatio dista atro: sed ratio
silicet quia distgdi non bere ei relatio dista atro. Aus dista in sui
dna, quia ratio silicet quia asslandi patris eius silo, distig idem
rit eius silio. Sadent ega: non minus repugnat dari vi
villa sine ea relatio distoe, quia producens, producit. Et posset dari
do vi silla, quia ratio silicet quia asslandi distg uad relatio atro:
sed posset dari producens, producit. quia ratio silicet quia distgdi distgad
atro.

45. Ad quae: sua quia asslandi non est ratio distgdi, Et potius
supponit extra dista; Et ratio silicet quia producit non supponit, Et potius
ad distos; sed licet ratio quia asslandi non distgad atro, ratio quia produ
di bere distgui atro. Stud pro maiori, quod silicet non est ratio a prius
ans distos, Et est ratio quia asslandi a posteriori distos consistens; sed essen
non est ratio a prius cans entitatis eius, Et est ratio a posteriori consistens

eq aliunde ctrus: Stad q miri qd verts q duua i funty qua my relaois rlii qd funty rslo dsguit ctrea, qri qd relao; ng pri ab relaoq ctrea sugurd rlii dsta; rela lao rlis ngead resltaone ni exfunto rlii dsto atro. Si sic: rao flis dsgdi i dstio unius ab alo; et dstio unius ab alo dsguit ab lo alo. Sed dstio pri a plo dsguit a plo: g rao flis dsgdi dsguit ab lo alo: qd si rao flis qd qdrudi e rao flis dsgdi dsguit atro pducto.

26 Explio

raofacta: do fbta ee filia i Inire in algafra: g q pfecr fuerit Inia in fra, pfecius erunt filia: g si Inia and pcedentes in fra, qd i eads pcedentes erunt symi, g stad do ee filia, q Inis fra i oro eads. Alo sic: qd rao Inidi unus cu alo pi identari us utroq n pat qd ratio dspandi unus ab alo pi identari filio: et rao flis asilandi e rao Inidi ctrea et rao flis dsgdi e rao dsgdi ctrea: g qd rao asilandi pi identari us ctris n pat raoq flis dsgdi posse eis identari, Mar i evens, pbi mris dstad edicti, 1a rao dsgdi e rao flis prius qd dspt a tro pducto.

27 Reglas ethon: rao flis asilandi patri cu f no tis filo. g rao flis dspdi Patre a f n o d ee dsta a filo. Iuxto rao flis asilandi n pie filius filo, n pt ta ee filio dilis: g rao dspdi ngt identari cu f, et raoq flis dspdi n identari cu f, dis

rat.a F. 8o rao filij dignitatis e relatio dista a F. Etiam Legia in may. ogi
dignitare eius cu dile, esse digni eius cu dntatis, dita opit assitariu cu
dtis, id rao filiis ql, assilndi Ptris eius filo ngead cu dfilis Flo: go
ita opit digni eius cu dntatis, id rao filii dignitis Ptris a F non pr ien
tariis eo.
28
Dgrtas go inr raos assilndi, et raos dignitis e sbola. viuido
e relao gmtalis, et ill e rao Inidi, et utroq capte petit cu in u=
troq Ptro; vnq, e Sliudo e Syma, id vit ir Ptris, et Fili ied cu una
ny, dilig fra, aud gentis fra in utroq Ptreo. Cy atq ee ilq pe=
tat digq atro, ra cu entas dil Filis, iueo rao assilndi Ptris eius
Flo. ngt cu iiir Flo, a go n dignit. Lr opti, eiit in raa digdi una
trya Filio: hic rao dignitis e relao thecdalis, dgn dile hettis gepte
Patris, et ill e rao dfrndi Patris a Filio; e pled atq. gd rao dfrndi
i rao gs gs ung n e alud, et ill relio lad alud. Insti raos
dignitis bere digni atro, Ir rao assilandi R gi cu Filio tro.
29
Resd 3.
4. prius go n bere digni atro pouto, gdv pdue e uvna, dnx
n pduis denia. Id gra e: gd pdue r uvona, et gr na n pdca.
et denied, sy e: gd i pdue psiens a prio assilante Filiis tro una
dni P benti tro, e prio. et gr pdue guid a prio ita assilante
dpit eo, gd prig go prinij dnie relit atro: 8o go pdue dru=
vua, e na dnied et n pdua, dpit eius cadl istoe. Id mir: gd
pdue guid a prio ita assilante dpit eius eo, gd prig go prinij
n e rao dnidi, l potius dfrndi, aud digdi prius a tro; id heo
patis: ged dpit eius dtoe atro.

50 Nulli e Thcis tror multiplicand, et dfatis n auau
p ultiu gnorda h scota repsoe. Dcun g, prius qo n
duoe uvora pssima n ben dgui atro pduto; imo bere: Dnu
q a pduens uvorq gtdit assilare sibi trs in prio qo; mag
atq assila, si pra i eads in utroq. Hec sutio cosudrt in
os tradtq nr nro 21. 3a respsoq e 1: prius uvorq n gtdr
assilare sibi trs in pto, q r repgante tro pti; et prius qo
mus qsi repsa tro: g prius uvorq n gtdit assilare sibi trs
in prio qo pximo. Mir de eo gstat, q prius qo pximus p
vs Filius e pra gerava, et hqc repgat filo: prius qo pxi
pduvs spus sti e pra spirava, et hqc repgat spui sto.
51 praes:

prius uvorq n gtdit sibi assilare trs in pto, qo i rao digdi prius
atro, et prius qo pximus e pts qo e rao digdi prius uvorq a
tro: g prius uvorq n gtdit assilare sibi trs in prio qo
pximo. Mar e eveni; qa pduo uvora, et pssima n ptsf
cere qd i rao dntandi pts led, qo e rao digdi. Mir dtat
e huss pati, dialtiu prmad in D Tha 1 pte 2oe 9 Lar
2, ad 3y: pra sgat prius: prius ats dtrs gportat ab eo, n
i prius: qo gttadis ee de prio qo, satis pats hemu.
52 pduo

crit uvora, si trus evadad silis in na prio, erit q pssime
ca, si na i eads nus in prio, et in tro. Et qd miror, hos Th
dttore, uvorauq pducti exigere silius in prio qo gr prius dtq
forsan sui immemores, qi in Phia docent, prius qo pximus

unicus potius est accendendus calor, eo virtus quae communicat, quia ignis producit alius calor principium nunquam concedit tamen hujus speciei: ignis igitur non stat in calore et in forma ignis: ergo ignis, qui est principium nunquam alterius ignis non concedit sibi assimilare ignem in calore, et in forma ignis, et calor in principio quo proximus et forma ignis est principium remotum, et adsumus radicale: ergo non concedit sibi assimilare ignem, sed tamen in principio quo proximo.

53 Articulus 3. Rationes dubitandi confirmatio.

Dicimus secundo
quod principium quo proximum in potentia notionale, et ideo non omnes tota trinitas. Sic efficaciter: principium quo proximum productivum ad intra non potest omnibus producenti personis, et personis productis; et quod habet potentia absoluta est omnibus personis producenti, et productis: ergo principium quo proximum productivum non potest potentia absoluta. Stat sub minori quod principium quo proximum productivum filii est potentia generativa, et haec repugnat filio; principium quo proximum productivum Spiritus Sancti est virtus spirativa, quae repugnat Spiritui Sancto; quia nec Spiritus Sanctus potest spirare, nec
52 Filius potest generare ad intra.

Haec conclusio manifeste deducitur ex Damasceno: sic Damascenus lib. 1 de fide
259 ... quomodo ad imaginem facti sumus ante medium: Filius vis generandi non habuit, propterea quod stabiles sit divinae tales charactere personarum proprietates, sic ut non possit, ut Pater, aut Spiritus efficiant Filium. Ergo juxta sanctum Damascenum in Filio non est vis generandi seu potentia generandi. Et ratio: sic arguitur: si Filius haberet vis generandi, haberet Patrem, et non est Filius sed Pater: ergo Filius non habet vim generandi; et vis generandi est principium quo proximum generationis: ergo Filius non habet

prius quo primus gerav.

55 Vero me fē & pSc Damasceno lib

3 fidei Cap 12: D. d Pat aud quatenus Pat vult, aud quatenus

D. si quatenus Pat dta erit a filio volte plus voltas: nd

n Pat filius ē. Dta S Damasceni hyc ē illas lega. P

t quatenus Pat vult: q poa voliva Patris ē dta a poa vo

liva filii. Infero ego: q hic illas ē etiā lega. Pat quatenus pro

gerat: q poa gerava dsquit rlit a filio; & si prius quo ger

uy dtered in olo absoluto, pra gerava Patris n dsquerd rlit

a filio: q prius quo geravy n dtit in solo absoluto.

56 Argto, quod

quatimy, ved Attr cy aliis, filiy n gerare, imo nec

gerare posse, etiā si in plo i, poa gerava, quatenus huic poa ad

ē in A dstit ddio, d donand filiy paentis gerare: hyc ddio

ē patnitas: explicatur Attr exemplo caloris sugnelt locati

in ige A Romano d in ige B Praxensi: nq si in ia

li casu igi Romano aplicd stupa, dn aplicd igi

B Praxensi igis A Romanus dburd stupā, d lq n dbu

rad igis B Praxensis: lt utq igis hud d prius quo pri

my agdi, sclt eudg calorq: d h ideo ē, quatenus dbustio n

dit a calore d in ige B, sed in ige A aplicato: q

gorit dicere, quod lt ī in Patre, d in filio d prius quo pri

my geravy Pat d n filius gerd, quatenus gerao pvit a p

quo n d ē in filio, d d ē in Patre.

57 Ad 3ᵃ ī A: quod in nris

sed ad combustionem requiritur perfectus, quem non habet calor: ergo principium quo proximum combustionis non est omnis calor: ergo in igne praesuppositum non datur adaequatum principium quo comburendi: quod quo minus, quod non datur comburendi, non quod sit principium defectu combustionis, et sit defectu virtutis combustivae. In nostro casu tamen in principio generante, quod sit in termino genito datur principium adaequatum generandi, seu principium quo generandi: ergo tamen principium quod termini eriend. potentia generare. Sed nec est quia ab Spiritu illatum quia oppositum. Sed non est, quod filium generando, sicut mens in divinis generantis petere principium quo generativum aeque generans et abstracti, quod sicut Pater quia hic principium quo proximum generativum, deinde quo eius generare filium, sed tamen in ratione filius tamen potentia generare filium.

58 Solutio huius tribus paritas calorum sunt nobis, in casu posito quia calor licet, in quo supponitur virtutem adaequata proxima comburendi eodem modo in igne A, de igne B, habet virtutem comburendi, ad quod ignis per se applicatus comburere, licet autem non comburat ultra: ergo si virtutem proxima generandi in divinis Patris, et Filio, ultra potentia generare, licet non generant ultra. Alio modo: defectu approximationis non obiecti, quoniam ignis in igne applicatus potest comburere: ergo defectu combustionis non obiecti quoniam Spiritus, et Filius divinae potentiae generare.

59 Inquiunt dicunt respondent: licet sit defectu principiationis, quod solum combustionis, aut requisiti conditionis in sic potentia generare et Spiritus in Filio potentia generare, quoniam potentia conditio aliquid in quo

aut adeque, aut inadeque ita posse generare, et ignorantia ... sunt

in eo oi eo, in quo sit, et conveniunt ita posse generare, non sta...

sit in posse posse generare. Et hic extrinsece repugnat, quia posse gene

re nil aliud sit, quam esse id, in quo sit, et constare ita

posse generare: ergo ex assensu paternitatis tantum solius ... non

sit in potentia posse generare. Confirmatur: stare sit esse id, in quo resi-

tuit, stare sit vero constituto; et licet paternitas ... requi-

sita ad generandum, et constat in potentia, erit tamen sit in posse esse

id, in quo constituit potentia generativa; quia esse id, in quo potentia generativa

constituitur, est actus absolutus, et commune filio: ergo licet paternitas ...

requisita ad generandum, et non in potentia, erit tamen sit in posse potentia

generativa, et ignorantia filium poterit generare.

60 Nota plures nostros ...

AA. conferre ... opponunt, filium non generare, licet habeat potentiam

generativam. Ratio ... : potentia ... et ... non ...

cum filio sibi corrente; potentia generativa ad ... potentia ...

ta, et ...; et cum filium sibi correlativum non generare: ergo re-

pugnat potentia generativa ad ... non generet: ergo filius ...

... potentiam non generat. Confirmatur: repugnat supposito ... potentia

ad ... talis potentiae repugnantis ... supposito, et ...

et esse potentiam; et non generandi ... potentiam ge-

rativam, et esse posse, et tamen ... repugnat filio: ergo filio

repugnat potentia generativa ... [illegible] ... non ita in solo [illegible]

to.

61 Ad satisfaciendum ad vim dicendo, propositio gerendum in se non est expedita. Ad hoc attendit argumentum; scilicet quod sol ad destructa in se propositio generaviva; sed est eius oi expeditio sibi nostra; eius propositio affirmativa
compossita ad tres datur poss. Ideo sol affirmationem esse generandi in se effectum, et eius futurum esse per se; et eius per se effectum generare:
generantis generandi in se effectum generare. Atque ergo affirmationi hoc etiam
actum generandi est ipsa effectio propositio gerendum: ergo propositio generativa
neget esse sine actu generandi: ergo neque sine principio ad eam;
complectendum propositio actu generare invalidum, quin habeat omnia requisita
ad generandum. Mito eiusmodi hanc conclusionem, nemus
etiam propositionis connexionis, opportune quod est.

62 Dicimus nostri rationi
habet eius similis denominationis potentis generare non posse accidente
a principio dici, scilicet a natura actu absoluta, et ab lo id appropriato
Patri; sicut deitas est denominatione prima Patris dici deus Filio,
eo quod licet proveniat a forma dici non tamen provenit ab la in sua immu-
nitate relicta, et id appropriata. Dicitur est: talis denominatio est a forma
dici appropriata, et id appropriata dicit principium ad eos appropriandi stan-
tis in paternitate: ergo la denominatio est a paternitate intra. Ut vi-
dentur Thomistae, dicunt, denominationis potentis generare re-
quirere paternitatis id compleatur formaliter, non ideo formaliter: unde re

diplao ꝯ a prata n̄ ꝯpor~ neq̄ fil, et ipsi ꝯ fri, qa
63

denoua, ꝑ q̄ꝯ vny n̄ Inic, et potius dfrt a alo, det
ꝑvire n̄ ꝯ a ꝯpleto, et ꝯ a arace fli a ꝑto, ꝑ qd
vny dfrt, ꝯ n̄ Inic ūs alo; et denoua poentis gerare
re i denoua, ꝑ q̄ꝯ ꝑt n̄ Inic, et potius dfrt a filio
qo det ꝑvire ꝯ arace fli ꝯ n̄ ꝯ a ꝯto ꝯpleto, a
ꝑto ꝑ qd ꝑt n̄ Inicat, et potius dfrat a filio; ꝯ
ꝑtis i paternitas: qo denoua poentis gerare det ꝑvire a paternite ꝯ
arace fli, ꝯ n̄ ꝯ ꝯto ꝯpleto. Sed ꝑt ꝯ sua doctra verꝯ
mare nṽ argtaois ꝑ ei vq, ꝯ dfra i n̄ ei ꝯpto, n̄ ai
ꝯ ne ꝯduali, ꝑtis i dfra ꝑsonary in Dō.

Insḡ argt ꝯ de

noua ꝑ q̄ꝯ vny et n̄ ei ꝯduali n̄ Inic, et potius dfrt a
alo npt ꝑvire ꝯ arace fli a ꝑto, ꝑ qd in ꝑto ei ꝯduali
n̄ dfrt ab lo, et ꝑtis ab his n̄ i ꝑtis, ꝑ qd ꝑt in ūo ei ꝯ
duali dfrt a filio: qo denoua, ꝑ q̄ꝯ ꝑt in ūo ei ꝯduali ꝑ
a filio, n̄ pt ꝑvire ꝯ arace fli a ꝑto absto. Dicitur ꝯ
ꝯ dbmo, et xta rpsoꝯ denoua poentis gerare i denoua
ꝑ q̄ꝯ ꝑt in sua ei ꝯduali dfrt a filio: qo n̄ pt ꝑvire
ꝑto absto ꝯ arace fli: ꝑ ꝑvit ꝯ arace fli a Patre
65

Resp

absol. Filij ideo non est generare, neque habet potentiam generandi
est in Deo potentia, in qua dicitur potentia generativa, quae potentia absoluta non est
potentia generativa sed in Patre, et sed in Deo habet sed mistificatus pa-
ternitate seu sed connotans paternitatem, quod non connotat in Filio. Fun-
datur responsio in doctrina nostri Scoti, quia sic admittente esse virtualiter
obiectum Deo recurrente tandem aliquo ad connotato. Insto contra responsionem:
Ergo debet convenire Filio quidquid dicitur in recto potentia generativa Filio. Antecedens
quia fluit ex responsione; quia quidquid dicitur in recto potentia generativa
Filij est potentia absoluta, et omnis potentia absoluta convenit Filio. Inferitur:
ergo Filius habet simpliciter potentiam generandi. Respondetur negando: Filius habet sic
simpliciter quidquid in recto potentia generandi, et potentia generandi sic est sic
simpliciter quidquid est in recto ipsa potentia: ergo. Silogismus nihil evincit est.
Maior; quia Filius habet simpliciter ipsam absolutam, et quidquid est in recto potentia
generandi est potentia absoluta. Minor; quia potentia generativa est simpliciter
obliquus connotatus, ad minus quicunque potentia.

66

Explicatur ulterius conclusio: do-
minus ulterius vel sed mistificatus paternitate, sive sed connotans pater-
nitatem, habet virtualiter, et esse sic potentia absoluta, et addit esse potentia rela-
tiva paternitatis. Si hic arguo sic: omnis ulterius sed mistificatus
paternitate, seu sed connotans paternitatem sic dicitur virtualiter, et esse
potentia absoluta; et in solo Deo ulterius sed sic mistificato, tandem virtualiter
et esse potentia generativa: ergo potentia generativa sic dicitur virtualiter, et esse po-
tentia

ty abstr; cu q. qd ad abstr bead dnire filo, p cegerava
dstuvi, et esse talis dnit filo. Si ly: qo pon geravau
dnt fr, dstuva sis pry abstr, et sit relavay; pared
qo; cy utq pry dstuve dicud dneir zthes pud misfa
tus patnire, in qo ut ita misfato stud fr pon oerava.
67 Re-
currend advis ad sua dstuva in oblgo, et rebud qd
gerava dnt qd dstuve relaog et n in recto, et in oblg
aud de dnauto. Stoi qrdit illustri ml Sodor, dy docet
relaog n ei dbiog tty, nec qd eny ad gerava pog
D, et ei nay affirmy zei. Sd 3o e, q a p ta dstuy
vi tale potius posse aferre in oblgo ru tou dstuti, ita
fferad in oblgo ru alau ptis toud, aud ru sbti, lq as
sbti dnoandis lud oblgs. Rao e: q a ltoty dstuty e algo
qo oia sua dstuva in reto talia, l n. Si hy: qo toty dsta
ty e n sy oia sua dstuva in reto, et ety dstuvy in oblgo;
et qo toty dstuty i luy dstuvy in oblgo e qo dstuvy in
oblgo pi pdari in reto de toto dstuto: qo dstuvy in
oblgo porit pdari in reto de toto dstuto: qo n eri
tuoy ltiu in oblgo, et in recto. Si ly: qo ... p ...
zlgan et ei oia dstuva toties in recto, zllgr ei simplit...
dstuty. dstad hyc dqa. q a sed zlgi ei rs simplit, zlo...

co, p.o q.d nil aliud e. res Split.

68 Ultimo: q.a res n. alio
ptud. p oia sua ptitua, ni gatis ey lis identifi, mihi
frale n. a dire, re vc, d split ptui p id, q.d vc, d split n.
e, d vc, d split a e suy oblgs, seu inoaty: p.o vc, et
split n. ptuit p suy oblgs, seu inoaty, q.d odlt ob
gs q, seu in oblgo aferat ru tow ptuti. Iry: ngt toty
vc, d split ptui p id, q.d e vc, d split ktra sug esg ad=
gs; d q.d vit in oblgo ru tow e vc, d split ktra eig
adegs tow: p ngt toty vc, d split ptui p id, q.d vit
in oblgo ru tow. Mar side wch d mi r. [illegible] q.a
q.d vit in oblgo rutow vit vc in adeuto ru eig adequ
tu vire m in oblgo d tn, adeuto [illegible] [illegible] q.d eig vit
in adeuto ru eig adequelpe, e ura eig adeo tow: e
q.a q.d vit in oblgo ru eig adequ, e res vc inoatu et
respectu ab eia adeqa: e q.o ktra p a.

69 Vnc colligr
aeque pdari in recto prg deri gottuvi, deri denoavi,
vi nimy derg denoavy suma redu [illegible] q.a res e d
re: alby d albs a albedo. Colligr prg deri denoavi
eque in recto aferri ru tow deri aulbty, ey eque
ptuat derig p sby d p prg. Collgr s, dprg pr dery
denoavy, e gdditavy, tare in eo, q.d denoavy n. limlid

Jery ni reduplĉve vimad qddrtivy atq pt sumi id
dery etq i humad Spfavc: ido de qddrtavo Spfam
Spto pdad fra vg hens hunity e hunita, d de Dnoa
vo spafavi Spto n pdad fra, vg albj i albedo. Col
lgr 2, go, li poa gerava afrt Sy m oblqo d de dno
ato pty relavy, pa adequi Spta ddit m, isto absto
d met qluty nry argty.

70 Ret 2 Gabardi, ddit qmr li
pog gerandi, nat q filg pose gerare, qa gerandi
gerundiy e gerare e positivy. Alti quesit in qqio
sma reploe. Dari, sit n nat, Filg pose pdare lt
hoat pog pdvedi, qa ilt pdura e qstivs, d pdu
di e gerundiy. Replior qqd ultiori qgaos. Jo
ta fq D tha t pte Lre 2t aro 6, uti illg obis, nat
~~[illegible]~~ m filo pog gerandi d vy admit pog idgeri.
ido ddit filo pog gerandi si gerandi i gerun-
diy ubi gavi, d lg nat sivet ubi aevi: ac si di-
ret Angeli Lugtor. Filius e poin gerari, d d
e potns gerare.

Artus 2. Solvunt argta qria.

71 Argty
li priy qo pximy n tare in solo asluto, vg eddi
re filius dnus n gerat q n pt. d h dici vy vcte

negat: Illud principium quo proximus constituitur in solo absoluto. Maior
certa; quia filius non habet potentiam generandi, si consistat in
solo absoluto. Minor est expressa in S. Augustino lib. 3 contra Maxi-
minum cap. 12: ubi ait: Id quod putas potentioris
Patris filio, quia Creatorem genuit Pater, Filius autem non genuit
Creatorem: neque enim non potuit, sed non oportuit. Argumentum multi-
tam ergo quam adversarii, qui negant Filium posse generare, dicunt vi-
dere S. Augustinum. Distinguo maiorem: unus absolute sive filius divi-
nus non generat, quia non est potentia arguente imbecillitatem aut
defectum perfectionis, nego maiorem; non potentia sic arguente defe-
ctum potentiae in filio repugnantis, concedo maiorem. Filius non ideo
potuit generare quia imbecillis aut imperfectione deficiens;
sed in hoc sensu dicitur negat non potest; et haec est mens S. Augustini;
est tamen potentia generare quia est non habuit generare potentiam et hunc
propositum non contradicit S. Augustinus.
72

Argumentum 3um: Illud principium quo proximus
non constituitur in solo absoluto tres divinae personae non conveniunt in perfectione
[illegible], et haec absolute dixi: Illud principium quo proximus constituitur in solo absoluto.
Sed maior: Illud principium quo proximus non constituitur in solo absoluto non
habet perfectionem per potentiam generandi ad intra, sed non habent Filius
et Spiritus Sanctus, quia Pater et Filius habent perfectionem per spi-
rationem, quam non habet Spiritus Sanctus: ergo non conveniunt in perfectione
equaliter. Confirmatur: Si ad rationem [illegible] quo proximus [illegible] aliud

pro pos abstractus erit posz relatiuz: et si relationes posz relatiuz
3 personae non erunt aequales in perfectione: ergo ad rationes virtutis productivae
primum relationes aliud sit posz abstr. 3 personae non erunt aeque-
les in perfectione. Probatur minor: si relationes posz relatiuz, pater-
nitas vero erit virtus generandi, et spirandi, filiatio non
erit virtus generandi, et spirandi, et spiratio passiva non e-
rit virtus generandi, neque spirandi: et haec est personae non ae-
quales in perfectione: ergo.

73 Contra eum: paternitas vel producit ...
quandoque filiationem, si prius quo primum non producere in
abstracto: ergo paternitas continebit filiationem; et non sic: ergo co-
minendo. Et quod continet eminenter aliud, habet eius perfectionem ...
ergo paternitas erit perfectior filiatione: ergo Pater erit perfectior Fi-
lio. Idque argumentum fit in re ... Spiritus Sancti. Sed argumentum dif-
ficile quod est Scoti, et solutio eius ab adversariis; neque ...
quibus ... in ... foecunda ad generandum, ... foecunda
in Filio, non est perfectior in Patre, quam in Filio, ... in Patre, et Filio ...
producendi ad ..., et ... in Spiritu Sancto, non est perfectior in Patre
et Filio, quam in Spiritu Sancto: ergo ... producendi ad ...
... paternitas, et non filiatio aut spiratio passiva non est
perfectior Pater, quam Filius, et Spiritus Sanctus. In ... non est ...
tris posse dare, quod ... omnino ... et ... omnino ...
et Filius est ... a patre, quam ... perfectior Filio. ergo ...

dare cum [illegible] generaos, dari Filius, qui [illegible] filio.
79
[illegible]
3 [illegible] relaones [illegible], [illegible] filaones [illegible] [illegible] In [illegible] sint virtus [illegible] adaequata productio, quia [illegible] virtus productiva in [illegible]: unde colligitur, [illegible] argumentum [illegible] & eo, quod relaones [illegible] non dicantur [illegible], et [illegible] omnes [illegible] sint omnibus [illegible]. [illegible]
[illegible] relaones [illegible] cum [illegible] relaones [illegible] sint [illegible] aequalis [illegible]. [illegible], qui [illegible] imitantur eruditi Petavium. [illegible] aequales [illegible] & na [illegible] & eo [illegible], quod omnes [illegible] sit [illegible], [illegible] relao est [illegible] aequalis [illegible] a Deitate: ideo omnes [illegible] aequaliter [illegible].
75
[illegible] vide [illegible]
D. August. lib 5 de Trinitate Cap 6 ait: non [illegible], quod ad Patrem dicitur aequalis est filius Patri: restat ut [illegible] secundum [illegible]. Quod atque ad se dicitur [illegible]; restat [illegible] eadem [illegible] aequalis. S. Athanas. Serm. de SS Deipara Columna 3 ait: hinc [illegible] Pater, [illegible] filius, [illegible] Spiritus Sanctus, quia [illegible] plenitudine Deitatis et aequalitatis [illegible] proprietatis, [illegible] aequalitate plenitudo [illegible]. [illegible] in aequalis [illegible]

e, dissis sui proprietatibus es in aequivalentia et aequalit
ipsius nominand. S. Cirill Alexandrinus lib. de Thesau
ri cap. 3 ait: quamvis ergo Deus ratione substantiae Patris aequa
lis, et genitum filium, maior tamen esse Pater dicitur in hoc quod
quasi eo filium est.
76 Ex his ergo auctoritatibus videtur quod duae
Personas divinarum aequales ratione esse, attendendo quod et aequali
qualitatis ratione relationis, licet relationes esse, sint diversae inaequ
ales personas, quae tamen sunt aequales. Omnia firmantur in Doct
Q.: ipse de errorum Graecorum cap. 8 in fine, ex
planans dictum S. Basil. asserentis, Deus est Deus ass
lute ordine, ait, per hoc excipi non ex dignitate nali, et de
personali, sed ordine Dei nos dicit, quod personae hypostasis s
nite dicta ad dignitatis potentiam. Sicut ergo magis dicit Hila
rius, quod Pater non maior filio per auctoritatem, filius tamen minor
Patre esse per substantiam. ut.
77 Supposita tamen hac responsione ad argumentum
personae eius sunt, et relative aequales in perfectione non vero phys
ica, et nali. Sunt aequales sunt, et relative quia per se relativae
sunt se comparatae. Sunt sunt aequales. Non sunt aequales nat
lit.: quia haec aequalitas physica est et lumine et aequalitate in
se. esse, ut aequaliter personae habent eandem rationem. Tres personae i

Trgiā zqlis; q^a L.&, relaões ꝑ zeglis zniund in
gabd ꝓ ma ꝑ iruz cessoꝫ. Et hinc ꝺiꝺit ꝑsoꝫ a
ꝑsplt eqlis in uthyiis, ꝺ dogmatico, q^a vult oīs
ꝑfcio tq absta, qꝫ relava ē ꝺnis cuiꝺꝺ ꝑsony ab
suta ꝑ identy, ꝺ relava ꝑ iruz cessoꝫ. Ꝺfrao sy
ꝑand ꝑꝫ zeglitꝫ zr relaoes; n vo thyioy zeglitꝫ
zt ꝑsoꝫ.

28 Alii DD. qui imitat^r P. Tyrsū docent
relaões ēē ꝑ eqlis in ꝑfrōe, lt ąꝫ bꝺ n̄ r virtꝫ ꝑ=
duva; q^a eaꝺꝫ ē in ꝺ ꝑfro pose gerare, ac in ꝺ
ꝑsegorari, ꝺ eaꝺꝫ ē in ꝺ, ꝺ filio ꝑfco pose spirare,
ac in spu sto pose spirari. Hc eqlitas, laꝺꝺ
tq ex pte eq dnꝫ, qꝫ ꝺ pte ꝑsary relaoy. Ex pte eq;
q^a uz na postuled objung sug ꝑfeos ē in 3 ꝑsoī,
postuled relaoes ꝑꝫ ꝺnante, ꝺ relaoes ꝑꝫ acipntes,
ꝺ͞n mīn ꝑfr relaoꝫ reputes ab alo ꝑꝫ qꝫ relao
us ꝺnantes alti. Ex pte relaoy. q^a in ꝺ vz n̄ pteū
argꝫ miris ꝑfraīs lud, qꝺ ē nsy ꝺ filius ē eqlis
Patri: ad ꝺ eqlitꝫ nsy ē, qꝺ. Filius gerēꝺ, ē n̄ pige
vare; q^a ꝑs ꝺ alius ꝺ gerari pēꝺ filius ꝺ adgoretꝫ
filiꝫ uz geravg. ꝫo ꝺ Filius ꝺ patri eqlis bꝺ eē unus,
ꝺ filis Spus Stus. Insinuat ꝺ doctrꝫ S Aug lib 3 ꝺ^a
Maximiny Cap 18. qꝺ si ꝺixeris eo mar ē pui ꝑ

lo, q^a Verbo genito genuit eqs, ut respondebo. Immo
non est maior Pater filio, quia eqs genuit, non maius.

Haidolus

Suposita ad argum. non maius, adm. paris R, qd licet
lui non haberet vis generandi, etiam potentiam generari adequ
do totus vis generans, et sic non posset ipsum ad eqlitatem
vis generandi, quae ibi est. Paritas differo in specie
Ad hoc dificultas minor R. Ad hoc difficultas dico enty
te, et sanguine non hoc differt. Virtus quae proxima est distincta
vitualis non eminentia tamen distincta eminaliter petit ex ipsa
in ptenente. distinctio vitualis salvatur eis eqlite in
fecie. Datur in primo uvoco, ergo in hoc, quia virtute una
alis ignis, qui hic sit efficax videtur. Dum in hoc
puncto sit ubique, elige ex sententiis, quas maluer
ris.

60 Argum 3um: si sit potentia absoluta non in principio quod
proximum producto in dominis non erit uvoca. et in uvo
ca; ergo sit potentia absoluta est principium quod proximum.
maior; quod principium quo producens est dissimile termino producto
duo non est uvoca. et si sit potentia absoluta non est princip.
proximum principium quo producens erit dissimile termino produ
ergo diffic. Principium quo generans debet assimilare genitum
generanti, et non assimilat, et potius dissimilat, si principium quo

ocravus non stat in solo abstracto: et prius quo ocravus d=
tur in solo abstracto. Nego maior, et Dist. maior probatio.
quo prius quo productus est diffusus in natura tro producto, pro=
ducto non est novera, Dico maior: quo est diffusus in virtute pro=
xima gradiga, nego maior. Partic. Distinguo.

Pro tertia productus
est diffusus eius prius producente, productio est novera, ut in
virtute proxima dicitur alga diffusio. Sic fateri bene Theol.
ista quos productio ignis ab alio igne est novera quod
hinc in natura, et tertia, ut virtute proxima calor di
ffusus tro producto. Natura Patris, Filii, et Spiritus Sancti est ra
dix; inde productio Filii, et Spiritus Sancti est novera, ut dicitur al=
ga diffusio in prius quo proximo. Eodem modo respondeo ad
confirmationem. Sed prius quo ocravus bene assimilare geni
tus generantis similiter esse, et tertia, non similiter virtutis, sed
Deo. Nec hinc sequitur productio in divinis esse prius novera, et
eguora. Sic de voce est. Philosophia productio simpliciter u=
vera similiter requiritur similiter in natura prius productum, et tertia
producta; quia similitudo in divinis datur.

Arguitur 2o: ut prius quo pri
mus stat in solo abstracto, non ideo ... Filii, et Spiritus
... generare, et spirare: quo ... prius quo

primus stre in solo absto. Prob. aut: lt volio, qua Pat vult gerare, et lt volio, qa Pr, et Filius volunt spirare sit pro abso, et one, n seq. qd oes psonae velint gerare, et spirare: q filius. Atq. consequ. 3a arguenter: neg. t volis ei dni, 3 psonis, qn hi denomind volentes ipso obto: q neg. pra gerava ei dni 3 psonis, qn hi denomind potentes gerare. Ins. q volio qa Pr vult gerare, ei dni 3 psonis, qnoi psonae sind, et denomind volentes, seu hentes volio gerationis Filij: q neg. pra gerava ei pro dne 3 psonis, qnoi psonae sint, et denomind potentes, seu habentes pro gerandi Filij.

Ad argm no aut, et D ans pars: seq. qd oes psonae velind oes psonas gerare, et filio oes psonas spirare, no: n seq. qd oes psonae velind Patrem gerare, et Patrem, et Filij spirare, no. ex eo, qd pdita volio pro absto, et dne 3 dnis psonis, hi seq. qd sid raoe huius volionis Dnit patri velle, plij Patrem gerare, et Patri, et Filio velle, Patrem et Filij spirare, n vo vele oes psonas gerare, aut oes psonas spirare, sic, sicut pro diva oibus psonis vele, patrem gerare, et patri, et Filij spirare; alij n ad volio gerao

ois, hend ista obty, nec volio spiraois hens istas obty. Ita
goto infrigit nry argti: Keo, qd volio, geraois, qe e in
O, pty 9ne aliqs, ps ois, psu ois psa vole endg gera
g stili: go Keo, qd poa pduva stili, qe e in Dv mia=
ttg Psoi, seqr ois psoas psse pduce endg stilq. Co=
ag mo arguo in volitae spiraoi.

Argty 5: 9nus ultus, et 9na
voltas sit adque prius qo pduoy ad stra; et hoc pog sit
ptis adsty: go prius qo pduoy ad stra e adque ptis adsta
ty. Pbat mav: prius qo pduoy ad stra sit pog corren
tes ny. 9ny, qe e prius vadale, et poq ita correntes sit
9nus ultus, et 9na voltas: go. No marq, et D marq p=
aois: sis poq ita correntes in lia phi, et rlii pduva, 9do
marq: in lia mpha, aud pri stoli, no marq, et D mi
nqi: et poq correntes in lia phi, et rlii pduva sit 9nus
ultus, et 9na volta, no mirq; in lia mpha, aud pri q
stoli, oto mirq. Sia 9na e prius vadale relaoy in lia
pduva: unde prius qo pximu pli correns erant poa
psue ny, qe psi ny correant in eadg lia. Ittus, e vol
tas, n correnst in lia pduva: n go erunt prius qo
pximus adeqsb relaoy.
85
Argty 6 ab autorite. Za e Diuiq

Florentini Sessione 18 § Dixi ergo ubi Ioannes Grego
ait: Dixi ergo Filium ex Patre, aut ex Patris substantia gene
ratum esse, ita tamen ut substantia non producens, sed generans prius
atque, quo ipsa substantia generat, sit, quod sit Initiale. Et
postea: neque Patris substantia suppositum est, ut non generans; diversa
vero non generavit prius, quo Pater Filium generat. R. per
Initiale, seu principium non denotari prius quo, sed non sumi nisi
abstractive consideratam, ut considerantur divinis, quatenus per abstra
ctam ad modum relativi, ex quo, et ex abstracto fiat abstractio
seu abstracta distinctio prius quo proximi.

86 Ex eo S. Stephani lib. 15
de Trinitate Cap. 13 dicentis: nostris verbis, quod nascitur de
nostra scientia, dissimile est illi verbo Dei, quod natum est de Pa
tris essentia; tale enim ait, ac si dicat de Patris sapientia. Ad
verum ex Platelli parte, loquitur de comparatione ex Initio
de sua essentialiter substantia producta, ut producente, ita ut divina
essentia sit prius essentialitatis initiatus. Primum ad dotem pot
tentas stabiliendas rem, ut est sine limitatione, ubi [illegible]
est de sapientia, seu de essentia, quod hic sequitur distinctionem prius
quo proximi producti ubi.

87 S. I. Damasceni lib. 1 de fide or
thodoxa Cap. 8: generatio est opus naturae, non sed generantis,

et sic cum quo generatur. R. generatio quatenus opus eius, non
sunt generantis, quia sola natura non est suppositum, cum generatio tra-
sit, et actus opus eius, sed cum quo generatur, quia est virtus quae
seu principium quo alter producitur generavit. Ita S. Anselmus in
monologio Cap. 58, ubi loquendo de Spiritu Sancto ait, non ex eo
procedit, in quo plura sunt Pater et Filius, sed ex eo, in quo sunt
unus non ex relationibus suis, quibus plures sunt, sed ex essentia co-
muniendo Pater et Filius suus bonus. R. Pater et Filius non co-
mune Spiritus Sanctus ex relationibus generantis, et geniti, seu ex pa-
ternitate et filiatione, quibus sunt plures, sed ex relatione spiratoris,
quae est una in Patre et Filio, et in qua Pater et Filius sunt unum prin-
cipium: cum hac relatio non sit adaequate principium quo spirativum, usque
est quo Pater et Filius ex essentia amando Spiritum Sanctum.

Quaestio. 2.

Utrum principium quo productivum consistat in solo relativo?

Articulus 1.

Conclusio statuitur.

Conclusio: principium quo proxi-
mum productivum ad intra non consistit in solo relativo. Probatur 1° auto-
ritate Florentini [illegible] nostro 49, [illegible]
esse principium quo generandi, principium quo generatio fit: in quibus
modis [illegible] abstractis potest ad rationem principii quo proxi-
mi: quo et principium non consistit in solo relativo. Probatur 1° [illegible]

Distinctae ex conceptu non de prio productionis, et de Intellectione; id est, na e id quod Intellectum; non e id quod producit. Propositio utrinque pertinet expressis dictis verbis; quia non potuit clarius asserere, ipsum ipsum y quod producitur, quod sit prius quo generationis; et dixit dicit, ipsum est prius quo generationis: quod dicit est prius quo producitur.

Rursus respondet R.

Aliud conceptus de extra [illegible] traditur in [illegible] dictio [illegible] ne [illegible] nempe [illegible] est prius quo generationis et non [illegible] constitutiones: quod [illegible] constitutio relativa. [illegible] e: quia na [illegible] prius quo non [illegible] eius absoluta constitutione [illegible] prius quo [illegible] a paternitate. [illegible] sola relatio est prius quo na [illegible] quid [illegible] a paternitate non est prius quo: quia sola relatio non [illegible] y quo. Maior [illegible] e dictis verbis, in quibus [illegible] a na [illegible] id [illegible] est prius quo. Sic in dictis duo [illegible]. [illegible] quid [illegible] a Patre est prius quo: [illegible] eius absoluta constitutione est prius quo: quia [illegible] sola relatio est prius quo na id [illegible] non est prius quo. Hoc pacto haec duo sint [illegible] [illegible] Sequentia.

Do [illegible] ... [illegible]

quod [illegible], et generantis esse prius producitur, ut [illegible] Damascenus [illegible] patrem et Filium et [illegible] admittit pluralitatem omnium Spiritus Sancti, ut [illegible] [illegible] Anselmus, et sic plura alia. [illegible] prius producitur

i. alij ut aa mali i ... de virte ... aut prio go.
4° dic ... n. sy ... u priy go ad gtra. Secundo
... quos responsione dignos estimat ... respondere
... nil agre de prio produci, et ... docere ... Filij
... ... u ex nilo, et e substa Patris; ... uelit
... Patris persona in generando Filij substa ei ...
... Joanes ... Sessione 19. ... substa ... testimoniis fuit missa, in qbz mira ... separand priy go seu gerans a prdo go, seu go gerd.
... Joanes ... Sessione ... sic ait, ...
Patris substa priy go ... go n. ... gerans ...
re firmiter tenuit. ... Sessione 18 ... esse ...
sic ... patre ... patris ... glgre bet.
... a prio ... agat.
91

Pbo ... Dns:
priy go primy produy ad gtra ... priy uoois ...
de priy uoouy ... n. ... in ... relatio: ... priy go primy produy ad gtra n. ... in ... relatio. ... mir:
priy uoouy ... ... ad ... ... tro...
... ad ... ... n. ... in ... rela
tio: ... Mir ... certe, ... rela... ... patnitas n. ...
trare ... ... filiatio, a qua ... ...
... priy uoouy ... ... ad ... ... priy

i idē nūq in rā cūs tro pduto; et hęc poā ē sr poā ad
entis ɔmīg cūs tro pduto: ergo hō mirę: poā ad iden
tis, vi cui prius uuoęs fity ē idē spēē cūs tro pduto ē
sr poā ad idntis ɔmīg spēē cūs tro pduto: ergo poā ad
idntis, vi cui prius uuoęs ɔfity ē idē nūq in rā cūs tro
pduto ē sr poā ad identis ɔmīg cūs tro pduto.
98
Ex pte
rao facta: ɔlta quię poā ad pduos tri, in ɔllov sr
rao prius uuoci, prius in equoęs ē sr poā ad pduo
s tri, dni ē sr prius uuoęs: ergo sr raog poā ad pduo
s tri, ɔnit sr in prio uuoco poā ad dnia cūs tro.
Fluit dqa; ergo hęc poā ē ptis dicernūd prius uuoęs
duog a prio pduvo equoci; et hęc dnia ē idntas:
ergo prius uuoęs ē sr poā ad idntis cūs tro. Spta vi-
dei certa, d ɔduoa sadd: q a dnia jr prius uuoęs sr
tis, dtis ē identas spēa, d dnia ɔr prius uuoęs sr
tis dtis ē idntas nyica in rā. stis potis ɔsr
git pao: prius qo pximus ad ɔtra ē sr poā ad dni
ɔ ɔ eadē nūq rā cūs tro; et hęc dnia ē sr idntas cūs
tro pduto: ergo prius qo pximus ad ɔtra ē sr poā
idntis cūs tro pduto; et hęc poā nec ngt dicere in sui
relavo: ergo prius qo pximus ad ɔtra.
93
qa existentis itaq poti

loqr in hoc qsta excogata a D. Magro Studente ex parite opta a prio uoco fito, sedni q nos abstr. in posse ofiueare prius qo primy ad qtra. Sic arguit. lt n qlgat poa pria priy uoci fite, ni qgat poa, udeat i na in prio, o tro idente ssa, ngt ts uufmi poa ostiu q idnts ssa us tro adequi spta; q si ostuat q triy sit q triy ostiut psa idntas: qo lt n qlgat poa priy uoci qriti ni qlgat poa udea dq i na in utroq idente qdili, ngt ts talis poa stui q idnts qdils us tro adequi qtg ex q h idnts qtue-rit, q ostuat q algd abstry us qsey absti i idntas us tro adequi spta: qo lt n qlgat poa pria priy uoci qfiti, ni qlga poa udeat i na in prio otro idente qdili talis poa ngt stui q absty.

Dq. Insta equocaoe la-
borat: Suy sb eadt parite arguo: lt idntas ssa qtat in prio uoco qfto, o tro fouto, ts poa ssu priy e ad idnty ssa, qn q ssa idnty stua: qo lt qdntas qdili qtat in prio uoco qfito o tro fouto, ts poa priy e ad idnty qdili, qn q ssa idnts ostuat. Sbao ontr i, qa argtao cadit in su sti, o n in su rli o pure idntico. Uy a qd ntq absty e rli idntas us tro qdicto q na uq ni dsqui rli a fito: sy abstr qo n se talis idntas, alit na cedi fiao, us idn

entas 3r ng, d filaoq ꝓ filaq ꝯstuad. Hinc ma
fad oqvocas ꝯstis, ꝗꝫ, & idnte rli ꝑti absuti cu tro
ꝑduto transit ad arguendam identitatꝫ formlꝫ
ꝯstudo sclt ꝓ ꝗsꝫ try ꝑoꝫ ad idntꝫ, ꝗꝫ, sc hd & ꝑte
ꝑriꝫ.

96 Explo ultius: ꝑoa gerava ꝯtris e ꝯltes ug
d patnitas. d trus ꝑdutu e filao. Ad ꝯsivi ꝯttas
in ꝑri orgnis ad filiꝫ adhuc n ꝯlgr idntatis ꝯ
filaoe, & id idntifalis: ug in tali ſgo n ꝯlgr ꝯsta
lius: ꝗo in lo ſgo n ꝯlgr idntas adꝗa ꝯr ꝯltꝫ, e
filaoꝫ & ꝯlgr ꝯltes id e ꝑr ꝑoa diens orꝫ ad
idntꝫ, ꝗ ꝯlgr id idntifalis: ꝗo ꝯltes id e ꝑr ꝑoa
diens orꝫ ad idntꝫ n ꝯstuit ꝓ idntꝫ. Hinc adꝑra
argtaois ꝯso entymate nro ſpptꝫ, ubi ꝑao n ugꝫ
& eo m ꝗo ꝑtꝫ abſtꝫ i rlie ꝑsa idntas n arguit
ꝯstuit ꝓ idntꝫ; sed & eo ꝗo ꝯmstas i rlie ꝑpoa n
ꝯsrit ꝯstui ꝓ ꝑpoꝫ.

97 Ad nrꝫ argtꝫ reſciatur ꝯlt ꝑriꝫ
1o ꝑduuꝫ ad ꝯtra ei alꝗo ꝓ ꝗo ꝑriꝫ identicꝫ ug tro n
raoe ꝑsiu ꝑriꝫ, & raoe tri ꝯnicalis ꝓ ꝑriꝫ, h e raoe
nꝫ: ſtc patnitas e rao ꝓ ꝗꝫ ꝑriꝫ geravꝫ identicꝫ ꝯ
gats ꝯnicatꝫ identatꝫ ug ꝗ ꝗo, sit ꝓ ꝑriꝫ ru adaꝗ
rouꝫ, e ꝯstꝫ. Infro: ꝗo ꝑriꝫ ꝗo ꝑximꝫ ad ꝯtra n e in
ou sua idmale ug tro ꝑduto. Fluit ꝯga & reſsoe, &

?gni e ss; q° sic salvo: prius qo primus iuvocis sitis e
raco sui identale cosi in tro pduto: s° prius qo primus
nuocis cofitis e rac sui identale in tro pduto. rao
Quia est de rac prius nuoci a poa, seu ordo ad id=
entis primis in tro pduto: hic identitas est cosa si prius u
vocis cofitis. Et nyrica in na, prius nuocis ifitis.

Ret

teiatur sed ctis relavus cum se csus identas sui in
na tri desi in csso salvari, qd e id pqd prius qo ad
tra identas in na tri. Explicatur sitiq: id qd e identas
prius qo in na tri e id pqd prius qo identas in tro
in na; d ctis relavus e identas sui in na tri: s° e id,
pqd prius qo ad ctra identas in tro in na: s° rco qd
prius qo bed identari in na in tro, n cfre qo bead=
tui ctis absitis. sophistica argtao, ut in simili ostre
di: d pbo patnitis desuu a filiaoe de esa: id qd e distio
patnitis a filiaoe e id pqd patnitas disquit a filiao
ne; d esa dna e distio patnitis a filiaoe: s° e id p
qd patnitas disquit a filiaoe. rad mior: esa dna e pa
tnitas: d patnitas e distio patnitis a filiaoe: s°.

98 Rlis

esa ei identice, et sbstntive, n adtive, et denoave d
tos patnitis a filiaoe: ido de esa sic verisa ivliter

ostio paternitati afiliaoe, n atq versari pt iid, quo
paternitas distinguit afiliaoe; quia hic ego sona prius oddti
uus, et denotauus. Ego respondeo quod lz prius relauus i
identitas cui cu na tri, n tq e id, quod quo prius ego iden
ticeditas tro, quod sic sadeo: id quod quod prius ego distingu
eretur rlit atro, n e id, quod quo prius ego identicedrilit cu
tro. alit eadem rao erit, sit rao qua identifiat, et rao qua
distinguit; et prius relauus paternitas cu e id, quod quo prius
quo distinguit rlit atro ut e certus: ergo n e id quod quo prius
quo identiced rlit cu tro.

99 Iam nota Sophisticus argu
mis ingo simulat ad identis regitur qui prius uoorus
ostitus et trus sufficit quod identis prius cu na, quod
oro sus sic sadeo: pota idente sufficit qui prius uoorus
et trus ngtri non prius et trus ca qui se filia; et pota sola id
ente prius cu na n ideo prius prius et trus cu qui se filia: ergo so
la idntas prius cu na n sufficit qui prius uoorus et trus. pro
bo minor: sit prius ed id cu na, et trus a na distinguerentur, s
tard idntas prius cu na, et prius et trus n cent filia qui
sc. sicuti sol et orta et idente quali in na: ergo quia pota
sola idente prius cu na, n ideo sit prius, et trus ca, qui se
filia. dicitur hic, idntis aliqui, et regitur qui prius uoo
ostitus et trus qui idre ostus trus, quatis hic identa cu na

pris.

100 Explo ultimi: prius uoruz ſitus bd in algo vo ſu ae 9mie idß uz tro pduto; & g ſola idntz uzna n e in algo vo ſu 9mie idß uz tro pduto: gº ſtacid ntas prij uz na n ſufit. Mar firmad in nra parte: prius uoruz ſitus bd in algo vo ſu ae 9mie idß uz tro pduto: gº d prius uoruz ſitus. Sadd mir: prius uoruz ſitus q ſiz i en vo ſu idß uz tro pduto vt idntz, gº i mutua in na 9r prius, dtruz; & ſola idntas prius uz na n i idntas muta in na 9r prius, dtruz; gº alt g taliz idntz verid, prius idntari uz na, n tz verifad, truz uz na idntari: gº. Diditur hnc, gº ni prius gº aferad in recto ſitus abſtus, n pt verifari gº i 9mie potn idntari uz tro, necgº pi ae 9mie idß uz tro idntate pria prius uoruz finiti.

101 Rd 3 & aliſ, & nra argtaoe dedi, prius dnicaruz bere dtere in abſto, n vo prius pduoz, qa prius dnicaruz dn pduoz bd idntari uz tro. Sd gae: 9lto gcis prio gº pduoo n zlar adequé prius gº pduoz adztra, & ntaſutioz gº dtit in ſolo relaoo i prius gº pduoz: gº gº dtit in ſolo relaoo n i prius gº pduoz adztra. Mar i certa; qa dcptur prius gº pduo i ſo 9dpens ad prius gº

productivum ad intra, aut ad extra: ergo non est fortior prius quo productiva ad extra. Hoc non satis constituit contra. hunc [illegible] deputatus prius quo productivus, quia etiam concurrit [illegible], seu virtute ad intra. Et contra, deputatus prius quo productivi ad extra, quo [illegible] ergo [illegible] potentia ad productionem [illegible] intra.

Articulus 2. Satisfit obiectionibus.

102 Obiectio 1: nullus [illegible] abstractus [illegible] ve [illegible] a [illegible] ad extra producto; et virtus productiva ad extra est [illegible] et [illegible] ve [illegible] ad extra producto. ergo nullus [illegible] virtus ad extra est [illegible] et [illegible] virtus ad extra [illegible] in solo relativo. [illegible] virtus productiva ad extra est [illegible] et [illegible] ve [illegible] productiva [illegible] ad extra producti: et negat esse ve [illegible] productiva [illegible] ab [illegible] ve [illegible]. Ergo [illegible] obiecit sibi R. [illegible] [illegible] et solvit [illegible] prius [illegible] non [illegible] re [illegible] a [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] retorsione: [illegible] prius quo [illegible] [illegible] supernali, quae est virtus productiva [illegible] supernalis; [illegible] prius quo [illegible] virtus productiva [illegible] supernalis: ergo prius quo [illegible] supernali [illegible] [illegible] virtute [illegible].

Multis quchis in sutiog, et ritor
sog R, qd supra pgavi, et jmvitt; go oes llue 3/ty aud
sutiog n 3sgurd aud pard, nlg ea flitz in prio go
pximo: pduso ad jtra, qq n' fr pduva, et he' agd
oufy. Ad obtiog dsa mavi, D mirg: duvtr pduva
ad jtra ets ptialis, et zadega bd adeque disqui, lc
no mirg: bd zadeque disqui ddo mirg, et Dmarg pz
aois virts pduva ad jtra ets ptialis, et zadega qq
fr pduva, e vc et rlit pduva ad jtra, ddo marg: qq
rlit pduva fdd: qq itty identice rlit pduva, noma
rg: qq rlit, et denovae pduva, ddo.
Lo2

Explad sutiv. In
h depta virts pduva ad jtra jmiend flites, qary ala
petit dstog, et ala petit idnty uy tro pduto. Flitae vir
tis pduvq, petit dstog atro, et flitas ad jtra qq jbit
capatz, aud ptog ad idnty jmig uy tro petit idnty.
Silee flites corrend in tro pduto, qi id pdutue istog x
git, et id ad jtra pdutue sqit idnty. Nly pty abstus
pt ee virts pduva ad jtra sdy depty pduvq, sicut aty
idy qd talis virts e pou ad jmig idnty uy tro. Hnc
collgr pty abstus ne ee zadque virts pduvg ad jtra
co fa, qo cas ptialae diiend zadequ; zats sdt utrag
vc pduva, lt qq bd n sufiad ad efiey. Lty abstus a
zadque virts pduva ad jtra, zats fed ad dstuog vir

tis productiuus ad extra, quia similiter non est potens producere, et con-
sequenter .

105 Stat bene exemplo exemplo luminis, et luminis consequen-
tius cum aduersus visionem beatificam. Ca adeqa visionis habet di-
stinctas supernalitatis et distinctas potentias viuere, sed et inui-
sibile corrent distincte vitalis, et supernalis. Itaque et lumen
est adequatum cum visione; non quatenus est supernalis, non
quatenus lumen est potentiae vera; et quatenus potens ad instituendum
cum, quia habet etiam simul potentias vera, et supernalis. Est enim
maxima quia propter abstractionem creatae virtutis, quia est productiua: deinde non
relatio vis relatione, non autem est relatio productiua, quia non est capax talis
denominationis.

106 Itaque ... ideo prius quod adequate
... et substantiae habet ... vis tres, quia est ratio productiua
... non ... ratio productiua tres ...
non habet distinguitur a tres: quia prius quod est adequate habet distingui
a tres. ... et eo quod prius quod adequate ratio productiua
tres ... habet ratio vis tres, ... et prius,
prius; et ratio vis tres vis ... prius in ratione prius
a tres: ... et eo quod ratio productiua tres ...
... non habet adequate distingui a tres, non; habet adequate distin-
gui a tres omnibus modis.

107 ... bene distingui, ...
... prius quod proximus ad extra, et tres ...

tos. Ideo ay cti aequivalenz. Sit rao producitivy co-
plete filij in na e sr poti pduere try, d e sr potu
Inire uy tra in na nysice eads. his depti aefrt ds
tos, d postior Inotad drig miutuz idntis gr priz,
d try in eads na. Hec Inia e gdilit idntas priz
d tri xta dicta: qo explndy e in prio sito uvoco,
qo i rao pducidi try in na pfe eads filij: dyra
og virtis pduos dib dstos atro, d sdy raos uvori a-
sit ce pats ad idntj Spsg. in qa sit idstrui d priz.
108

Instat

D: priz gadegs e uvory idntasivy, d asilavy tri
in na cy prio; d priz uvory idntavy, d asilavy
tri in na cy prio bd dsqui atro: d priz gadegs
bd dsqui atro. Pad mir: priz uvory idtifavy,
d asilavy tri in na cy prio e sr pduoy, gae s-
pe ditrata priz pduv. d priz sr pduvy bd dsqui
atro: g. D marg: priz gadegs e adeque priz uvory
idntifavy &c, no e gadeque, Ideo marg, d D mirg:
d priz uvory idntavy &c, bd adeque dsqui atro, no
bd gadeque dsqui, Ideo mirg, d D marg patis: e fra-
deque pduoy. no, e sr gadeque pduoy, Ideo marg.
109

Rmis

Cet aa Lis qo adeque Itauid priz qo pduoy ad ira cy

ius, quae continent principium adaequatum, productum in suo fieri de principio adaequato ea omnia, quae continent principium adaequatum. Unde est, quod principium cum identificatur cum assimilatur et sit productum et in tota specie, deo in tali principio contribuit ratio principii disquirens alterum productum. Caeterum non omnia quae continent tale principium dicuntur sit ratio productivi quia capacitas ad identitatem connexionis cum altero producto non est sic productiva. Idem dicendum est in principio in omni fieri, quod non est sit potius esse eidem forte cum altero producente non est sit productum. Idem etiam explicari potest exemplo principii adaequati visionis supernaturalis, quod licet beatum efficiat supernaturale non tamen sunt entitates supernaturalia omnia continentia principium.

110. Instabis: sicut principium quod inadaequatum non debet esse ut productum, sic alterum principium quod inadaequatum erit ut productum: ergo sic alterum principium quod inadaequatum erit ut adaequatum productum; sed id quod est ut adaequatum productum est principium adaequatum: ergo hoc sic inadaequatum principium, quod quidem est quod relativum erit principium adaequatum. Distinguo antecedens: sic alterum principium quod inadaequatum erit productum secundum conflictum productum, concedo: secundum conflictum productum ad extra, nego antecedens, et paritate negatur consequentia. Saepius diximus in praesenti non disputari de receptive virtutis productivae id sic, et de receptive virtutis productivae ad extra. Principium adaequatum ad intra erit illud, quod contribuat et consummetur continentis receptive virtutis productivae ad extra, quia receptiva non dicit esse receptive virtutis productivae unde

lr flitas pduciq̃ i adega in ee pducoi, n. e adega in
ee pri pduci ad zra: sut lr flitas pri sitib. ia=
dega in ee alis, n e adega in eehoi.
111
Obtio 2: vir=
ts paima ad zra ru dnq opaois ad, e Inis bd sta
re in solo dno pto absto, d Ini: g° virts paima ad=
tra ru dnq pducois prig, e n Inis bd stare in pto
dna prio, e n Ini, d h e ptq relavq: g° bd stare
in dlo pto relavo. Dso ante, no dq B. Dpartase; q
virts ru dnq opaois absto, e nis cap exit dstos re
ald nec a tro, nec ab alqa x plois: ideo a qd ab=
sietq toti Triti dne. Virtus ru pducois prig hd
ptq xgesi dstos atro, qd bd ee relavq, ru oe dcptq
virtis pducq tri, d hd ptq xgesi idntati, qd bd ee
abstq; ipse capaq ad illung in na eadq, q stad in
mutua idntate pr prig d trq.
112
Obtio 3: Pr dfrt a
filo p posse gerare: g° posse gerare Init Patri p
solq relavq. Rao dqs e: q a p Init Patri, d respqd
filo, bd Patri Inire p alqd in qo a pr dfrad. Re
gueo: ho dfrt ab ego p posse pducre vitali raoiq: g° po
se vitali pducre raoiq Init hoi p alqd rengan ego;
p posse vitali pducre raoiq g° e rao q potnti vital

producere: ergo haec ratio repugnat ergo. Respondeo hoc differre ab ergo quod posse vitaliter producere rationis non sit ergo filius quod [illegible] bitus in eiusmodi posse, differens ratione differentialis in tali [illegible] [illegible]. Pariter dicitur patris differre a eo quod posse generare sit [illegible] [illegible] in tali potentia; non autem sit ergo filius ibi [illegible], neque sit filius potentiis trahere [illegible] entis [illegible] [illegible] filiatione.

113 Obiectio 2: Pater non generat quatenus Deus, sed quatenus Pater; sed quatenus Pater dicit solum relationem: ergo quatenus dicit solum relationem generat: ergo in sola relatione dicit virtus generativa formaliter quae potest generare dicitur de primo quod nomine quatenus Pater quatenus pater dicit relationem, et essentia, et in actu [illegible] nens, quae ex Patre dicit, patris est esse [illegible] ergo primo Pater quatenus Pater generat cadit [illegible] si reduplicativa, supra solam relationem, et dicit [illegible]. Est autem specificativa [illegible] reduplicatio cadit supra essentiam, et relationem; utraque in [illegible] ne principium operativum. Solutio maior [illegible] accipiendo [illegible] [illegible].

Quaestio 3.

Utrum principium quo proximum dicat aeque in recto absolutum, et relativum.

Articulus 1us. Nostra conclusio.

112 Caeterum principium quo

Primus probus ad 2tra dicit eque in recto pro [illegible]
et pts relavus. Stq. 3o pari sed ab orbe Angelici S
ctoris in disputatis de poa lne & aro &, ubi [illegible]
rit, an poa generava in dnis dicat notioni ... lesri;
et post [illegible] gatas di[illegible]as, alios, alto docentes, qd poa
generava in dnis dicit tres ad alqd, h e ee [illegible] rela
os; et alios docentes, qd poa gerava [illegible] essentias, et
edit: ppt h cum aliis dicdus e qd poa gerandi tu
esse, et notio [illegible]. Inseqo in responsione ad 2m, in qo dicit
pro in dnis n fore [illegible] acni, [illegible]
[illegible] e absto, et relavo [illegible] ad [illegible] pminta,
respond S D, h uq ee in criis, ubi absty et relavy
n pst cotari, & in dnis relao e rlis [illegible] esse, et dico
n e [illegible]. Videat apertum stare n posse p nra sa A Ma
grum, cus optas repellat, nrq qd e ab obtiobus vindi
cat.

115 Sed ut pls S D n latere aliis in locis se
[illegible] optas, dcordat se in [illegible] 72 ...
[illegible] de dcordantiis, in qo dcordat se psus in
casibus apperend [illegible]. Anq 8 o alegad se plus orig
in locis, in qbus dicta de prio qo tradisse vide, et
sibi obiiciens args [illegible] suo dotrg, dicit his v=
bis: dico poa ee equo [illegible] esse, et relasq: inio pte
aliter esse; q e esse dnia, et h pte ad esse geraoni. Alii

[illegible] e [illegible] pro nobis stare. [illegible] bene pensent testimonia quae in suum favorem [illegible] afferunt et [illegible] nobis militant.

Ultimum testimonium [illegible] [illegible] M. [illegible], esse [illegible] prius quo radale [illegible] [illegible] prius quo proximus [illegible] et [illegible] loco, ubi dicit: [illegible] prius [illegible] paternitas [illegible] proximus, et in [illegible] parla [illegible] [illegible] [illegible] M. non [illegible] esse a va rase prius proximi, [illegible] prius [illegible] invero esse [illegible] relatione [illegible] [illegible] [illegible] esse [illegible] ita prius, [illegible] [illegible] tro [illegible], nec aliens [illegible] [illegible], [illegible] ta La ea quae [illegible] [illegible]. Bene [illegible] quae [illegible] tro [illegible] et prio [illegible], et quo [illegible] ad [illegible] prius quo proximi: [illegible] prius [illegible], non [illegible] a [illegible] prius quo proximi.

Ex [illegible] Florentini, [illegible] [illegible] [illegible] ea [illegible] [illegible] e [illegible] va quae [illegible] [illegible] ad [illegible] doctrina, et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Et tali [illegible] nra [illegible] [illegible] e [illegible] va [illegible] [illegible]: [illegible] Florentino [illegible], prius quo [illegible] [illegible], [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible]: hic [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] relativus [illegible] prius quo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] hypostasi [illegible]

aiebat S. Athanasius; generatio est proprietas patris, et aie-
bat S. Ambrosius in principio non apparere post Patris,
ut aiebat S. Epiphanius. quae omnia sonant prius quo
dire relatio. Praeterea et [illegible] constat, et esse generantis
[illegible] ut dixit S. Damascenus, et spiratio et
esse emittentis ut loquutus fuit S. Anselmus: haec sonant
prius quo dire aliquid absolutum: utriusque auctoritatis pondus quo
time [illegible] dicto, prius quo est aliquid absolutum, et
quod relativum; et haec est nostra [illegible] quod [illegible]
et [illegible] omnia [illegible] nostra sine.
118

Rebus et [illegible]

A [illegible] prius quo est aliquid quod absolutum, [illegible]
[illegible] a ratione prius quo aliquid relativum: ait m.
prius quo est sit aliquid absolutum ut constat et eius [illegible]
18: itaque ut [illegible] subsequens, et generans; prius aliquo p[illegible]
sa [illegible] generat [illegible] quod sit [illegible] communicabile. [illegible] communica-
[illegible] non ait [illegible] prius quo. Solum est [illegible]
nicabile, quod [illegible] a ratione prius quo [illegible]
[illegible] prius quo [illegible]
communicabile est; prius quo [illegible] quod sit communicabile est. [illegible]
[illegible] a [illegible] ingo [illegible] prius
quo est aliquid [illegible]. [illegible] de [illegible]
quod [illegible] communicabile est: non [illegible]
[illegible] communicabile.

119 Rebu. & Ant. Ꝯpetitu, prius qo ꝯstituat
ꝑ relaon, deitas flortinus codre a rane, uti que
ꝑtas absta, ꝑs ait prius qo ꝯ[illegible] ꝑtas comi
ꝑtas ꝯfirmaz: ꝯ ꝯa, ꝑtas eius ꝯ absta n ꝯ prius
qo. ꝯ ꝯa e: xta flortinus prius qo ꝯ gerat ꝑ
tas dnicale ꝯtrus, ꝯ ꝑtas dnicale ꝯtrus e ꝯa ꝑtas
ee absta: ꝯ prius qo ꝯ gerat, ꝯ ꝯa ꝑtas eius ꝯ
absta. ꝯ ly ꝑtas eius absta ꝯfirmaz ꝑt ꝯte
accipi. 1ou ita ut ly eius aplled supra prius qo
& in ꝯ sensu deitas ꝯdit, prius qo n ꝯtui ꝯ ꝯ
ꝯꝯ, quatenus absta ꝯfirmao prius qo claudit ꝯ
& relaon. ꝯo ita ut ly eius aplled supra dnam
ꝑ Phycic acptam, qs ꝯtuit ꝑ ꝯa absta ꝯ
& in ꝯ sensu verus e, qd n ꝯa ꝯtrecentia ꝯꝯ Theo
ce ꝯind de ꝯptu prius qo, ꝯ ly ꝑta ꝯpcau
qs ꝯtrecand ꝑꝯ geraug, ꝯtas ꝯ, & ꝑꝯ ꝯire
ꝯ ꝯ volte. ꝯ ita ut ly eius aplled supra
ꝯꝯ ꝑtas ꝑtas absta ꝯtrecend prius qo; & in ꝯ
ꝯ deitas ꝯdit prius qo ita ut ꝑtas absta ꝯ
ꝯcdat ꝯ ꝑtas relaon.

120 Rebus & Ant. 1. ꝯ ꝯ
& Godoi ꝯ astre prius in dnu hypostati
nexa, & filia, hypostatice ꝯhente ꝯmes ꝯdioi,

requiti: n. aug. primus prius hab. licentia pen. afare
solum, prius hypostasi gloria; hypostasis est platus
seu ratio altiog. Sed sequitur, igitur ubaoe oburere
aut prius sapiit ma La. a. bene ma aga sapiit
produc. et hine uaoe quis in oburd. Ate orast
prim. ciba. et. lib. ad fus adeo prius Sbaeo
tres detorgere nil et sapiens hueremu. Ad.
dicitur, decent testimonia et ita aliquando uidigand
de prio radali in primo et ad qua probga
ligati esse in virtut. se cla. re clasi. a. Ad
suis lonate se reuaoe; et diuiae de rbaoe loquitur tq.
de prio primo est de cja.
121

Ad araoe dico. trus protu
a 1 persona est opao altu, et trus proitus a 1. et 2a et
opao volitus: ergo bene potera ab altu. et volte, et altu, et
voltas sunt ista aqta et omnia: ergo bene quaere a prius ab
istis et omnibus. Ans. sade: qua trus proitus a 1. persona
est rebus mentis est trus proitus a 1. et 2. ponitus a-
matriu. Nega videns istare. Loquitur; et altu, et
volta, ngrd est prius adeqo. a qo proad ead eiusdem
tri, a. q in prio adeqo sed aparere istio rlis a tro.
istio in altu, et volte in prius: ergo et altu, duo:
et dat alio relavus, istuen prius adeqo: ergo prius adeqo
duoy at stra dit prius absty, et relavy.

tu arati... qui ... Suffecuit

recusavit asserere paternitatem et ceteras notiones, ordinem spiratoris ac notionalis voluntatis. Unde et in paucis sedebus sequuti sunt. Si comparas: ratione divina dat rationes alius divinus, et alius notionalis, et ex voltas alia notionalis, et alia divinus, dixit Suffecus. Si rei comparas: quod in Christo dat ex voltas alia una divinus, alia una notionalis, et alia humana, sicut evidenter ... et ... sententia Suffecit dotra, quam ... professo comprobavimus, de divinis personis sermone ... primo: quod sed amor ... quae est vitalis sed quia a voluntate, et quae ... nalis a primo ... ita spiratio pava quae ... voltis, sed a voluntate procedere, et quae est producta a primo ...

183 In ...

... redigo ea, quae huius dubitasset, per omnia: prius quod primus productor ad intra dicit eque in recto aliquid relativum, sicut quod distinguitur a ... et aliquid absolutum sicut quod cum ... identice: ergo dicit eque in recto ... relativum et ... absolutum. Fluit ... et ... primus quod primus productor ad intra dicit eque in recto, et ratione ... quod producendi, et ... ratione quod identandi ... prius ... et quod ... ratione ... quod producendi dicit aliquid relativum et quod ... quod identandi dicit aliquid absolutum: ergo ... primus ... prius quod primus productor ad intra est ... prius ...

Constitutionibus, quod data et prius dicta, contradicit utrique loco. Minor stabilita est ex Conciliis decursu.

Articulus 2. Redarguuntur contraria.

Argumentum 1. ad

oppositum: principium quo producens ad intra dicitur aeque in recto absolutum et relativum; sed absolutum [illegible] non potest verificari quod generat et sic de essentia verificari non potest; ergo principium quo producens ad intra non dicitur aeque in recto absolutum et relativum. Minor constat ex Concilio Lateranensi cap. *damnamus* de summa Trinitate, ubi dicitur quod essentia neque generat neque generatur. Confirmatur: si principium quo producendi diceretur aeque in recto absolutum et relativum, absolutum esset principium quo adaequatum generationis [illegible] et de principio quo adaequato generationis ad intra verificatur quod generat. Nec principium adaequatum potest constare [illegible] ex [illegible] verificari dicitur quod producat, generet, et [illegible] [illegible] [illegible] dicendo de causa [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] causae adaequatae.

Ad argumentum non magis est de essentia [illegible] [illegible] non minus verum [illegible] praedicatum [illegible] de virtute agendi, et de [illegible] agente, contra vulgare axioma [illegible] [illegible] praedicantur de suppositis. Solutio est contra regulam Concilii Florentini Sessione 18. [illegible] 16. [illegible] principium generationis est et suppositum quod [illegible] [illegible] in [illegible] non quod generat est principium quo generat: quodcumque suppositum [illegible] [illegible].

En duae [illegible] seu est trinit. dilig. in prius quo generandi, et potest esse non generare, quia non [illegible] suppositi. Quod satis firmatur ex S. Damasceno citato, qui duas voluntates, duas volitiones [illegible] in Xpto Dno sic agnoscit unum volens. Itaque sit etiam illa; quoniam unus Xptus, unaque est persona. Persona est unus est [illegible] volens.

Instabis: suppositum est generans, seu producens est prius quo producens; ergo si suppositum denotat generans, est prius quo producens sub denotari generans; et prius [illegible] est prius quo producens; ergo prius [illegible] sub denotari generans. Prius quo [illegible], seu suppositum tale denotans aut [illegible] ab [illegible] [illegible]: ergo ipsa [illegible] denotabitur aut [illegible] [illegible] aut [illegible] a [illegible] ergo ipsa [illegible] denotabitur [illegible]: hic [illegible] ab omnibus [illegible] sed non [illegible] [illegible]; quia hic denotatio sit prius tota, et non [illegible]. [illegible] [illegible], quo de esse non [illegible] [illegible] [illegible] generans [illegible] denoto [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], qui stare nequit sine illa [illegible], quia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible].

127 Instabis: si actus sit suppositorum denotans, sit de prius quo: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de esse generat, si [illegible] prius quo. [illegible] ans: [illegible] supposito [illegible] actus de prius quo

idec si qualitas separata conueniret actualiter, vere diceretur qualitas
conueniens. Dices ante: si sicut prius quo iam adequi, non ante: prius
quo adequi, sed: si licet omnes prius quo adequi non, prius quo
adequi tamen ratione, ut cum conuenit de supposito, ideo ante, et D
ante ratione: conuenit accidens de prio quo, si denomao resultans a
inde non repugnat prio quo ideo: si aliunde repugnat, non. Dices pri-
us quo est in suo materiali supposito. Accidens dicuntur de supposito,
quod licet prius quo infra, quod adaptatur suppositis ad suas denominationes
suppositis etiam requiritur ad conueniens, et sic de toto dicitur operatio.

128 Separat
prius quo a supposito: sic in prius indiget non habet, in operationes quod
operatio eius non potest a solo prio iam adequato: sic adequatis parti o-
perandi et ultimus attendi, ut ac in proportionata, id est primo
ergo dicatur denomao resultans ex actione. Si proportionata est,
prius quo denomationes repugnat: ideo clarior separatur a solo non
requirens conueniens: quod sicut non proportionata denomao conuenientis. Si
ac non est proportionata sibi prio quo, prius denominationes non tamen
et: ideo si qualitas distincta ab anima vitalis, et ab anima separatur
qualitates conuenient non denominationem vlgenti. Eadem non est separata
a supposito, qui non est prius quo iam adequatus, et ideo denomao gene-
ri non est proportionata: non potest denominationem generans.

129

Instabis 3: sed esse

principiis quo ad intra, ita opera in principiis quo ad extra, de opera
solum verificatur opera creat: ergo de essentia solum verificabitur
generat. In hoc maior est admittenda, quia rationem pluries explicavimus
operari in principiis quo ad extra denominat essentiam in principiis quo ad
[illegible] ratione generationis. Maior explicatur, et essentia mitte, nostra contra.
Dicendum est cum Angelico Doctore in his distinctionibus … ratio horum
operationum, quae dicuntur de Deo, principium quo est unum, et operationes, quae
dicuntur de Deo principium quo est persona distincta ab alia. Et operationes
possunt dici de principio quo, sicut aliae operationes. Ratio huius quia
principium ad operationes huius generis concretum … supposito …
… aliquo producto: alias esset … in eo quo dicitur
principium quo producit.

130 Ratio secundi est: quia licet haec propositio producit,
afferat distinctionem, tamen in ratione … principium quo, et … solum
operum, et creatorum: ideo solum dicitur opera creat. Ratio vero
quod de nomine generantis, et spirantis afferunt distinctionem …
quo generat, et spirat … spiratus, et generatus
… essentia … aliqui, generato, et spi-
rato; ideo de essentia non solum verificari generat, et spirat.
… quia importat de nomine generantis, et spi-
rantis non possunt dici de solo principio quo, sed de quo operationes, quae
dicuntur de Deo principium quo est persona distincta ab alia.

131 Argum 2: oīs relao supit suū fundū; at fundū relaōis pduentis, q pduti ē spōa pduva: ergo hec relao supit pōs pduuz: ergo virtus pduva ē adequē constitutiua te relaōz. Suttio pmdo & ala pne, an sclt relao sub munere relaōis ē spōa gerava. Ad hoc sic pravi alqd relauz prius se solum prius cstuere pōz geravz. Sic in pne pro asfava ī oa, mūr agtaōis erit sfa, et si ē va pōa gerava n̄ cstitet ōn relace sb muanre relaōis; et in lo pto prius solum prius, qd ad relaoz suū talz denoad relatus.

132 Argum 3: si esa cple ad relaoz in raone virtūs geravz, esa erit cstituta ē in raoe talis virtutis; at hoc ē absurdū: ergo esa n̄ cple ad relaoz in raoe virtūs geravz. Pbad mar: ideo altera cstitutu intra se virtūs pducop vīsōis q cple ad vīsoz talis virtutis. Ad Argum Rad esa n̄ cmeri in eē prius qo seu supoti ad relaoz: erit n̄ vīx cstituta in raoe talis prius. Dmarg: esa erit vīx cstituta in raoe talis virtūs, no: erit sf cstituta sbd: erit sf povi cstituta, no: psū vē sf cstituta, cmio. Esa vīx cōntisfani relaoz pr qs cple in eē virtūs geravz n̄ ē povi cstituta, at pt dici pleaduri a cstitutio cstituta in gere talis virtūs, n̄ qo, nīly ē absurdū, ig pōa ad cbri qasi miuz ex absurdū, et relauz, utraq ad cple tenet.

Ultus ner qui hanc à cessione ad ḡo mirj ꝓ u ꝑ
d. lu ꝑfectu.

Argumentum 2: si prius quo dicitur aequè in recto
abstr., et relativ. nō ꝑ ꝓcedere a prio ꝓ : ē cōsenḡū
ḡ: ḡo n dicitur aequè in recto relativ., et abstr. Nō magis
y qo, generativ. ꝯo, sic dicitur abstr., et relat.: prius ātt ꝗ
dicitur oia abstra Dei: lt ḡo prius ꝓ sidere oia ꝓ ꝗ
ē prius qo: ē dicitur prius qo n dicitur oia essentia ad priꝰ
qo: ḡo utrq prius ꝓcedi ꝑ ꝯtioe sidentis, ab ꝯclus.
132

Argu-
mentum 5: prius qo spus sti ngt ꝯstitu, ē abst., et relao:
ḡo nq prius generativ. filij. Data ans: si prius qo spus, ḃ
ꝯstituere ī abstr., et relao ꝯstituere ē ꝯ patnitē ꝯsti-
tuti: Dn dicitur ngt: ḡo Stat prius qo ꝗ prius spus
sto cuit ex vi ꝯ prius, lt, ꝯadeaꝭ, nē pe filao, ē patni-
tas; ꝗ ē ꝗa ꝯtioe tradita in dicto generali lugdunen
si, S Gregorio 10 capituo desigma dicitur. Ibi damn-
nantis oes, qui nare ꝯsumpserint ꝯternali spus sty ē a
e filio padre, ibe eg temerario aude asserere, ꝗ
ꝗ ē ꝓ ē ꝯ ē dobj prius, et ñ ꝗ ē uno
ꝓcedat. Ad argū nō ans, ad maj ꝓ: q relao spi-
ratoris ē una ꝯ ꝯ a patnite, et filiaoe, ut in
ꝓ, et filius sunt unus prius. Ad alludabant ꝗ

sequentibus.

Arguebat 6: et nra sa est error Arrianorum ponentium Patrem esse potentiorem filio, ergo potentia Patris, et filii non esse equales: ergo nra ergo sustinenda non est. Resp. ans: et nra sa sequitur, Patrem esse potentiorem filio: quia potentia filio est filia potentior: ergo. Ita amari, quod Pater potuit generare, et non filius, sed potentia generativa dicit aliquid relatum proprium Patris. Hic respondit autoritas ... nisi potentia nostra ... quod filius non generat, quia non oportet, non quia non potest. Ad in his fundamentum Arrianorum non reddendo dicendo quod in filio potentia generativa, generativa, constituta scilicet adeoque perfectionem aliquid absolutam: quia adhuc valet ergo in qua Arriani nituntur filius non generat, nec potest generare: et hac fundamentum Arriani Patrem esse maiorem in potentia filio. Sed ... non satisfacit obiicienti ... Patrem et filium ex eo, quod filius non possit aliquid ... facere, quod Pater. Ad ... dicendo, in filio esse eandem ... quam in Patre ... in nostro casu.

136

Ad argumentum non ans, eo cuius ... ra: sequitur Patrem esse potentiorem potentia ... filio, non maior: potentiorem potentia ad intra, ... maior ... minor: ... potentior potentia ... filio, in filio ... non minor: potentior potentia ad intra non minor. ... dicta a numero 19, ... , ... et SS Ambrosii ... autoritas ... ut dicta ... aliquando ... et ... Lucie ... hoc

q[uo]d dicit n[on] potuit sumad privare, n[on] [illegible] nave. S

tatnus [illegible] afflo privaos pos, n[on] aut pos nao[illegible]

sit dicend; filius utiq[ue] n[on] pt generare, p[ro]p[ter] pureg naos pos,

n[on] p[ro]p[ter] pos privaos. Privaq[ue] p[ro]p[ter]fecos arguerd eadm

fecon debte aut invientur nao. Pra nao pos e[st] m[in]o[r]

fid i[n] nao identis cy patnite.

137 Stanc p[ro]pg naos decen

tius explad dnus D[eu]r tro lo n[on] oportuit, q[uam]tro

potuit, ne [illegible] viderd p[ro]fecos p[ro]pos. Cary uta

tro vera p[ro]poa Ined. Mo n[on] [illegible] loquutu fuit D[eu]s

Lgbe Pnel.S aro 3 in corpe: ea q[ue] ordias p[ro]plant,

[illegible] dina opoa n[on] Inend q[uan]n[on] p[ro]sst here polia raq[ue]

unde Inuentus dit, q[uo]d ea n[on] p[ro]sst fi, q[ui]a q[uo]d D[eu]s ean

p[ro]si facere. Et q[ue] rata s D. D[eu]s n[on] pt facere p[ro]polia,

id eius dotra dstad: cy p[ro]si D[eu]s o[mn]ia efficere q[uo]d ei p[ro]sst,

n[on] aut ea q[ue] ordiq[ue] p[ro]plant, oppoens merito dit.

Pars Secunda.

Luq[ue] ad dnas p[ro]cess[ion]es spectant, examin[an]d[a].

Quaestio. 1.

Nymus, Plitas d[e] Fri dnary p[ro]cessioy.

Arlus. 1.

Nymus dnary p[ro]cessioy.

Dogma n[ost]ri

fidei in [illegible] [illegible] tradity [illegible] a [illegible] e, [illegible] in[illegible]

processus unius personae ab alia, et processio, et origo procedentis
mutuo, frequentius q. origo sumitur active; ideo qui
dicit origo filii, qui et filiat spiritus sancti, et non est qua. Cy
ay xta florentinus processio dicatur via ab uno ad aliud
promiscue sumitur passive, et active. Quidem non dicit de
graeco, et de tro. Autotheani narrant processionem filii ab
docentes filium esse deo a se, et in relatione a Patre. Cal
vinus, et Beza xta qui gratis Bellarminus non narrant
absque processiones et dixerunt filium non esse dictum Deum de Deo
sapientem de sapiente, eo quod Deitas, et sapientia non procedat.
Ratio
dicitur Iulius a patre exim et hic lib. 1 cap. 9 vide ostium
se usque esse processiones in divinis, quas docuit neque ab ay. No
tandum Aristoteles Iulius aliud non redit, quod sonat eius doctrina
sapiente haec, usque solet esse personae procedens quod neminem
videt loqui. Divinis Theologi sius dicit admitti processiones.
Nra quoque in divinis sunt duae processiones adaequatae, nec plures,
nec pauciores. Prob.: in divinis sunt duae personae procedentes,
nec plures, nec pauciores: ergo in divinis sunt duae processiones
adaequatae, nec plures, nec pauciores. Ans. est dogma
fidei, et cons. constat; quia tribus procedentibus bene correspondent processiones.

190. Dices contra 1. non repugnat intellectus, ab quo sit infinita do
rum tertium: ergo ex eo, quod in divinis dentur duae procedentes, non sunt

de pcessu. Ad ani: n° respgat ȝdilis cotis trata ad
duo obta: 8°. D ani: qq i pduua dory trorz, qi ȝrse
dipart. se heant aud pcedant a cais oro egss, omto
Ls ȝr se heant orny pduentis, d pduti, no ani. L mio
qd st cas stnd oro ogd vu dory trorz, qi ȝr se ndi=
cant orny pris, d postoris tri psind pdui F endo ȝ
dily aog. Seun ecied st uneu trus ad alo pcedat.
Rao hus e; q a ras nla pt ei ca, aud prig aois. Ss
Ls a pduit sity 1°. 8° si uneu & tris aly pduit, de
here aog dsg ab ca, qa pse pduit; q a hus aois n
pt ei prig, e e prig aois. Fgss pit alus trus.
121 Dicub
& Sulio: pcessio ad ȝtra ai ȝsita, 8° adegat og virty
prig: 8° n e polis nt uea pcesss. Ed sile, n dari
uirg. pcesg ad ȝtra pdutg, q a e ȝsita, dqn qad
egat og virty prig. D ani: pcessio ad ȝtra e ȝsita in
omi lia, na: e ȝsita in lia detrata, dda ani, d D d=
qn. 8° adegat og virty priy, uu corrd pla pcessio, d
do: ani. pse pcessio n corrd no. Pcessio filij uy e
ȝsita sy in lia gerava: ideo og alg [illegible] pcesg
de h lia redit; d pitry uy pcesse altiu lij. Pa
rit dico de pcesse Sgus Sti. Sutio & glndae ins
bo. qie tris ȝsite geratu; ideo adegat og uy gerang
Stris; n bs redit try ȝsite spiraty, q a hic tuui n e

de li^a gerava.

122 Dices 3 ex cond: ... qbd pcesog inia D^t qty pt: q^o repgat ea inicao: q^o repoat ex pcesio. D ani: inia D^t qty pt, d ordmo go pt, no: inia D^t qty pt, d algo detrato mo, go pt, ddo ani, d no utrg ... P^r pcesog ... inia qdq ... D, d n ... bd pcesog inia ordmo, go pt iniari: P^r pcesog ... inia ... qlty, d ulterior md inicalis ... volig. D^o iniato ... qlty repgat ea inicao ... qlty, q^a in h l^a n^o restat alius mus inicanti; n^o at repoat ea inicao, gg. i ... volig; sed n^o repgat ala ... inicans.

123 Dices 2 ex cond: thg^o ... tha collaudare alig pcesog eglticia, d volioe, d qlty, dvolion dicuntur v^lit: go n^o pcesoes ... sepota e fide ... arguere ... pcesog id ... pcedntis atruand. ... pcesog. ... fide sepotis, ... alga ... rao, ... utun D thai, ... d ... n^o ... ad pooty, dari ... pcesoes, d ad ... cas n^o bere ea plures, q^a in na pre spua ... dant ... opaoes vitales: go in D^o ... na pre spuali ... erunt pcesoes vitales, ala ... qlty, ala a volie.

124 Dices 5 ex cond: pcesoes aevt idntiand ... r. sc:

q^d processus paoz: q^o ea erit processio. Quo antu de quo postea no 193. Ratio disparitatis e: quia producens activa e uy persona producente, uzq eadem persona producat, ut p, Pr, Pt sit filius, e spus sty. lt hunc etiam filius producat, ideo productio activa utraz. Sed ii in D. e dignitas aui productione non possit dsoui, quia oia quae in D. sit, se contand. Alit erit in productionibus parui: nlq modo persona bis procedit, d dignitas nla facit, identica dari processiones, d qqbd hd sug dstq processiog.

195 Dices tertio: quod una persona stit ouo esse: q^o n dand processiones, quo uno persona ab ala procedat. Ratio antu e: quia u ouo esse e mus personae hendi ee. Dani: stit ouo esse relationes cum essentia, dto relationes puri prius, no aut. Atero eo consydero prius e eque personae, ac heri et relationes oia prius. ideo Pr n e personae filo re eo, quo nly sui prius head. stet supra stiquato, d suo loco firmabit, uz de relationes fitione sermo i.

196 Ahi nota raos, qa vt st hac locu oes, filius procedit D' de D' oppon de oponte d lumen de lune, d sse hz, filius procedit Dibe opoa Dc. Ratio li e: quia filius e de Dh, qui ut e D' oppon, Dc, d qui ut unica seu dd

filio Dite, qa e D', et oppog, qa e opotni. Rao
e: q ee de Dite sonat, Dog ee priy dstig a
filio, qd e fy: sed et de Dite sonat, ptg ee priy
dstig a filio. Si algdo S. Agnus docuit, filiy ee
sapiā genitā de sapiā gerante, glodres e de sa
pia, n abstrave, d scrave sptā.

Arlus. 2.

Vtz dat dstio inter processos passivg, dactivg.

Dnis

Thomy à, ppimia exim Dr hic lib o Cap processio
a activg dsquit rlit a pasa. Oriand D' S potu, d Al=
brtinus defndnty ends idnte ir pcesses activg, d pasivg.
In eod sn viden ee Ricardus d Lumal; cery hnc
opiōe gravi censura ferit D. Montoya dgpae 82
Nne 3 nu 12. Cy Dni Thomi d nra dic: pcesso dna ac=
va dsquit rlit a pasa. Insinuat a ratione in oratione
primae post dicty Florinus cap 6 post mii: origo
sanctus nu aui generao: rlao vo gerans mu spo ut pat
nitas, ve q n dsquit: d pernitas identiad rlit cy S,
dsquit rlit a filio: sed d gerao, qd ē 3a adoidr idntan
ter geraog cy solo filio
128
Sade a rao c d: gerare, e notio
Dris, d gerari e notio filij, g sid, S. d Dr: stuit eni
ei gerantis identad cy S, d dsquit a filio. Ergo, sed

filius constituitur in esse geniti identitate cum filio, et distinguitur a Patre
et Pater constituitur in esse generantis per generationem activam, et filius
constituitur in esse geniti per generationem passivam: per generationem activam
identitate cum P. distinguitur a F., et generatio passiva identitate cum
F. distinguitur a P.: ergo non se distinguunt, sed distinguuntur ipse
Pater et filius. Ex quibus argumentis fit in generatione activa et passiva,
et [illegible] processionis activae a passiva distinguitur. Dicta procedunt
antiquum quod est pro Theologica. Ad activam generationem tamen quoad continua-
tum in auctoritate [illegible] et ad generationem passivam traditur a
Damasceno orat. 1 de Nativitate B. V.: filio convenit
proprietas.

129 Dices 2a. L: ac. et passio identitatur in
creaturis: ergo et in divinis. Ratio disparitatis est, quia in divinis suprema est
identitas et simplicitas. Ergo antecedens non consequens. Disparitas est, quod in
creaturis agens est accidentaliter agens, et terminus productus est productus
accidentaliter: unde Pater [illegible] agens supponitur [illegible] constitui a-
gens in ratione agentis, et terminus in ratione producti. In divinis
prius est esse producens, et terminus est esse productum, quod habent
ab ipso esse relationis, quia prius constituitur in esse producentis
et terminus in esse producti, et hoc est [illegible] relationis ex parte
principii est processio activa et ex parte termini est processio passiva: ergo
prius est [illegible] processio activa, et terminus processio passiva, quod est
quantum ad [illegible].

130 Dices 3: prius potest esse [illegible]

ad tres productiones, quia impetu mutatur cum tribus productionibus: quod ex eo
quod indivisibilis prius in esse refertur ad productionem et tres in
esse productas non infert prius tantare processus actionis. Pro
meo distinguo et dico ex eo nihil inferri contra nos. Si vero
contrarium prius in eo ab ipso delatum ad productionem, sequentem
negari prius ergo ab ipso productio et quod est ita comma quod actuale
tres productionum ex ipsis petit aliquis, legitur identi
contra productionem. Nos dicimus prius in omnibus esse referri de
tractis ad productionem sed actus productionis actio et hanc detrao
sequamur ex eo, quod generatio actua et notio prius. Unus
quod quo procedit obstio, nos infertur.

151

Dicunt: processio actua
trahit aliquis denotationes tres producti, ergo nullus aliquis in productioni:
Processio actua trahit denotationes productae tres: quod processio actu
va est processio pava: a sola in pava processione vritum de-
notatio productae. Dicunt: trahit esse aliquis denotationes tres
producto, non autem trahit esse, omnia, et ipsa mea, quod ideo est
ille sequentem non tradens ea qua. Tres in omnibus est ipsa processio
tribus, seu est productus sed productio ab ipso: sequitur ideo
capduo sunt plus denotare vere productionis. Processio actua
est pra, aut quod pra impetu sequenti processio pava, et hu
tibi, sed dicunt, quod denomina tres esse producti seu deno

cum termino, quem petit fieri ab alio.

Dices 2: id, sine quo Deus detrahatur ad suum generandum est generatio activa; et haec continuatur cum filio: ergo generatio activa continuatur cum filio: ergo generatio passiva. Probatur minor: Deus est detrahatur ad suum generandum sine quo filius est detrahatur ad generandum, unum in fine alio est probatio; et id, sine quo filius est detrahatur ad generandum continuatur cum filio: ergo. Secundum illud ad suum generationem passivam continuari cum Deo; sed non filius est detrahatur ad generandum, Deus est detrahatur ad generandum. Distinguo majorem: id, sine quo Deus est detrahatur formaliter ad suum generandum est generatio activa, concedo; detrahatur formaliter, nego majorem. Deus detrahatur ab alio ad suum generandum, et detrahatur ab alio ratione termini generati. In detrahere generatio passiva activa et detrahatur continuatur cum Deo, quia detrahatur non sunt separales, quia mutuo se generant.

153 Dices 5: si persona activa distingueretur relative a passiva in Deo daretur duplex paternitas; et haec est absurdum; alias Deus esset bis pater, aut daretur duplex pater: ergo persona activa non distinguitur relative a passiva. Probatur major: si persona activa distingueretur, in Deo daretur duplex constitutiva detrahatur, id patris; et haec duplex constitutiva detrahatur est duplex paternitas, sed constitutiva

trac. inspecerd. ē ẽtnitas splir: g°. No marg, ad ut
paeg ɔsa mari, no mirg. Non quod detrao ut a Pter
ɔcrede ẽtnitas; d. detrao ptri gca vi eius pt aevē
se ẋccad. Ag: gca detrao ē uca: g° d ẽtnitas uca
est.

152. Dicus 6: id ē prius pdure trq, d trq pdui
a prio; d prius pdure trq ē pcessio acva, ē trq pdui
a prio ē pcessio pava: g° id ē pcessio acva et
pava. D mirg: d prius pdure trq sptus adeqte huo
ɔceptus ē pcessio acva, d trq pdui a prio sptus adeqte
hui ɔceptus ē pcessio pava, no mirg: sptus inadeqte ta
liq ɔpts, ɔo. Prius pdure trq, d trq pdui a prio
ē id nisi rtio, d etq sr. In ɔceptu adeqo huis ē=
cis ɔceri icdnt pcessoes acva, d pava; eary nita,
ut pcessoes ... se, sind id, sui d pti ɔcepts. Sptus qo
prius acvē se hct, exprimit acva pcessio, d sptus qo
trui pavē pit pcessio pava expla. D ... ex
ɔ adeque ɔstuit ɔcrq lud prius pduit trq aut trui
pduiti a prio.

Artus. 3. Pcessoum Qualitas.

Ad pcessoum
ɔplitg spcent cary nsitas, ẽtnitia, ē Vitalitas. Quod

nsitz libertatis, ipso tz dissidiz e dare in hostium, et de voce in Chalicium, propter quae Dre. Subtil. qui offendit peccator Spus Sti ei libra. Arius, Clivinus, et Valentinus dixera Patrz ita volte, et filio gerare filiy, ut potuerit hz n̄ gerare, sed et alas erat. Ita deliraband, ne direns patrz nsitz ei ad prodz filiy fitz; aut si filiy admirend filiy, ne cogerend fateri filiy ee Dz. Fenty hatiorz e: Pt se sit volens, l nolens filiy gerare. Si volens, libre geravit. Si nolens, vis ei fuit illata.

158 S. Nazianzenus oraco 3 de Theologia nz lo argz sic reguet: Pt l volens e Dz l nolens? Si volens, quando cepit? Et qre Pt D erit factus voltis. Si nolens, quis ey coegit ut ed. D qit volte e Dz, quatenus complaced in ee Dz, e ita volte gerad quatenus compla ced in geraoe filiy. Insp: sed voltas, qua Pt compla ced in suo ee Dmi, n pcedit gtz ee Dz; ita voltas, qua Pt complaced in geraoe filiy, n e prigeltiy geraois, d pig Dmiad. Sanctz 8o Ecce roa Chalicos proesores dnas ee oio deffectiles, d quod nlg hera Dtgntiz.

153 Dr Chaldeos processus Spus Sti cu libra, n q.a pri-
us Spus Sti hiat potestg ad utriq storium, et q.a Spus
Stus n procedit ex nec. et ex voluntg, de cuius raoe a libr-
tas. Stus Dr agnoscend libertg sine potestate ad utriq,
cosufng tg ad meritg, aut demeritg, aut ad imputa-
litg moralg. Alij dixere processus dnas cu libras li-
berte a contra coactiog. Dicdu absste e, processes di-
nas cu solit necsas. Assertioq Judico cu certo de fide
aut Exim Dr hic de Trite cap 3 ny 1.

Rao est

de mente e, q.a tres Dr sq sit Dr: g.o n possit aliter
sehere. g.o necso sit mo, quo sit. Insq. processio sitiu
e oss ny, et illo Dr n delibra de F, made se
necso delibrare videat ut aiebat S Athasius oraoe
g.a Ariy. Prca: Dr et Stus necso proamant, q.a
sit summy bony cle cogty: g.o necso procedend Spus
Sty. Sine cosubstat, qa raoe glady e Qiilly Toletany
11 x. S Athasio dicens, patrem nec volte, nec necsite
fily genuisse. Non genuit volte, q.a libre n ge-
nuit. Non genuit nsite, q.a sine coactione genuit.

Cca.

Processus qmnitig dicunt Dhai dnas processes cu q-

mũe ꝯmntes. Ratio: q.a processio activa ē ꝯmũe proccdens in prĩo ꝗ ꝯ patr̃ lumen. Dinde processio passa ē in prĩo qd tr̃ pcedens processio tr̃ spirantis ꝯc adeqũ patris, sit idntd̃ ꝯmũe cum alqo absto prĩj; ḡo processes mend ꝯmũe in prĩo, ꝗ ideo sit ꝯmũe ꝯmentes. Sca. processiones vitalis, omũe ꝯr Theo. processiones ē vitales. Ratio: q.a processiones divinae sunt intelligere, ꝗ amare, aut dicere, ꝗ spirare actu nisi cuius sq; ꝗ utrũque ē vitale; ē in vita actualis: ḡo processiones divinae sunt vitales.

Articulus. Processiones in terminis.

Dfas de nexo ē, ꝗ adeius relationes noto 1. in divinis processionibus n̄ dari ꝯstrẽ tr̃ ago. Ratio ē: q.a tru ago l ē pre navais, l privans, l ponens, n̄ pre navas: q. pri ad processionem n̄ dat va nao ... tr̃ divinis n̄ tened de n̄ ee ad ee. Non privans vis, q.a pri ad processionem nla privao regnda procedit in prio. Non ponens: q.a p processionem nihil ponit desinitur in prio. Vide Pr Montoya sy ꝯprie admĩ ꝯfess divinis processionibus tr̃ ago.

167 Noto 2. tr̃ adeqũ dnary ... y ē l totalis seu tr̃ qu, l pls seu tr̃ qo. Prant

pducta e trus toralis seu qui: de tro filio, seu quo pce
dit spas. Intro dad relao pducta, na dniata & rao
identans ng cu tro, qe rao in Fe gltus, & in Spu
sto voltas. Queris pdng ex his i trus filis, seu qo.
Fot sit sy, got dict; dsitas hyc opndi orit x ds o mo,
qo unusqsq dpagnat explaoq tri filis, seu qo. dnusa
doceq uusmi trg dtere in esa dniata, dnoata relaoe
pducta.

162 Ao L: relao pdog pductg e trus filis pductis
dy pessy depty pducti. Pbat: trus filis pducti e le,
qi ita trat pducg, ut raoe lius trus toralis dicad pdu
tus; & relao pdog pductg ita trad pducg, ut raoe lius
trus toralis dicad pdutus; g relao pdog pductg e trus
filis pducti. Mir certa e, e mas fundad in dnilo
qdi mo. xtagss trus filis ita exgit.

163 Ao 2: trus filis qo
dicaoris pdg filig dstg a pduoe i pty abstg, scli in
F gltus, & in Spu sto voltas. Pbat: trus filis dnicao
is pdg filig dstg a pduoe e pty lied, qd raoe sui idn
tad ug relaoe pdog pductg, it rao zmia qe identans cu
relaoe ala sita ag ta Lcuusmi pty e pty abstg, ne=
Le gltus in F & Voltas in Spu sto, ut in Lne legnti
firmaoo ug Thois ga Durndg: trus filis qo dnicao=
is pdg filig dstg a pduoe i pty abstg. Opsa me distio

dixi adu filius dsq a pduoe; q. a Inicae pria Sritus adeqs Dcpty sui dit fr utrq, scilt pduoz tri, dicing uy lo.

162 Ab 3: trus filis go adequ dnary pcesoy adq, tra e relao d ablty. Pad: trus filis go adequs adq, tra e ptys lud qd e rao gmia, ut trus toalis pduas d id oia absta identicent uy relaoe; d hic eccd. captus e relao d ablty: q. ile trus e relao, e ablty. Xtah altys pesio sq dny sequenty, try filis ce esq n dy sa d Inouta relaoe: na si hyc Inotao n auferad esr ad raoq tri filis, ety in L erit trus filis dnary pcesoy, ut late 9stad & supra disputatis

163 Soluunt

l altius drabis futioe. Obsa 1, try go Inicaois, pudqs tq a pduoe bere ee ptys, mio go Iniand relaoi re qua absta; d h ptys ngt ee sola relao; na relao e trus cui absta Iniand; trus atq cui Iniand, ad miq quo talis tro Iniand, bend dsqui. Obsa 2, priq go ot try qi pose ee sadeque idq seu pose sr st sadeque identari, e ideo idq ptys ablty uy una relaoe Istuit prisq e uy ala try, sid eadq na uy una relaoe Istuit Ltisq d uy ala Fily. Obsa 3, in pduobq solilbq pduoq dici uvorq, n a tro pduto idqo, d a pduto idqi toali; alit oerao hois ed equora. Et rao dotry e, q.

duo ȝtoit try tal; videlt hoc.

Quaestio. 2. Quae sint operationes in
quibus stant processiones?

Articulus 1. Utrum duae processiones sint per Intellectum, et Voluntatem?

168 Solaris est in hoc puncto opinio Durandi, quae gravi censura jurium Theologi; docet contra Aristoteles, neque duae ad eque distare in puncto per quod sto ab intellectu, et voluntate; quae contra stabilita asserit prius quod omnium divinarum processionum est neque intellectus abstractu, et voluntate; et quod duae processiones esse per voluntatem et intellectum contra docet omnis Theologorum, a quorum assertione est in Theologia certum, ait ner Eximius lib. 1 de Trinitate Cap. 3. Pro facili solutione sequitur omnis sentiunt est, Theologos dicere asserere, duas processiones esse per intellectum, et voluntatem, quod de formali constitutione neque duae; quae sive haec est per ens actu, sive sint ens per intellectum, sive sit via abstractionis collectio, processiones ita sint per intellectum, et voluntatem, ut una prima non est productiva quae non est intellectiva; neque alia, et ea essent prius quam non essent volitive.

167 Nostra dico: processiones duae sunt per intellectum et voluntatem. Deducitur misso a Scriptura Sacra appellante Filium, Verbum Sapientiae, Candorem Lucis aeternae, et ore altissimi prodeuntem, et Spiritum Sanctum, Charitatem, Amorem et Amoris pondus, quae omnia ostendunt Filium per procedere per intellectum, et Spiritum Sanctum per voluntatem. Ita Patres explicarunt utrumque Concilia, et Patres, et Theologi.

Solemnis est responsio Durandi dicentis haec, et similia Scripturae testimonia non esse accipienda, secundum priora, sed secundum quandam attributionem, aut a

immediate desumendo ex eo, quod in nobis evenit, sicut prius est intelligere
quam velle, ad denotandum ordinem quem habent processiones in nobis, Verbum et
dicitur Verbum, et tertia Amor.

168 Sic exposuit Durandus nostra scriptura testimonia,
ad hunc animadvertatur, quod merito dixerit Eximius Doctor, hanc opinionem
esse temerariam, et errori proximam, cujus ratio gravissima, et sufficiens
est, quia singularis et aliena a mente SS. Patrum, et a modo loquendi Scripturae,
contra quam, sicut fides Catholica ponit processiones in Deo, ut ait Divus Thomas
1 parte quaestione 27 articulo 1. Et quidem si duae processiones essent communes
ut distinguuntur ab intellectu, et voluntate, nulla erit ratio, ut processio una sit per
modum: neque cur unus tres sit Filius, et non alius; neque cur una dicatur
sola dicatur potius, quam tertia, quae omnia involvunt proportionem
maxime absurda. Ratio a priori Divi Thomae est: quia in natura spiritali intellectualis
et cogitationis operationes immanentes, quae non sunt nisi intellectus, et voluntatis, ideo
neque processiones sunt immanentes: sicut sunt operationes intellectus et voluntatis.
169 Dicit contra Durandum: Patres
docent Filium esse opus naturae: sed dicitur Filius procedere a natura, ut natura
distinguitur ab intellectu, et voluntate: ergo Filius procedit a natura, ut distincta ab intellectu, et
voluntate. Atque nihil probat de Spiritu Sancto, de quo non dicunt Patres esse opus naturae,
ut ipse dicit de Filio: ad objectionem dicimus, Filium esse opus naturae in sensu
Patrum, quatenus filiationem esse naturalem, non adoptivam, essentialem, non per electionem, ut
probat S. Hilarius adversus Arianorum, quae est tertia non. Vel potius
filius esse opus naturae, non Spiritus Sanctus, quia solus Filius accipit naturam per
unumquodque suum explicandum suo loco.

170 Dicitur tertio contra: fecunditas est principium processionum; distinctum

Stetd ad ng, id dstq ab, ltu, d volte: go pcesses sit cfoeinditery id dstq ab ltu, d volte. Stad pmiri partas in cris, ubi pduo stq Sing, n S 3= lty, d volte. Ista mar, Dmirq, d faecndtas ptetd radalit, Se, ddo, pxime, dst, no. St na dna dsqua ab ltu, d volte erit radix faein ditis, dm ksu pnedit ad ng radalit faeindatq ad pcesses, pxime atq, dst. Stad hic faecndtas in ltu, d volte.

171

Nugd partas in cris, qua in cris Inital na S aqs tfeunts ad alq ng. in dnis vo Spaos immntem Sl prie bd ee a poa vitali dnla ala e frm Do ni, ltuq d vol tas. Dicu 3o: ra pud dsta ab ltu, d volte psas poas pcedit: go bd here as priq dstq ab acby priss volti, d ltuq, d hic aius e pcessio: go pcessio e aius prius naq id dstq ab ltu, d volta te. Stat panti qd na dita dsta erit radx lary poary, radx atq dit pcedq rue radati. Stad pmiri qd nlus aius afsglis 3, gi in 1o sgo pi ee prius na, ni pcessio. dso ante, d Ista dga, no Sbprq. M id ita dst correnid aius priq eta, d radicao poary; 3md go a pcessoby hd as priq na.

172 Dices 1: St pcesses dng acnd fr S ltq, d voltq, gltio, d voli oe= end aud priq go pduuq, aed gsa pduo, d nelity psit ee n ltq, gxta Artb aius imntes n st pduo, n dq, alit sid oes sos, ilgund, d amant, ita oes pdrend ad tra: go dng pcesses n st fr S gltq, d voltq. Strgtq atq e d Drandq, uq in na s Inis 3 sesois, oes sesq erund pduentes ad tra. Ad airq rd, gltioq, d voliogn ee priq go ad tra n pt raoq tradtq, Artlus m Sq porit logi de abq imntibq, qos agnorit nqqe stis, ee atq iadlque pduos ad tra, gnideo Ssos pduand ad tra sud dfate segnti asphodo.

Artlus. 2. Sus dfatis, d S, qq dfslicend.

173 Pravis dfas hus 1. e afsgre Kcriq correns prio pduoo ad tra, d in k ruo fr Stit dna pcessio ad tra. Sd ne postea cca. illq pcesses Ubi dni dss curitq pariand oa, qq en anasca dicend cca. Vbq cry, stidys e, notq ee dfam 3r obq cry d firq,

qd ille processione dicitur de processu amoris. Pr producit ubi
quo concipit, et nos producimus ubi ut concipiamus. Nos producimus amo
ris processus ut amemus xta illud Aug: amor meus pondus
meum; sed, dilectus producit processu quo emanat. Et ratio est
quia est: quia Pater ubi producit per conceptionem, foecunditatem, et nos per concep
tionem. Ut oritur quod ubi divina est de processu absoluta, divinitas
ubi est processio.

174 Ex his dictis deducitur, quod nos vere cognoscimus, non in ubo, sed per ubi. Pater atque cognoscit se et omnia non per
ubi, sed in ubo. Deducitur ubi cum est communis absolutum
aut ad conceptum divinitatis; ubi divinitas est a divino, conceptusque in aut conceptum
te. Deducitur 3, ubi cum est sapientia quae absolute consideratur, quae
sapiens, et ubi divinitas non est sapientia, quia Pater reddit sapiens, sed
est tamen productus a sapiente: ideo ubi divinitas dicitur sapientia relativa,
et non sapientia essentialis; quia non est essentialiter concepta, sed per se sapiens per sapientiam
propriam absolutam. Hoc notato.

175 La sa e D. subtil. quod sunt emanationes
et docentis processus filii dicere in dictione notionalis Patris,
et processus Spus Sti in amore voluntatis sub notionalis Patris et
filii dicto ab amore. Dicunt Scotus quod quamquam prius conceptum,
qui utique absolutum communem oritur huius conceptionis et dicitur dictio
et lt. judicat, et ipsum aut dispartem habere gratia. Et hic
sed, neque est alterius prius, sed utique est amemur
uniuersa Patris. Non nam Scotus conceptio est aliquo modo
vere dictione, prius non est concepta quam loqui: ut concipere stat

se, et logice ad deniari. Atqui dictio, quae non est gestio, et ano
notionalis, in quo est processio ubi. Pari modo in volunte
deserviret. Probatur quia, notatis dotis, duas processiones esse
sty, et volis, sit non est per gestiones et amorem.

176 Dicitur hic sola
quae non est Nona dotis SSPP. Infero: Ergo dictio non est pro
absolute cum aux. gestionte. Fluit Ergo; si in gestio desperte
se habet ad dictiones et gestione cum aux. Hoc. Somo; et
ista dotis SSPP dictio est pro absoluta cum aux. gestion-
te: Ergo illa Scoti non est Nona dotis SSPP. Mire quod
S. Anselmus in monologio Cap. 32, idem est summo Spiri
tui quod generare, sive dire. S. Basil. lib. 5 Eunomi
us post mij: Pater filij genitor ut mens, ubi Pater cum
ratione quae sapientiam genuit. S. Fulgentius ad Monimum
lib. 3 Cap. 7: ut mens cogitat, cogitando verbum generat.

177 Neclt
rere gestione, aut sapientiam procedere ut ad dictiones; quia sa
pientia Patris potest ad esse Patris, et dire ad deniari. et
Patris est esse quod deniari; Quia in est; quia sapientia se est pro
cedit ad dictiones: aliter esset pater dice, filius procedere ex
re, ut opponente, aut gestionsio; quia gestionitas, et opera personae
ad esse Patris ad dictiones aliquo modo procedunt. Mosui: sa
pientia in Patre procedit se ad dictiones, et quia ita genit ab
ipsa dictione, et quia ita genit a Patre per suum personam esse
sic hoc: ergo dictio se procedit a sapientia: Ergo sapientia et dictio
quae se non se habent desperte. Sed hoc: esset opera genit a Patre

p[ri]us sit et p[er]fectius, licet isto m[od]o p[ro]cedere videant[ur] filius
p[ro]cedere et p[er] id oportet.

178 Impugno a ratione Scoti scilicet si dictio
et spiratio essent aeque adaequate conceptibiles, et amore
absoluto sequerentur, eorum processiones non essent sic p[er] se distinctae
et voluntate. Atqui sunt, licet Scotus: ergo dictio et spiratio non sunt aeque
adaequate distinctae, etc. Probatur maior: si dictio et spiratio aeque distinctae
et sequerentur, ostenderent non sit aeque distinctas et voluntate: ergo neque
earum processiones sint sic p[er] se distinctae et voluntate. Stat paritas, quoniam
aeque distinctus est distinctio et verbum aeque subsequens voluntatem et a-
morem. Ratio satis efficax contra Scotum, dictiones et spirationes
distinctas quod absolute distinctae, et amore producere absolute tempore prius
quod distinctae a voluntate; quod sufficit ut eorum processiones sint non
p[er] se distinctae et voluntate.

179 At contra: non est sic absolute operatio quae non est
absolute ut potentia distinctiva est; at operatio quae non est distinctio, non
est absolute ut potentia distinctiva est: ergo operatio quae non est distinctio, non
est sic absolute. At dictio ut asseritur ab Scoto non est distinctio:
ergo non est sic absolute. Minor liquet quia operatio quae non est distinctio non
est ratio correspondens potentiae distinctivae ut tali. Maior constat quia
quod huic est essentia sic esse sic, et esse maliti absolute: quod est sic
absolute, est absolute ut tali, et quod est maliti absolute est
absolute ratione identitatis illius cum distinctivo ut potentia aequa omnis
sic operatio. Explicatur exemplo: homo qui est albus et rationalis rationis
et rationis non est sic distinctus maliti sic albus, quia est albus
ratione identitatis cum rationali. Caeterum est sic p[er] rationale quia est a-

li ut tali.

180 Dicu contr. here les opaos, contrio, sct, et dictios. qa: dictio l'e ab contre ut pcisa acua, l'ut pro contrita? Si ly: q° n' e sr sr contr, et ly malit: qats pro contrioa est acua. Si ly: q° e accitu contres, ut pro contriva: q° e contrio. Dicus ry, dictios et sr contrum, q° e ao exprimens, seu degngen om tro totyid qd ind. in memria foecunda ctris. qa: q° dictio le actio; ctdlit pngens sly effiend? Si ly: q° le contrio ldit ad contrios, q a n' e cogtalis ala ao ctiolt pingens. Si ly: q° dictio e ly malit ab contru; ao m ly effiend pingen erit ab contru ly e a pra acua.

181 ba, sa. dou,

Lessoes dnas. ei adequa contrios, et volig esse ut mifatas relaobs priory. Ita dnis thog ug illstrmo Godoi tom 3 Dsptac 31. § 5, hq sa n'nat dng pce soes et dictios et spiraos, ddit q has n' dqui adeqa ab contrios, et amre esslibs. Dsplica hq sa 1 q a e Dria Angico Dstori, q 1 pte Lne 21 aro 1 ad ly ait: aum desgntes orgnis ordry notioles dund, q a notiones dsoary sit dsoary htunes ad qvig. Inglsj Angius M pcesses, aud aum orgnis ethrit sc relaoes, seu htunes ad qvig: q° n' dund adeque in aebjesslibus.

182 Recrit Godoi ad sug ba vulgarg dstog rec

ti, ð Inoati, redd. pssoes in recto dire aiue essles ð in oblqo relaog. Infs: 8° hec po: pcesso ē reao esta sid apd adVios fal ē hec alby ē albedo; sid in alby dit in oblqo ð ð Inoato albeng, ita pcesto dit ð Inoato relaog. sd xta ð thg la po ē va: 8° xta ð thg relao n vit de Inoato. pbo, bpta: xta ð thg va ē hec po: ao pssolis pduentis pssog ē relao; ð ao pstalis pduentis pssog ē pcesso: 8°. Oia pndnt ex mari, qz ē pssa in ciato ð Sha in respsoe ad ly, ao pstalis pduentis pssog nil aliud ē qz hitudo prij ad pssog qz ē aprio, qz pd hitunes, st pss relaoes, l notiones.

183 pplicd

b arace hec sa: si pcessoes adeqē dtrend in acbus esslibz, eend Ines q̄ dnis pssori. ð n sst ita Ines, alio ois pssog eend gerantes, ð spirantes: 8° pcesso adeqe n dtrend in acbz esslibz. Mar vide certa, qa aiue esslee sst Ines toti triti. Mir dstad ijs ob rarb, qbg pavim aintes de prio qz pduocad stra oes pssas posse gerare, si pna geravat dtrid m solo absto: qz potiori tulo ueend in psaa tali pduoe, aid pcesbe. Ex ici dictis dstat, qam one pparnd sind thistig repsoes. Ista: pcest acva dsquit rlit a pcessoe pava, ut docd pse Sedo ð gtae 71 nu 60, ð 81, ð aiue esslee n dsquit

rlit a parte ꝑ ava: 8º actus effslei n̄ sit ꝑcessio acva.
184
2º ꝑ Herrera ꝑne d ꝑne 1 docentis ꝑcessiones n̄ ꝑ qua
de quo itere in ꝑltiōe, d amre; ac ꝑ ꝑ ꝑltys, d volis
qua ad ꝑ ꝑcessos ꝑsufit ꝑse pra ꝑlva d ad ꝑa pra
voliva. Info 1: 8º Spus Stus ꝑcedit ꝑꝑltios. ꝑgne
male audit in Thgia, et ꝑga patur: ideo Filius
ꝑcedit ꝑꝑltys, ꝑa pra ꝑltiva ꝑsufit ꝑse ad ꝑcessos Filii
d ꝑltio ꝑsufit ꝑse ad ꝑcessos Spus Sti: ꝑsufit in pra
voliva aue dirta abꝑltioe: 8. Info 2: 8º Filius ꝑ-
cedit ꝑ ng, etsi na dsta i abꝑltue; ꝑgns e ꝑ dest
hoos opotys tenentes ꝑa Durndy. ꝑa ꝑ ꝑga: ideo
Filius ꝑcedit ꝑꝑltys, ꝑa ꝑltus ꝑsufit ad Filiy ꝑ-
cessos, d na ꝑsufit ad ꝑcessos Filii: dicit m ꝑ pte
aus si ad taly ꝑcessos ꝑpote sio dmanda ꝑ vi ꝑcessio
is: 8º Info 3: 8º ꝑ ꝑdicit ꝑ aplaos cap; aplao m
ꝑ ꝑsufit ad ꝑ ꝑduos: ꝑ lomo aliena e aracta
ꝑhia.
185
Alii ꝑtis hyc sa n̄ ꝑsonad ꝑꝑ dicentibus ꝑ
orare ꝑꝑltys, d ꝑltios ꝑ d Fly spirare ꝑ volis et
amrs. Audi S Cirily Alexandrinus lib 1 in Joan ꝑ
5: Filiu aplla ubi, d sapia gonis ꝑ ꝑltys ꝑmis,
ac ꝑdilt a. Audi S Thg 1 pte ꝑne 27 aro 5
in corpe: ꝑcessoes in dnis aupi n̄ ꝑsit ni sty ao
es ꝑꝑ in agnte mens; huiusmi atq aoes in na ꝑltua
ii, d dna n̄ sit ni duo, scit ꝑloere, d velle. Lug

i duunt, .ltis et volt dicere tpb prima [illegible]
amre tpb pcessiones [illegible] zadegai.

Nec D. Herrera [illegible]
ti distinctione Scoti [illegible] negare locus [illegible]
[illegible] etiam prie as [illegible]; tis q^a [illegible] D. Thom.
tis q^a [illegible] admirè Herrera, [illegible] prius [illegible]
[illegible] plenad.

Aliena i a SS PP. atoritatibus [illegible]
[illegible] oes verifari [illegible] go [illegible]
hearn tpb [illegible] regta & pre pos. [illegible] a PP.
os aliany qb dire eox explanasse [illegible] duas pcessiones [illegible]
[illegible] nyqb [illegible] ng. Nec [illegible] e aliena [illegible]
[illegible] e [illegible] nos mediocrii explaveo
pos [illegible] q^a [illegible] & pte pos ad [illegible].
[illegible] xta Florentinus alibi ciatus pos & pcessiones [illegible]
[illegible] Sgat. Hac ppoe [illegible] PP. [illegible] Herrera
[illegible] PP. [illegible] ei de [illegible], [illegible] de prio. [illegible]
dotrg tradit Florentinus de ppoe per, [illegible]
re prius; [illegible] ppo; [illegible] PP. [illegible] agunt [illegible]
de Volte

[illegible] La [illegible] i Enrrici docentis [illegible]
[illegible] pcessiones [illegible] amre notiolis, qui [illegible]
[illegible] tpb [illegible] notioli e relari [illegible]
[illegible] tpb notioli volti. [illegible] ugentione [illegible]
[illegible] eo qd hic [illegible] notiolis notiolis [illegible]
vestigium [illegible] i aqd dilla, [illegible] PP.; e [illegible] pcessiones [illegible]

Dsos latere aeus, pos gos e plad nre fidei priale sacre
ty. Thgi go nlos aeus glodi, et amndi in Do agnend
ni efsles, et Ines. Lo oibs auctord S Thas Spte Lone
33 aro f in Corpe: in dnis glore sy esse dit. Ibi &
Dcefo ostridit, gd lt velle algdo dicad notiolie ieod
qui in pcesoe gltus, lt maos pria nera adiuncta, ni ca
te in pcesbe Voltus. Et infra: ptl vocablor: depig hus
di fitucus Leami vocablis amris, et dilectioi: iudi
vbz dnoarem glgg dcepta d sapig cenita. Itus S
S Thomas.

188 Lrca reiit altio notiolis e supfluite; gio
tis eltis red ofta a notiobli d Split gsta rao e gltiou:
So Dai elg cognit gdad i cognile, d oimno go cogni
li e: So iotio notiolis penitus supfluit. Expladrao:
Dr gltios notiole algd cogni; alit ni erit cotio d mava
gduo. Roos nunc: gli notios cogni, gd cogni S
cong esle, lalud ostis. Si fy: So supfluit. Sily: go S
cong notiole cooni algd, gd ni cogni S esle: g thal
gd erit oio gcooty Filo, d Spui Sto, gi fy cognend S
cong esle.
189 Vidit D Syrlus efaug argtory, dlt admiad
gltus, d volte notioles; depgat notioles gltios, damnp:

gatz Iga n videlo; qa spiratui notioli hed correre accul
rius, qu nlus alius ei pt, ni spiratio notiolis, Nego
Ini corres spiratio Inis. Pariter volti notiolis correre
vollo notiolis, sed vollo Inis volti Inis; Spirius
ned spiratz, d voltz notioles, aut admitad spiratioz, d voltioz
notioles. Sed Syrius Patnitz dici spiraz notioliz; qa
virtus producdi uebz bita spirati; ntt qo i alqa pba spirat
Regloe ostendit ciatus st spiritz slz dotrz. Dz in prin
ritio pcessoz dni cbi ei st spiratz, patnitas e spiratus
replad huic spiratui bere correre priz rutiz, spiratus na
tiolis n e poa slva. Lio hc spiciad.

19.

Non mari seruo
docet tnds Syrlu, plnitz n ei prie spiratz, d ei virtz spiratu
se hentis sp mz radicis xactz ab spo spiratu ad pducdz u
bz. Inspo: quo opao ad extra e scogmie & radna
sp nz dnz; qd dicet nemo pais: ideo pcessio
st gmie & spiratu, seusp spiratz, qa plnitas e virts
hentis sp mz radicis xacta ab spiratu ad pducdu
opoa e virts nz dnz se hentis sp mz radicis ab
na exacta ad opaz ad extra: ergo. Ostd qo cu dotr
Syrsi n here vz sensz DD docentes pcessoes dnas
d gmie sp spiratz, d voltz.

Articulus Tertius.

Sententia eligitur, et probatur.

191 Ultima sed ocd processiones divinas adequate dici in intellectione, et amore essentialibus, et in relationibus prioribus: ita ut processio verbi divini adequate stat in intellectione essentiali et relatione generatiua; et processio Spiritus Sancti, in amore essentiali, et relatione spiratoria. In hac sententia solus admittitur intellectio notionalis, nec voluntas, aut volitio notionalis: dictio quoque non est intellectio abstracta ab aliquo alio, nec per relatione generatiua. Pariter spiratio. Hanc sententiam defendunt PP. Vazquez, Montoya, Amicus, et alii, quibus adhaerent nonnulli Bethi carmelitae qui asserunt inter Herrera, et Suarez quod actuale principium quo proximum in solo relatione non accedit eorum amore ardua intrinseca cum absoluto dignitate. Et similiter frequenter in Carmelitis contingent.

192 Probatur ut argumentis quo nos contra quos estatuimus, ut con[illegible] utriusque rationibus quas nos eorum rationibus diximus, pro defendendo quo proximo in abstracto et relatione. [illegible] processiones activa debere constare cum principio et termino a quo reud [illegible] adequate [illegible]. Si [illegible] processiones non posse esse [illegible], reud processiones [illegible] suas partes non esse [illegible]. [illegible] processiones adequate [illegible] et [illegible] processiones ~~[illegible]~~ sed prius [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] de [illegible] processionibus, et [illegible] de toto.

stq; rent clari Magri, nescio an consequenter; [illegible]
vand. urgta, qq. in Lne quanta dna nos generavit.

193 R. Bo.

[illegible] Dnd. [illegible] Deo: proy. qo gcravy [illegible]
D. generas ideo, [illegible] w rais: d l[illegible] extra [illegible] privigo
gcravy n[illegible] [illegible] [illegible] gcrao adequi [illegible]
n[illegible] [illegible] Alio mo: [illegible] [illegible] [illegible] adhe
re [illegible] prio qo [illegible] d gcrao n[illegible] [illegible] prio qo [illegible]
hos [illegible] gcrao n[illegible] [illegible] Alio mo: aucs
[illegible] vitalis [illegible] vitali; [illegible]
[illegible] e aucs [illegible] vitalis: [illegible] vita
[illegible] sola relao n[illegible] e [illegible] vitalis; [illegible]
voltas: [illegible] a sola relaoe: [illegible] sola relao n[illegible] e [illegible]
lius prii. [illegible] hos [illegible] pcedre [illegible]
atq Herera, d [illegible] Sagnitus, lt n[illegible] vius.

194 Ante [illegible]

[illegible] ad extra, 2o ad intra.
Dire ad extra e [illegible] oes [illegible] loquun.

Iuxta [illegible] loqui ad extra [illegible] ad tractu de [illegible]
n[illegible] ad intra aliud e [illegible]
ad [illegible] d etz [illegible] loquun [illegible]
lud [illegible] hoc [illegible] Mir
les: [illegible] ad [illegible] lanta, d d [illegible] vitas: al[illegible]
e dire [illegible] pcedat
[illegible] Obj[illegible] e [illegible] patris [illegible] Verd[illegible]

et ubi est terminus distinctionis: ut scriptio est ad formandi literas, et scriptura est per se littera effectum. Ubi ergo datur, et terminus per ubi terminus obiectivus.

195 Alia 2° q.: processiones duae adaequate distinctae in ratione et amore essentialibus, et in relationibus prioribus. Probatur ex principiis. Distinctio sumitur ex termino, principio, proximo productivo ad tertium et terminus in actione et relatione. Ex principiis ergo hic pro allegatis constat processiones esse relationes, quae sunt inferius proportionales ad subsistentiam, et ab eis perinde dicere, constituendo generare et terminis: unde relatio, et constitutio ponitur ad generare per se: ergo generatio quae est processio non constituit relationem paternitatis, et constitutionem: ergo alia per se aut relative dicendum est processiones ubi distinctae in ratione essentiali, et relatione paternitatis. Pariter dicendum est de processione spirationis, et sic processiones duas adaequate distinctas in ratione et amore essentialibus, et in relationibus prioribus.

196 Ratio 2° probatur: processio una est per terminum productivum et identitandi, sed ut prior, et per terminum adaequate distinctum in actibus essentialibus, et relationibus prioribus: ergo in his distinctae processiones sunt. Maior constat ex eo, quod prior productivus ad terminum et per productivum et identificativum: ergo terminus qui terminus esse debet terminus productivi et identificandi. Minor constat: quia productio correlatio et identitas actus essentialis. Explicatur ratio haec: in processione ubi relatio prior est relatio paternitatis, et identitas est ratio: ergo processio ubi distinctae in relatione paternitatis et ratione. Stat per se quod in processione ubi relatio prior est productiva activa etc.

qq pductio e relao generitis. Insp. pcessio e per 3° cltus, sola identitas e constio.

Explad ultius pcessio actiua, quae sumitur constio hujus, ee e rao, qua Pr. actue se exced producendo Filius, d. identando cu se constus; d rao, qa etiam se exced producit pr relaog generitis, d idente constiois cu constitu Pris: go pcessio actiua qa Pr. Inuid constio hujus ee dit pr relaog generitis, d idente constiois cu constitu Pris. Mar constad in nris prijs, d mir g eo adeo qa nly ut exitus pt absri virti Pris pr constitus pductus Filij. Stnc constad in constioe ee diody dus Dentis: alu, qa constio identa sui cu constitu Pris, d aly, qa e identas sui cu Absolute Filij. Pcessio actiua ubi e relao generitis d constio, qa e identas sui cu constitu Pris. Pcessio passiva e relao filiaois, e constio, qa e identas sui cu filiac.

198

Pu dixim de pcesse verbi diui quantum dicta sit de pcessione Spus Sti. Spirao e sepleny & pductio per identitate cu pto relaoo Spiratoris, d & amre per identato cu volte Pris, d Filij. Ex hulg dictis colligr ratio adaequata Drandi supra potty. Oes Psoe gignend, d n oes generant, qa generare dit pt constios e relaog generitis, qq oibj Psonis n Drit. Oes Psoe amand, d n oes spirant, qa spirare dit pt amre relaog Spiratoris qq relao n e omis 3 Psonis.

Arlus. 2. Utrum fit adviq. argentib.

Arguunt 1: ps

ssio acva e produo tri, distinguit vult atro, et e relao prij ad try; et sic oia repgant acui essli. hic m ut po tentis n pt dgui abalga exprsis, nec pt ee re lao ja plas: go pcesio ava n e acua essltis. Dma nj: pcssio acva e adeque pduo tri, distinguit adeque atro et e adeque relao prii ad try, no: e jadequi ddo marg, et mirg, et no ggß. Lcesio acva pcditiden tj, ddistoe atro: qa e pduo dsquit et qa e identas ic entad. Sidgo dduens ad gtra vi dd dgui adeque atro dnicund m seu identand in na ita nec pla pduo ad gtra bd adeque dgui.

Zoo

Argunt 2: gltio pud identa ti cu gltu, n e fr gltio; at pud e pcesio e fr gltio: go pud identa cu gltu, n e fr pcesio. Dmarg: gltio pud identas cu gltu, n e fr adeque gltio, ddo marg: n e jadeque no marg, et D mirg: at pud e pcesio, e fr adeque gltio, no: e fr adeque gltio ddo mirg. Dre qr qe oes fitates reqq in gltioe sint fr gltio: nec bd ei fr gltio qebd fitas gltiois Jptens ad distincog pcessis acuq ubi. Identas gltiois cu gltu n e fr adeq gltio: qa in tali identae gnit fr ducpte identi n e fr gltio. Sic videmus qa Scotg qd in au

ꝯstitu, quia est processio ubi debet relucere ꝯstitutio ꝯstitutiva
actus prius ꝯstitu quam talis, et sic veri formaliter
cedere per ꝯstitu.

Vol.

Arguunt 3: ꝯstituta actione ad ꝯtra distincta ab
spiratione, ꝯstituitur processio activa ubi: ergo potest ꝯstitui talis
quin ꝯstituatur per ꝯstitutionem: ergo potest ꝯstitui processio activa ubi quin
ꝯstituatur per ꝯstitutionem. Itaque probatur mari, quia in actione ad ꝯtra
datur minus processio ubi, et spirationis. Probatur minor: quia
ꝯstituta productione ubi generante identice ut sola ꝯstitutione, ꝯstituta
ad ꝯtra distincta ab spiratione, ergo potest ꝯstitui productio ubi ante
ultimum esse, quin ꝯstituatur per ꝯstitutionem: ergo. Consequentia, hoc non
tui per rale, quia ꝯstituto alio generante identice ut solo vali
lor ad distincta ab ea non hoc: erit ergo hoc, quia non datur minus.

Vol.

Ad ma-
rem: ꝯstituta actione ad ꝯtra adequate sumpta, distincta ab spiratione
ꝯstituitur processio ubi, nego maiorem: adequate sumpta, nego:
distincta minus, ad eius probationem nego maiorem: procedit ꝯstitu pro-
ductione ubi generante solum, ꝯstituitur actio ad ꝯtra adequate sumpta
distincta ab spiratione, nego maiorem: adequate sumpta, nego. Processio
ubi dicit conceptum generationis, et conceptum vitalitatis
ꝯstitutionis. Per conceptum generationis distinguitur ab spiratio-
ne, cui repugnat, ut generatur: adhuc ergo non ꝯstituitur processio
ubi processio ut ꝯstitutionis vitalis: quia sententia ad
processionem ubi ergo debet esse per ꝯstitu. Nec sententia per

[illegible] productis, aut generatis ergo idem [illegible] rela-
tione, [illegible] sy [illegible] dignitas [illegible] detractura
[illegible] distinctionis [illegible] relationē. [illegible] agri [illegible] egre [illegible]
[illegible] sola distinctionis, sed [illegible] ei aut producen-
[illegible] adaequate ei aut productum
[illegible]

Instabis [illegible]: [illegible]
[illegible] ubi [illegible] sufficit quod [illegible] productio ubi [illegible]
[illegible] ubi est sola relatio: ergo [illegible] ubi est sola relatio.
[illegible] maior: productio ubi est operatio [illegible] vitalis. [illegible]
operatio [illegible] vitalis [illegible] ergo. [illegible] maior:
sufficit quod [illegible] vitalis productio ubi, [illegible] maior: productio non vita-
lis non adaequans [illegible] maior: vitalis productio ubi est opera-
[illegible] maior: productio non vitalis non. operatio [illegible]
vitalis est vitalis; [illegible] a [illegible] vitali [illegible]: ergo ut
productio ubi [illegible] operatio [illegible] vitalis, [illegible] vita-
lis: [illegible] non erit vitalis [illegible] quia [illegible]
[illegible] operatio vitalis [illegible], [illegible] maior: productio ergo
ubi [illegible] operatio [illegible] vitalis.
[illegible]

Instabis
[illegible] A: [illegible] aliquid [illegible] sufficit quod [illegible]
[illegible] quod [illegible] productiva [illegible] quod [illegible] productiva ubi
mentalis: [illegible] ubi [illegible] productiva ubi mentalis:
[illegible] maior: [illegible]
[illegible] in [illegible] [illegible]
[illegible] productiva [illegible]
[illegible] vitalis in ordine ad [illegible]

3g: l q^d i ao vitalis, ido 3arm ptem, n vitalis ne
go. St ao pduva ob mortalis v vitalis erit pr
p 3lty. Pts gra pduo ubi, ut ubi n pte 3
gdr, d sic obva e plio, in qa sra cognitio q
depicta apparend erit ad instar aois depgendi
imaos in qa Lto; qui pictus apparet. Dfra
si. D. de solo pduat spe epig in lapide, hic pduoe
rit pduo ubi cr. d n erit fr p 3lty: g ei pduoem
ubi mtalis n pad ei fr p 3lty.

205 Argum 4. Sipcess
aeva pcord 3ltiog in Fee pla pcesio sbj 3adeq
sui; d h 3plad: g pcessio aeva n 3cdit 3ltiog.
d mir: 3plad qd pcessio sbj 3adeq sui s in F,
in F s viola; d in F ee viola: g. La mir: pcs
o sbj 3adeq sui e viola ibi, ubi e sine ala pte,
ut qa dstruit pcesos adeq; d in F e sine ala
pte: g. Mar pad e eo, qd gerao in Fee viola,
q in Fee sine suo tro: g parit. Le sili, sbj
3adequi spty, he sbj trg, ee violy in F, q ino
sine pinite. dfa mar, no mirg ad hus paag
do marg d no mirg ad ius paog no marg ius pao
n ugd, q a gerao e aitale xcitij pducdi: ido q
trg pduty. Lcio sbj 3adeq, qd e in F, i pty
ne, ido n soit ubaya s alq Date.

206 Argum 5. Sipcess
stret in aue esli, d in relaoe, gerao 3adeq

ed in F, et k e ssy: ergo pcessio non stat in aut essli et
in relaoe. Pbatur mir: si verso yadeque spta ed in F
Filius yadequè gerared sidg. a in gtu e virts yadeqa
pduva visois gltus yadeqa pduit; et Filius nq yadt
que gerad: ergo Ista mari, no mirg, et marg paois. qa
denoao gerantis Init gltioi raoe aois pduog tq ssly
splntis sq denoaog: ut q in F n s h, ao pduoa,
Filius n denoad gerans, nq yadeqa. Iltus e ve lt q
adeque pduvcis: qd ergo mirg qd s pduen.
Argued 6: Pb
Pdoced Filiy pcedre P lty, et gltiog, et nq gltus, eg
gltio e relao: ergo Filius n pcedit p relaog. Pbeque:
ltio cra pcedit p lty, et gltus n e spes: ergo gltio cra
n pcedit p spe. Nabis dgs: q a asare gltiog crg
pcedre p lty n e pcedre, et pcedre p spe. Dgh.
Instai: xta D. Thg aut notioles sam dfrendare
laob, sy my sgandi; et si gidrent aut esslez, di
ferrend plui: ergo aut notioles n gadund aut essles.
P et xta D. Thg pcesoes aupdas ei sy aoes jmr
tes sgdi, et amndi: ergo pcesoes gidund aut sgdi, et
amndi. Explndus e Anou M de aut notioli qd
e pduo, et sy hunc septy di sr a relaoe sy sy my
sgandi.

Itroversia Tertia.

De Divinis Personis.

Haec est ultima nri laboris Stroa ultima ovine, n oravite. In ea hs examinabimus qq ad dnas relaoes spectant, deinde Pso ary 9stuy; tndm unq q3 et dnis Psstis 9q glabimr. Ats absolvemus toty opus: dabit Ds hu 9ad finy.

Pars. 1.

De relaoy 9 Psoary 9stuvo.

Quaestio. 1.

De Distinctione relaonum in Essentia.

Artic. 1.

Realitas, numerus, et Species Relationum.

1 Sancty est fr Catholicos dari in Do relaoes, eas esse vas, et rles. Haec veritas sadet: htudo unius Psoq ad alq est relao; at in Do dand vq, et rles htudines unius Psoq ad alq: go in Do dand vq, et rles relaoes. Pa mir: htudines in Do unius Psiq ad alq sit htunes pduentis, et pduti; at hg htunes sit vq, et rles: go. At hic va pnd: qa ts relao pt thrari l sbz depty ad, ht est pud est ad trq, l sbz depty in, ht est pud fra, aud qasi fra ad ens. Sbz, qd de nra relaty, dubiad, an sby ipy

Dubitatur utrum relationes sint reales?

Affirmant Thomistae communiter contra Caietanum, Canariensem, et Capreolum, docentes, relationes esse reales, sumptas ut in. Probatur primo, quia: omnia relatio sumpta ut ad explicat vere ordinem unius extremi ad aliud. atqui explicans talem ordinem est quid reale: ergo omnia relatio sumpta ut ad est quid reale. Probatur minor: omnia relatio sumpta ut ad explicat oppositionem extremorum, quae respicit, ita ut terminus, ad quem respicit, et hic oppositio est vera et realis distinctio unius extremi ab alio: ergo. Probatur minor syllogismi: relatio omnia est explicans vere et realiter ordinem et rationem distinguendi realiter unum extremum ab alio, et ratio distinguendi realiter unum extremum ab alio est quid reale: ergo. Confirmatur: omnia relatio sumpta ut ad est formaliter relatio sumpta ut in; et sumpta ut in est quid reale: ergo etiam sumpta ut ad. Probatur maior: omnia relatio sumpta ut ad est formaliter ratio respiciendi subiectum in quo est ad terminum; et quia est formaliter ratio respiciendi subiectum in quo est, est formaliter relatio sumpta ut in: ergo.

Dices: licet consideratus ut in non sit in relatione consideratus ut ad, quia sumpta ut in est et consideratur non relatione, sed sumpta ut ad utrumque sumpta sed involvit quia sumpta ut ad est formaliter alius ad aliquid, et quia est formaliter alius est formaliter affectio subiecti quod respicit. Contra ulteriori responsione non ideo est, distinguendi non possunt relationes sumptas ut ad, quae solum adiunctum ad rationem realiter distinctionis, et de sumptas ut ad proprio et peculiari. Dicitur illud neque in sumptis... [illegible]

a Dspou in rli, d raoi, alcr relao dna n Spy Dsp
tum im ee quid rle, ut opty docent adv. rtione
ata girsit arats: dna relao Spy Dsptu ad e spiry et
peculare Di, d qa e qd spiry, d peculare Di e qd rle
e in rao rlii referens unq Slog ad alq: g° dna re
lao Spy Dsptu ad i qd rle.

2 Cca. relaoy ny Supponim
dstablig arlo, Segnti pt relaoes patnitis, flaois,
d Spiraois pavg dari in Dio vg d rlg relaog Spirar
ris, seu Spiraois acug refentis, cditi Ptis e Filij
ad Spy Sty. Hoc Supposito quærit quot sint dny rela
oes. Gregorius, d Gabriel docent relaoes dnas e tres
tty. Sdnad opio Ki dari in Dio vg Spiratoris rela
si, addit tq relaoes, n ei 4 eo qd lt sint 3 relaoes
dstte pnicales, d una ftio Dnicalis, hec n e rlit
dsta a relaoibq Si, d is Sgq. Sic in hos Atti ob
uas Spiraog acug ei rlit dstq a patva: sit gn re
laoes, qbq st adand pnitas, d flao relaoes erunt q
rent, adhuc x hujmi binarijs n resltare 9 rela
nes; q una unius binarij relao n addit nys iy alijs
alij daby scit Spirao acua uy pnite, d filiaone.
5 DD Angeli, Sbtil, d Exim, pos sequentium
and Thgi, dfndunt dnas relaoes ei 4, docendo Spi
raog acua, d pnitq ei das relaoes, parit x cnfilia
taog, d flaog. In dibo de Voce legdy e iy Thgorij

ini, et vidij duas relaoes et 2. Rao discrimis est quia
lacimo numerandi relaoes: nq ubi desunt tri numeri
plures relaoes numerandi est pnitas, et Spirao acva
hend dyos tros nq pe filij, et spij stij. ergo sunt duae rela
oes; et aliunde dand relaoes filiaoni, et spiraois pa-
tij: ergo in Deo dand 4 relaoes. Et hę relaoes sind re
ales: exeo constat qd a parte rei bene reservand unq cononq
ad alq.

6 Reglas: pnitas, et Spirao acva licet sit una res
respeciva: ergo sic sit una relao. Nō dgß: sicut enim essa et
pnitas licet sit una res n tij absta nectij respeciva,
et ... raog ... complete; ita pnitas, et Spi-
rao acva licet sit una res respeciva ... respij, aut
relaog altij ... et altij ... ad tros ... distos
... complete, rao ... pt dici ... relao, lt
sij sit una res respeciva. Et hinc pt ... sit
una res respectiva entave, et ... parte ...
rei: nō: qa tri respecti sit ...; nq pnitas respit
filiaog, et Spirao acva pava.

7 Oca relaoy ... ...
sind relaoes ... ...
... pria ... relaoy ... et ... Do
cui in ... relaog ... adeque ... ...

primitalis vero solis inadequatè distinctiva a generatione. Sto: Secun-
do dico 2: relatio productionis productoris quae est et se productiones
et relatio productionis productivis sunt transcendentales. Ratio est, quia
relationes sunt productiones activa et passiva; at productio activa
quae continetur in ratione productiva, et productio passiva in ratione
a producta: ergo sunt transcendentales. Dico 3: relatio productionis productivae
et productionis productae, quod includit productiones activas et passivas
est primitalis, distinctiva tamen solis inadequatè a generatione.

Articulus 3.

Dubia gaudentia circa spirationem activam.

Dubium est
utrum detur in Deo vera relatio spiratoris. Affirmant omnes Theologi
cum Magistro et Angelico Doctore, quibus subscribens dico, spirationem activam
esse relationem, qua Pater et Filius referuntur ad Spiritum Sanctum
tanquam huius principium. Eximius Doctor judicat, hanc sententiam esse certam,
certitudine Theologica, non fidei, quia non adeo expressè
definitiones sunt de relatione, sicut de relationibus paternitatis, filiationis et
spirationis passivae. Ratio Theologica est: relatio est habitudo Patris
et Filii ad Spiritum Sanctum ut principia spirantis est relatio re-
latio Patris et Filii ad Spiritum Sanctum; at spiratio activa est
relatio habitudo Patris et Filii ad Spiritum Sanctum ut principii spi-
rantis: ergo est relatio relatio Patris et Filii ad Spiritum Sanctum.
Illatio est certa, et minor ostenditur: spiratio activa est ratio ...

qua Pater et Filius, est hend ad Spiritum Sanctum habitudine spirationis, et adversus relationis: sed haec ratio fuit et relationis habitudo-tris, et fraesio Filii ad Spiritum Sanctum ut principia spirantis.

9. Obijcies

quod si aliquo sit, et Patris Filij exprimand Patris offerri ad Filij ad Patrem, Spiritus Sanctus ad Patrem et Filium, infacta est consa mentione spiratoris in dicto Toletano [illegible], idem est quod non [illegible] [illegible] [illegible] loquendo de relationibus personalibus seu quibus sint [illegible] constituentes personas. Ita loquendo de Patre ut Patre, et de Filio ut Filio: quia alias et Filius [illegible] refund ut spirator ad Spiritum Sanctum, non tantum Pater et [illegible] Filius. Ante facile explicat Basilius, qui [illegible] [illegible] dicit, Filius non habere ut Patre aliquam Innitas notionis [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] dare relatio spiratoris Filius [illegible] ut [illegible] Filij notionis [illegible] relationis. Sed [illegible] Basilius loqui de notione personali, hoc est quae personalis [illegible] constituat, et [illegible] quens unam personam ab alia: in haec notione [illegible] Patris et Filius.

10. Dubium [illegible], quod [illegible] [illegible] Spiratio activa [illegible] Filij [illegible] Exorbitat Durandus defendens spirationem activam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible]. Spiritus [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] ne [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] tres sunt qui testimonium dant in Caelo, et [illegible] [illegible] [illegible].

in Concilio Lateranensi cap. Damnamus. Secundo Dicendum
re, designari quaelibet personam, non quarumcumque relationum.
Responsio est opportuna, quia quae versantur in re dogmatica, in
qua non est Theologis admittenda theoria, quia dicitur debere
se dicere esse cum tribus personis non est eam quae res: quae mens dicitur
est contra Concilium verum, quod quaeritur an eandem personam.

51 Nos dicimus

ad dictum, qua mysterium Trinitatis declaravimus, diximus
omnes non ad invicem distinctas utique relationes, spirationem activam distinguendam
relationibus a paternitate et filiatione. Sadducaea, quae relationem identitatem
et veritatem, sine distinctione alia relatione, cum sit quaedam
utriusque relationis. Et ita est hic spiratio activa separata a pater-
nitate et filiatione: quae distinguuntur utraeque relationes a paternitate et filiatione
Decidente spirationis activae cum paternitate et filiatione non est du-
bium. Veritas autem cujusvis relationis facile suadet: quia paternitas
non est idem Filio et spiratio activa est Filio data. Filiatio est
propria Filii, et spiratio activa non est propria Filii. Trinitatis
tamen non est ad speciem, neque filiatio, et spiratio activa est ad
speciem. Sicut in Decalogo.

53 Dubium est, an spiratio activa
simplex, vel composita. Circa hoc dubium, plurima satis fuit Graecorum
disputatio; de quo sequitur cum dicendo, quem in Florentino
et Lugdunensi testatur Concilio: videndum in eorum definitionibus

Ustari, Patris et Filii, qui sunt unius principii consequenter unica simplicia spiratione activa spirare. Adhuc [illegible] dicendum [illegible]
riaga, solo est activus spirans, non est simplex, et cohesi
[illegible] principium et filiatione. Dico in Divinis spiratio ac
va est unus simplex relatio. Probatur [illegible] quia videtur [illegible]
[illegible] summa trinitate in 6, ubi dicitur: spiratus procedit a Patre,
et Filio [illegible] ab uno principio et unica spiratione, non duabus
principiis [illegible] spirationibus. Ex quibus sic arguo: quando
[illegible] in Trinitate unitas, denotat et quantitas simplicitas;
ideo [illegible] simplicitas; sed quando [illegible] unitas, denotat [illegible]
[illegible] unitas [illegible] spirationis activae [illegible] simplicitas.
[illegible]
vere [illegible] dicta [illegible] duas spirationes activas [illegible]
[illegible] quod Graeci [illegible] quod [illegible] Filius [illegible]
spirantibus [illegible] Latinos esse duo principia [illegible]
[illegible] principia [illegible] et [illegible] [illegible]
[illegible] principium [illegible] quod dicta [illegible] unius
[illegible] principii [illegible] unus spirans activus [illegible] quod [illegible]
principia [illegible] et [illegible] activa spirationes. [illegible]
[illegible] dicta [illegible] de spiratione [illegible] simplici
activa [illegible]
de spiratione [illegible] Patris et Filii [illegible] spi-
ratio activa [illegible] de spiratione activa loquitur dicta [illegible]
[illegible] identice [illegible] simpliciter activae spirationis [illegible]

nitie, distinctione communicat eadem essentia ac in mysterio Trinitatis
ad hoc nos cogunt [illegible] Confessionis.

14 Dubitatur an spiratio
activa sit prius in Patre quam in Filio. Supposito dubio suc-
cedere de sola prioritate cognitionis. Cum PP. Vazquez, Tu-
rrez et Alarcon contra P. Montoya dico, spiratio acti-
va non esse prius in Patre quam in Filio. Deducitur ex concilio
et S. Anselmo [illegible] Spiritus Sanctus [illegible]
nec prius, nec post, nec maior aut minor, nec magis
nec minus est Spiritus Sanctus de Patre quam de Filio. Spi-
ratio activa esset prius in Patre quam in Filio in alio,
Spiritus Sanctus prius esset a Patre quam a Filio. [illegible]
Pater non prius spirat quam Filius. Et prius spirare
si spiratio activa esset prius in Patre quam in Filio. [illegible] spi-
ratio activa non est prius in Patre quam in Filio. [illegible]
si spiratio activa esset prius in Patre quam in Filio, esset
prius in Patre actuale exercitium spirandi; et Pater spira-
ret [illegible] in [illegible] actuale exercitium spirandi [illegible]

15 Ex-
plicatur: Pater producendo Filium communicat ei spirationem activam [illegible]
[illegible] habet [illegible] spirationem activam [illegible]
de Filio communicat [illegible] [illegible] habet [illegible]
[illegible] habet [illegible] spirationem activam eo modo quo [illegible]
communicat, [illegible] modo [illegible] communicat, non [illegible]

de Fily Innata Spiraco activa sit radicalis, quatenus innata
Filiaon et ng, in quantum sunt in radica Spiraco activa:
ideo sit radicalis principium hoc Spiraco activa in pat
nitate Sed. Atque colliguntur non omnia quae Et innata Patri,
et Filio a Patre innati Filio et radicalit. l
Spiralit. modo Sed quo principium Spiritum aeternum in P.

Articulus. 3.

Quot ... una esse includat sit duas relaciones.

16

Ad Primum

Respondetur ... nunc ... esse ... non ... du
... relationes dire sit ... prima relatio ... ideo non
... de Innata ... ingrim: ut ... relaciones.
Respondetur ... unus ... aliud dire ... apl
... gradego, ... ab ... erit ... illis
... talis ... potest ... Et
erit ... talis ... hoc ...
Respondetur ... ad ... non sufficiens: quia unus non ...
... aliud ... non ... rao
... non ... in ... unus ...
... in alio ... hoc aliud non ... alty
dirie dispositiva.

17 Respondetur ... a ... in ...
... sive ... et ...

plitę. seu sub explitę. Diffi sit in hac distoe et
laoe. Dicun alqi, licet [con]sidre fr explite aliud, qd
n pot fr [con]cipi, qn licet in suo [con]ceptu fli fr explit
id vo [con]sidre fr aliud implite. qd ita licet [con]cipit,
ut h id ab [con]sidrante [com]prehendat, ita tn ut media
hac obione [con]clusi in eo, q[uo]d absolute [non] abstrao n x
pled. In h. su asand, ens [con]cidi fr in difys. Di
cunt alij, tunc unu fr [con]sidre aliud sby. expli
qdo licet in sua distoe, et [con]stuoa fr expla: sed si
expla fr in sua distoe vale; tunc vo unu [con]sidre
aliud sby implity, qdo ita licet [con]cipit, ut eius disto
flis [con]stuo, licet n expled. Hinc [con]cidit AA defendtes
esa [con]sidre fr relaoes, logi de [con]cluoe fli sby im
plity.
48 Atis supositis, tota sa defendit relaoes ee dis
ceptu qdtavo essi, et dqd esa [con]sidre fr relaoes. Ita
nit Thes qos uatos segn illustrims Sdori de X
te Dispa 76 et Sond Dispae 3 arlo 8. Non de
neunt [con]rse hi DD, ut testa Sodoi: alij m eg [con]
cluoe defendunt de esa dna, seu [con]ceptu esa [non] pr
cepta nq; alij vo loqnt indiscriminatim de esa dna
utroq [con]ceptu. Ego Sa nat fls incluoe relaoy m
et hanc defendunt Scoty cu suo Scti l distoe 7 q a

aerta, et Iesuit. cum Exim Sarez de Trite lib 2 Ca
pite 7.

19 Sit nra 3º: esse dna n̄ redit p relaoes. Pbat:
pternitas uon̄ n̄ e de Ccptu gditavo dnis esse: go dna esse
n̄ redit p ptnitis. Pbat ans: Pt Inicat Filo qd qd
e de Ccptu gditavo dnis esse: et n̄ Inicat ptnitis ut
e de Filio: go. Pbat mar: Pt Inicat Filo dna esse
sbi Ccpty adeqß esse: et Ccptu adequm esse e de Cc
ptu gditavo esse: go. Cfrat: dna esse sbi Ccpty adeqß
dnis esse e pty absty pud cu absty Cdsquit a rela=
vo: et de Ccptu gditavo esse absti pud Cdsti a re
lavo n̄ e pty cu relavis: go de Ccptu gditavo esse
dnis n̄ e cu relavis: go nec dnis relaoes. Mar prob
[illegible] nota, Cfrat et dict Toleano p dicente Dnis n̄
dici ad alqd sed Pr ad F, seu Filus ad P. Al minor cer
ta e mir; q a nob ce de Ccptu gditavo ee absti pud Cd
sti a relavo, ed aqb sbi adeqß gdit ce absti Cde
[illegible] sbi pus p Ccptu [illegible] Cdsquit ce. p
[illegible] Cdsquit.

Cfrat ultius: p ptnitas est de Ccptu
dnis esse: dna esse e Ccptu talis et ve e [illegible]
[illegible] et n̄ [illegible]: go ptnitas n̄ e de Ccptu
dnis esse. Pbat mar: dna esse e Ccptu qß p [illegible] impedit

dird ei ve, et split gonicalis Filo: dird in paintis
splite, ag e ssplit gonicalis filio, t gd + depta, gs
site implite dit dna esa, s ve, et splite gonicalis
lo e gd + depta, est, s ve, et splite gonicalis Filo: go
Pa mir: gd dna esa + depta, gs st implite dit s ve,
splite gonicalis Filo e gd ve, et splite s de lius depta
ei gonicals Filo: et gd ve, et solide s de depta est ei
gonicals Filo e gd + depta est s ve, et splite goni
lis Filo: go.

3 Recnunt Th. et sug vulgaris dictos, est ste
str implitys et sty splitys psiu, absdadnin phos hu
s toutra vergare est, sty psius splitys docent n ets
sty splitys. Sd d^a e st pnitas ed de depta est ei
implitys est, n ped splite nari de dna esa, gd go
nicalis Filo: go ductio nlla e. Pa ani: n pt splite na
ri de dna esa, gd e st pla esa sty splitys est; et
pnitas ed de depta est sty splitys est, ed sa dna
esa sty splitys est: go. ihir e certa, nec nada est
Marsacle ditad: g^a gd e de depta fili alicus hes
idnts cylo, dgndg de lo nari n pt: hinc g^a gdl
de depta fili hois de hoa n pt nari; et g^a xta
ens e de depta fili dfrarys n pt de dfrarys nari
lt n s de depta dfrarys sty dfrarys splitys.

Illustrissimus Pedoi, ut q. dsraoi satisfaciat,
unde in nos regere cargtnos sic: n. mins dnit dit
x diil., d. pp. saltnits ee ptris prig, e n. dniari
Filo. qs esg dniari. d ad hy n. e nly, f. oe ptis
esr jclusy in p., i ptris prig, e n. dnia Filo: oo
ad ly n. e nly, gd oe ptys esr jclusy in esa dni
d. Filo. Debilis insta, q. qs sic dserro: toty alqd pid
ents dniari e dniari, dy toty sui, d. e q. a toty ptys
n. dniari p. idnte n. e sibi, gd dy totu, gd dit dnie:
vo le ut verifed ptrs n. dniari Filo p. idnte, n. re
gra, gd dy toty, gd esr pt dit, Filo n. dnied.
3 ut sple dicad, dng esg dniari Filo, rg gd dy
toty, gd dit esr in rase esg, Filo p. idnte dnice.
23

Ans
firmad eq ptis morali pho d mipho. Exeg ply mo-
ralis: ut verife sple gd sytio dand 100, gd dn
r 50 jclusa in 100, d. rg, gd dend 100 dy oe,
gd dit 100. Expls phy i in casu, go eid mg uni
rend pte lgni, d ignis ignis n. dit dniari sple
ut lgno rase unois phy, lt algd psu ioes n. p.
ma uniad phe gre lgni. Exply mphy: Eternus
cuius Filius hd ~~end~~ rly idnty ut eadng e la, dta lt
dstio plnitis a Filiase, sufia ad verifandy ptrs n. ee

filiy, Dntas un esa non pt verificare, Patris cum filio, g... rit oo dividy in nro casu. Dnicaltas alius pti ... si ... in Deo n sufficit ad verifandy Patrs cum filio ... caly ... Dnicaltas alius pti n sufficit ad verifandy dng esa cum Dnicaly ... hec ... est alqd pty gnicale ...

Arlus. 4.

Argumenta Oposita.

Argtum 1: Ds ... fr. sbsista ... abst ... dns Jesuitary ... ordo ... d nla e potio rao ... dna esa ... hanc sbsista relaug ... ala ... relaoas ... sistas. D mag: Ds dcreve ... dit ... omio mag: Ds abstrave ... sive sola Ditas, no Jesuitae ... dntes n dari in Deo sbsista abstr. ... abruentes sbsista alqß loqnd de Deo dcreve ... ... Deo ... de Deo abstractive sive de sola Dite, aut dna esa ... Atqe n dit ... ulg sbsista, sive abstr, sive relaug.

... in Deo dcrg, et abstrg n dfund ... pte obti, ... mo dse ... idem obtj; d Ds dcreve ... sbsista: go et Ds abstrave ... Obvc ... sendntes

statu nabuerit maris. N m correspondet idem obiectum per conio
bus possivis. Tr possidentes maris dicuerint, et ex modo
ho explicati idem obiectum distincte propria distinctionis ratione, idem dis
tinc propria sui ratione rationantis nabuerit. Apud hosce
at lt. Ds decrevit spatio dicat esse possibilitatem; ergo esse da dit
esse abstractum Ditas, et ad hoc sufficit distinctas propria distinctionis rati
onis rationatae quae per dicitur, et abstractum; sed apud aosos Ds su
fficit quod anal, et vale hoiis distincte distinctae propria distinctionis
rationis ratione, id alii dicant esse ralitus, quae rale est
dit. Elliga an arguentes secundum possibilitatibus, dicta sa
lutio adapta.

Argitur d: per esse, et relationes bene astrui i
ntas maris, quia sine ponienti astrui potest. Identitas filii
e maris sola rei identitate, et sine ponienti astrui potest
quae per esse, et relationes: ergo per has dat identitas filii: ergo esse
dit per relationes. Secundo eadem maris sibimet; identitas ejus
sibi possibilitas e maris identitate, quia sibi suis possibilitas: 1a n.
identitas e identitas filii distinctionis: ergo per esse et relationes dat
identitas sibi possibilitas. Habuerit dicitur identitate sibi possibilitatem
nil adversum identitatis ex parte obiecti, et ponens nihil my dici
produci, ideo in re non e maris identitas sibi possibilitas identitate dicitur
possibilitas.

Paritur K: dicitur filii nil adversum identitati: ex parte obiecti supra

idents rle, et sy pones nrs mis dicendi; dico dum agentes contra Scotas, ut mult. ventilavim. Dum ee sume sibi lr esse, et relaoes n. dedr identas relis et rlis sy. Et raoe fa e mir acti. Mar et e fa: qa & idente relis, & qd etrs abstrs ut distus a relao i esse relao. Dr qd dna esa ed genicalis filo; qe abstra st, dr nris parts; Ista, ea deduie et sa Tria.

Ad 8.

Arote 5: esa dna e rlio st pnitas: ergo & pnitas esse. Nego anti, ne dgs, qs pathi udo ly e rg, qa alas pnitas dr virtus ed in poa ad pnig st, & utraq rlio compoa rlis hinc ergo st pnitas n e pnitas pr identes esse, erit esse impoa ad pnitas, et & utraq restabit compo esse. Casf arg. dr fra pe qe st dnitas n e st & pltte, et sstive pnitas erit & plate e sstive infra ad patnitas, et & utraq restare compo sstive talis. Dirie no dgs, e dsprtas e: qe st esa n ad pnitas, et st pnitas, sstive rlio carere sfeoe pnitas. ideo pcd ac et, et rlio in poa ad pnitas, et ueg [illegible] cre compoe rlg. Cotey lt n i esse pnitas, n i [illegible] sstive esse care sfeoe pnitas, et sy pendit ab pote n sbmte st ad lug esse.

Lad Coq: adeo [illegible]

+ in Patre

ta ē paternitas rlio, q^a ē rlio oppa Ditas; et ejus est
esse oppa Ditas: ergo habet ea paternitas esse. Dmaior: q^a
ē rlio oppa Ditas respicans dsquid rlio ab oī spleto
Ditas, ideo maior: respicans dsquid sit ab oī spleto Ditas,
nō, Da rone Ditas bene idntari cum oī spleto per
Ditas: ideo respd dsquid arelarb, q Dite splent
in lia formali Ditas atq nō respa dsoui fr astro
spleto: q^a nō ad gidre sit fta, qz sit nō sit de lia.
Iis dictis ad Thes, q^a sb mari paris sic arguo;
et Ditas ē fr splete, d dstauc oppa Ditas: ergo habet
esse splete dstauē paternitas.

Prob. 3 dga: ptq dpetens
rlio sq nō quod in pra, et race actalis, d quod in aeu
enuntiari de fta nō sq rlio et ejus esse; et paternitas d=
nit rlio dniti nō quod in pra, et race sq actali
tiu, d quod in aeu: ergo habet enuntiari de dnite. No
absite maior: ptq in dpetns rlio sq ejs quod in aeu
pt ē plus sq prietas e ideo supere quod de esse
talis sq, seu quod dstuit esse actalis sq. Secdni
und ony relaoes dniti; sit in prietes esse, psq supen=
tes adequ sit dstuty in lia esse: lt ergo ad vian esse
raoc actalis esse, seu quod in aeu esse, nō habend e=
nuntiari esse de esse.

Ad 4 Dico: [illegible] infinitas [illegible]
rei [illegible] q[uod] a[ctualis] finitas est e[ss]e finita in ratione finitatis [illegible]
ta in ratione ell[ipsis]: oo [illegible] infinitus [illegible] [illegible]. [illegible] ma[illegible]
[illegible] a[ctualis] finitas est n[on] e[ss]e [illegible] finita in quod ratione [illegible]
et in ratione finitatis formalis ad aliquo [illegible] finitas est [illegible]
[illegible] [illegible] attributorum et relationum. [illegible] a[ctualis] [illegible] [illegible]
e[ss]e finita in ratione finitatis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
tai. [illegible] a[ctualis] e[ss]e finita [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]
et [illegible] finita [illegible] [illegible].

Argum[entum] 2 ad [illegible] atoritate [illegible]
[illegible] D[ivi] [illegible] in loco. [illegible] pro [illegible] [illegible]
[illegible]: in [illegible] m[illegible] [illegible] [illegible] bonus [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ubi, [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] attributa [illegible]
in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] relationes. [illegible] attributa [illegible] in [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] relatio[illegible]
[illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] de [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] relationes. [illegible] [illegible]
[illegible] in [illegible] [illegible] in toto [illegible] [illegible]
[illegible] seu [illegible] [illegible].

[illegible] atoritas [illegible] [illegible]

aro 6 ad 2m: ut e pta ra po Pri e D ita ot ta D
e Lt ot nio mo ppaeeni. Sd prima ela n acedit fr
relaoes hec po Ds e Lai, n eo pe; q y eo ra ra
oe nisidentis gr aig, e pin. ti: go ela dna gdit fr relao
ti. Arqueo: go pdant fe pdant pey orig. Ad xta
D ppny ciaty a D Tha Lne & de poa aro 2 incor
pe relaoes n pdant de Dio pty ptia: go n pdant fo
re. Ad aorti dico pani poe D e Lt ee pdadem
ffe ppe D sumnd dereoe, pd ed ron Lt: nay ee g=
daos Lpo ps sumnd p oia Dite, pive abstravie, gra
xta end Dd de Dite ita pta pdad pr nitas rave
soltus ronnis rlii.

Aud D Thas Lne & de poa aro 2
ad 2y: Rle pda algd de algo, gd pdad de co ptis pri
g raos. Ldo n dy prig raoz, d pro rei ronis n eoo
pdad pe. Cy go dic ea dna e prnitas, n pda pr
nitas de ela dna pro ronis ravii, d pro ronis rei, et
vnu nec pa de prnite, g ala e raos oh, d relacii. En
D Thas sutios cmad e pl nrg ony pd go i ppe
o: gd e de deptic gdtavo rei pdad de re pr ronis
ravis. rei m dit prio, gd e de eius deptu gdtavo, d
xta D Thg prnitas n pda de ela pr ronis ravii:
go Lprnitas n i de deptu gdtavo ch; go ela n dit fr
prnitg

Artus. 5.

Utrum relaões dicant pr. esse

In presenti dfate asandem quaerimus ad hanc LL. Grado, Montinia, Strucbal, ... dnturi ignavatius Blauminius. Nam LL. in ante dne pr nobis ciati, qbz in presenti dfate ad hec, ē ug oppinra dnz, relaões n̄ ccdunt pr dng esse. Lad: dnz rlaoz, ē adeqz rlaoz dcptz. Et qa rlaoz pud ei rlaoz dtbui ad ei asstz, ē de dcptu ee rlavi pud dsti ad asto nq ee pr asptz, ano dscini ... dnz rlaoes. tz adeqz nao y dcptz nand ee pr ad asstz: qa n̄ ccdunt pr dng esse Lli qd asstz ē. Ita omni, qa fit de dcptu ee rlavi pud dsti ad asto ee n̄ dqui ad ee asto, ad in de dcptu rlavi ed dta dsti plls dntatz, us dnti idntari at pr ē n̄ dsfiari in la eodz fu, in eoe id entari.

Argts l in nrg dnz. Lo ē esir dne, ciaciō esir in dcptu pariari; ē dna esa ē asir dnis rid nary rlaoz: qo claudit esir in dnis rlaoz. Ita pr ri qo dna esa dsad ad relaões esi in ab tro darū ad fra esbis dnis. L mary: qo ē esir dne dntate lga seu log abstracis; claud. ... dimary pr esir ne dnite ri, ē gha no mary. Lart dsti mir. dcpts lga dnis claudit esir in dcptu ...

seu spe, et al in hoc. Non e ita dnis dna esa re
relaoi, e & dnis dnite rli e pha, gats eads ny e
idnte is in 3 relaobg.

Argts 8: Filiao sr id talis, seu ty
dcpts rlaus e psima filiudo Patris. At n e filiudo
in pinine: go filiao sbis dcpts rlaus e gr na dna.
Ne mars. Dlady e gr sbts, aud gast sbts filiunis et gr
dg filiens sh. Filiao e sbts filiunis flis, qs hed
ny d, at n e pesa flis filiudo gr, et filiu pinitaby
3, et filiaog: d sola na dna seu dnia rlis idntis,
qs in na herd pr, et fliu, pinitas, e filiao i si
bissimi filiudo.

Argts 3: dnitas e de esa Ptris: go dcesa
pinitis. Std n dga, qd rta d Thg pbg in louis glt
e lpte dne e8 dr nil alud e, qs pinitas. dso an
ti, no dqs, ms adjnty pags d: pr nil alud e idn-
tice, d rlit qs pinitas idntice, d rlit spta dro pgi
edin h seu excuodus e s. Thas: nil alud e gditau, dsti
qs pinitas gditave, e estr spta no. Supo arets p-
cedre de pinite, seu dcpts notiols Ptris, in go n 3
volusg pty lud ablts, f qd gstuit gadequie virtu oe
raoa Ptris. Stoc pty ablts n gad sr in pinitate
sby dcpts notiols, d i gan pinitas ta spta n dit gdita

ve q.d.d. qd.itaue dit Pr.

89

Arguy 2: pernitas dna ut tali dt
frens zery, & absp:oo dit p eig dng. Vrad p.oa qd ë
zery, & zie ë pty drale dng esp; not att pernitas dive
pr pty esp dng drale, qn p dicad eja. Pa. go aniit
refrens zery, & ase ë dive p aliq; dabitas sita dn
sq ë pty drale P. oo. itriit dni seq nungs aquiva
ler asenti dng, e.a ee p zitivy a; t. Aoc tt oiso P
dit pr ee zery, & gase ascite n omoda omio an
ascite omnda, no. Ascitas, qe n pti drale P. xr
ascitas omnda; acdn nisi ea sui, & eip radiy ms
hq sui. Aec ascitas drit sdi dng, ne, n aliqs ph
sive ascitis; sive pfralis, qi mpte radian in na
divina.

2o Arguy 3: rlao dna zedit p dcpt in, & dcpt
in ë esp qd abstu: oo rlao dna zedit pr qd absty. Ad
amiri; qd dcpts in n ë pr qd rlaoy: erit go qd ab
sty. Ia mari no mirg; ad ues paos, no dgs
anti. dcpts in ë p pendens ab absto, & rlaoe, ë
qa hiis p utiq: qa hit p absty in opoa qsid
tns in esa dit pr dcpty in, & qa hr p rlaoy in
relaoes. Inpp dcpts in esedit oes dnas pfeo
ve abstas, sive relavas; oes in id pote ampliss

diatq in dna esa possit considerari ut dicentes deposq in.

21

Argumenta

6 ab atoritate D. Thom. ha hic ad Anibaldum dist. 33 quae-
na una aro ha: Qu: quod sic procedebat: de quocumque praedicatur esa,
praedicantur essentialia atributa; hoc atque non praedicantur de proprietatibus; non
enim dicitur, quod paternitas est sapiens: quod paternitas necessaria,
cui resp. St Magister: ad Quartum dicendum quod atributa essentialia possunt
significari in abstracto, vel in concreto: si in abstracto, sic essentia
praedicatur de esa, et de paternitate in abstracto acceptis. dicimus
enim, quod esa divina, et paternitas est bonitas, et Sapientia Dei. ||
si atque in concreto sumantur, sic non praedicantur de esa, et proprietate ||
in abstracto significatis, nisi la atributa, quae convenienter sunt; ||
dicimus enim quod esa, et persona est ens una, et bona, non tamen ||
quod est Sapiens, et Creans, et haec dicuntur de Deo et de Patre; non ||
tamen de esa, et paternitate. En ista D. Thom. ait ... ||
Grosse atributum ut Sapientia, est de esa paternitatis: ... et pla
esa. Respondemus D. Thom. loqui, quod identitas est paternitas
et: ... ita est essentialis ... ut sint idem, ut sufficiat ad
... huius praedicationis paternitas est Sapientia, non atque sufficit
ad ... huius paternitas est sapiens. Liberq atributorum praedicatio
... in eo, quod haec praedicatio est in supremo identico; ...
atque in sua denotatio, seu adjectivo.

22 Contortas ... pre 2ne 33 ar.

ad hz: Dnia abfte dicta jcdiud in ctu priori, d n c dorso in ctu m psog patris zlor D. d n dor trit absa dna e pty dne, d relaoes sit pta pria: go dna gcdr st in relaok, lt n e dorso. D., S Tha ei zlody de prijs priete toti psog, n priete solius rlaois psto lis, ut explad ple S D in y, qz imit spingit: in ctu m psog Dris, Dle in ptis ae prijs ita spts slt p tota psoa gcdr st dna esa. Nos dsptam de rlave au psoalite n dere vi, et abstrave spta.

Quaestio. 8.

Utz relaoes dne dicant st perfectiones.

Artus. 1.

Suposita, et sententiae.

23 Supot

sunt mltplic, in go sumi pt psfeo: ala e ssceda lis, ala qntava, ala morlis, ala mxta, ala spl plx, d ala splr splx. Ssceidalis e igritas ptou rei in suo ei: in h sle psfeo e Dnis oi enti rli. Qntava e jca rei bonitas, l e stimalitas, raoe ui Ipata, l Dmnstrata eg ala eg xcedit, l xcedt ab ala. Moralis e rectudo opntis, aut opaois ad lg mory

relig. Altera est quod perfectio, et imperfectio, quia non est omnis perfectio creatura, quod creata sit simplex, quia nulla est voluit perfectionis, et ideo dicitur simplex, quae non dicit perfectionem et imperfectionem. Simpliciter simplex extra S. Anselmus in mono logio cap. 15 illa quae excludunt omnem perfectionem, est in quovis melior ipsa quam non ipsa.

In concordandis his
ergo explicationibus traditis a S. Anselmo. Vasquez et Montoya videntur non rite nare tradita diversas, et dicunt omnes tenas perfectiones esse simpliciter simplices. Bonus docet omnes tenas perfectiones illas esse simpliciter simplices. libra vo esse simplices. Contra [illegible] perfectio libra dicitur aliquid [illegible] perfectio simplex erit [illegible] atque [illegible], erit [illegible] simplex [illegible] et omnes perfectiones [illegible] Angelicae [illegible] Ormi [illegible] in maioris [illegible] docent non omnes perfectiones tenas esse simpliciter simplices, quamvis omnes sint simplices. Dicitur quae perfectio simpliciter simplex est [illegible] melior [illegible] alia perfectio [illegible] simpliciter simplex, [illegible] quod non patiatur dari alia perfectio [illegible] quae est melior [illegible]

[illegible] explicatio S. Anselmi [illegible] alia [illegible] perfectio [illegible]

dcptis identari⁹ pbj, ut re ipsa identad na dna cu s pfeoi:
dcptis lge dnis n ē idj, ny rlit in pbj, d rlite mispla.

Artus. 2.

Sententia eligit[ur] e[t] probat[ur].

59 Ita d⁹: rlaces du

pud dstz ab ēsa diuind. pr pfeog. pa atorite: d ijg
florting Sesoe Ld S ingere ait: Ld gerad; pstiatt
hic Filio negags Inia. Lio antea dixerad: Inis
pstia pr gerang Inia rio: go in Lda pstia, ge
Inia d pstia, go n Inia; d pstia, go n Inia
e Ltnitas: go ptnitas e pstia, d go e pstia
pr pfeo: go pnitas e pr pfeo. S. Damascen.
de Fide Cap. 2: ingenitus Ltr Filius peculiars, ar
pr a Ld dstq pstig hd; d nil he Filius dstz a
L, ni filiatg pud ddstq ab ēsa: go Filius pud dsta
ab ē, e peculiaris pstia: go e peculiaris pfeo.

60 S.
Cyrillus Alexandrinus lib. 1 Thesauri Cap. 6. Ltr pr
fateus e n hi pand, d etz pa Ltr. Mo sic: g
1a pra e pfeta pa Ltr bene pad, dtz ee pr
feog: go q etz e pfeta pa Ltr bene pad Ld
mtz ei pfeog. S. Basilius homil. 2. & 3. in
Sebitanos ad la uba, gi ij splendor gloriae, d

figa Sbtiq eius, ait: ipse qo sbsista qd gloria; ca-
ract qd splendor. Manente igr gloria ta perfeta, perfe-
rus qoq ex ipsa procedit splendor: qo sbsista patris, qz
e rlao e patrem gloria: qo d perfeo, quexta S. Basil.
Dr. constituit eglit gloriosius, dpfue psbsistq.
61
pa Thas
par 9o atorite Dthy, qi spte Lne 87 aro 8 ad
Sy ait: in visa pfeoe dni ee Inedeuby. Indeqi
d formaliter juxta ea, qe gmie sbciit; sudeqeuq
qq ad eius pfeos ptent: oo uby pote, d Inedr vis
feoo dni ee. Dind, Lne 38 aro 3 ad 3y pad, dy
caro rlaoes: qa dna esse ospendit in se ois acry p-
feos. Atqi rao ipstuna e, si rlao n e pfeo. D
vea Lne 8D aro 3 in corpe pad, Dy ee pfeoq qa
oe lud, qd e pfeois, Do e atrudy: oo ed qd esse
sup dr, d p qd ea constituit in raoe ptoq pfeoe.
Exhis
alii q patortibq dduit rao Thqica o nra Ine:
id. p us fly dfeuq Do ed, pfetus e filis pfeo
Di; d D ed pfetus p fly dfeuq rlaoq: qo rlaoe
S. filii pfeo Di. Mare certa, d mirnitil
patoriti, qbq addus, S. Athanasius, pue oraone
subi ait, dire patris caruisse vbo e dire lucis spli

dore caruisse, et fonte veluti sterili caruisse. Et

[illegible] apud D. Tho. opusculo [illegible] cap. 7 docet [illegible] lib.

[illegible] sine forte [illegible] infructuosum et sterilem [illegible]

mutum, mortuum, [illegible].

Argto [illegible] Tho. [illegible] et [illegible] Mastro [illegible] defectum relationis non esse [illegible], [illegible] quere in [illegible] [illegible] deficientibus in relationibus, [illegible] connexive [illegible] foecunda [illegible] communicabilis [illegible] foecunditas atque communicabilitas [illegible] ne [illegible], [illegible] [illegible]. In [illegible] [illegible] [illegible] rite, [illegible] [illegible] relationis non esse [illegible], [illegible] postea stabilia. Deinde: [illegible] uno [illegible] docent [illegible] sine forte [illegible] [illegible] sine [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de [illegible] connexivo: [illegible] pariter [illegible] de relationibus. [illegible]: relatio [illegible] ab [illegible] [illegible] cognitum, et [illegible] [illegible]: [illegible] relatio [illegible] ab [illegible]. [illegible] [illegible] apud [illegible]: [illegible] pariter.

trep. [illegible]

[illegible] D. Thos: [illegible] defectum relationis [illegible] connexive, sive arguitive [illegible] [illegible]

cen, Dy sine rlaobg fore ꝯfecty docrend e, Dy
fore impfecty sine crary polite; & h DD a docent;
& si algd h insinuan, exprimund h futy ee raoe
inexois: or p defey rlaoy Ds eē impfite nisi ar
oiuē, & inexive. Std p mari, qd oi inexois eis
ꝯfiante crary polite, arguerd a posteriori ꝯfecis et
pog. Voco argtaog ga Siobat: xta pfos et si oracon
nilia & xtra Dy ꝯfirend in suo eē cognili adhuc &
cory defom nla ꝯpfco arguerd in cogne dna, qa
eē si regrund ad xtfog dng colioris; & xta eofdg
Siotas rlaoes dng si regrund ad xtfog dng pfe
ois: go & cary defom nla impfco arguerd in D.
Raone
philosoca 2o stablit: rlaoes dng pud ꝯstq ab Essa
sit gr entia rlia: ao driuen gr ꝯfecog. Fluit 2ga, et
an, 2itd & Pho l Ethicoru cap 6: bony ē in sb
tia dit, ē in quali, ē in eo, qd ē ad algd: oo id qd
ē ad algd, sois qd tale ē id ē, id rlaoe ē bony, et
ignd pfecy. Ofrd; qa infinitas Di corred pmto
qntatis; qa opra corred pmto qlitis; q etrni
tas corred pmto tpis, bene pad pfas pud ꝯstas ab
algo ptis Di pere gr ꝯfeso in Do: oo qa rlav

nis correnḍ pmto ad alịd bene pad psas put
dstas a gobed alo dno pto pere ḟi sficos in
D. go Da ... sic dste diuend ḟi sficos.

Ugendo-
ia: qouy mo sfico sumad, unit dnis rlaobs pad
dstis ib esa: oo h diuend ḟi sficos. sad e ans:
si sfico sumad p grite rei, cui nil dee in suo gere
rlaoes pad dste ab esa plene dstuend in suo ge
re. nec gdqs lis dea in gere rlaois, ni emp
ficou respto in rlaobs cris. si sfico sumad p
unia stp ad sbts, rlaoes dne unientime sit dne
ge. si sfico sumad p obto amali, sive pamali
te obti, rlaoes a Do amand: Dus q oplacet in rla
obs id ponti bs numery in Do; Ds m oplacet
in Trite. si sfico sumad p excela Do qdnq sit
talius, qs ei Ptre Hiy, id aiebad s Nazie-
nus Orace 3, qe e 3a de Pace, et addit,
qd qds e gloria accesio n diminuo: qo sp rlao
es auged gloria, et ignd sfico.

Ar. ius. 3.

Respoderd aduisarato Phico.

Nimy p-

rnit ad vi'os argta x prins philosophicis deductis qui ut
satisfaciam, in 2 dividun, semitas. 1a respo e Suarezii
entis, pfecto ei qui nil dee in suo gere, sic saiqu
dicat pfecq: alas pecti, qui nil dee in suo ei, pfectu
erit. Impitny e xplis; qa Speus dit in moera pri-
vaoe, d sic n e ad re qa privao n e eni, dit in
pono: d ita Spts dit pfecq phy, dsi in gere morisn=
lg dicat pfecq. Dirte qa sutioq e: qa in psa apri-
ti desserit desfio pfecti x Arle ab oib, tradita: qa
si ed algd qui entatii n pfectu male defird pfec-
tu, entas, qui in suo gere, nil dee; sed si ed algd
ous sbtie, qd n ed pse, male dfird sbtia eni
pse: merse go supit defio pfecti nlq ei entatis
qui, qd pfecq n dicad.

68

Arguo alit: vlao dna raoe sui
e entas vlis: oo d e pfeta, seu bona bite efficda=
lis. Rd ilusivi Sodoi bits n segi ad gbus entas, d
ad entas in aue xtrdi. Ldientis orng ad eta. Rlao
dna qe se noc dsirad in aue xtrii, nec dit alis or=
ng, qb ad suii try. Da e: splad va entas vlis,
qe x dcptu suo n dicad orng ad eta; d vlao dna e
de se entas vlis: go dit orng ad eta. Dad mar: j=
pslad entas vlis qe x dcptu suo n e frens, d

ipsla enī n̄ dicens ordinē ad ẽtẽ; quia ens ẽ p[er] se potn̄ ẽtrin-
go. Alit: ipsla ūa entas, quod n̄ i productā, i producibili,
d gerit p[er] mo sumad dit ordinē ad ẽtẽ; quia si i producta, e
p[er] ens oīo a se ẽtrī, si producibilis, dit sibi posse acipre ẽ
tẽ a suo princ: ergo ipsla ūa entas n̄ dicens ordinē ad ẽtẽ.
69
Ūa
responsio Inior p[er] Scotas ddit relaob' p[er]fectionē trãscenda-
lē, et nōn gntaue; quia trãscedalis ẽ passio entis, et relaoes
sīt ens: gntaua aũt ẽ mus suis entis gnti. Triod
la aplld ab Scota Mastro hic responsio, quod certe ꝗ
dit triodla propua Scoti argta; quia sl̃ verificabilis
ang p[er]sog n̄ ẽẽ absq̃ eque perfecta, ac tres simul; ita
n̄ ẽẽ p[er] se egles; ergo sit propua Scoti argta. Probo
pm̄ prgo: quilibet ens ẽtẽ sola præscindat ab ꝓ, illa de-
trata entate, ipsla ꝗ ens detrats præscindens a detrata
entate: oo quilibet p[er]fectio trãscedalis, ẽtẽ ẽ præscindat ab
ꝓ, illa p[er]fectione, p[er]fectio ꝗ trãscedalis detrata n̄ præscen-
dit a detrata p[er]fectione; et detrata p[er]fectio ẽ p[er]fectio gn-
taua, ẽ in finita, aut infinita: ergo ipsla p[er]fectio trãsce
dalis detrata præscindens a p[er]fectione gntaua.
70
Ocurrund si
q̃ dicentes, ens detrats posse iscrari sibi totu[m], quoad
p[er] identicā p[er]fectionē, l' sibi aliquid eius p[er]fectionis. Si ꝗ

vt 1° mo nlis ens abstratis ostendit abstrata entate,
nec abstrata c͡pfione. si sfird 2° mo pt ostendre q
tamen n̄ dicipit sbis mōs, & passiones qditis alys siue
qditis sbs: Explanat exlo asstra ; qq. sba qditis est a
strata i hoc esa; & tn adhuc n̄ dit sr qntatis c͡pfeoi;
q̃ hoc pvit ab c͡finitune, qq. i mus est. Ex ey
xplo argōio f, & infa ab abstō: oo in cōssu, in
go ft srotis vocant rlaoes dnas n̄ dire sr c͡pfeoes, bond
dire esse dng n̄ dire sr c͡pfeoe. Hbo dess dmentis dgns
absbs: idq seta respantes rlaoes dng n̄ dicuerd sr c͡pfio
pr qngdo dicipiend sbis psis dcpt qditavy talis en
tis adhuc n̄ dcipit pasio, mus ziue, d qntas c͡pfeoi;
d qdo dcisp esa dna sbs pcilys dcpt talis entis ab
iti adhuc n̄ dasp passio, mus ziue, ne infinitas, qo
c qntas c͡pfeois ng dng;
71

Argno 2°: qdo dcisp esa dna
adque & sbs qd esa pud dsta a rlaobg e idntice, dcisp
indiens c͡pfioi: go qdo dcisp rlao adque & sbs qd esa
pud dsta ab esa, e idntice, dcisp & diens c͡pfioem.
Hac dstad, sutiog n̄ ee adrg. vlon dsptam, an c͡p
feo & bitas sind qtis qditavy entis, an potius pas
oui; seu mi liuis. Sys ingrim, an in rlaoe
iddsta ab esa qnia c͡pfeo, siue c͡pfio i dce esa

ptiu rlaois, sive i passio, aud mus ptent ad rlaog pud ab ea dstq. N. ptio i de dite rlaois, rlaidy, se erit st ptata. N. pfeo i passio aud mus rlaois rlao ipd a pfeoe dng eaq, ponit pqf ptata afcta selo suo mo aud passoe.

72 [illegible] 2a respsio a Mastro tradta docet rlaoes pud dstat ab ea n ee st ens; et qnd nq dana nq pfectas, q fsqu ens identice, et in obligo nae ee, mo stt qo tq docend, dstas ultmo dstituae n ee st ens, nq id, qo ens st pftt; et ee id qo recipitur pfeog aud id qo debiat ad pfeoe reptq. Rlaoes, ut ultmo dstituq, et detrauq pfeoe dng; ideo nq st ens, nq pfeo. Va sa eea. entis intfcedq male apla psnti dfati a Mastro, qs noare buit aliud ee rlaoq dng, pud add nq, et aliud ee stiglq, qq id dstra dstuit psq. rlaoq additq, et qq ad dr pto genica dsteentii partq rlaois. Stoi noato ulus respio [illegible] pd, h ptq aditq enti relavo n ee st ens, et dsq entis; qo plane [illegible] ee pse dre od in pta dfcati ee dng.

73 Mastrii respio n ladit, qd relao pud corre pmto rlaois, et pud add ee, ni

fit ens. Insisto in primo argto: rlao dna dnd fit qd
qd dnd in pmto rlaois imperfeoe seclusa; et in p
mto rlaois nec ens est qd nlg dit imperfeos: ergo rlao
dna dnd fit ens.. Illir est utrq certa; quia lt ens
n thceda fit ultimas dfias; thcedit tn pmta dspec.
Illar facile suadet a pari: quia alia dna pta dnent
fit qdqd dnd in pmtis tot correntibus, seclusis
imperfeob, ut dstat in pria dna, dna por dsti-
tibus: ergo etiam dna rlao dnebit fit qdqd dnd in p
mto rlaois imperfeoe seclusa.

II. La respo a Liche
to ex nrlis Scoti tradita, legit. Iota divisionis
entis in qty et n qty: ens qty est, qd est mensu
ra (mensurans) in orne ad aliud, quatenus egit
est ttus l n ttus; hoc est fitus, l infitus. Ens n qty
est qd lt sit ens, n egit est ttus l n ttus h
est fitus l infitus. Hoc posito rei perfectos et bitq
esse pretes, aut mor entis n abstrahendis agto
n qto et entis qti defitate. Rlaoes sit ens,
et n sit ens qty, quia equalitas l inequalitas in
dnis n attendr penes rlaoes et poenes esse. In
lit. hc respo supit ens dividi in ens perfectum et n
perfectum; quia ens qty est ens perfectum, et ens n qtum est

ens n possibis. Atq entiū divisio exhausta per Phos.

75 Dinde opt Pho, dice

q: rao boni, et possibili excedit omnia, et est omnis rat

tis. Prea regiog imago: enti detracto dicanti ug^ta

og entis Init id, q entiū Init, sby porq raog en

tis, at rao boni, et possibili Init enti, sby porq rao

g entis: go enti detracto Init rao boni, et possibili.

Disciplus e locus. Mar ade res e certa, et mi

de, q^a rao boni et possibili pard in enta pr eo q

sit ver, alod, potens, e re; q, sia Includ enti

sby porq raog entis. Somo; at raoes dry, ut em

detracty: go qus Init rao boni, et possibili. Multo

alias Omis paoes, qq tria aliqo, iltud in pa ro

huius amotiu.

Artus. 4us.

Respondet obiectionibus.

76 Obiio 1: V raoes

dry pedt dt, ab ch, raoeque direcd p possibilog, s

pate pr, ie eend eqles, aud ineqles; at raoes dry

p se spaty n, sit eqlis, neq ineqles: go p udd dt

ab eja n diciud p possibilog. Mir videt certa

luma eqlitas, qq dut pr duas potbat uee orts

ae eja: go raoe raoe, ui nec sit eqles, nec pt

oles: sed mar: i relaoes quid dist, ab esa rao quu
dirend sit personae, dirend personalis quantitas, sive
quantitas virtus, sive quantitas virtis; et eo pro ipse
spatio ceeit coles, aut inegles: oo. Relatio dicta a
ny nro 74 de strog, et erudite ditui ug. Aug
no, Cirillo Alexandrino, Basilio et tha istad, totg personary
egltis uce desiemi et na; personalites atq ejus hisc ai
ps ineglite dire. Erudg dotrg amovet philosphus
38 aro de diebus 5, et L 12 aro t.

77

Huic dotrg acqi
esco et sectaque ad obtiq D marg: ceed ineglesn
lavo, et ob, odo marg: ceed ineglesrelat et thgice,
no. Na rlaoy eadem e: unde riaces in na nlg di
uend in eglite. In iso reoe identui prioary in nauna
spirita e in rag ho circuninceesog: et inne statd cu
de circuninceesog in quod spiritu quod sit e in sibi.
Hic e eglitas thgeica, e dogmaico, quod oes fate-
ri Lemus. Coerg pig relaoes quid dist ab esa, etgr
iterato sint ineglis. Hanc insinuard. Et quod
vidd ret Phis grius, melor cu e opera, ub lig
virtis pducus, quod tri pducitis. Trinitas et operac
accua, sive riac operatoria sit de lia virtis

truog. filiao, ē sprao pava. ẽlt de iia tri pduccio e oire, ūo meliores flt pt'nitas, & relao spirationis, qz filiao & sprao pava.

68 Inftas: trus dō

qani-ta infiivc qz effiue virtz pri̇ i exgerefic eglis psfeois cu prio: & sprao pava adequatē infiive, qz efftive virts pri̇ spravi, & ideo est uia: qo e exgere ftio eglis psfeois cu prio spirao. Ilz argts fit in filiae ru ḡntiti. Si eadē mari aliter arguo: & coltio ciy poliy adeqat iq ḡffise, qz effive virts opop: qo e eqlis pfeois cu opoa. Nō aliter marg. Ld trus ī aua in filia lia pat chanrire oe pfeog. fup lip. trd ts n pat ee egere ftio egly in pfese cu prio q n ob tnte unitte fug lip. priy pt ei ī egere ftio meloriq qz e lia, ee qz pto trus Ld lip ptend ee infitq, & qd sil gr ea de infinitas dtd in filia dna, & opoa; ittz pty e 3 fity dte filiog dny e inlia melori, qz omnipoa.

69 Infta

ry: S Agfius lib 3 9a Maximiny Cap 1

qd si dixeris, eo qd mare Ld filo, q de n

unitus genuit, [illegible] eqlis [illegible] dicto verbo: imo ideo mani
non e [illegible] filio, qua eqlis genuit, non minus. Ergo ex
S. Aug. [illegible] et finladad eqlitas. [illegible] Dignis: nla
eqlitas nalis et Physica, ideo [illegible]: nladad [illegible]
eqlitas relativa [illegible], no. Maximin[us] nabat idemq an
na [illegible] et [illegible], Dhinc argebat filius [illegible] absque minus
Patre. [illegible] S. Aug. [illegible] idemq in na [illegible] eqlite,
[illegible] et filius [illegible] cent [illegible] eqles:
[illegible] S. Augustinus [illegible] eqlite in na, [illegible] eqlitas naturalis
[illegible] inde arguit eqlitas Physica ratione [illegible] circumincessionis
[illegible] dicta.

Jo

Obstio [illegible]: [illegible] rationes [illegible] absq ea [illegible] diverent [illegible], cent ratione [illegible] plures, [illegible] et [illegible]
[illegible] plura [illegible] ea [illegible], [illegible]
[illegible] ce [illegible] rationes [illegible] abseisa
[illegible] dicunt [illegible]. [illegible] marg: cent ratione [illegible] plures,
[illegible] absque in gere entis, no marg: in gere [illegible]
[illegible] alius entis, [illegible] e mir. [illegible] infiniti
[illegible] infinitas absque in gere entis, [illegible]
[illegible] Dico adequate [illegible] infinitas in
[illegible] infiniti, [illegible] in [illegible] [illegible] e [illegible]
[illegible] doctrina in [illegible] Scoti [illegible] argutus. [illegible]
[illegible] absq ea [illegible] ita [illegible] e [illegible]
[illegible] in gere entis, et in suo gere [illegible]

ra dico de rlaoty.

71 Instat Faber. Qstio tractata
na i. Sed ang alsty ad sure ad qd nos di
diximus qstois vanity e sbtil D in sy qstoe 8
Lne 4 § ad Lns, dudis in locis, ubi us fo
Scoty docent, nq dng ei qstity in tota entis la
tune, q e radix caeterorum, qs qstituny vocan
ficq pote ad qstituny attributory, iltas vo,
sy e qstitus in suo gere. Sa no alsty, qd f
i rlao qstita in algo gere n e qstita in ooni
accidis: go in gere sbtiq; et gus sbtiq e gus
tis: go erit qstita in gere entis. Dans: i
qstita in gere accidis sbit Sbo; in gere gosti au
dis, ns. Ita Scoty loco ciato § qu isg a
n e qstco. La, et gali audalis, qs vis i sti
tia: ita rlao e qstita in gere gasi accidis, et re
va e in gere sbtiq rlavo, q rlas dna su
qsecoq qmti rlavis, n qsticoq lieu. Aceri
qsfeo rlavis crg.

72. Ba o idy alsty: de raore
ti i ei ilimaty. Et qd i qstity tty in algo
n e ilimaty: oo qd e qstity tty in algo ge
e qstity. D marg: de raoe qsti i ei co
ty in eo gere, ngoe insity. Sbo marg.

quo'ys contra, 110. Distio facilis est, exempla a
plo esse, et abstractorum, licet possessiones relatarum propriis. Et
et videtur assumptis: relationes omnes essent constitutae in sua
entitate: ergo et in genere entis, quia earum entitas est ens.
Pro anti Dignis: ergo et in genere entis absoluto;
rio: in genere entis abstracti, ideo: scilicet paternitas in
genere entis relativi paternitatis, et sic de aliis.
73.

Instant ali

scotp: ergo paternitas creata constituta in suo genere, licet in
ordine paternitatis creatae. Non sequitur, et haec non negat quod
nitas creata constituta in suo genere, sed ordine ad ordinem
ordine spirituali, et post de genere paternitatis est sic; et
respectu paternitatis creatae. Instabunt alii: si relationes omnes essent
ratione sui constitutae, nec radicaliter haberent ab esse constitutionis:
ergo essent constitutae in genere entis simplici. Ni dandi, quia
relationes sunt ratione sui constitutae tamquam quae excedunt ea
ratione sui tamquam quae constitutae sunt, sed quia non absolute dominus
esse est notitia radix relationis earumque constitutionis, ut
est sicut dicitur tamen, debere bene in abstractis.
74.

Ostio 3: relatio quae

distincta ab esse sit dicit esse ad aliud, et esse ad aliud non
est ratione sui distincto: ergo relatio quae distincta ab esse non dicit ratione sui pro=
fecto. Sed adde maior: relatio quae distincta ab esse est relatio

sby ... ad ... ad ... aliud ... ei ad aliud ... mars ad ... marg ... rlas sby ... ad gerice, no: sby ... ad ... Lnis inio noavi ... dre ... rlaoe, sby ... ad ... ad ... ad ... De ... dim ... ... ee ad aliud ... rli mnere ...

75

1: ... rlaoes ... ab esa adrend ... feos esa n ... in gere entis ... esa e ... in aere entis: e in pelag ... xta ... go rlaoes ... esa n adiend ... go n ... mar: ... rlaoes ... esa adrend ... feos ... rlaoe ... rlaoy: go n ... in gere entis ... alqa ... de gere entis, ... ria rlaoy.

76 ... reuer... ad ... rlaoy in esa: ... ens ... in gere enti ... sine ... rlaoes ... sine ... mars: n

ꝯstitui radicalit̃ effecta in genere entis, non; n̄ etiam
ꝯstitue forma effecta, ideo. Essa dna gnr̄ ad rlaoes dndi fr
oīa absta q̄ sīt fr de genere esse, aut non, et radicalr
oīa absta pasonalia, et oīa rlava; usq gus en
n̄ dida in absttis, et rlavis, essa e fr ꝯstitue effe=
ta rn essoliy, et radicalr rn pasonaliy, et rlavory.
Coery essa n̄ dnd fr ꝯ effecog de lia entis, ne di
camꝰ eē fr rlavg.

77

Instas: go rlaoes dnę ꝯstiuent ng
dng: ꝯo na dna e ꝯfectilis p rlaoes: ꝯo n̄ ꝯ=
stiti ꝯstita. D ꝯgns: ꝯo rlaoes dnę ꝯstiuent ng di
ng sn ee ng, no ꝯgß, ꝯstitui na dng sn eē ꝯfig
ideo ꝯgß. D ꝯy ꝯgns: ꝯo nadna e radicalr effecti
lis p rlaoes, no: e fr ꝯfectilis, ideo. D ꝯy ꝯgns:
go n̄ e radicalit ꝯstiti ꝯstita, no: n̄ e fr ꝯstiti
ꝯstita, omo ꝯgns. Factus e ꝯfetio ꝯdictis. L
nota, dy dimus, esg n̄ ee fr ꝯstiti ꝯstita in gere
entis, ly n̄ sumi ꝯstiog, n̄ nam. q̄ essa e vlte
ois ꝯfeco rlava.

78

Instas ry: fr rlaoes dnę ꝯstiuent fr
ꝯg. Essa pduce ad ꝯtra, n̄ ꝯ foecunditate, at ꝯ ꝯ=
diga, d essa pduit ad ꝯtra n̄ ꝯ ꝯdiga, at ꝯ foe
cunditate: ꝯo rlaoes dnę n̄ ꝯstiuent fr ꝯg. Stad p=
mam, q̄ ung q̄ ꝯ idiod ida ꝯfecoe. Nomasi

ius ratio non ugd aud dividy erit. Ergo ?docere oportet
quod copia i est perfectio. Sit ut eadna pdua us
cunditur. Sufficit quod per eius perfectiones perfectiones ergo adi
entari prius. Atque ergo, quod est dit detractio non
dit ?digna, quia non est in ome ad perfectiones, quod esse non
heat esse ipsa.

79 Obiectio 5: si relationes quod dicte ab esse sunt
perfectio, aliqua perfectio rationis divinae erit in una persona,
non in alia; et hoc est falsum: ergo relationes quod dictae ab esse
non sunt perfectio. Probatur minor, quod plenitas erit perfectio
rationis divinae, quod non est in Patre, est in Filio. Probatur maior; quia
omnes perfectiones rationis sunt omnes tribus personis. Dico maiorem:
aliqua perfectio rationis divinae communis rationi erit in una persona, quod
non est in alia, nego maiorem: aliqua perfectio rationis divinae in eis
personis, dico maiorem; et hoc sufficit ad mentem patris.
Ratio minoris distinguatur: omnes perfectiones rationis in eis rationis
sunt omnes tribus personis, dico: omnes perfectiones rationis in eis
personis, nego. Quod perfectio formalis non habeat eis divinis, quod
tamen in eo quod notionalis est, et quod non est divinis tam
Patri.

80 Obiectio 6: si relationes quod dicte ab esse dicuntur
perfectiones, tres personae erunt quod perfectiores, quam una;
et hoc est absurdum: ergo relationes quod dictae ab esse non dicuntur
perfectiones. Probatur minor, quod oportet dociand hos. Sed

lus Toletanus hus in professione fidei sic ait; Trinitas
nec minus est in singulis, quam in omnibus, nec maior in omnibus,
quam in solis. S. Augustinus Epistola 66 ad Maximinum
ait loquens de Trinitate: Ita in solo Patre, vel in solo Filio, quanta
in eodem simul, et Filio, et Spiritu Sancto. Probatur maior: in 3 personis e=
runt plures perfectiones, quam in una sola: ergo 3 personae erunt
plus perfectum, quam una sola. Probatur minor: 3 personae erunt plus
perfectum nalitas et theorice, quam una sola, nam: erunt
plus perfectum relative, et formaliter, concedo maiorem; et sic nego consequen
la Inde sequitur in minori aequalitas.

81

Saepius dixi, unde summa
personarum aequalitas, et qua ratione non est una persona perfectior
alia. Aequalitas est desumenda a natura, et perfectione theorica et
personarum circumincessione. Pariter conferre de omnibus personis,
seu de Trinitate comparative ad quaslibet personas Trinitas non est
nalitas perfectior solo Patre, quia eadem est natura totius Trinitatis
quam solius Patris. Deinde Trinitas non est perfectior theorice
solo Patre, quia quidquid est perfectionis in tota Trinitate est in
solo Patre per circumincessionem. Est tamen Trinitas perfectior
relative, et formaliter solo Patre, quia addit perfectiones filiationis,
et spirationis passivae, quas Pater non dicit formaliter. Dicitur Tolea
nus, S. Augustinus, et alii Patres loquendi sunt de perfectione natura
li, et theorica; non autem de relativa.

82

Doctoribus suis, et
Patribus, illa nodus est, obtinere vera prodire de

rlaob; quæ dstiu ab esa, n̄ de rlaob; quæ esq ydentib;. hus e sus Lni oprtun; dixi e Lsse tend, ad Lsa Magistrus Regius nos monet. Si rlaoes sumand in t° su, una n̄ e tta, qua ze ut l & tris nots e. Intr ess rlaoes zr se dicun alqs ze eglite stt, ut stabilitq heo & LL. Rlas u in v°su hend eudt ny ng; qubd e m̄ ala n̄ sy rave identis, & ets Lse 1° ut dixi dy sermo fuit de Lsoary iruyincusoe. Cn eglitas thgica, & nalis. St LL loquand de tbs in v°su, Lpteud aduuud a Drys in t Lne.

§ 3 Dico nunc LL loqi de rlaob; ydentib; esq, & n̄ de rlaob; quæ ab esa dstis: LL loqnd de rlaob; ut dicentib; qntats Lsse tionaly, seu qnts virtis; & rlaoes dientes iuysmi qnty idund esq: go LL loqnd de rlaob; ydentib; esq. Mar e in LL Lsa. Mir dstat lapd advios, apd quos rlaoes quæ dste ab esa n̄ diund qnty nec egliy. Info hvc: go LL loqund de Lsris. Sby via, go Lsos adaque Lsty idund, & Lsorita Lsty sy diund eglite naly, & thgiy, ut t LL. hemud qxty: go LL loqnd de eglte nali, & thgica.

§ 4 Obtio ulma ab absto: sit rlaoes di

rent fr Dfeq. Dfeo rlava mlplard rlit in D
sed mlplad rlao; et k a abstq: go rlaoes adueniunt
fr Dfeoq. Sta pmari. 1o go rlao qud dsta absesa
e rlit 3x; et rlao ed dsta absesa e fr Dfeo: go eni
4 3x Dfeo: oo mlplad Dfeo rlava, sed psa relao.
2o 3lad mlplari rlit algd pty, gn rlit mlplad id
qd e fr tale pty; et rlao mlplad rlit, et rlao e fr Dfe
o: oo mlplad rlit Dfeo. 3; 2plad Dfeo rlao a rliter
Dnis 3 Dfeois; q a Dfeo ita Dnis e Dfeo, inqa iden
tand oes Dfeo Dgrd qe absta; et fr Dfeo rlava n
mlplard, sed rlao, Dfeo rlava ed rlit Dnis 3 Dfeou:
3o mlplad Dfeo rlava sed rlao.
85

Ex hai, sbles pa
res Ddo marg obtiois 3a A A n admientes rlem
mlplaoq Dfeiois rlavq, lt dsidard rlaoes dive fr
Dfeoq. No mirq, qe patiui; fr mlplard Dfeo
rlava ed Dfeo Dri. et n e Dfeo Dri q a ed algd i ve
Dfeo alius bd alo lo rlit dsqui nil m sa Dfe
Dfit, et 3tegrad: go. No mirq, ius pao sadd fi
lit, Dbq, 3lty, et ala atiuta n ei Dfeoes Dri.
Q a Ddo n dsquid rlit. Dfeo rlava sed e abu
talis, fls rao dsquit a Dite; et 3 Dq rlit Dfit;
Q e in se Dfeo, et in Ddo e ve, et rlit.

80 Ad 2 mir: si mltiplicand conseq relativa

quntitas n ed infta in rae conseq rlaonis, n m e

cord alg conseq rlaog, et quntitas e infta in rao

ne conseqtiis rlaog: go. Nom mirg. Quntitas infta

in rae quntitis ido e uca; et n e infta in ge

re relatis. Ad 3 mir: si dard in Deo 3 conseq

rlaa, dard 3 conseq, 3 res, 3 essa, et similia, et

h dicy n o: q involvit loruge, gaudit q apd Deo

d d fong, et Theologo. Rao tangit dfaly de vi

ce satis molestq, in qa gcrallis rela e dffici-

lis, q mltiplacon ptory in Deo.

Ad sutiog fidy i plu

ra ce in Deo pta, q re esa mltiplan dte n ddand

pluralr absolte, et sine restrione. Rao dfuendr

PP, qi deptantes cuy hretiur usurpband pralit

eiui mi pta spore ad uspaog hetiory, q si

pdaband pluralr plurate dicente rq. Cui do

ti, illa noarconsted, q esa dsirare in Dii dpta

pta q de omis proi dicand. Ala sit ssan

dentia, e hec rsio dmiand ens, ud bitas, vrtas

rao, etc. Ala n tfcentia, q sclt n bend dmiand

ens, ud pono, gltu, etc. Dia sera tfcentig lit

pta q so PP, et dicla phend plurar pdara,

it & rigore sermonis misplari esset; ne scilicet videamur hetticis sentire.

88 Per hanc rationem non dimus, dant 3 boni, dant 3 entes, &c. Ex qua ratione tibi sit nulla, quod possit plurale ponderari cum aliquo addito; alia non. Ex quo fit si dant 3 scientes rlava. Ex pluribus: dant 3 rlava. Huic quo pars reg. istend. · per in hac line ne esse, sumus pronomina, & posito absoluto. Ista nascentia non possit plurale ponderari; ideo recur hoc pro, dant 3 potentes. Vale & Monroya latime dekadunis agnove a D. 83 ad 6. Id adsig no absolute mag. sed non sine restrictione dicimus dari posse tres magnos entes, &c. quod hoc loco facit haec, Macedonang, Siriteirang, & Tragynang diderare nam [illegible].

89 Sed in quantis locutionibus adde tres res restrictiones, & explans earum sensus. Id ab hoc eius discedimus, cum [illegible] naturae in sensu signato & etiam in modo sonandi. Major absurditas in his potest: dant 3 scientes rlava, dant 3 entes, esse relava; hic in bene calet, quaeque tres rlava satis sufficere ipso assumi non nusquam in natura, esse & omnibus nascentibus. Rogas, an sint tres sortis rlave, vide assumi rendy quam

rlao genitivi dnt a Florenti no notiua gonicalli, vg

& Filii flaco, et spirao pava sint gonicales notiug

le gtis gerit esse afari, & Igpd erunt 3 notib 3=

nicales, seu rlaug.

Quæstio. 3.

De Personarum Constitutivo.

Artus. 1.

Seg. gg dugplicent, impugnantur.

Personalitas

alg adit supra ng, ut curty e ant, gd addit

pory l navy ad Phos spectad: cary lt in crea

l gd navy, ut est mi ug Sioto arrisit, in dio

ni Personalitas i gd pory, g trad rlg idng ug nag

i rao in qa Perso pori dsqund. & tig l crea ystg

Sioty Personalitas sbi trad zmie unog hypostasi

bd oo ai etrey pory. Personalitas in dnis ditur

personalis gnietas, ut esstd e lateransi Cap firmit

de suma Frite: hec santa Tritas sty dng essen

una, dy personales griites dsura. Prietas personalis

ncessie e lus, tritiori & gto, gd ita uni Perso dnt

ut alis reggd. In h. sic exidr a raoe grictis Personalis

lao Spiratoris, qi a Pre Filio duiad: grietas m

it nei; alas negrietas, ut dit in Florentin fede lit.

Hinc collig. gravitas absoluta eius
quia ipsa sit absolutas. & contra Ricardus dotra lib
de Trinit. cap. 18 dicentem: tot sunt in Trinit. gravitates
tot absolutas. Ideo, dico quod annumerare gravitas respective
trium personarum. Ex hac dicendum est quomodo consequentis
alias non sequitur a relatiis absolute, ni adiungi, aliquis ali
absoluto. Gravitas quo in re, et absolute, est absolutas, ori-
go et ratio. Si considerentur in suo modo, in eo primario
radio et absolutas. Si considerentur in omni entitati, ibi
ut est trinitas, habet ut ratio. Si considerentur ut ratio re=
ferens unum ad aliud, claret ut ratio. Quia modus est Trinita-
tis. Ipsa una et haec et non et absolute, parit quod
in quantum reperti in gravite sit absolutas.

Secundo Gregorius
in hy distinctione 36 narrare suppositum Trinitatis, quia in re propria
plurima dicit, non potest dari quod tres; sed a mente totale
ut quod... et totum distinguit ab omni persona. In modo lo-
quendi dicit esse Theologis Gregorius, ut et in hoc ostendit Theologi-
carum... quod habuit cum Florentino, scilicet 19 dicen-
tis... sustare ea de gravite; quod sepe docent
alia... Nec quod sequitur Theologos frequentes
annumeranda in aggregata quorum opinio quia apud Thom.

t gte Lrea 20 aro 3 dgentes, gr (oas, d hyp
tales, docuerunt hypsta b dtui orginib, d
relatb. Ad d inio dtroary noavi, hypstatis
lgad ri, dtual sugoty, go i d l S oq & primi
93
sa fudit, soas dtui grietsq n relavis, d
tis, relaes q ei in d ad refridas p oas gri
bq ab tis fg diutas, & hec theit fa. Francis
Rigpa in ls dtoe du, gq novimi lustrad
censrui orcad L Irrega & Srie dgtue d Lre
tand q se L Salmeron. dsplud hi sa, g
aparet dills, d L, gd lit sadeo: oe gtq
d dre 3 soris. d rela grietas e ita dnis, d
grietas e gtq abls. Ahr e oro certa Cap
A Orios. Ahar ado gle dtad in dcil d L
mi apread de fide. dcily Folany lt in g
fidei dit: in relace cern nymus, q in
nyumry dnuad, gi ad invigst. Florin
be 19: in nlo alo dfrunt ni in relaa. Ahl
in gcsoe Spus Sti. Cap 1: relao sola ca plur
in d.

94 Rd & L Salmeron LL dy ditand

ee inia, loqd de abstis qz vz esadortur. Pa e 1:
LL, sy aomend dfeog zr sboas in vlaoby: go g a oia
ala sta sit Inia. Da E: g in LL nec leve gds vy
tigy gnite story, qz, sind absta, d n sind Inia. R
ry x codz LL locutos lly xopioe, de vlaoby n
d dstuentiby sboas, d d ges clioriby ad coonendz
eary mplaoz. Ex s dsnti pte gfo: qo sboas n dstu
grietiby abstis fuit LL apio. ctoa nobz sufit. g.
dsnti id gi c viola atority sboa, qz sigality Ine
is, in gabd ma eaderend LL, d dalory ffmonice

R d

LL Ortega LL ita loqutos, q a ga hoeticos sy dsdendo pso
sboary dtos, qz ffmicy, d clties pat pr vlaoue
dguentis, d pduti. R D a i: g a LL, d dulamesse assued, n sy sboas vlaoby dtui, ac mplari, d efy in
nlo alo dssem in vlaoe, dt po ed sa, si suo va
eei, g a n ly in vlaoe, d efy in grieteabsta dterrent.
R ry x codz, oia LL d dalory ffmonia, ea gdam
su ritis n flitis. Di: id, qo sbog mplend vlii e re
lao. d id qo plise s vaos, audg mplen e pdabsu
ty. Infe: oo codz mo, qo LL asard, sboas sola re
laoe dssee, porit asari sboas dsse sola opoa. D=
gns a abstry d Dga pd: ido sy e vy g a vlao e
vlii id qo sbog dsrund, d opoa e vlii id, qo sbo

nec destruendi: ergo

36 Instes: destruxit formale peccatum est id per quod formaliter

sunt destruendi per se; at nullum potentiam absolutam potest exprimere

id per quod formaliter sunt destruendi per se: ergo nullum potentiam absolutam

potest exprimere destruxit formale peccatum. Probatur minor: nullum potentiam

absolutam potest exprimere id, in quo formaliter sunt essentia inexplanandi, quae omnia

dicta omnia absoluta sunt divina; at id per quod formaliter sunt destruendi

est id in quo formaliter sunt essentia inexplanandi: ergo. Probatur secundo: potentiam in quo

formaliter sunt essentia inexplanandi est potentiam sunt eorum destructio peccatorum

per se: at nullum potentiam absolutam est sunt expressivum destructionis peccatorum

per se: ergo nullum potentiam absolutam est potentiam in quo formaliter sunt essentia inexplanandi.

Respondeo

tandem exceptis nos modo nostro concipiendi concipere potentiam quae

nullum non ad conformitatem creatam. Respondeo: solitas in creaturis non est ratio

refrenandi potentiam ad filios, at est potentiam absolutam destructiva per

quendam conductionem: secundo quia ita concipere praesolitudinem ac

tris facere eius rationis, quod sit sed adeo. Praesolitas divi-

na eo ipso quod est propter quod propter est quod absolutum; quia sit ut

quod absolutum est divine ex solutioni: est diversitas praesolitas, ratio

quod absoluti, non ideo habet est quod divine: ergo quod omnis praesoli-

tas creata est quod absolutum, non est praesolitas divina: ergo deceptus

exprimere praesolitudinem divinam ad modum praesolitudinis creatae ex-

primere personalitatem divinam secundum potentiam absolutam repugnat,

quia ita concipere facere eius rationi.

Inter [illegible] ba, à ḡtuū dīas ſp̄ās orḡis ba.

Inf̄ ū ergo, q̄ ē p̄mo, eſſentia p̄ prīas ergo q̄ſta rāo.

Sca ūd̄ D. Bonavētra, d. Marſilius, Caru hj, ſaviū

D. [illegible] ūlo Blotino oraoe p̄ unicā Cap 6. rlaoe, ē

orīe ſtūnd dn̄ p̄ſoq; p̄mo q̄ ē ſp̄iali, hj my̆ [illegible]

p̄ rlaoe, [illegible] q̄a e[illegible] ſtuūd: ñ ñ gerare, ē genitu

ū, ē orginis ē ḡtuīt p̄rialē p̄ſoas, ē p̄mitas, ē ſti

ao [illegible] ē filij ē p̄ rlaoīs ē. Infō: go x̄ta Blo

tinu [illegible] dn̄, in ē taliß ſtund rlaob; ē ñ orgi=

nib;.

[illegible] Rñd̄ dicla, ē L. fege afare, p̄ſoas mſplari

orgnib; go p̄o dicñd p̄ſoas mſplari rlaob; accipiend

rlaoes p̄ orginib;. [illegible] dicla, ē quid ſter

rlaoes, ē orgines, docent p̄ſoas ḡ tui rlaob;, ē ñ orgni

b; [illegible] x̄ta p̄o rlaoes, ē ñ orgnes ſtēend ē ſtuo

ā [illegible]: [illegible] d; dicūnd p̄ſoas orgnib; mſplari ac

cipiund orgnes p̄ rlaob;. [illegible] ſt, ē ans meſy

ē in p̄cicata Blotinī atorite, in q̄a dīt, p̄ orgnes

ñ ḡtuī p̄ſoās ſt orgnib; aliormo dr̄gand.

Rlaoē ḡ p̄=

oad la [illegible] pri ad orgnē ilar ſtuitur in raone

[illegible] pri ad orgnē ilar ſtuitur in raoe p̄ſoq; [illegible]=

q̄a [illegible] ḡ ngt [illegible] ilar ſtuitur in ē ſti, q̄n [illegible]

fr, l'psupone ilgad qstus in raoe prsoli, fides m do
cet, nlg a in Dco qstog in na, d in prsois: i pladgo
qstio, qu n's pma, aut psog n, lipad qstutg. Ea
and: pri ad orans ilgr Dr in ee poentis pdure fi
lyi, d Dr id potns pdure filij e fr qstus in ae q
ti a filio: go. Sic angtao pe hic ea oia, qbz pmo
veml qstog, prig go pduci a tra pducto, aii pie g
majus robur x dicdis.

101 3a sa qstuit duas psoas
ob3 pmtalibg. Ecus ilgoa, sidy e, rlaog qasi pmo
3; qd dad in Dco fundari xta my rry quipdi in pa
orone, ee q rlaog Fii geris: ido slsog ad orgny. Stu
rlatis mous nly alud a, qs aue referre. Driu ilgr
Dr id potn gerare; dinde id gerans; tndg id rlatu
xd Fily. In 1o deptu qstuit pp priy go gerandi;
in 2o pp gerao; in 3o pp rlaog x gerao. qsltang.
Sa, d xplao freqntes sit gr thas, d scotas. pd ly
psa xplase ipoad sa: angs ilgad rlao pmtalis 3
lgr dna psoa qstuta in ee psog: oc in ai psog n q
tuit pp rlaog pmtalg. Ead ans: angs ilgad rlao
pmtalis ilgr psoadna in ee qstp: go d in ee psorg.
Sta pranti, qd ante rlaog pmtalg ilgr dna psoa
in ee ptitis gerare; in qa deptu qvoluit pp ..

Dstio.
1o b Vodl
pro ao: rlao distruita ... Ptris e rlao
... agntis ... pcedit aos; et rlao ... rcedit aos n e rla
opmtalis: oo rlao dstruva ... Ptris n e rlao pmtalis. Di
ce argtaos ex stngo ... ne 4o aro 4: prietas ...
tis Ptris pt distrari ... vno mo ut e rlao, d sic ...
... aus notiolis; q a rlao, ingtis ...
... supra as. Alo mo stis qd e dstruva ... d sic opor
... qd ... rlao aum notioli; sed ... agntis ...
aoi. Esc katorte sic rg arguo: rlao dstruva ...
aum notiolis, sed ... agntis aoi; et ... agntis n dsi
tuit, nec ... lat ex aoe: oo rlao dstruva ... nq dstui, nq
ostitd ex aue notioli: oo n e rlao pmtalis.
1o 3
Ut argto ... re=
ant, ... labyrinto ... nos ... Cayetanus,
... alij ... doct rlaos pose distrari ... ut
... Rlao ut ... e rlao ... ut adhaens ut
afixa, ... in. Rlao ut ... e rlao ut refe=
rns, ... ad. ... Gonetus docent, rlaos
pose distrari ... hyposic, ... rlaoi:
in ... pcedit ... dstuit: in ... n dstuit
... Cayetanus ... utroq dsto
... mebro aferi rlaos. qd nare videnr ... Go=
net; ... rlaoi ... hyposis.

rlao gmtalis n̄ ostituit Sesog. Pbo ogs: n̄ ostituit Sso
q rlao sbis, qd orgne sbseqr. et x orgne rsltad, et rlao
gmtalis ē rlao sbis qd orgne sbseqr, et x orgne rsltad:
go. Mir ē certa, et mar ē advorsus, sitq sadd: n̄
ostituit Sesog rlao sbis depti ad; et rlao sbis qd orgne
sbseqr, et x orgne rsltad ē rlao sbis depti ad: go. Mar
et mir sit advorsus. Alo mo: xta regsog rlao ē ostu
va Sesog, id ē rlao depta, seu sbis depti sbs hypos
q; et rlao id ē rlao depta, seu sbis depti sbs hyposis
n̄ ē rlao gmtalis: go id ē rlao gmtalis n̄ ē ostitua Se
sog. pbr mir: rlao id ē rlao depta, seu sbis depti
sbs hyposis n̄ ē sbseq, et antecedit orgne; et id ē rlao
o gmtalis n̄ antecedit, et potius sbseqr orgne. Mar
et mir sit advorsus.

105 Dico, et explo istas: rlao id depta
ad hoem, sbis depti sbs hyposis etc. Cē etc ego
rlao sin. Si sis infer: go rlao p exsso rlaois ostituit
Sesog. Tituit dqa. q rlao id depta, id ad hem, sta
sbs ostituit Sesog. et id ē rlao depta etc. qst rlao
exsso rlaois. et rlao p exsso rlaois ē si rlao sbis
depti ad: go rlao sbis depti ad ostituit Sesog. Si
sis infer etc: go Sesoa dna ostituit pricte costat.
et dqa. qd sa hypostasis, Sesoas ostituit prietibus a

h nat, & potius supponit proprietas et simpliciter relationes. Dices Tho-
mistae adhuc insistendo dicentes, quod [illegible] constituerentur proprietatibus
absolutis: ergo quod proprietas dicat simpliciter relationem non probat quod per-
sonae non constituantur proprietatibus absolutis. Et quod [illegible] constituit quo ab-
solute, et [illegible] simpliciter relatio absoluta.

Respondet Scotus, hoc [illegible]
[illegible] ut [illegible] ad generationem passivam, non ad activam, ut personae
in generatione activa constituuntur. Infero: ergo prima persona constituitur generatione
activa. Sed generatio activa est origo: ergo prima persona constituitur origi-
ne. Et incidendo Scotus in sententiam D. Bonaventurae, quam
impugnant. Respondeo D. Bonaventura supponit originem et relationem
ut rationes [illegible] ab Scotis [illegible] impugnatur [illegible]
[illegible] personarum distinctorum constituendo [illegible]
a relatione: in re autem equivalenter, [illegible] non est [illegible]
ab ipsa [illegible] doctrina: et tamen modo [illegible] Scotus constituentem
personam Patris generatione activa, quae est prior origo. [illegible] generatio
activa supponit ex natura sua ad esse Patris, cum [illegible] tribuatur et
Patri est persona: ergo supponit personam: ergo personam non constituit.

Articulus 2. Eligitur sententia.

Prima sententia constituit
divinas personas relationibus [illegible]. Haec est [illegible] sa-
[illegible] ex [illegible] D. [illegible] et [illegible] pluribus [illegible] ex eter-
nis. Hic [illegible] supponit in divinis personis relationes [illegible]

et aptat his duobus duas personas in eo talis. Sic relao
feudalis concedit originem, et stat in conceptu prolis producti
et tri producti litis. Ita enim D. loco citato, quia addit
nihil aliq relaog cum in D. admittendo, quod, si pro fundato
origine, nunc bona quod origine concedit. Sugatis fuit sola
dei. Conceptus prolis producti identitas adeque cum principio
duco, et refert tum ad termini producti; et in hoc stat
relao feudalis: ergo conceptus prolis producti in relao feudalis: ergo relao feudalis datur in duobus personis.

Nota. Dico

explicaos relationis feudalis; differentia enim inter relaoes ponentales, et feudales stat in eo, quod pontalis designat subjectum adequate cum extremo relato, feudalis atque idem adequate cum extremo relato. Nar. quod hoc est certa; designat hoc sadem: prius producti refert ad termini producti, vel linea de conceptus, qui nunc sunt, quae obligat in obligo termini producti; et conceptus prolis producti nunc sunt, quae obligat in obligo termini producti: ergo. Concludi non potest termini producti in duobus refert ad prius producti.
10°

Replicas. relao
prius producti nihil habet in D. termini: ergo nec datur in D. stat
parti, quod relao bona nunc habet termini aut entis, cum prima
originem adhuc nunc obligat Filius esse: nec habet termini post
quod quod in natura pote aut stat. No ani, cum
nunc negat. Vis producti prius ad originem habet termini potentiae

in lo[...] s[...]

id q[...]i fluus id potui [...]duc, lt n[...]glo[...]d id aiue

etui, [...] id mere [...]olis. Hec ug[...]d, q[...]d o[...] [...]ole in [...]o

auctrã. Hoc ug e, hni [...] n[...] [...] o[...]pole in [...]o

berel[...]i etus ingge[...] [...], q[...]d l[...] in [...]so [...]lio patet,

q[...] in [...]ri orgni adhuc n[...]glgr etui. [...]tad [...] in

virt [...]duva a[...]d [...]tra, q[...] lt n[...]sio [...]duad n[...] [...]lgr

[...]duens in [...]ob[...]d, [...]go.

[...]to

Respl[...]as ug, [...]d uges: [...] dejtis vir-

tis [...]duc, hered tr[...], fluus e[...]d trus [...] rlaoi, [...]

sine [...]uento d[...]oo dejtis virtis [...]duc, n[...] hed tr[...] [...]a

mari no mi[...]. Huus id [...]olis e trus rlaoi [...]fea-

dali, [...]d fluus id practus [...] trus orgnis, [...]ccu id adoy

volund rlaois [...]ntales: in go nly e a[...]dy: [...]id nly

e ab[...]dy in eo, q[...]d [...]lus crus i trus virtis [...]duc

cap [...]ocris q[...]u [...]si [...]duit. [...]st[...]d go in onis [...]ori

repivis rlaoes [...]feudales.

[...]

Ht nra d[...]: [...]sos [...]cy [...]tund

in ee taliy rlaoly [...]feudalib, de gere [...]duc[...]o. [...]i

[...]i in ee taliy [...] [...] [...]sos [...]dverd [...]y dejtuge

rius [...] [...], [...]orund [...]tui [...] dejtz [...]scndnts ab

astis, [...]d rlaoo, a [...]ovo, d nauo. [...]oti ma [...]nis

[...]ao, desumda e ex impoare alaviy [...]ury, [...]garu

relucre [...]tad [...]solas rlaoes [...]feudales degevi [...]

duco [...]ose [...]tu[...]d dnai [...]trai. Nc go [...]aug [...]

[...] [...]tuti [...]sou dna in ee tali, [...] q[...]d [...]stuci.

in eius sonicalibus alti, et per solas rationes de genere predicam[enti]
et in eius sonicalibus altrigo per suas rationes de genere predicamenti
ut in suo. Mar Ind etiam potentiis, ratio in propria
sonicalitas. Illis ista & Emagaor alarum, saris, et confluit.

LL3. Estra aerstae sonicaltas ostruva d[e]m[onstratio]ne per se est ratio
la, per quam una ipsa reaget identari cum alia, id hic ex
sequendo, et ratio formalis de genere predicamenti est ratio per quam
una ipsa reagat identari cum alia: ergo ratio formalis de
genere predicamenti est sonicaltus ostruva demonstratione per se. Tunc
ratio formalis de genere predicamenti est ratio, per quam una ipsa
constituitur in esse distincta ab alia, et ratio, per quam una ipsa constituitur in esse distincta ab alia est ratio, per quam reagat identari cum alia: ergo. Minor est certa, et maior ostenditur ex eo, quod
hoc pari principio quo predicamenta constituuntur, bene videre aliquorum
rationem, quod tale principium est ratio distinguens unam ab
alia.

LL3 Explena primus illa sedes est L, quod sive d[e]m[onstrati]one
demonstratione differentia, per conceptus ipsius, d[e]m[onstratio]ne constituendi rationem
formalem de genere predicamenti; quod in hac ratione nec d[e]m[onstrati]one
ut. Si differentia, per conceptus particulares uniuscuiusque
ipsius constituitur per sua generandi ad ostra; sed
per sua ad genera, sed per sua ad differentia. Secundo est de
quo licet in nostris principiis, principium quo generantur, constituat
per se ipsa, d[e]m[onstrati]one, et potius rationem, ratio ipsius non dicitur in

pto dni, et in relaco pro instanti persona ab h. m. to desumpt. pstio, et similiter personarj.

Atqui oia geruntur in D. tha dicente Lire 8. depora aro 3: q̄ oia hy personalis eiusdem n., casy e̅ rao pstuori, et pstitui. ideo oportet esse pte Ltriis relare ad hy po persones Ltrii pstiend, et dicat persona genite, n. atq generae, neq relae genita. Ex hac atorte sequitur

oes personas pstui eodem p. pto, scilt relaoe et scecundum re ocra pduco. Sequitur 2o, personarj Ltrii pstitui genite pcedente geraoe, et relaoe in geraoe gneiusq. Sequitur 3o genitq duplr sumi: alio o qo pstituit personag, et Ltrq in aere tantu, et hoc e virtus gerandi ad extra; alio o qo pstuit Ltrq in aere Ltrii, et hoc e geraco. Lt pstuit pple Lt p utrumque genitq; et in rao personag, vere pstuit personam genitq, qq pcedit geraoq.

Arlus. 3. Argta cria solvent.

Argt. 1.

La sa. qt qd relacy e̅ e scilt tri. oo si persona Ltrii est et relaca, est persona scilt: ne oo h dicat asy e personas dnas pstui prietatibg absolutis. Sec ans, alii opora dna, qq e̅ relaca ad creas, est cra tuj; et pbo 1o. q̄ oo e̅ relaca ad truj, e̅ aotri: qo scilt. D ans. e oo tri, genitio: et rotante

respectu principii producentem, non denotante sui terminum respectu, et hinc nil addunt supra nos, sed potius praesupponunt; sicut ao[?] est relatio, non addit ei [illegible] producentis: quo est persona Patris vel relatio ad filium, non addit ei filiationem producentis.

116 Secundo arguitur: S. Augustinus 7 de Trinitate ait: Si persona relative dicitur, persona Patris ad filium, aut filius persona ad Patrem: quo persona tres non dicuntur relative. Respondeo S. Augustinus negare personam dici relative praedicamentaliter, neque sicut relatio praedicamentalis est [illegible] ad terminum, et [illegible], non est potius [illegible] tri, quam tri, et [illegible] utriusque. Item in relatione similitudinis, quae est[?] [illegible], et [illegible] alios, quia similitudo est [illegible] [illegible] cum plo, et plo[?] cum [illegible]. Non autem secundum relationem [illegible], quia tota se habet [illegible] relatio, et ideo relatio quae [illegible] est potius producere filium, non est relatio quae filius est potius producere a Patre. Et ita S. Augustinus personas divinas dicit relative, et ideo in epistola 66 ad Maximinum Patrem, et filium nomina, non negat [illegible] ad alium significare personam.

117 Arguitur 3° quaedam sic: substantia divina oppositionem conveniens, sive opposita relativa producentis et producti: quo est in proprietate abstracta non [illegible] opposita relativa producentis et producti personae, quae se habent oppositionem [illegible] proprietatibus abstractis. Secundo arguitur: Filiatione distinguitur ab Spiritu Sancto; sed filiatio non [illegible]

rlaug productis, et producti ut Spu sto; n m e Spu
Sti virts producua: go. No ans, ad cuu prag ofama
n D mirg; n kd prog rlaug zmig producntis, et
producti, omto; n kd prog rlaug radalz, omiatg pro
ductis, et producti ns. Pliao e prig radale Spu
Sti egns virtg Spiravaz, seu prig go primum
Spus Sti.

118. Reglas: zga virtiu producug tri n sufit ad
ostogz et radalis oroo e uusmi zga: go radalis o
proo n sufit ad dstog. Dd mar: na dna e zga
virtis producug Spus Sti; et n dsgui ad Spu sto:
go. D marg: zga virtis producug illimata in oi ge
re entis n sufit ad ostog dto marg limata
ad algd qui entis, no. Dari mirg D. Na dr
na, et Pliao zguod virtg Spiravug, et ey k ofsigne,
prona dna ut pote illimata, sltg radalis in oi ge
re entis zgit identatg ug oi pfeoe sine pfeoe.
Pliao atg p slg. rlaug productis, et producti ad Dtg
lima ad k dtratg qui entis. In kac zga ita lima
ta dtit radalis oroo ad ostg sufni.

119. Argtz 3 pro ofa:
id e 9stuug pfoarg, pro go pfog ofquod gr se;
et pfog gr se dqnd oranez go ostuug pfoarg.

D optq: et paternitas in aeu l. constituit Patrem inm
per b. Personaq; i Ro: paternitas in aeu l., no. Persona
constat sutio & dictis. Consi by mebry constoi d;
genitus, q.a n. agnosco paternitas in aeu l. constq
fr agenaoe, ad e sa exim D. ciati. Constq
in Lne Pmio.

123 Argts 7 dirte in nra ons: Perso
ons constud in ei taliq pti, qs prsc oquid, et rla
es fficedales in Do n. oquid pr si: ao Persoq ons
tud in ei taliq rlaciq fficedalibq. Pat mir:
Pb in cris sq fficedalit oquid, fflata ad Dq rel
dicend opoq: qo lt in cris rlaoes fficedales dican
algo opoq, in Do n. oquid. Ame constat in or
Dpoa, na, Dpricetibq, eli esa mari no m
rq, dari paoei, ues pao n. uget. In cris rlaoes
fficedales pduoi, D pduultis, dicend rlq opoq, D
endq retend ets fflatq ad Dq, q.a ciusmi rla
oes sit rles, D qnd pr rlit consta bend se Pro
peniri. Rlaoes abti, D Pol. Silliq P., n. sit de
trate rles, et sq sit rlesed, pr mg, D frq, sq
sit raoiq, ed pr hoq, D rle: qo. qo mirq yd Pro
sindiq Do idntari.

124 Argts 8: si ons, Perso, consti
rend rlaobq fficedalibq, constuerend pro absolute

ergo non ita constituuntur. Probatur antecedens:
rlao trscedalis i ptis splic absts: go.. stat pranti qui
opora dna i ptis splic absts, et trscedalis resfd
ad ua. No ans, ad eius gaoz Dans: rlao trsce=
dalis, de gere pduco i ptis splic absts, no: rla
o trscedalis in talo gere, omio ans, cius gaoz D:
opora dna i ptis splic absts, pid absts o pii rla=
oo, no: pid absts opii gnitali, odo. Rlao trsce=
dalis de gere pduco afert opoz gad idnta
tis; odo n i ptis splic absts, hi ione. Opora
i ptis splic absts pid absts. sgat ei one 3 p
ris: cis pts opii, qd i splic rlava
185.

Replai.

Ptis trscendens oia pmta i ptis splic absts; d rlao trsceda
lis trscedit oia pmta: go i ptis splic absts. Stat pma
ri qd alii oia pmta ceed rlava. D marz: i ptis
splic absts pid absts opii rlavo, no marz: pid absts
opii speciali acidi supvienti reb, ues minus i spec
iali rfere, odo marz, i osa miri, no dgs, sed data d
tioi. Ddiz q ptis, qd i rlavis trscedalis, i uo rlavis, d
sil. ea pt absts pid absts dsquit ab acidi, seu rlaoe
acidali acidali advicente sbto: hyc rlao i rlao pmta=
lis.

Pars secunda.

De rlis pmis in particulari

Quaestio 1.

De 1a SS Trinitatis Persona.

Articulus 1.

De prioritate, qua 1a Persona est fons Divinitatis, et 2 Personarum Patris.

126 Sine scrupulo asserendum est, 1am Trinitatis Personam esse principium et fontem totius Trinitatis. Est sensus communis in Concil. et Patribus. Ita expresse habetur in Concil. Toletano 11 in professione fidei, in Florentino sessione ult. in litteris unionis, in Symbolo Concilii [illegible] nis [illegible] in S. Athanasio oratione 3a [illegible] Sabellianos [illegible] in S. Augustino 4 de Trinitate Cap. 20. Replicas: Si Pater dicitur principium et fons totius Divinitatis, quia totam Divinitatem communicat Filio, dicendus principium et fons totius Divinitatis, quia totam Divinitatem communicat Spiritui Sancto: ergo non erit principium solius Patris esse principium, et fontem totius Divinitatis. Respondeo negando Minorem. Pater est principium et fontem totius Divinitatis, quia totam Divinitatem, quam possidet, ab alio principio Divinitas [illegible]. Hoc non competit Filio quia licet Spiritui Sancto Divinitatem [illegible] accepit a 1a Persona: ergo principium est solius Patris esse principium et fontem totius Divinitatis.

127 Replicas [illegible]: principium est id, a quo aliquid procedit; sed Divinitas non procedit a Patre, ut habetur in Concilio Lateranensi Cap. Damnamus de summa Trinitate: ergo Pater non est [illegible]

Diti. Re cy Stha, et ei m̄ favēt, prīy ut ta-
le ē ru tri pducul̄s ē id, ago alqd pcadit, Ideo: pri
z ut tale ē ru tri sy dnicalis, no. Pi ita dituv
priy Diti, ut lg rspiad n̄ tps tiy pducile, et
tiy porgnp dnicaly ab psi Ptre atis dnis pssris,
Nota qd it Pi dicād priy Diti, n̄ tz apllandu
ē initiy: Qa hec vox e dni usurpaoe sgad pcedg
ex, et duraois: ido dicila, et Pis respond voq ini
tiy, lt admittand voq priy.
128
Ia psoa, qz dit Dititū
onis, est dit ly psoz Pi. Ariani sed nabandfli
ij ū ve fliy, ita Igitr asebant, Ptrz n̄ ē ve ptre,
qa gos qspde tendz ē lg psoz ē ve ptre ly. Ista
ex Evang Ioanis Cap 17 ubi Flius sic Ptrē al
loqr: me favi nen tuy hoib, sup ragi. S Cyri
lus lib 1 Thesari Cap 6 exp sig: me favi nen tay
hoib, qa videlt vus Pi ei, et vy fliy her. Item
ex eod Ioane Epstla 1 Cap 5 versu 20: et simus
in vo flio eius. et vus flius n̄ ē ni e Ptre vē
et pri Ptre: oo Ia psoa ē vē et prie Pi. Et ita
ē vē Pi, ut hec gdao sy pi si de Ia psoa: ita
hd in Symbolo fidei, unus Pi n̄ 3 ptres.
129
Opiū S Ba
silius trac de va, et pia fide plo post mīg dictus: + sic 13
vocably Ptris, ~~~~ gra eius gnaoe, sed qd nos

in usu naturali parant in Deo ex parte sacram. vo. vox.
Et hoc pacto, et ergo sanaos non sunt dicti de alga
na persona, ni illis impiate. Et in Montoya non
hoc ergo sanaoe, ideo in usu ad nos, sumi a
S. Basil est plenite admixta illis in confecto, quos
in usu misced. Idaro plenitis ita sunt de alga
a omnes persona impii, et sacrilegii.

130. Rogas, an sa
sona sunt filii Dei prius, quod De est erat
hoc statu? Affirm. R. quia Deus nihil erat, desit ho
isti et Dei, ni analoga, et in eterni filii est vid
Aus prius et ps statu et gravi dictis. Sa sade,
ngt stare via plenitas sine via, deprima solum
in na, quod silido prie in nla ura, quod ni ana
logia gada prea: Deus nihil erat et Dei nalit, om
sno, et libra sua volta, et nla erg poduit per prim
sentus, et ad summus gerang et ad stra, et pacesfu
tiug, et eraaug ad etra: quod oia divinum Dei
ui erg ei ui patrg.

131 Replas. Deus est vius, et prius
Et hoc, quod ho est pt altius hoc; et ho est prius
hoc altius, go Deus est prius pt hoc. Funda
Descripe in ubis Xpti Dni Math 23: patre
lite vocare vobis, super terra: unus est in pt
qui in coelis est. Et Deus est vius, et prius patr

q̄ß ho ē p̄t altius hoīs, n̄ in raōe p̄tris, et in raōe p̄duentis, q̄a p̄t d̄iversis, oīalz sz solo p̄duit mg. et ang, in raōe p̄videntis; melius qm q̄ß p̄t creati nobz p̄videt, q̄ß oñia p̄t ad vitq; dūn raōē amantis, q̄a p̄na Charite ḡsulit nrē, z̄ng vite, et saluti p̄fectius inp̄paraliū q̄z p̄ß creati.

132 Reglas 3a e ubz Xptus Dni Ioanis 20. dic fratribz meis; ascendo ad p̄trē meū et p̄trē vrū, Dm meū, et Dm vrū; ubi Deglii dic Dē Xpti et hoy. Sz e p̄sis ubz p̄ty p̄d, ut bene no. ant SS Nazianznus, et Hilarius: q̄asi dicit Xptus Dnus: alit meū, et alit vrū; p̄trē meū nā, et dsi o, et p̄trē vrū gra, et libra volte. Reglas 3a e S Basilio lib 2 ḡa Eunomiū: p̄ai ner ē Ds n̄ ab actione, aut flaoe, a p̄rie 1o due dictus. R, Dy ē utiq p̄rie p̄trē nrū, n̄ sou raoz p̄tris a sou alga mnera ad extra p̄nentia, nēpe in raoe p̄duentis, p̄videntis, et amantis.

Arlus. 2.

0 p̄a raoe s p̄atris propria ḡnasulras.

133 Inga nity, et ḡnesile p̄ eadz in h p̄na aci p̄uni obt;

Q explicatur Arias voce et etiam principij, et nomi-
Patris, Iftanei per Thgos vetas. Angitur dubatz
fuit per Celeg QL teste Exim Sarez, de ne
nis Ingenitum significat, eo q ea voce abute-
rent Ariani, ut contra Catholicos dicerent, l 3 Q
et admidos, l filij et creg. Arianorum cavilla
oes refert S Athanasius orae Q contra Arianos. Q
si dicy per Chatlicos Arianos ortu & principium ci
et significandi voces Angorib QL ita suspectas
reddidit, ut eos a Thais Qgtaob recurg et ex
marent. Ita S Athanasius loco citato ait, vana
est Thogi hue vocis, ut nil in se inea nisi ma
ra [illegible]. Q si mns QL bene [illegible]
a non Q voces [illegible] refutabant Arianorum
abusy, qui eos asignetes per eos ac non creatis, Q
truentes in h significatione Patri esse principium, Q
bant filij et genity, id est, cry, [illegible]
132 Q ana
logica hus vocis designat Q sus ingo xra
Exim Q et aiqui. hy voce ingity aiunt
cos ae, n cry. Q aiunt ad nadg sy gerant
prig. 3° [illegible] [illegible] a creat
Q geraoe pria, Q eas ab ei gabd Q. In

Su. Denit vtb; dnis Psois; q^a de gabed verifca
qd n. e cra. In eo Denit Patri, et Spui Sto, qui
genite n fit, gats n trad prig gerasg. In 3o
nitsoli Patri, qui extit indegnt gabed pdue
i. ossic esterpad in gnti Lne. Infrut de ita
Sntg vocg ingenitum plus noare, gb gd P vc
ij genitus afed: ido dixit S. Nazianus orat
ne 63 genitg d ingenitg n ee gmie opta.
135

Re=
plas, nei in 3 explaoe ingenitg pt ei prig soli
us Patri. Sed alntg e co, gd Deniat eg Dei
ossg a psois; qa u sic osta extit idegnd n sy
a prinagerase, d eg a gabe pduce. Rg eg exi
farez, gd lt Ditas sy se, eiud osta a psois ex
tat idegnd ab oi pducoe; lig n Denit ei ggirg insu
in go e prig abutg slius Patri, qa ita e syst g-
pduta ossi n repod ei psog gnitg, d pdutg, ig
i psoa flij gg e gnita ossic psoa Spus Sti, gg e
pduta. Sed ita e genitus, d e i repod ei psog
ingenitg d pdutg, e in hsu e prig solius Patris
136 pty ingenitg, seu ingnabile

Stai explaoe xua Thea

ipsa consid. i qr Chalices, in qorum ista inasu-
litas Doctri. Praeterea nulli inasulitas xre in
parte vitae vitii opera vitiorum praecedentium, destructa
vitae poenitentia: Itum ultra quam vitiae praeteritas, et
vitiorum imperatorium, Sequitur probabiliter vitiorum vitii quidem
quod posterius producuntur. Deficit Theologicus, et cogitat
quia hic ... vitiorum nec leve vestigium quam
diu, et postea. P. Ortega considerat ad propria, quod
praeparata ad dimittendum omnia praecedentia defendit ita
in quodam post actu praecedente ... vitiorum etiam poeni-
tis. Narrando haec doctrina; quia inasulitas
est notabile doctrina, potius atque aliquando videntur
tuo Iriti Ine.
137 P. Vazquez, quem imitatur Alarcon
Frite Disputat. 7 Cap. 2 defendit inasulitatem partis
flaneos quaesitum, ad alia forma est pro mali mus quibus
fit possiste, qui in contrariis erao Fritis, specialis
nitas hic solog. vitiimus, qui est fuentes, seu male
ty nimis cogniti, l inasculis e vlao tfeedalis
a poenite, evirte spirava, et spiritus quam Dei destruit
temporis regarum destrarum. Non agosco huius doctrinae
quia in hac forma nia e vlao non poenitentia, et imperatorium

doum[r] a dulti, datis. , & lud gty nq i rlao gi
nitis nq spratris: go n i gr rlao: go nq e stuwyh
Theol: 2a Thol, rlaoby qstam, ut late pavimus Line an
tecedenti,

Theol. Inicus s Tha, et Jesuite cus Exim Sarez
ptoc pcedunt. Innascibilitas seu igeneralitas pt bis ctra
ri, qbus mus jgandi, qbus obtus sbatus. Si dsirt sbus
mus jgandi e nao exclusiqa prius, seu e deceptus nans
prius dans ee Ptri. Atanc dotrg exsdit S Cyrilus lib
1 dialogo de Trite: igenitus nq i rao, nq defictio
Ptris, nec sgad sbtg, nq gd i, et sumo gdns. Eadg
e expsa mens S Agsni 5 de Trite Cap 6: cum i-
genitus dit Pr n gd i, et gd n i dit: go xta SS Cy
rily, & Agsny sta attda jnascibilitas, sive igeneralitas
sbus mus expirdi exprimit deceptus navis, seu naoem
prius, ago Ptr accipiat ee.
139 ... dsird sbus obtus sbatus
Psas voces, gd dici sd inascibilitas funtalis sipta, seu
male e formale inascibilitis, dtit essr in rlaoe fecdali Ptris.
Pbao e: Ihe funtus pximus inascibilitis, gd se ipso &
cludit oe prius sive pduous, sive dnicavus sui, et rlao
fecdalis Ptris ita se hbt: go e funtus pximus i-
nascibilitis, seu e inascibilitas funtalis sipta. Pbat
mr: rlao fecdalis Ptris e fr raoe sui prior oi

orgne; & qd i ita pror, b gle cedit ce priy sive p

duvy, sive Imacy sui: go. Clar i certa, d mir

vidd istare; qa qd e prius oi orgne, ea ratione

ps Ly xcldit eg orging, xcldit ety oe priy sui

140 Replas

L: inaplitas i pror pinite: go n̄ dtit in pinite. b

dv ans: ista dra pri ad atruta Inia c̄ esr, pdu

cilis: go ety inapsiltas pri ad alas prietes pdu

bed ci esr impduilis. No ans de pinite in n

b, ad ucy paeg Isd anti; na dgß. Est dspartas, qd

impduilta ex Iniens p lo pri i pty Ine tri

Inis psois, d ido bd dtre i pto alto; inapilitas a

priate psoe, i priy notiole, gd bd dtre in algo rlaoe

Nil rlavy i in l a pisca pri ad virts geravg; cy p

virts ocrava i radx acerar: prietey in psa q dta

pinitas in au L.

141 Replas b; b inapiltas dtred in pla

rlaoe pinitu, n̄ sy eend gng notioes psoales, & plu

res alg: ng, sid pr e inapiliti, ita plius e inspira

lis, d Lpus stus e ingeraus. Replica pmit ex a

vios, qi sid pend pty pory dtu a pinite, qd i su

ratis inapiliti, ita erund porda in c. d Lpu stu

la pra pova dsta a fliaoe, spirace pava, in qd

de geraltas unius, d inspiralitas altius. Rgo

nascibilis filii non est notio, quia Dis, et recipiuntur non nisi
atque est propter ingenitus: unde notiones quae sunt personis sunt 3. et
aut si virtus spirativa per notiones numeres, sunt 4.

Reglas

3: Dub. 12.

S. Augustinus 5 de Trinitate Cap. 6 ait: Quisquis non negat filium
non esse ex eo, quo ingenitus est, quia est genitus, hoc ex a-
liis hominibus, eminenter est alios; nec ideo quod Deus, quia in-
genitus, nec genitus ideo quia Deus. Respondeo, hic verba non esse S-
ancti, et haereticorum, quos impugnat dicentis, quia Deus non ideo
quod Deus quia ingenitus, nec genitus ideo quia Deus, hoc i-
deo est, quia Deus ingenitus sumitur pro exclusivo generationis passivae. licet
in Deo dicit nihil filio, quia Spiritus Sanctus genitus est
in hoc, et tamen non est Deus. Ergo in omnibus plures sint Pa-
tres, qui etiam geniti sunt. Ad rationem in argumentatione haereticorum
itaque dico quod personis generaliter loquendo non est idem esse ingenitus
ac esse Deus; ac esse genitus pro exclusione in ea principii, et hoc
Deus formaliter idem est ac esse Deus, et esse Deus ac esse ita
ingenitus, quia esse Deus in aeternum et in virtute ad opera omnia extra.

Quaestio. 8.

De 2a SS. Trinitatis Persona.

Articulus 1.

Dare 2a Persona est Filius.

Sanctus est fide
divina, 2a Persona esse Filium. Filius meus es tu, ait Deus
ad 2am Personam Psalmo 2. Eadem fides docet Spiritus Sanctus

n. a Filio, ut hr in Simbolo Nyzeno: Sp̄us Stus a Pr̄e et Filio, n. factus, nec creatus, nec genitus, s. procedens. Stis fidei princ. supositis quaeritur, quonam
proprie i. in ea, et n. in 3a p̄sona, vi cuius la. dr. h.
i. filius. Difficultas alta e., quam insolubilem agnovit S. Augustinus lib. 3 contra Maximinum Cap. 14: distinguere inter illam generat.
et hanc processionem, nescio, n. valeo, n. sufficio. Imo et alii
Ecclesiae PP. dixere temeritati, et insaniae esse talis differentiae
quaerere rationem. N. imigant PP. hujus sobrium p. conatum
unde aliquam clariorem p. rationem hui mysterii, sed et a
viri eque difficultatem extra monitis D. Petri dicentis Ep.
1 Cap. 3 ver. 15: parati semper ad satisfactionem omni po-
centi vos rationem de ea quae in vobis e. spe.

Ad differentiam
enodatione p. oculis habenda e. explicatio generationis proprie
dictae, cuius prius e. D.r vel. et tum Filius, et quod ex Patre, et D. Tha a Philos. dicitur origo viventis a principio viventi
in similitudinem naturae. Ex h. explicatione deducitur, 1.o origo seu processio alicuius ab aliquo i. propria generatione requiri quod tam principium
quam terminus i. viventi, et quidem tam intellectuali, ut sic a ratione proprie
dictae generationis excludatur nutritio, quae n. e. principium termini vitalis
viventis, et sic principalis. Deducitur 2.o generationem debere n.
a principio viventi, et etiam distincto. Sed quod requiratur proprie ge-
nerans debere terminum tribuere l. suam substantiam, l. propriam suam substantiam,
ita ut eadem substantia, l. quasi substantia, quae erat in principio viventi

ne geraois in tro, d ita Psug stiq priq cistro 9ngd.

Deduit 3, geraog bere ee orgne in filung ng. Pr hanc filung n scad lebrate filudo Lsfa. ag ad angi 9rdebant, alii Flius dnes n gerard grit, uy ti head filung Lsfg in na uy L. Imo d inge raob; cris n rgr filudo Lsfa, ud evit in mons tui gerati, e L, d sit Lsfe drsis. Sii filudo regta ad vg geraog bd ee in na, Lsfe, l nu mice eadg. Sg e intntioe priq geranti, l Spa cens e defecu l dspoi, l cooperaois altius 9priq tolg Lsfg filung n 9ogad. Ex h gglaoe geraonis venti, d v is, QQ fidei docet eca. pcesog Spus Sti, infrigit gravima gsu dfai.

Origo Spus Sti a vem tis a vente; sclt Spus Sti ab et F. Lrea e a prio 9snto imo potori rade, d pfecoe, gsflius creatus 9sngit Ly prio, a qo gerad. gd n Ls, d tota d eadg sexa L et Flig, a qbs tgs de uno prio Spirad a, d dnia Spui Sto. Fdq vide ee in filung ng, uy pr h filung Sg, loe filudo aut Lsfa, aut ngica in na: ~~Spus Stus~~ L ay, d Fii us hend ng ny eandg uy Spu Sto. Ex kis vidd 9edi: qo pcesio Spus Sti e orgo a prio vente, d 9snto in filung ng: qo e pria gerao: qo Spus Stus

ē Filius. Dfai nimis dsit Thgor, pridē re
ferg oplōes.

147 The Init cy Caietano, Salmaticenses,
& Scots Alisn, & Rada, agbj n. lnge dstā
D Monija doaud, ido dg ssog ee fliy, eiusg
pcesog ee geraeg, qa ē p inltg, gi a prio sui
dceptu assilavim ē. Et qa Ssy lty n. ē fliy
nec eius pcesog ee geraog, qa ē p voltg, gl
n. ē ssr pra assilava. Prō hane sg ē assaiit: qd
la pra i Ds ltg, gi a suo dceptu ē assilava,
pad secundg pssog ē filg h; silune ztioli edn
nali. & de raoa flidō ē go i sltis silutudine
nali: go s la pria i Dsliny n. pad ee fliy. ... adet
nar: qd la pra i Ds inltg, gi a suo dceptn assila=
vu ē, lj pad go i ... ... lune de ea ria, in
qa gltru ē a suo deptrina, assilavuij & gltrii sij ē in
o deptu assilavu silune ztioli, ed n. nali: go.

148 ... Add

... og ei a la ... ltg gsity edgnd inte ē assi
lavg, infitu ailao ... a n. su ztioli, & in nali.
... i infitudo gltun ē ssitudo in n. lia, &
sy in lia pria gltru: go virts assilava gltru in
fitg erit in lia pria gltru, & lia pria gltru ē
osis ed n. nali: go virts assilava gltru gstiti ē in
ztioli, ed n. in nali. Ans qstat; qa alii gstitudo ...

ed utique fit in lia volitiva. Ergo sequitur, quod virtus assimilativa consuetudinis est in eadem lia, in qua constituitur per se consuetudo. Consuetudo
Supra ratio fundata, quod lia pria consuetudinis sit intra sphaeram, in qua consuetudo collocatur; consuetudo atque collocatur in sphaera
consuetudinis. Breviter: quod consuetudo est institutus suum quod est similis, ubi institute assimilavus ~~in lia pria~~ similitudine pria de
lia consuetudinis; et haec similitudo est consuetudinis, ut non naturalis; cuius
similitudo per lia nali est alterius distincta lia: ergo quod
consuetudo est institutus sit quod quod est sumenti, ubi institute assimilavus similitudine de lia consuetudinis, ut non nali.

Ratio consuetudo

Secundo: Consuetudo est abstrahenti a vero, et genere et
effective non potest assimilatione nali, lo per formiter in aliquo inferiori per continente tamen rationem consuetudinis, quod inficiens consuetudinis
tamen, licet non per ipsa ratio consuetudinis, et est contra dicta
ratione consuetudinis, ergo consuetudo tamen. Quia est consuetudo, ut sic non
formit in aliquo inferiori assimilatione, quod est ita ab consuetudine
est distincta a lia pria consuetudinis, et assimilatio naturalis, non est distincta a lia pria consuetudinis: ergo consuetudo non formatur
in aliquo inferiori assimilatione nali, quia talis est idem fit
ab consuetudine. Patet maior: voluntas non formit in aliquo inferiori unione. Probatur, ut est fit a volente, est distincta a lia pria vel
ratio: ideo quod non unio, quia est fit a potentia volitiva, et detrahitur
affectiva, quia haec est lia pria voluntatis: ergo sicut.

Explicatur ista:

ideo voluntas in primo conceptu volitivo est sicut una in universum
generat, nec ... [illegible] ... quia ... [illegible]
quia tota prima volitio est a Patre, et tota prima ... [illegible]
Filius ergo Pater ista ... primi conceptus ... nec ...
nec communicat ... [illegible] ... est ... a Patre ...
... ergo quod Filius est ab ipso Patre ... primo conceptu ...
... evadat ... [illegible] ... non naturalis ...
... est naturalis ... ergo ... eo quod Filius ...
...

151 Dicendum ... [illegible] ... intellectus ... procedit ...
... Filius ... quia procedit per intellectum qui est potentia naturalis
non libera ... non est ... Filius quia procedit per voluntatem
est potentia libera non naturalis. Est ... Spiritus Sanctus
procedit a voluntate, ut voluntas est potentia libera ... Spiritus
Sanctus non est Filius quia procedit a potentia libera. ...
... procedit ... quia voluntas est potentia determinata
unius ... voluntas quidem est potentia determinata ad unum ...
... ergo ... voluntas non ... ad ...
... Spiritus Sancti ... ideo ... Filio
... eo quod procedit per intellectum qui est potentia determinata ad unum
quia ... intellectus ... procedit ... potentia determinata ad unum
tendit ad assimilandum sibi ... [illegible] ...
... voluntas ... processio Spiritus Sancti est potentia determinata ad
unum, ... non tendit ad assimilandum ... [illegible] ...
152

unius, 1º segnd. PP. Mar.on, Meratius, et alii docent
ha. a distinguenda esse in imagine prii. Itaq. Spiri
itus evadere in v. procedit filius in na. prio. nisi et filius;
quare adeoque filii rgo. qd eadem n. sit filius, et imago v.
Pr. representans sui prii. Ac sic procedit ex Pre, qs sola
procedit ex illis, qd ubiq. mentio. Hic opio habet qra fa
B. Basilius Magnus lib 5 contra Eunomium, ubi ad pntius Spi
ritus qtt fundare, supponit qd sicut filius e imago Dei, ita Spus
Sius imago Filii et hec: ita Ds e imago Filius, Filius vero Spus,
cur n. Filius filii Spus dicitur etc. Ergo et inquit imaginis
n. pt distinguere rao pura Pra, et n. 3a i Filius.
153

A raoe im
aginis qd sequitur: qi potius 3a Psona, qs 3a i filius n. pt fu
dari in ea raoe, qs officiu dicit 3a Psona, qs filio cre
ato; sed rao imaginis prii procedentis officiu dicit 3a Psona,
qs filio creato: ergo qd 3a Psona potius, qs 3a i
filius, n. pt fundari in raoe imaginis prii procedentis. Ma
e certa, ng rao, in qua licet distinguendi, vel cum distinctiva, et
distinctiva prii. a n. filio, ideoq. filio creato, debet convenire et
representare 3a Psona. Pa min: ido rao imaginis prii procedentis
dicit filio creato, qa evadit filius in na prio venti
ipso juncto, a qo procedit: et 3a Psona Spus evadit filius
in na prio venti, ipso juncto, a qo procedit: ergo.
154

Respondeo,
qd Spus etiam imaginis ipsi prii, a qo procedat, sui ...
te e Filius, qa n. e igo pdicta et representans sui prii, ...

i prius q. ꝓps, qa ꝓcedit id ab ꝗ mentis. Maior ē: nō ꝑt a
rao, ut ꝑa ꝑsona nō sit filius, id, sine qo ꝑt intelligi rao filij
adequate ꝯstituta; et independēter ab eo, qd tamen nō ꝓcedat ab
ubꝗ mentis, ꝑt intelligi rao filij adequate ꝯstituta: ergo ꝑsona
ꝑsona nō ꝓcedat ab ubꝗ mentis, nō ꝑt esse rao ꝯstitutiva
filij. Minor ē certa, qa id, sine qo ꝑt intelligi rao filij
adequate ꝯstituta, nō ꝑtinet ad ꝯstitutionem filij. Prob. min: quia
in recto intelligitur rao filij adequate ꝯstituta, qn filius intelligitur
ꝓcedere ab ubꝗ mentis: ergo.

Nulli e Thom., et Arr. cum aliis
modernis tenent ideo ꝑsonā ꝑsonā ē filium, qm nō ē, qa la, cum
accipit in ui ꝓcessionis ꝑr. et filio, nec dicitur. Sequit sa hic,
nec dicitur ꝯstitui ꝑ alteram ꝯtrarios, qui ꝯstituto se habet ut rao
ꝑr qa ꝓcessio tradit ab uterque. Multū displicet hec ꝯclusio, et
ꝑcipimus dici e Cap. hujus e, qa ꝯstituit nec dicitur ꝑ ꝯtrarias
ꝑ alteram. Vꝗ qa ꝑsonas stius, nō erit ꝑr et filius eui ꝓcessionis
et sic malitiē. Sic argutor: ꝑsona ꝑsonas eius accipit e
ui sic ꝓcessionis nec dicitur: ergo rao ꝯstituta nla e. Prob. an.
tamen hec ex ui illius ꝓcessionis id, qd filio ꝯtradit prius ꝑs
nlicare; et prius ꝑsonas sti filio ꝯtradit ꝑs ꝯnlicare
nec dicitur: ergo. Prob. min: prius uocaꝗ ꝯcitus ad tale
tradit filio ꝯnlicare ꝑ ꝓcessionem tro sic nec, et esse, et ꝑr
ꝑ ꝑsonas sti e prius uocaꝗ ꝯcitus ad tale: ergo
456.
Dico na
aliis dicitur sic e opaua ꝑ ꝯtius, et uoluntatis: et ꝑ utrasque
ꝯ ꝯtradio filio ꝓducere ꝑ, qa e ꝑr, et ꝑsona dicitur. Vꝗ

atq. la operao in relaty, et tro re relaty producto immedia
tiu correat relatio. ideo et relaoe omnius. Inia relatio et in
relation ala absta: n q a ala absta de mali se hrant ad
hg relatiog priy omnis, ny eius fia relatio i proure se
bog dng: et q a mly portionaty ad hiing e relatio ex
qd tru relaty proad: ideo prius quasi in regeone
add relaa relatio. Priy aty lio, et priaut, reddit dareng
dng: q a reddit pr i reloa dna, et D de D. Ita bita
portione ditdy e de processe Spus Sti.

157

P Aranda in Scho
la sub mis Appendice dfndi, ideo 3, et n 3g relog ee
ftiy eius processoz p 3g processe ei param, q a processio
et relog e opao ng gd talis, e in filuns ng pcd talis,
n eta processio Spus Sti, p illy e e virte gali strana
li. Ut exple oblry h cogitaty, supit ng gi aPho
desit Priy motus et qietes eius, in goa. 1° et Sple
et n sy acens, munus priy ee ostuere supoty w, pr ad
lud ostidy 1° et sse na ordd. Und infert 1, tunc sy
verifari ng idng ee priy, qdo qd e priy init ng, w
ostuenti supoty. Infert 2, qd si na w ostuens supo
ty i priy alius opaois, h pso erit eius priy w na a;
et pr ado eiusmi opaog ee nalifing uy pviad a na
w tali h e, w xcente munus ng.

158

Infert 3, qd si ee
priy adeia ng n w ostuenti supoty, et ig ppsupoto

mnere constitutivi suppositi; tunc nec operatio propria talis principii erit a natura quâ tali nec naturae propria in tali supposito, sed conveniet nunc naturae ut tali, et ejusmodi operatio erit a virtute quasi extranaturali; id quod excedit in definitione naturae seu essentiae, quod non sit accens. Ideò potius processio Spiritus Sancti, etiam si est operatio naturae ut talis, et secundum generatio, quae est a principio seu virtute constituente quâ tali suppositum producens, et sic ita excedente in producendo suppositum minus propriè naturae; hinc non inde processio Spiritus Sancti, quae est virtute spirativa Patris et Filii supponente Patrem, et Filium in talibus constitutos, non est a virtute constituente quâ tali suppositum producens. Hinc constitutivum quare ea, etiam si non sit persona, vadit in se plures naturae, in se licet quia augeat aliquod, seu principio naturae constitutivo suppositi, quâ sic producta est, sed etiam in se primo persona naturae suppositi, quâ est sic producens.

159 Impugnatur haec opinio: processio Spiritus Sancti est operatio naturae quâ talis: ergo non ideo persona producta dicitur filius, quia eius processio est operatio naturae quâ talis. Probatur antecedens: processio Spiritus Sancti est productio propria spiritualis ut talis generandi operantis; et productio propria spiritualis ut talis generandi operantis est operatio naturae quâ talis: ergo. Antecedens probatur; quod processio Spiritus Sancti est operatio propria spirantis ut talis propria; propria autem spirans ut tale est propria spirituale ut tale generandi operans. Antecedens probatur, quia propria spirituale ut tale generandi operans est natura, et ea dicit plures naturae tradita a Filio. Hinc constitutivum processionis naturae ut talis non est demonstrandum ab eo, quod non sit propria principii ut constituens seu

Doty, et ab eo, qd i aprio ſbtiali w tali ǵmnd̄ qdu-
cente.

16. Drardu, d Macensis docend, ido bg ſiog e
gnitg e n 3g. Lª ba pcedit ab uno, e 3a a dobg. Ld
pcedit ab uno pcedit ſ my r, i gª mai ng i gdu
nui ab uno: gd ag pcedit apbg pcedit ſ my Volti.
2ª pcedit apbj dcrentibg modrando ſug virtg. gª e
t, gª pcedre a dobj nº ogit ug eo, gd pcedit ab utrog
tgß aprio ꝯnto vente in ſtlung r, w ꝯtadin pſo ſpu
sto: go pcedre adobj nº xedit raog ſtris. gª e b: sta
gd pceſo i apbj, dn i apbj dcrentibj modrando ſug
virtg. Pbo aſpty: sta gd pceſo e apbg, e gd nº ſpi
ug agobd, et ab utrog, ſil tgß ab uno prio, wregha
owr in pceſſe ſpu sti; d ſi pceſo ita e apbg nº a
pbj modrando ſug virtg, ug ſcorg nº heard virtg, gß
ſil dcrndo pliud modrari: go.

Artus. 2.

Vera dfatis Enodao.

Ricardus Vic-
torinus, Alexndr, Alenſi, Mar, PP Luniga mi-
ru hus ǫpiois iſtrator, d Munigh, gor ſtgnd imi-
and Bætici Magri dfndund, bg ſiog e ſtlig gª a
cipit a Peng fæcunda, k e ug virte ultius lg dni
andi alti ſpoto. Nungß nº plauit ſalhgs, ante

ius paog primo l, ng usurpari mlpl. 1° pro
principio actiue rei: sic dimus calorem na sua, ...
a esse calefacere. 2° pro prio motus, & quietis, u
docet Philus l. Physicorum cap. 1. 3° pro prio vente
generato ex tro, qd ventis produit, & ius produo dit nat
vitas: ideo xta S. Thm na dit a nascendo. Sic a
strictior nis usurpao.

168 Primo l, esse, & ng dici pro ormg
differentiis; esse m dit pro ormg ad ktg, & na pro ormg
opaog: qd ultius [illegible] pt; pro ormg ad opaog
xtra, ui sumr a Philo in nis explaoe, l pro ormg ad opg
ad xtra, ui sumr a S. Thoma [illegible] applante ng natu
rantg, & etg a [illegible] produtg ng naturatg. Primo
3 ng prd in 3° sic usurpatg l esse gndre, l salt
esse Inoare virtg sui ultius propaog. Pro
na stre sumpta dit a nascendo: qo na dit, ee prig
a qo Natiuitas oriat: qo na dit, ee virtg, a qua pro
Natiuitg fundat pla na in trg. Ex his oibg [illegible]
ly ng, qd esseri in [illegible] generatis ventis, sicut
ng stre talg, sicut prd e prig natiuitg propagg
sui in alo supposito. Pro illatis i; qua na sum inla
acceptioe, xta qd eius trus [illegible] natue: ui ac trus
vicat natu, ut ei a na, ui e prig veni generatg ex tri
[illegible] natli.

163 Nra 9o^s: ido va Spsa e filius, qa accipit a suo Prio nq. fecunda. Arg. 3o. Usurpad. exclusa alarg opsy. Nra erit sustinenda. dy sola genuiz na rao n. osndad. nodad. dfaz pstz. Ipsa dirti osn dad. 3sfur. Dirti ty dry pbo ab Atorite: in Decilo flotino Sesoe 65 in declaoe vexationu platinis qa Graecos ita hed: credentes Spy a filo negass pa dre, nesse e, ut3 liberand Spy a solo Pe padre, ddgn n e filiy. Ex gbo, sic arguo: e eo, qd filius n hed virty pduug Spus sti, 3sund Pl, n dari fliy: go qa ad raoz fliy ptet here virty fecuntg, seu dni caug Sliy ay Spui Sto: go ido filius e, qa hd asu o Prio ng fecunda.

164

Rd. sic Spus Stus n. pdre a flo, fliy utiq. deficiery, n. fr. gatns dfird alqd cstuvi ptens ad raoz fliy, d dnexive gats filius dnectit ug pcessoe Spus Sti ab pso filio. 3a e: qi deily logerd de defeni fliy via dnexoe, eoq mo dird deficturor Pl, d Spy Sty. Pr m, d Spus Stus e qui dnecitund, ac filius cy pcesoe Spus Sti a filo; d deily potius supit Pl, d Spy Sty, e Sly asd defecy fliy: 3o qa loq de defeni flia via dstuoe, seu rac alug qd ptead ad dstuoz fliy.

165 Instat dicto S. Basilius libro
2° contra Eunomium Cap 12 ubi postquam posuit Spiritum Sanctum dixit ubi
allegatis n. nostro 151 sic: rationes facile neque suspicari
erat quasi Filius e Filio natus est, et hic alius itidem natus
est, et rursus alius, et deinceps ad infinitum progressu facto:
contra S. Basilius bene confirmat in tuo virtutis propaganda ex eo, quod
tuus est Filius: ergo quia de ratione Filii est accipere a proprio
virtutem faecundam. - alias S. Doctor non bene concederet aliis, et aliis
tertiis, sic nimium procedendo Filium dari sine virtute determi-
nandi neque aliter proposito.

166 Respondeo, ex auctoritate S. Basilii inferri de
ratione Filii esse quod possit producere alios Filios, cum ista ex eius-
dem S. Doctoris conversio, et data persona non potest producere alios Filios
non ergo erit Filius. Sed ex auctoritate S. Basilii necessario de-
duci esse de ratione Filii posse terminare aliquem seriem neque quod a-
liquis alter non sit Filius et eo quod non possit ultimum seriem
terminare. Atque haec est mens S. Basilii. Ad argumentum eius argumentatio pro-
cedat de Filio secundum esse Filii, procedit ex eo quod solum termina-
ret seriem personam esse Filius de Filio, non esset inter ... personas na-
tam virtutem producendi alios Filios, et sic deinceps ad infinitum.
Modo Spiritus Sanctus non est Filius, neque Filius potest producere a-
lios Filios quia ... persona non accipit virtutem faecundam.

167 Praeterea

2º: ido va psona ē filius, qª ē a prīo vente pñto in filuns ng; ꝫ ei a prīo vente pñto in filuns ng ē acci pere a suo prīo ng fecundg: go ido va psona ē filius, qª accipit a suo prīo ng fecundg. prōa mir: ei a prīo vente pñto in filuns ng, ē ei sile prīo filtune in na, pd na cōps̄tal in dfīoe gerātis ventis; ꝫ ei ita sile ē accipe a suo prīo ng fecundg: go. prōa mir: na pd cōps̄tal in tali dfīoe ē na pd ā prius spatis p vientis, a prīo pñto; ꝫ ei sile in na pd nā ēta le prius, ē accipe a prīo ng fecundg; sm na nō fecunda, tunc nō erit filii prīo in eo, qd ē prius o paois pvientis a prīo pñto: go.

168

Expla rao facta: fri

or acceptio vocis <u>na</u> ē p prīo opaois a vente pñto, nā p in h acceptioe cōptal in dfīoe graois ventis. pr hd hanc ng; qª hd ng, qb ē prius opaois pvi= entis, a prīo pñto ut tro, filio scilt. Hanc ng hd fili= us; qª ēts ē prius opaois pvientis a prīo pñto ut tro, scilt spu sto; filius m cy spuesto pñgr in oibs absolutis. Hanc ng nō hd spus stus, qª nō ē prius fi lii opaoy. Infri: go va psona, dn. 3 ē tunc filii in na prīo suo vente pñto x eo, qd va, dn. va

Ad virtus Iniavus sit ~~dico~~ abtri: go Ca d n° 3a persona, i filius, qa sola b persona accipit a suo principio ng facie-ndus.

169 Ad, acceptiones nr a principio Iniavo sub esse voluntarius, nei respiri. gr Ines nr acceptiones, na m Inio sub resurgat pro, p gratia rei, p coltione rerum creatur p pto opto supernaliter, a principio motus, d gitur, nunquam accip w a nobis resurgat. Ad 2a, i qui n i voluntaria acceptio nr. qs, simul p pa gravi, dise, in gratia ex sermo i de na principio geravi, na ab principio gravis d na in acceptione a nobis pota. Circa hanc acceptio reperi in theologis h nos us D Bonaventura ad videre i apd P Zuniga hic. Inr angor Lhos n ado esse - hic acceptio n gnit, nos us fides Phosfeli.

Arlus. 3.

Obiectiones Soluuntur.

Obtio 1: lt filius accipiat a Pre ng faciendus adhuc n e filii Ltri in na; d filius ido e filius, qa i Pi filii in na: so n ido e filius, qa accipit ng faciendus. Pad mar: lt filius accipiat a Pe ng faciendus, n accipit a Pe ng gravius; d h pa filius n e Pi filii in na; qa na Pi e grava: go. D

marg: adhuc flum n̄ e D̄i, fil̄ıs ʒ na ſ ad na ſpta
v̄ in ofōe graois venti, no marg: ʒ na in celo
ſpta, Ido. Na gb ʒ ſtad in ſciata ofōe, ōna ſcien
da ſfluē ab oo, ḡdō grava, l n̄; ſlz m ſtad na u
ſecundīa ad ſe mandy alti ſpoto. Nunc ng kd fli
u: unde cadit D̄i fil̄ıs in na gb ʒ ſtad in tali
ofōe; & Ign̄ cadit flum.

171

Reglai: id q̄d ē d̄ raoe fli
creti & n̄ dit ſt ʒ ofeoz bd ē le raoe ſflu oni, & d
raoe ſfly creti ē virti grava & hec n̄ dit ſt ʒ ofeoz;
alit n̄ ēd in D̄: oo de raoe ſfly oni ē virti grava.
No marg: q̄a ſta rlava n̄ ſt ofeon ſolit ſflum,
id ſigedoni: n̄ go ſetund idntari u gabd ofeoe
ſine ʒ ofeoe. Virti grava ad ʒtra ē ſty rlavy: un
de lt nlg dicad ʒ ofeoz, n̄ ido bd requiri in ſlo.
Sutio ſblad in virte ſgrava, gb ē ofeo, ſine ʒ
ofeoe; & tz n̄ idntad u ſpraoe ſava, q̄a ſelt uy ē
ſty rlavy n̄ ē ofeo ſolit ſfle.

172

Obtio l: ſido daſſ
ſoa ē flum q̄a ē D̄i fil̄ıs in na, ſ ſoa, gb n̄ ē ſt
u n̄ crit in na fili, ido ſrio: d n̄ ē ſta dotrg dulo
ri ē D̄ dicentꝫ, ſey ſtz ē cauſe ne uy ſlio ſrio: an

pdgnti bene filii in na; sa n° ido & psona e filiu
q i filii in na suo prio. Dicq d obio, q a ex xis
dicta, e DD. spus stus e riussly eh. d qdit us
sus prio, q tz spiraoe paoe trui. qditas drsa, d esa
ae e esa, d qditas rlaois spiratoris. D mavs. 3
psona, qz n e filius n erit suo prio silis in na
spta na p prio spnto oprauo, ido: spta na ps
to qd tqz fra dstuit Dz, no mars, d sb h dstin
re xuipio. Na spta sfra, qz e Ditas, e Inus
bz psois, d de hac qlqdr sit DD, dz diuenda
u ec riussly ne. Na spta p prio oprauo spi
to n e silis Inus. D in na ita spta spus stus i
hi suo prio.
173 Obtio 3. Va psona n e pfecte silis in na
suo prio: go ys filiac desumd in ilione in na, filiu
n erit pfecte filius. Pbat ant. ba psona i filii suo
prio in virte oprauo, d n e silis in virte gerauo;
d h e n ei pfecte silis in na suo prio: go. Dant
n e suo prio pfecte silis in na sby, qd na e pri
3 opaois a vente spnto, no ant. qz qd na e pri
is gerauy, ido ant, d no dqz. D pta rao silis
stat in co, qd asiille suo prio, qatns h pbiy e pri
3 opaois a vente spnto. Lrao gerauis potius

Conspirare, seu conspirando filius divinus; quia si posset aliquem filium generare, posse non esset infinitum in ratione filii.

Instabis 1. ergo filium

divinum esse perfecte filium Patri. Consequentia probatur: quia potentia est perfecte perfectione filius Dei nos; quia non est in omnibus filius Dei non oritur ex hoc, quod est potentia perfecte perficiens filium, seu quod minuatur perfectio perfectionis filii in ratione talis: est natura perfecte filii, quod ideo ergo; filio non deficit virtus generativa; ideo quod evadit in hoc conceptum Dei perfecte filius. Hoc ab omnibus fatendum est, quia filius divinus non est potens generare, et Deus est potens generare; ergo in hoc perfecto filius non est perfecte filius Dei; quia est perfecte filius. Est absurdum simile ei, quod in nos obiiciunt.

175

Instabis 2.

ergo filius creatus est similior suo patri, quam filius divinus. Consequentia probatur: quia filius creatus est similis suo patri in virtute generativa, non ita filius divinus. Nego consequentiam, cuius paritas non urget. Filius divinus est similis suo patri per virtutem numerice eandem, et filius creatus per virtutem eandem specie. Quod filius creatus potens generare non oritur ex ratione filii, quia est filius, cui repugnat aliud denominare, sicut neque, quam per generationem. Nec potest nasci, nisi denominandi neque per spirationem est primi primum spirantis, sicut generati: unde ita spiratio non potest spirare perfecta filiatione suo patrio vente dicto et ob, quod Deus spirans per spirationem, et non per generationem.

176

Obtio 4: stat vna nao filij sine foe
cundite in nai: go n ideo 3a persona e filius, qa ancip
ng foecundg. Ans pat in Mulo, qi ve e filius
Asini, et Equae. et tn nlg hebet foecunditg. No ans. co
ceus paoz docuit Theophrastus apud L varg. Mu
los in Asia frequenter grare; et hnc sedii, qd necess
si nec ubiuis gerent, quia d. n eadem virtus
semitalis, et l ex eadem disp, l ex circum
stantiis providentib eorum plifaci; sed simul in Eu
ropa n prolificant, et tn foecund sit. et quodia
vete harg historary ref mulg here foecundit
radalg, et rotg propdita et p acum eadem disp
aut cooperaoes altius pri.

177

Obtio 5: ergo si 3a persona
procedit alg persong, n ad filius: go 3a persona n ideo
e filius, qa hebet ng foecundg. Prbat ans: ergo si 3a
persona procedit alg merit Spus Stus: go n ad filius.
No ans, ad cus paoz et ans probat merit Spus Stus
udmo e; no ans: alit acnis e omio. in casu quo
3a persona procedit alg nil propriu offiret, adve proprie
ad filius: eg n merit udmo e, qa mo propri repugnat
ad stra pdure, et tunc sta nimet pdure ad stra.

178

Obtio 6:
si filius dnus fuerit pt ng foecundg, n prius

cognere filius, q[uam] Sp[iritu]s S[anctu]s; et filius prius fuit
cognitus, q[uam] Sp[iritu]s S[anctu]s; ut ex[tr]a PP. prius filius
nobis innotuerit: ergo filius divus n[on] c[on]stituit p[er]song
facienda. D[istinguo] maior: n[on] prius cognere filius quoad
an, q[uam] Sp[iritu]s S[anctu]s, nego: quoad q[ui]d, sub[distinguo]: n[on] prius
cognere virtute, d[istin]cte, q[uam] Sp[iritu]s S[anctu]s s[ec]u[ndu]m virtute, d[istin]cte
alio, nego; non prius cognere filius virtute, d[istin]cte, q[uam] Sp[iritu]s S[anctu]s
virtute et[iam], d[istin]cte, nego maior. PP. docent, prius
innotuisse, filius ex[tr]a, q[uam] ex[tr]a Sp[iritu]s S[anctu]s. Si filius c[on]stituit p[er]so-
nam faciendo, cognito filio cogno[scitur] virtute Sp[iritu]s S[anctu]s, tu[nc] str[uitu]r
[illegible] faciendo.

179 Obiectio I: ideo verbum divinum e[st] genitum, q[ui]a ex vi suae
processionis e[st] simile producenti in natura; et h[ic] habet, q[ui]a procedit per intellectum:
ergo ideo e[st] genitum, q[ui]a procedit per intellectum. Pro[bat] maior: intellectus ut
sic e[st] assimilativus: intelligere n[on] e[st] fieri [illegible] intellectum, et ideo ex Pho
docuit D. Thomas, q[uo]d intellectus h[abe]t fieri quodammodo o[mn]ia; ergo
[illegible] in supremo, et perfectissimo sui ~~[illegible]~~ alogato e[st] assimila-
tivus perfectissima simile, q[uae] e[st] naturalis, seu in identitate in na-
[tura]: ergo verbum g[enera]tis per intellectum procedit accipit verbum divinum, et c[onse]q[ue]nter
ex vi processionis e[st] simile producenti in natura. En potissimum Tha-
[misti]ca fundamentum magis sane debile. Dis[tinguo] maior, nego minorem, et
D[istinguo] antecedentem: intellectus ut sic e[st] assimilativus debitate, [illegible], ideo [illegible],
e[st] assimilativus assimilatione [illegible] a natura, d[onec] [illegible], nego an[tecedentem],

et d. Igni: e assilaous proxima silune de genere gratio
li, ideo dgss: silune de alogere, no dgss.
180
Dy gegavi
sq. Fhstieg. pavi gtry cd sic ee assilavy silune de
trate de lia gtioli, et n. psendnte alia gtioli, dna
li: unde lt ascendat ad sugmy alogatis gtru, sz
erit assilavus silune de eadz lia, lt proxima. stoi et
platy med explo voltii dne, ql e gsite afecuti
nitiva, et lt e in sugmo alogato voltii, ts n prov
nire n unoe afecua, ql in h lia gsita i. et ibj
plari in aliis dnis atrutis. Ipoa e in sugmo alo
gato virtii aivz, cy ts lia opoz v in orne ad pdu
es ad stra, nimqss opoa porit ad stra pduro.
181
Ulma
obtio ab atorite. ta e s. Agsti lib 7 cap 6, ubi
de 6 psoa ait: oo q ipe filius, qo ubz, et eo ubz,
qo filius. Az n psit sosteri in nra sa, xta gssdr
sa rao e reddenda, id 2a psona e filius, ae ubz. De
ne noa qr Mnicisa, nec in meng D. Agsni, nec ut
lius Fhgi, aid pbhi vire ungss potuisse, raoz filz
filij ee utcyz vaoz dnz ubi, et e ga, cy seorss a rao
ne ubi aonoscamd filior, et seorsio a raoe filij agnos
camd ubz in cretis. S. Agsnus respondus e e ubi,

Et ibidem respondit: id dici accipiamus, ut dicit verbum, ac si diceretur nata sapientia. Loquitur ergo de Verbo in ratione sapientiae natae, seu genitae: non namque ratione sapientiae genitum est, verum ut ratione sapientiae [illegible] genitae; nam utraque ratio non [illegible] fecunditatem.

182

Contra autoritas

est S. Thomas 1 parte Quaest. 34 art. 2 ad 3um, ubi [illegible] S. Augustini autoritatem adducens ait: dicimus, quod in Verbo ubi cadit proprietas [illegible] ad Filium in Verbo significatur: unde dicit Augustinus, eo dicitur verbum quo Filius; ipsa in nativitas Filii. Sed est proprietas personalis eius de nomine [illegible] quod Filio attribuitur ad exprimendum proprietatem eius; neque id contendatur nationalis [illegible] dicit Filium... [illegible] nationalis genitum dicitur verbum: ergo [illegible] ipsa constituit Filium, quatenus procedit [illegible], sed quatenus [illegible] procedit, constituit verbum. [illegible] extra [illegible] S. Thomas 1a parte Quaest. 33 art. 2 [illegible] notiones [illegible] notionalis [illegible] notionalis; fecunditas autem est notionalis [illegible] [illegible] consideratio [illegible] in natura [illegible] stare in fecunditate.

183

[illegible]

ut est in Verbo ubi non [illegible] proprietas [illegible] ea, quae [illegible] in Verbo [illegible] Filius [illegible] in [illegible] ratione Filii non [illegible] ratione ubi [illegible] quod aliquid [illegible] Filius, quod non [illegible] verbum, neque [illegible] fecunditas ad [illegible] in [illegible]. [illegible] ratio non est proprietas, ut [illegible] filio, [illegible] S. Thomas 1 parte Quaest. 38 art. 2: [illegible] non est proprietas, quia [illegible] fecunditas ad [illegible]

itus in separare aliqua dicatur aliquid quod non tribuit ratio ubi
non est contradictio talia principia a priori contrastanta ubi.

Ad ...
..., filio afari, ... ciatis, Armonis here de ...
... lune; ... de ... lune ... ...
ente ubo, id ubi est, ... rase ... ubo ... ...
rao imaginis ... ... & ... in loco ...
ubi rao ... ...
la rao ... ...
ubi de ... rase ... ... ad id a quo ...
... ... amoris ... ...
... ubo ad id a quo ... ...
... ubo ... ubi ... de hac ... ...
... ... I.

... ... verbi

Supp. I. ...
in ... ... ubi. Suppono ... ... in Scriptura
... ... erroneum ... ...
... ... filii ... ...
... ... Agnus, Lapis &c. Suppono ... ...
... ...
in Scriptura, in qua ... fit mentio de ubo ... ...
... filio ... in Evang... ... Ioannis. ...
... in rase; ... ubi ... ... in

Deo producit dicit procedit de non esse: ergo Verbum in Deo dicit
processio, de non esse. Stante primo quod Verbum dicit a loquente,
dicit atque in divinis est productio, sed dicere est producere.
186

Alii Scholastici
quaerit, utrum sola processio Verbi dicatur Verbum? Sa
fuit D. Augustini lib. 83 Quaest. quaestione 63, quam alii Graeci
docuerunt, per processionem ideo esse Verbum, quia est sapientia ge
nita. Verum eam retractavit lib. 1 Retractationum Cap. 26,
ubi ad libros de Trinitate se remittit, in quibus expresse
docet, quod non est sapientia, sapientia genita, et est quod Theologi commu
niter docent in Deo, sapientia absoluta et essentialis. Merito, quia quod
non est sapiens, non est sapientia genita, nec erit opulens, non
opulentia genita. Ideo est S. Augustini lib. 6 de Trinitate cap. 1, ex
quo sic arguo: ad summum Deus Verbum non magis dicit
opulentia, quam sapientia, quia Pater est summe perfectus, et ratio sui
opulens: ergo etiam et ratione sui sapiens.
187

Nihilominus Theologi communiter
Augustini exigunt, qui dixerunt ideo per processionem esse Verbum, quia est
sapientia genita, quam Pater intelligit notionaliter. Vel dicunt processionem
secundum illationem essentiale est lux Pater, verbo suo intelligit. Sic
maximatis non est eam, quam retractavit Augustinus, deinde hi
Theologi. Fatetur, sed si hoc limatum non adeo esse cum Trinita
Augustino in retractationibus melius sentienti dico cum omnibus
theologis, nihil requiri in processione quod in se sapientia, sed
sapientia essentialis et absoluta: unde ratio ubi negat stare in ratione
ne sapientiae notionalis. Sanctus autem Synodo Constantiensi

aoe 6: quod in Stricte una e na ita et una e Voltas
ac una itz nalis oprao voltis: go et unus [illegible], une
D nalis opao gltiu, e sgnd uea gltio. Et quod dal
bi obsavi Dr n pduit ubz d zlg d dz a [illegible]
fluit zlgit: go ubz D [illegible] n e id go D [illegible]
n e flli sapia D.
188 Dr Antnius Peraz [illegible]
[illegible] et ubz quod ut pote trus gltiois, e gltio pava
3a [illegible] e amor pavu qua e trus voltis. [illegible]
in raoe flli pdudi [illegible] aious qui dd at
et pavei qui du pasio ita in raoe flli [illegible]
e [illegible] gltiois awe et [illegible] gltiois pave: gltio
awa e Inis alijs [illegible], et gltio pava e [illegible] ubz.
Iltio awa e id [illegible] gltio pava, id obtz
[illegible] qua id [illegible] obtz, dl obtz pdui in ee aprentis:
[illegible] e [illegible] obtz in ee aprentis. [illegible] oiri
hic opio, 1: Dr n pduit ubz id [illegible]
yo pri ad pduog ubi Dr [illegible] zlgit; [illegible]
me [illegible] gn obta [illegible] gltia ab zlgnte: go pri ad pdu
z ubi obta sit pavenz lta.
189 [illegible] obto
ry e [illegible] ubz. Fluit dga; qua in [illegible] ubz i gltio pa
va, [illegible] ee aparni obtory. Infory: go zlgi pave
obtory e gd pduty. Fluit [illegible] hic dga, qua zlgi pavi
obtory e ubz gd pdua. [illegible] zlgi pavi obtory ngt
ee gd pduty: go ngt ee ubz. [illegible] zlgi pavi

obtory ed qd pduty. hre aevē ad qd pdueni; d hre
aevē priu nē qd pdueni: go. De miri declari n pti: a
hre aevē priu n ed dne trib pfois, uy pus stu
n pduat d aevi ghd. Ld mar: qd pduit hd a
vy pduens in eo gere, in qo pdui. d ilgi gavē obtory
i nalis pdut: go hre aevē priu erit nalis pduera.

P Iuniq
dndit, lg flog cū ubu, q pcedit p gity, d z n ē ubu
q pcedit p volo. Stt sa vere dne; d lg n eplat. h
m querimus cur ba fioa o 3a p gity pcedat. Ciūs
ro cen LL Betavius Herera d Tirlus. lg flog cū u-
by qa ē idea in qa oia reptant d in qa oia cognunt.
qo idea, ē hd ad zstar cas, exemplaris, p qb oia dita
sst. Sit go nra d: ido oia fioa Bā ē ubu, qa
raoe sue prietis fioalis ē igo zfitois pduta, in qa
apparent oia cognita zfiolis depicta. Une pat coproja
qa gaudet, erudioa Betavius.

191 Deduit d x sapie 7.
ubi dit de vbo. Specly sine macla majestis Dr.
lut in Speclo apard effigies lud dtepluntis, ita Dr
pus stus, d oia aparent in ubo. d, lut Specly n ē
fra qā videns zstuat in eū vidntis, ita ubu n ē fra,
qa Dr dstuit in eū plgntis. Deduit grea d x Aglo

ap[osto]lo q[uo]s ap[osto]lo Colossenses 1 ubi d[icitu]r imago Dei invisibilis, et ad
Haebreos 1 splendor gloriae et figura substantiae eius.
Atq[ue] o[mn]ia [illegible] specialis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] dicitur ratione praecisionis [illegible].

192 [illegible] [illegible] [illegible]

deducitur ratio [illegible] [illegible]: ideo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ratione sui [illegible] ut imago [illegible] Dei [illegible] in
[illegible] apparent splendor et figura [illegible] [illegible]
[illegible] splendoris et [illegible] [illegible] ratione [illegible]
[illegible] imago [illegible] [illegible] in qua apparent omnia cog-
nita [illegible] depicta: [illegible] ideo [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] imago [illegible] producta, in qua apparent omnia cognita
[illegible] depicta. Alias videtur certa; [illegible] in [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ubi verificentur [illegible] [illegible] locutiones [illegible]
[illegible] [illegible] imago [illegible]. [illegible] [illegible] a [illegible]
de [illegible] [illegible] Cap 3: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
re animis cognoscitur et voluit, et potuit, hoc
[illegible] idcirco verbum genuit. En verbo [illegible] ratione [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] reputare [illegible] imago, et [illegible] [illegible]
[illegible] cognitum.

Solus. S. Argumenta [illegible] [illegible].

193 Arguit [illegible]

nu: si Ds est una psona adhuc haberet ubi, distinctum loqe-
ndi: ergo ubi est proprius Dei, et Ds est unus, et proprius Dei est Deus
unus, et proprius Dne: ergo ubi est proprius Dne.. Dani: adhuc haberet
ubi proprie dictum, distinctum proprie loqd non ani: adhuc haberet
ubi proprie dictum, distinctum proprie loqerendi, omnino ani. Insu-
per facta hypothesi in Deo non daretur ubi, sicut tale quod
ubi constitutum producitur. Ani deduci Ds tunc non sicut lo-
quutus: et quod consignans, et non loqns. Quaero aliquo est,
quia in loco ubi oriatur et abundantia sitionum, et tunc de
sicut haec abundantia, aut poccasio distinct est ubi.
194

Arguit
2: quia tres psona consignans consignando designit ubi, et est consignare
et per sicut consignando: ergo designando ubi: ergo ubi est Dne.
Deus marg: designit ubi, ubi designando, ideo: ubi dicendo, no:
dire ubi et proprius, solum Dei: quia sola la psona dicit ea
ubi, quod ubi produit, et proprius est solum Dei producere
ubi: ergo proprius est solum Dei dire ubi. Oes psonae eodem
ubo consignand. et non eodem mo: quia non oes psonae ubo consignand
producendo ubi. Instad dandus. ubi est notia obli,
quae consignans consignit, et haec notia est proprius Dne: ergo ubi
est proprius Dne. No marg; quia Ds non loqs et consignat et potius
in quo consignit: unde ubi non est notia sequens etc.
constitutum in est consignanti.
195

Argd 3 theologi definientes ubi

in raõe sapiẽ gnitæ: 2.° lege vocãd filij sapiẽ-
gnitã, obscura sine restrioe vocãd filius sapiẽ; et de
locuo saluri nõ gt, nõ pra sblitas in sapia; et de
hç locuo nõ sufit gltio esslis; aliter eodẽ mõ sfu
ltus divĩ sapia: go ubj ẽ raoe sue sfolitiũ, sapiẽ
gnita. Prob. 2a pr̃s dĩu sapiam; q pr sẽ comedi
atiuũ ondnd gltio tpre mlij portiõbj ad filij
a suo prio. Circa 2a prõa in ui sue sufoẽs ẽ
gtioli, in qua apparent depicta gtiolũ oĩa cogni
ido dĩt sapia gnita. Contra filios & Ango. Prob.
34 aro 1: ij dĩt, qd ubj ẽ notia, nõ gsgr notia
aiu gltus conentis, et pr eo qd ẽ ltus dcipit cogn.
Und. Aglus dĩt qd ubj ẽ sapia gnita; et ubj
sapia pr, ee auu gltus conentis: go ubj nõ ẽ sapia
fratis.

196 Argum. 4: ubj mntis ẽ notia; et notia ẽ
go ubj mntis ẽ gltio; et nõ ẽ qpbd gltio, et glt
duta: go ubj mntis ẽ gltio pduta: go ẽ sapia g
ta. Prob. marg: ubj mntis ẽ notia lfilis, lobo
ido: ẽ notia detrate filis, no. d Prob, [struck] mi
notia filis ẽ gltio, ido: notia obua, no. Prob. Subs
et notia filis ẽ nõ qpbd gltio, et gltio gduta, omĩo m
rg: notia obua, no. De raoe ubi ẽ qd notia: fi
ubj ẽ creti, ẽ notia filis, qa ... gltus rdil

ligens. S. obj e ... notia e obva, q.a e d, in
co stru ... Notia obva n e stio, sive pduta si
ve n pduta. Notia ... ... stio. d erit stio p
duta, si e creta.

Arguit 5 ... Atnius ... : xta ...
... carerd ubo, n ... : go q.a ubj e deraoe s
lgntii: go q.a ubj e stio. d n e stio acva; go p
va. ... anti no ... Defecu ... arguerd defecy
facunditi in dna stioe ... ... stio d
na, d ... n i facunda. Ant ... defecy stiois ar-
guit e defecu ubi, n q.a ubj ... ad raoes slgn-
tis, d q.a arguerd defecy facunditi, ... dari n
p dna stio. Arguit 6: obj cogni e opvao n
lgntis ... lgntis; d ubj dnu e opvao n lgntis ...
lgntis: go ubj dnj e obj cogni. ... cog-
nare obj e opao n lgntis ... lgntis. d ubj dnj
e opvao n lgntis ... lgntis: go. ... mari, Dmi
rsi d ubj dnj e opvao n lgntis ... lgntis ... no
mine: ... lgntis, d lognti, ... d ...
lgit adequi ... stioe ... d log ... ubj; ... ubj
n e cogni ... d ... obtory.
198

Arguit 7: obj dnj

cio, ergo obiectum constituendum dicitur a mentalitate; et obiectum esse mentaliter dic-
tum est esse mente expressum: ergo ubi dumtaxat est id, ergo obiectum con-
stituendum mente expressum; et obiectum esse mente expressum est esse cogitatum:
ergo obiectum constituendum cogitatum verbo. Atque itaque verbum solore per se obi-
ciens, quia si mentaliter dicere est mente exprimi, et cogni-
ta mentaliter dicere erit mente exprimere, et cognoscere, utpote
illius per quod dicat, illius per quod cognoscit. Distinguo maiorem, et minorem.
et obiectum esse mentaliter dictum est esse mente expressum in se per productionem
obiecti sese habente, concedo: est esse mente expressum in ratione expressi, vel
exprimentis se habente, nego. Talis est distinctio, et ex ea constat
non posse usque expressos mentales esse consequentes per se; neque cognitio propria
vel est per se ratione actuum exprimentium obiecta, et constituens propriae
cognoscens.
§ 99 Arguitur tertio: ubi dumtaxat datur productio est ad instar
bonum creatum quatenus sine imperfectione per se: et ubi creatum non est imper-
fectionis, et sic illudo in genere obiecta cognoscendi et potius in ratione
constitutus obiecta cognitis: ergo ubi dumtaxat non est imperfectio, et il-
ludo in genere cognoscendi obiecta et potius in ratione quasi forma qua
obiecta cognitis. Distinguo maiorem et minorem, nego consequentiam. Et in
perfectione quod verbum est forma, qua per quod cognoscit, sic maior per quod ubi
producere velit sigre, non quia perficit; unde productio verbi non est
fecunditate dumtaxat creationis. Instatur: Deus per suam sapientiam, dicitur

in suis verbis: nos non sumus nra sapientia, et quid homines procurare sunt, quod sapientes constituant.

Quaestio 3.

Ex quanam cognitione procedat verbum divinum.

Articulus 1.

Utrum verbum divinum procedat ex cognitione totius Trinitatis.

Vt clarius procedamus triplicem dubitationem circa hanc difficultatem. Dubitatur 1. an verbum divinum procedat ex cognitione totius Trinitatis. 2. an ex cognitione possibilium? 3. an ex cognitione existentium? Dicimus primo, quod in questione an verbum indistincte et quasi sequens procedat ex adaequata scientia Dei: et an adaequata scientia Dei sit regranda ad processionem verbi. Assumitur pro 1. cognitionem divinam esse cognitionem trium, cognitionem Trinitatis, extra Deum, et in cognitione esse attributorum, Trinitatis, creaturarum possibilium, futurarum et existentium. Hoc extra contra. Dicimus quod omnes tres status in scientia Dei reperta sunt regranda ad processionem verbi, et de hoc disputatur. Sit exemplum: Deus eadem scientia cognovit et possibilia incarnationis, et possibilia primi Adami prævaricationis, et scientia de incarnatione possibilem, et non de primi possibili, quod status de primi possibili sunt [illegible] ad Adami incarnationem. Sed omnes status divini, qui regranda ad verbi processionem, verbum procedit a se et cognitione omnium: [illegible] aliquos status

ɔtendet se habeat, & hoc ubi spse n̄ pcedit.

607 Primo b diviōs ꝑitiū

in Philia tradite in ꝑitā ingo, & ꝑitā ego. Prima ꝑ
go dī la, vi cuis ꝑr in alqo sigo ꝯlgi, ꝑn aut ꝯlgat
xtens. Ita ca in xau t ꝯsheta ē ꝑor ꝑrite ingo ꝯhi
qª ꝑt ꝯlgi ita ꝯsheta ꝑn ꝯhes ꝯlgat xtens. ꝑrita
ago ꝑb est dit ꝑritas orgnā, ē la, vi cuis ung ꝯis
tanī ee alti: dans dit ꝑrius ago, ꝑaupiens dit ꝑ
tiu ago. Atq ꝑritas ꝯsendit ab eo ꝑd ung ꝑ ꝯ
ꝑi ꝯlgi xtns, ꝑn ald xtns ꝯlgat. Atq̄ ꝯcdit in divi.
ꝑꝑ ee filio ꝑrꝯ ꝑrite ago ꝑª dat ee filio n̄ ageꝯ
ꝑꝯ ꝑrite ingo; ꝑª ꝑ ꝑr v ꝯsir beatus ad dan ee
filio, ae eiꝯ xtꝯ ꝑo ē ꝯgꝯ xtꝯ filiꝯ: n̄ gatus ꝑ
head in ee dantis ꝑ filij, et gatus in eoꝯ ꝑo, ꝑ
ꝯlgr ꝑr ꝯlor filiu xtns ꝑ ꝑosteriori ago.

608 Primo ꝯ

ꝑꝯ dirꝯ ꝑ se pcedre & cone ꝯꝑ, & oiꝯ atructoꝯ
ꝑmiꝯ ē ꝯa imbꝯ Rotas, ꝑi ꝯtdunt & mn ꝯ
ꝑo ubi ꝑ se ꝑcedre & cone ꝯꝑ, ꝑd ꝯna ꝯ
oltꝯ ab atrutii. Opꝯ ꝑotiu, ꝑpun ꝑꝯ ꝯpr
Thgi. uꝯ m atruta, ꝯm & tiꝯ ꝯ, ꝯ obri, ꝯ
& algoꝯ ꝯtroꝯ cone ubi pcedit ꝑotiꝯ & ꝯ

sii, et atruti. Insp nla i speali dfar in eo, qd u-
bi pcedat ex cone atrutoris; et alnde h sig[illegible] afsfima
cone, ex qa ubi pcedit. Meus Scoti vide dubia. n
m fatis istad. an solum nene est jlxerit oia
absta, an licet speale ptis, et d dstuit mgis ets
dci.

2. 3

Pr resuoe dfati, tulo efstixe, 1a sana
ubi dns pcedre ex cone aluis dne psog. Hanc de-
fendunt Scote dnit citnter Abil Dz in 8 dstona
Lne et arlo lii - S gtum ad 8y. 2a sa dfndit
ubi Ssie pcedre ex cone b psog, n atg ex cone sui,
n ex cone 3i psog. Ita apd Trdai Buteanus,
aliq Dq qos supp nene citat Dr Borrul. 3a sa
ted, ubi Sse pceadre ex cone Dii, et sui, n atg ex co
ne Spus Sti. Ita Dr Vazqz D 142 Cap 3, d2,
D3 Sgnd DD turrianus, et Alarcon. 4a sa p-
psod, ubi dns Sse pcedre ex cone jnuiva tou
Trini. Ita Cayetanas, Baviez, Ioanes a S Tha
et Godoi, qos fregnd seqund Thi. Scotis ex Mifsir, et
Mastrius. Ex nris Exim Sarez lib 9 de Trie Cap 4 dt
dens eg ce dss in D Tha Lne 3 4 aro 1 ad 3y, D
D Molina, Valentia, Monz a, Borrul, Aranda, et
aliq dnt.

602 Sit nostra 2ª: ubi dnus procedit ex eo
ne constitutiva dnus trinitatis. Deducitur ex [illegible] doctrina. [illegible]
nus lib. de Trinitate cap. 1° ait: Deus non se comprehenderet
dixisset, si aliquid minus, aut amplius esset in verbo, quam in ipso
[illegible] .. ubi sicut quod est ex his omnibus, Deus sit in ipso.
Cyrillus lib. 1 Thesauri cap. 7: tota mens in suam
conversa est, et tota sapientia depingitur, et in ea videtur, et est
in sapientia genita, seu verbo. D. Fulgentius ad Moni-
mum cap. 7: sed de tota mente nascitur verbum, sic [illegible]
tam [illegible] natum. Ex his sermonibus implicite arguitur
pro nostra dne. 1°: ubi dnus ita procedit ex sapientia Dei, ut
nihil sit in mente Dei [illegible] cognitum, quod non sit in ver-
bo [illegible] cognitum, et in mente Dei est cotio constitutiva
tonis trinitatis: ergo ubi dnus procedit ex cone constitutiva
tonis trinitatis.
603 2°: ubi est sapientia, in qua perfectissime depin-
gitur scientia Dei, et deinde est expressio, et locutio perfectissima
Dei. Modo sic: ubi non erit summe perfectus in ratione
expressionis, et locutionis ad extra, si non est expressio, et locutio
tonis trinitatis: ergo procedit ex constitutione trinitatis; quia ubi
procedit ex cone [illegible] est expressio, et locutio.
[illegible] ari: si ubi dnus non est expressio et locutio tonis
trinitatis, [illegible] deficiet perfectio essentia simpliciter de gene[re]

Absoi, et conuoi, ad gra; ergo ee absoz, et conuoz
onary absonary: go n erit syme affectz inraone
absoi, et conuoi, ad gra. 3o: ubz procedit ela
cone, qui despngr et vidit ita ghe ubo; et in ubo et
Dngr, et vidit cotio toni Fritii: go ubz procedit &
cone Fritii.

206 Conant Scotz in nos regere argtaonz
infund Dtg abssy, ubz etz pcedre & cone gnebo
vgi; qa hc ste in Dii mente. Sed in 3o efa
tii refuae. Stug qd in pgunto sntidy i. Dirte
rent 1o ubz dny ee spe conuz obti fiy fiz
Qui, quod obtz e sla dna efa: de mente agz Diiz
id trata ad suy fiy obtz qd ie xgondos. Pe
absio gortaoe abora: ald e, fiy dny efa ee obtz fiy
conuois Dirte, et ald e conuz pting ee fiz de obto fiv.
Dmio fiy, et fiy e fiz, go ita pbo. sua dna e ps
la et efer cotio n fiy dny efz, et etz Fritii: go ubz
n fiy e conuo dny efz, et etz Fritii. Ans e certz,
pbo 2g3: ido ans vz e qd sua dna e, effita inra
one suz; et ubz dny e effitz in raoe ubi: go. M
ti ubz dny e conuo Fritii, bt pcedre & Fritii cone;
qa cotio bt ee expsio obti, mi ubz econuo: go.

Quod 6, ubi datur causa [illegible] effectivus omnium; illa per
se et per se solius est; aliorum autem concomitanter,
aut secundarie, et per accidens. Quaestio proposita manet in vi
argumenti modo deducto explicata. Sic argoo: ubi datur causa simpliciter
constituta in genere effectivo aut locativo ad extra: ergo causa
effectivus omnium, quae defectibiliter exprimuntur. Probo consequentiam: constitutus simpliciter
in aliquo genere per se, et per se dicit quasi [illegible] speciem sive
speciem illius generis; sed causa effectivus omnium, quae
defectibiliter exprimuntur est species sive speciei de genere effectivo: ergo. Nec licet recurrere ad continentiam eminentialem,
quia causa effectivus omnium defectibiliter expressorum est species sive speciei
de genere effectivo; hanc enim dicere est idem, quod esse constitutus
simpliciter in hoc genere: sicut quia virtus productiva Caeli est species
sive speciei de genere productivo ad extra, quia
est constituta simpliciter in tali genere, est simpliciter continens
virtus productiva Coeli.
b o 8 Ex his deducitur ratio
prava [illegible]: ubi datur causa procedit et continet [illegible]
torum [illegible] est per se effectivus; sed est per se effectivus
totius [illegible]: ergo per se procedit et continet totius [illegible]. Ma-
nifestat [illegible] quia extra [illegible] Anselmus Cap. 63, [illegible]
[illegible] modo [illegible] [illegible], [illegible] omnia, [illegible], quod ea dicit;

ty 2ª rº pt 2r exprimere in ubo ea, q̃q. nº cognit. un
& rsõ bd pcognre ea, q̃q̃ exprimda st in ubo.
Pbr minr: uby ĩ pse exclusy obti, qd ppfectiũ expri
mi, & tota ũritas pfectiũ exprimr: go. Mar fundã
in pfectu supra facto, nẽpe qd ty uby ĩ xplitẽ p
fctõ in gere expssivo pcedit pr eo pfectõe sine ĩprfectõe
hui geris, qlĩ ẽ exprimre obty pfectile.
209

Vº sd ugeri

Ptraoe dicta & Exim Saxoz: uby dny pse pcedit
x cone pphnva ng dny: at pphesio ng dny ĩ esr p
phesio tous ũritiũ: go uby dny pse pcedit x pp
hnsoe tous ũritĩ. Mar ẽ certa; qª uby pse pcedit
x cone psitõ pfecta ng dny, qq taliã nº erit, nĩ p
pfimẽ pphnva. Pbr mir: de raoe pfime pphnsõi
ẽ vidre õia pta reĩ, ses pmos, pprietes lius, ita ut
nil reĩ latead: go pphnsio pfima ng dny ĩ etj p
phnva cusbd mĩ aud prietis pntiũ ad eq̃: go. ĩ p
phnoa ũritiũ. Efeax, sanẽ argtao- qª ty nº utor, nec
pplicer prts eea. ng pphnsoĩ in qbz plura &
voce pvolund.

Artlus . 2.

210 Soluunt argta pria.

ty argty: uby

dnij sunt procedunt per se ex cone obti totius dni cognitiui; et ista
dna essentia est obiectum totius dni cognitiui: ergo ubi dnij sunt procedunt
per se ex cone dni etc. Item probatur maior quod obiectum totius dni
cognitiui sit hoc dominandi et quasi per accens. Item probatur minor
quod ista dna essentia est ratio attingendi reliqua omnia; essentia enim ratione
sue infinitatis in representando representat omnia. Item maior
Sermo [illegible] probatur omnia obiecta [illegible] est [illegible]
minor: [illegible] ergo [illegible] aequum primo attingit
omnia obiecta cum aeque essentia est qui ei representat omnes. Et
probatur exemplo. Et ad secundum argumentum ratione probatur ante
ante similiter, ergo est aequum in secundo argumento. Et ratio: [illegible]
in genere procedendi ad intra.

Argumentum: Secundo non procedunt
cognitiui per ad productionem ubi: ergo ubi non procedunt ex cone
contrarium. Probatur ante: Nam non procedunt praecognitum contrarium
tio contraria trahit ad obiectum ut [illegible] et ubi est [illegible]
non exigunt per ad productionem ubi: ergo. Deinde, non praecognitum
traxit; quia cotio abstracta arguit [illegible]
non attingente obiectum quod est in se. Similiter [illegible]
ex cone intuitiva Dei, et essentia [illegible] abstracta cibi et [illegible]
[illegible]. Explicatur in suo; quia cotio abstracta arguit
[illegible] cognoscente [illegible] cognitionis cognitiui
aliqua per ad productionem ubi cogni ubi et [illegible]

ntes, et ad producendos, ut futuros duplicitate hic sunt: ergo gu
tuo p[ro]pria non dat, sine tegis, species qz, ubi specie reg[u]lari in
duos duarum p[ro]ducentiarum.

042

Ad argum[en]tum non ans, d[ic]t[um] p[ro]pter p[ro]pri[e]tat[em]
ad hunc p[ro]pos[itum] ista maxima min[ime]: et ubi, et sicut hic
non extendit p[ro]pri[e] ago ad species ubi, ideo: non extendit p[ro]pri[e] in
g[ener]o ad species ubi, in minori libri, et sicut hic non extendit
p[ro]pri[e] ad duos p[ro]ductores, et potius est tri a prio p[ro]ducenti
sicut et sed non extendit pri[e] ago; id est c[ontra]ry gta in
[con]stituta p[ro]p[ri]e ago. Extendit tamen in eodem s[igno], in quo
illa de ... p[ro]pri[e] ... et ... non, ... posteriores in quo
... : ergo cotio ... tracta ad ubi, et ad ...
e cotio p[ro]ductiorum constitutiva. ... dicta intio ...
... p[ro]prie ago, et ergo.

043

Ques[tio] ... ago ...

... potens p[ro]dere ... p[ro]cedendo ab actuali p[ro]ducti
... filius ... et ubi p[ro]cedit et cone ... hente ...
... ergo ubi p[ro]cedit et cone, ... non agit ubi ...
... non p[ro]cedit et cone constitutiva ubi. Stat p[ri]mari
... ad actualis p[ro]ductione ubi, ubi ... p[ro]ducti
... Non maris ... p[ro]ducti ...
... mo lo p[ro]ductivo, ... a nobis ...
... ita ... cotio ...

va: go [illegible] ita: go Pri neggans. Cotio go ..., gs ingn-
ognis pcedit i otio ptiua Pris, a[illegible]gn Pri id aue gran-
tis, d Fliy id aue genity.

314 Replas ny: oia aspta sit pra-
tiavit, id e pcepri pr Fliq dotra. go vby dny suc-
cedit e cone ast torij. Re ans de va prite; p[illegible] rela-
ty sta vg nla raoe e vi positiuu nec albiy ptory; cqui-
bo sty pi dnire posteritas la, qs dicit in eo, qd i acci-
piens a pe [illegible] in h ay deceptu nla va posteritas.
Ind id certy e. Pd ubo negad posteritas ala qsto-
tis q pp alegati, ty e dnis paoe. qa alii ubiq
n eo pse ps tuy oiy, qs pni fit in sua pris,
id paty hec.

315 Arguty sy. Si ubi pcedere e cone sui di spu
Sti, uoy, d spus Stus een pry Sty miaty psui coi
d h e sy: go uby n pcedit e cone sui di spus Sti. Tu
mar: obty conis e pry conis: & obto m, d poa parim
notia: go uoy, d Spus Stus een pry conis, qs e pr-
y ubi: go een pry Sty miaty ubi. No marg d pr
ans paois: obty conis aliude esse detraty e pry conis
no ans: obty conis detraty ab obto Pri e Piy, l Fi
l Spq, omo. Pmo ee pry conis obty sud, qd detr
conis & tq Pri e Piy, l Fi l Spq, ita id iotio n hea al[illegible]

de detracõe ad extrinsecus. Si atq cotio v. aliude detra
ta ad extrinsecus, cuius obiectum n̄ debet ee conis prius; alit̃
extra creatura ad prius conis gtinuis Di ad glas trats.
Cotio dna hēt de q detracoe ad extrinsecus.

216

Replas: obtum
conis ē prius gfa cone, et extra Spus Sti ē obiectum co
nis, et qa procedit ubiq: go erit prior cone ubi. D
marg: obiectum movens conis ē prius gfa cone,
ido: obiectum prē travens no. Larii tragda ē mir.
Obiectum, qd ē prē travens n̄ debet dire prius alq̃ ru
conis: Istad in extra creatura ru sug visores; talis ex
ta n̄ ē prior ago; ius n̄ s capius Di; neq ē prior in
Loris ius in nlo seo pr glori, in go n̄ cognad a lla
Di. Idq erit in extra Spus Sti ru sug Di: n̄ ē
prior ingo: qa in nlo sgo pt cogni extra Spus Sti,
in go n̄ cognad a Dtre; neq ē prior a go: qa extra
Spus Sti n̄ ē ca dng sug, gg esr detratur ab
glte dno gstato dna esa se mg spei ory cognilitg.

217

Replas
ry: sltz in eodz sgo, in go rlgr cotio obti, hēt glg
obti cognilitas: et cognilitas Spus Sti ad trantis
visog Dtris ē extra Spus Sti: go in sgo, in go rlgr
visio Spus Sti, et qa procedit ubiq, hēt glgi extad=

pus sti, et in sgo conis, et qa pcedit ubi, n zlgre
tni ubi: go sus stu zlgr et tns pror ubo. Oso so
slooo et mire sbgtg: et in soo ago conis, et qa pce
dit ubi &c, Ido mire: in igo ingo conis, &c, no. In
eodg sgo, in go zlgr cogtio, et qa pcedit ubi, zlgr
etg ubi etns: sb hac ft dfra, qd cotio zlgr ad prium,
et ubi ad trus: ido cotio e prior a go, et n ingo
ru ubi.
218 Rao a pri dstoy, et suois desund ccoo, quod
3 dng sitg, et oia nsa dna sit ssirne, il oimo
da silte duraoi: ibi go nla pt ercogari pritat
raois, ni cotise nra aud stignte, aud pendnte, su
n cognente sfete dna pta. Imo adte redendy
e, nlg ibi reperiri va prity. Aplamus prio nonum
prius allinaty p trus ago: ibi m tri sug sgant
raog dantis e. qa tg lud prius oimoda silte usti
etns cole p eming cais cretis va prite efsug sie
dntibg, ido vocam lud prius: sid esg dng vota
md vtulle dstg a rlaobg oo, qs egled dstoi qad
esg dstois big asui gr esg, et rlaoes nla oio de
dstio, ni syma idntai.
219 Ad argty, et istas send nnulli
rere cong et qa pcedit ubi trari ad ubi actu

ꝯtris, qn Lbiz ubiqz ꝯliga ꝯtns in se, in quo e cotio:
Id std qd ab ꝯtno in Dc pliga cotio ꝯtuiva cra
ry ad cas in se pstis aue ꝯtntes trata, qn ply ab
ꝯtrno vel ꝯtntes in se pstis plicandi. d. Id stad qdi
cretis ao pduva efus ad ly in se gso ꝯtntz tratz,
plicad ad ply, qn ido efus in se gso ꝯtns bead ad
Ly plicy: sill stare porit, qd cotio ꝯtuiva pssoa
ry ad cas in se pstis ꝯtntes trata, plicad ubi p
duci qn ido pssoq in se pstis ꝯtntes bead silli ubo
plicy.

220 Argtz 4: ubiqz dnus nec psse pcedit & co
ne llius obti, ucs Johnstone Lr bead: d Lr bea
tur ꝯsolius ꝯs Johnstoe: go ubiqz nec psse pcc
dit & cone solius ꝯs. Stat p miri, qd alii Lr
in sua fiis beatiune pndrd psse aflio, d Spu
Sto: qd ngt Theoicā admi: Lr m psse ꝯs ꝯs
me felix, d ꝯsita beatus. Legerad ꝯs Lz al
qd acipre aflio, d Spu Sto, qd ets e Thoicuz ab
sz. In his no margi qa n e obtz beatitz La
tris oe lid, sine ux notia n ed ꝯlgoni ꝯsinite.
Ubiqz dnus pcedit & ꝯsita Sapia Lris, in qa n ꝯ
vesta obtz Lis beatitz, dets plura alia obta
ad Ly bt trari Sapia la ud pote ꝯsita.
221

Resta

mari ndo mirg: q^a D^r n̄ beatifica sp esse abstra
vi spirg, et d e̊ erns 3 trib3 dnis spons. Ad tasse
g. alg respondet, qd lt D^r n̄ ad beatu, n̄ oblti ubo,
d spu sto adhuc n̄ disperet dignda prij a ubo d s=
pu sto, et ad sumy digndä gupri tri, in gonle a=
pare abstitas. Ad lig resdd, qd lt flius, d spus
stus sind pratue obti; renus ophensive beata D^r, ad
huc n̄ seq, qd ad lis D^r gdaß aupad; cy n̄ ideo
ad lis acipad sug beatis ophensg, et ase pso lg
esir hea.

Argt: Sy: res ctra D^y ngw pcedre a
b situa vi sus gtuiva lary: go ob; ngt a D^r p
cedre vijsoe gtuiva plur ubi. Dso anti, no dgr
Dparitas e, qd cotio directa D^r ad pducedy ad
tra, d dapit ega res xtra Dy pcedunt, bd e
esse ipsius ad pducg, d n̄ pducg, d pote gtuvad
ng libertu ad pducedy, d n̄ pducedy: ido cuius
sta ngt ce sita visois gtuiva rery pductary: g
hec cengt sine lary pduce. Cotio ega ob; p
cedit n̄ bd ce sili ipsius ad pducg, d n̄ pducg ubi,
et e esir detrata ad ubi pducg.

Arlus. 3.

Arguit pro se Pater Borges.

Arguit 1.º

uby dnij pcedret e cone Spus Sti, cd Spus Sti=
magis. & uby dny n e igo Spus Sti: go n pcedit
e Spus Sti cone. Pa mar: a raoz igis pprietali
sufit qd res s altius, stludo psij reptans, d ab la
tys ab obto pcedns; & sit ubij pcedrd e cone Spu
Sti id sfludo Spus Sti psij reptans, d ab lo tys ab
obto pcedrd: igo. sige dserstij: lt igo bead pcedre
abeo, cus e ioo sufit tz, sit ab lo pcedad mo zlgi
li tys ab obto: sic m igi aptt depicty sit i=
gs reny, gas reptand, cij tz a reos sud id ab obti
mo zlgli pcedand; & sit uby dny pcedrd e cone
Spus Sti, pcedrd ab lo id ab obto mo zlgili: go
cdt igo Spus Sti.

324

Argty, d cij regend in Pz Vazqz
Qa etz dedruit uby dny ei igz Sui, cij e cone psius
obi uby pcedad mo zlgili. Nec lt rere, qd ido uby
n e igo Sui lt pcedad e Sui cone, Qa n e pprie stle
obi cij ad prig, stlung regrad dstio: e atz prie stle
Spui Sto, d ab lo prio dsguir. Nr ingz lt ita
resdre Qa fra arati Pis Vazqz, qd qriz reforsio
efiad infert e eo, qd uby pcedrd e cone Spus Sti,
qd id igo lice, Qa Spij Sty reptard, d ab Spu

sto tamquam ab obiecto procedere. Et ubique Deus Spiritus procedit a suis conexionibus sicut per se reputatur, et a se ipso tamquam ab obiecto procedit: ideo erit simpliciter suiipso.

285 Ad argumentum nono modo, neglecto non urged, quia ut dicitur docendum hic Aut cum Eximio Suarez non esse res cogitata est primum connexionis, aut tantum per connexionem productam; et tunc neque quo spiratio aliquo modo habet ab obiecto primo cognoscendi, sed per se signaliter, et aliquid quod gerat vices speciei. Per connexionem Spiritus Sanctus, et per illius connexionem procedens ubique non habet ab Spiritu Sancto primum connexionis, nec speciem signaliter, nec aliquid gerens illius vices; cum Spiritus Sanctus sit primus terminus talis connexionis. Ad nonum aut ergo formari, nono minor; quia ubique sicut habet quod cotio ergo procedit tendit ad Spiritum Sanctum; non atque habet quod ab Spiritu Sancto modo intellectualiter procedat; cum non procedat ab illo nec mediante specie signaliter sui, neque ut gerens se per se ipsum munus speciei signalibus.

286 Ut clarius stricto conspiciatur supra cum Patre Vazquez non de ratione imaginis non esse similem cum eo, unde est ipso et etiam quod ab illo aliquo modo procedat, et Deus cum Eximio Suarez Vazquez magis, quo ipso sit procedere ab illo, unde est ipso. Tunc modus procedendi est tamquam a causa exemplari,

qi mus prius ē igis articulalis, & loquē n hēd in
ubo dno, quā confessionē zuolvit. Qui ē tāß a priō ve:
rē pcedente, & hic ē prius igis nalis. Init filius na
li rē sui pātris, & sed pcessionē rē hē, n atq rē sq:
iq certiq ē ēq pcessionē n pcedre a qua tāß a priō ve=
rē pcedente pcessionē. Qui ē tāß ab obto n sq pcogto,
sine igo articulalis, & cognito pē iesq igq. Hic modus
pcedendi ē prius ratio igis ztiolis inentis ubo
mentis creto, qq rao magis sūt reduit ad igq
nals. ita modus pcedendi prius lius reduit adqu
pris auri, qats videlt acvq priq ubi creti Iple
rē in raoe talis pē rbtq velud pēse psq gerens
munus specie lmia lius pcene. Hic qui
modus pcedendi n Init ubo rē spus sti; ideo nec in
& 3o mō ubq ē spus sti igo.

267)

Solvo ē pessa in S
Anselmo in monologio Cap 6, ubi, P. ēdi ubq
nec igo, sui, nec spus sti ēgrue dī pt, quā igo
la nq sl pēq imād nq āle trahit ēndi, pēuqi
ē filt n imād spq stq, quā n hēd ēu ab spu
sto, & spus stu ab laige. En S. Anselmus n ē
cdit a obs raoq igis spus sti quā n pcedat
a cone, pē qz repte spus stu, & ideo n agnō
cit ubq tāß igq spus sti quā ab spu sto non

Ld ei, qats sllr Spus Stus n derit tz3 priy l p
sessy, l p pe 33gig ad p(ce)ssy ubi. Ld ig dic=
dy i a p Vazqz ut e mnte S Anselmi xidat a
ubi dno raoz igis sui (pro)p(ri)ei; uby in coon p(ro)ciorz,
e qa p(ro)cedit p(er)sy uby dtz uby n e sui ioi, quia
nlo mo i p(ro)priy sui.

Arguit 2: etiā si Spus Stus
n ed, l ly p(at)r n 3lgrd, adhuc p(at)r p(ro)dret uby:
go uby n p(ro)cedit p(er)se x cone Spus Sti. D. ant:
adhuc p(at)r p(ro)drd uby 3sity in raoe ubi, no ant:
uby n 3sity in raoe ubi, omis ant. Uby 3sity
in raoe ubi bd adeqare, d corrrere in raoe tali
ioni p(ro)ximq p(at)ris. Uby n p(ro)cedns e conion
Spus Sti n adeqard, seu n corrrerd in raoe u
bi con. p(ro)ximq p(at)ris; q n reptarētq dnq ut
ny 3 p(er)sois, d sy dnq p(at)ri d filio: go uby n
p(ro)cedns x ione Spus Sti n ed 3sity in rame
ubi.

229 Expland ultius (quae)stio. Hypotesis argi
pt bd astrui. 1o si Spus Stus rep(ertu)a n ed in
Deo. 2o si Spus Stus n 3lgad a nob(is) p(er)sono
(pro)cessois ubi quatis p(ro)sitiva ione exprimremus
p(at)ris gerantq uby, nil afantes, aut nantes de
Spu Sto. Si 2o mo astruad hypotesis, p(ro)cessio

ubi exprimeret n̄ sty despty adeqß passiõi & sy
sty despty 3adeqß; processio in adeque spta ẽ tous
Trinitus cotio. & tunc sy exprimeret ut cotio Pris
& filij. Silr tunc exprimeret uby sty 3adeqß sui,
h. e. ut sr expressiuy Pris & filij; n. aty sty adeqß u=
bi. Q. a uby ita spty ẽ ety expressiuy Spus Sti.

230

Exply
ẽ in despectu expressiuo opob. sty despty virtus ase
divuy hois. Qui ita opog exprimeret, sy n. exprime
ret sty despty adeqß & sty 3adeqß opori; q. a o=
pera adeque spta zedit virtz productivz Stnai quz
sr n. exprimit virtz productiva hois. Si hypothesis as
truatur, mo, 3uoloit 3splaoz; q. a destruit Trinitz ip
sq; & nz ons 3 Processioi, processio 3 zgntz Onicari:
uby 3o go in la pdre hyposi, ed lnge drsy a
ubo, q. d mo pduit: qd fatndy ẽ ab Pso Balqui
o; q. a uby ilud n. ed expressiuy nz, ony poni Onia
ri 3 Processiois. & uby, qd dcsodd ẽ expressiuy talls
nz.

231

Arguit 3: sr uby procedret processione Spus
Sti, va ed hec calis; ido uby estit q. a estit Spus
Stus; & n. ẽ va, d potius hec: ido Spus Stus e
tit, q. a estit uby: go uby n. procedit processione Spus

sti. Ad mar: i ubi procedit ex opere spus sti, ideo etiam ubi, qua etiam totio spus sti; et ideo erit omitto spus sti, qua erit spus stus: oo. D marg: ua est hac cali, hac calite denoante raoq a primu terminus primi, no marg: calite denoante raoq quasi a posterio ri extrem terminus prius conendy a Patre, et logndy a ubo, ideo marg. Istad questio ex dictis, la primus ex plat in hac cali: ideo Deo, qua immensus, qq i oio ua supposita questio est, ex immensitate, sed nimy post qd Dei n est, si n est immensus.

Artus. 4.

Utz ubi dny spus sancti procedat ex cognitione posilleum. 232

[illegible]

Da [illegible] Lnis [illegible] opotam in qa [illegible] . ha [illegible]

Ls [illegible] Antonius Perez, e [illegible] sotarius cum [illegible]

qa afirma esse tuend [illegible] oes apd [illegible] hi. D do, di

t nri cum [illegible] Suarez, qi afir eg ei D dny, ij. Dc

ne noa Ls Herera de Trite Lne 12 tre tny St

nig ei Lnis [illegible], si supa Ds [illegible] eum erary

polite: [illegible] superida e [illegible] [illegible] dny, opos erny

od [illegible] dni pti cum polite erary. In eodj, cum fit

Ls Quiros, e Aranda nri, qj recente Magri; dqa

ad argotory, hos un [illegible] recrit ad ua ei [illegible]

breviter dicam quod in hoc puncto in Philosophia docui, et in eius sa
adhuc persisto.

Dominicus Soto ... ratione talis refert et
cedat ad ... possibilis; quia eiusmodi ... est virtus ... potentia
tiva, quae virtus nequit ... cognitionem ... cognata ...
litas. Dominicus ... ea ... in hoc ... contrarium ...
... virtus productiva ... talia sunt in hypo
... possibili, ita ut ipsa ea ... per ... : unde si
possibile ... adhuc ... virtus productiva
... possibile ... in hypothesi ... possibilis, et ... in hypothesi
... possibili ... ad cras
possibile ... connexione ... in hypothesi ... possibile, ...
a ... respectu ... nunc ... in hy
pothesi possibili; quia in omni hypothesi ... possibile in hypothesi po
... hypothesis ...

Dominicus ... simpliciter
... possibilis, ... possibile contrarium; quia ...
... suo obiecto, hoc in ... hypothesi ... cogni
... possibile ... ad hypothesim ... possibile
... possibile: ... vegetabit possibile ... in la
hypothesi, ... in hypothesi ... in eius
... Adam ... in Paradiso. ... eius
... in ... Adam Pa
radisum ... habitaturus ... in eo, ...

in suis obiectis per la tempus ostia, in qua Adam erat in Paradiso. Parit ofero in sua tracta ad erarum solu 3. et in hypost. qua cum ordine inpoles. Stornoato,

sit

nra Dno: ubi dnus esse procedit et cone polis. Militand proprija atorites alegatis per One anti; quos addo alg S. Augustini lib. 8 de Genesi ad literam Cap 6 post mium logo de Patre: ubi le genuit, in quo dixit omnia principalis facta fuit sola; et alg S. Anselmi in Monologio Cap 28 dicentis: Dei uero suo ubo oia dicere, hoc per ee uimus, ac perfimus oia erarum: quibus insinuatur Patrem in ubo esse exprimere eras; quod de eris ...
lios illos a; quo ubi procedit et cone crerum ... polisi na mine pr logad, qui pcognit, ut aiebat S. Augustinus

Reste

et Patris logi in su identio et mali non atis in su proprii. Hoc e; ubi procedit et cone polis negata hec cotio esse regita ad processos ubi; et quia e rlie eadem cotio uis cone e qa ubi esse procedit. In dis hec suo reudat qua in nlo et Patris fundat. Ergo, eodem iure dicendum erit, ubi dnus procedre et volioe; qua volio rlie idntad uis cone regita ad processos ubi. Expla... ta: ido ubi procedit et cone polis, quia hec cotio idntad rlie uis cone regita ad processos ubi; et volio idntad, ... : go ubi procedit

evolitione.

337 Ratione stabilitur 2o: ... nullus excedit e-
ne lim obti... ubi est ... exclusivus et lovivus, at u-
bi est ... exclusivus et lovivus positivus: ergo ubi ... pre
... positivus. Demonstratio ... Probatur minor:
ubi est ... exclusivus et lovivus obti, quod indefectibile et pri-
mum ... ubi; at positiva, ut obti, quod defectibile et primum ...
ubi: ergo. Minor est certa: quia positiva, ut ... Maior
... et eo quod ubi est exclusivus ratione obti: ergo ...
... sine ... hui loci: at ei exclusivus et lovivus
obti quod indefectibile et primum est ..., sine ... de loca
obti: ergo.

338 Ex dictis deducitur quod ubi ... eorum
... ad cras poles in hypothesi in qua ... poles
... : quia respectus ... ad cras poles est respectus
ad cras poles ... in hypothesi poli non ... hypothesis
... at hic respectus ... in hypothesi in qua
... poles: ergo et ubi. Probatur minor: ... in hypothesi
in qua ... poles, ... vetas ...
... ad hypothesis poles: ergo in hac hypothesi ...
... a ... respiciunt, at ... ut respiciunt
a ..., ... respectus ... ad cras: ergo.

339

... et ..., ...

Dz ubi ad cras ū audat ubo, cui p acens oino
e, qd crz, sind, l n sind poli, q a uby idē pmrē
etz s crz n ead poli. pa e, q a aliud e qd uby n
qd cras ē hic, e nunc pole, e ald qd uby n rqd
resp̄ire cras, qz ead poles in hpoti poli, qdqd san
ded talis hpoti. hz e vz, q a uby n rgit pr̄ifacz
hpotis. hz e slz, qd sic sadco: uby rgit resp̄ire bz
hz, uel e esr louuy, ut e eueni, d uby e esr lo
uwy crary qz ead poles in hpoti poli: qo uby rc
git resp̄ire crafmi cras. Sd mr: uby e esr lou
uy obri cdefectili x psi p uby; d crz, qz ead po
les in hpoti poli, st obty cdefectil xpsz p uby; n
v 40
Loebury
resp̄y ionis ad polia n ee equi rsly, ac e psy uby
uby n pcedit p e x tali rue. pa e t i q a ad iny
oe ad argia ptabit, rus ad polia, e uby dny st eq
rsia qn ost ed qd polia, ad qz tran rus, e uby n
sind eque rsia, ac st uby. e pse rus. pa e b: xta
respeq in sia dna dand rus ad Dy, e rus ad polia
qory jor e magis rsiui, qs lus, e tz x utroq ptui
r psima, sia D: oo in uno dabit rus louuois ad
Dy, e rus louuois ad polia, qory hus erit magis
rsiui, qs dus, e tz x utroq ptuad psima louuo D:

3.º ubi, adaequate constitutum praecedit per se et connaturaliter quatenus est locum Dei, et actionem politicam quatenus est locum politicum.

Articulus 5. Solvuntur argumenta contraria.

Argumentum primum: si ubi praecederet actionem politicam, politica in eius conceptu esset prius ubi: at non licet alicui creaturae praecedenti gloriari quod sit aliquid sui, etsi proprium Creatoris: ergo ubi non praecedit actionem politicam. Argumentum probatur: sicut ubi est prius suis, ergo ubi praecedit actionem ipsius ubi. Respondeo: maior: politica in eius conceptu, secundum praecisionem esset prius ubi, concedo: in eius conceptu secundum formalem, nego maiorem, et minorem. Hoc verum est conceptus politicus dicit praecisionem seu tempus ipsius Dei, denique conceptus tractatus politica, et dicit formalem seu tempus secundum ipsius Dei, ipsa politica quae cognoscunt. Consideratio autem est prius ubi: non autem ipsa politica secundum dicta per solida ratione considerare.

Argumentum secundum: si ubi praecederet actionem politicam, etiam praecederet actionem naturalem; at actionem naturalem non praecedit: ergo nec actionem politicam. Patet per maiorem: quod consideratio eius per tres concurrat neque sui obiecti secundum tertium licet ex obiecto, et propria pariter notitia. Nego maiorem, nam adiuncta propositio non loquitur de obiecto proprie tractato, et ad summum de obiecto motivo, quod licet sit prius, tamen eadem concurrit. Et quod cum sit vivere, cum denique est conceptus politicus, et ubi denique est ubi politicum, tertio=

tio, qd ubi sit n[on] pse, tz denominad exunt exna craty.
243
Argty
3y: ubi dny n[on] pcedit pse ex virte pduoa ad extra, d[icitu]r ex virte pduva ad extra; lt ex utraq stud virtu dna qsita in gere virtis: go ubi dny n[on] pcedit pse ex cone ad extra, d[icitu]r ex cone ad extra, lt ex utraq stu ad cotio dna qsita in gere conis; d[icitu]r cotio ad extra, e cotio poliy: go ubi n[on] pcedit ex cone poliy. Argty ab oiby solvdy e 1o ab Scotis, 2a qos regud: ubi dny n[on] pcedit tq[uam] p virty p oia absta, qe sit p in Do: go n[on] pcedit p cony ory abstory qe sit p in Do. 2o a Varqz. 3a qs regud: ubi n[on] pcedit p oppoq p virty qe sil virts pduva h, d[icitu]r lq psoq: go n[on] pcedit p cony h, d[icitu]r lq psoq. q[uo]d so anti no dqs. Disparitas e; qd ubi n[on] hed sfliz egenty eaitiy virtis ad extra seu oppoq; qa exnla sflite e cra; hd tz sfliz egenty cony poliy; nype ei D[eu]s se exsfivy, dlocuvy p[ro]lixy.
244 Argty 4: si ubi pcedit ex cone poliy, ery hed ei cogty pri ad ubi, d[icitu]r ery n[on] hend ei cogty pri ad ubi: go ubi n[on] pcedit ex cone poliy. stat p mir[aculu]m do hed ei cogty hen[d] ery ab aio. d[icitu]r a do e ab aio d[icitu]r x aioo e e[…] fui voi dondt voo potius. D[icitu]r marq: ery heren[d] ei cogty
/

pri[us] ingo ad obj[ectum] Ideo: pri[us] ago, non mag[is]. Et sic cognit[io] poli[tias]
[illegible] dit. [illegible] cong[ruentia] [illegible], [illegible] pri[us] ad obj[ectum] extra dicta.
[illegible] ubi polit[ias] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cog
[illegible] politiai [illegible] prior prite a go ru [illegible] [illegible] per prite
ingo. Nec obstat q[uo]d o[mn]ia creata sint a Deo, h[oc] m[odo] [illegible]
[illegible] [illegible] politi[ias].

225 [illegible] prius ratione posuit [illegible] [illegible] cog
nit politia: ergo obj[ectum] [illegible] procedit ratione polit[ias]. [illegible] ani[ma] [illegible]
prius ratione cognit obj[ectum] [illegible] [illegible] con[illegible], [illegible]: [illegible] obj[ectum] [illegible]
dit [illegible] cone obj[ecti] [illegible] ergo. [illegible] mar: per [illegible] ad obj[ectum]
infin[itum], [illegible] ad obj[ectum] [illegible]; [illegible] obj[ectum] [illegible] infin[itum] [illegible]:
[illegible] ani[ma] ad [illegible] [illegible] no mag[is], [illegible] mag[is] [illegible] [illegible] in
[illegible] ergo [illegible] [illegible] cognat obj[ectum] [illegible] [illegible] tota [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] in [illegible] ergo cognat politia; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cognat ea ad [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad politia ergo [illegible]
hendens [illegible] cognit [illegible] politia.

226 Explicat [illegible]: [illegible] [illegible] prite [illegible]
[illegible] politia; n[on] procedit prite ago; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] polit[ias] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] repugnare: n[on] procedit prite ingo: [illegible] [illegible]
[illegible] ergo [illegible] uni[us] [illegible] [illegible] cogni[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] ab eadem [illegible] ad [illegible]

lia dicitur est tunc quilibet non exprimere per eius adequate ubi de
sit inadequate: sed si ratio nostra pertendat eius conceptus dictus pro-
trahitur ad esse impliciter, persona ab eadem contracta ad propria. Item
3° verum ubi procedere ratione non est obiectum ... cum ...
quia ubi est ... locus utriusque.

242 Argumentum: ratio est in Deo rea-
lis relatio ad creaturas, quia ubi procedere ratione potius in Deo
realis relatio ad creaturas: quia ubi est sua, et ga ubi procedere realis
referretur ad creaturas: ergo ubi non procedit ratione potius. Major
est, quia Scholastici contra utrosque, ait Doctor Vazquez, et alii Thomi-
no cum Molina et plures alii: quia nihil est contineri: nec quod
Deus potius ... tale in Deo esse realis ... cogni, non
cognitus potius seu creatus. Ad hoc dicitur nihil aliud quam nene ...
pus aut relationis realis. ... relatio realis sumitur per ... Se-
cundo quod respectu ... esse: quod in Deo non est relatio realis ad creaturas
ab his in Deo non potest ...

318 Argumentum: non ubi Deus procedere ratione
obiectum minus necessarii, quod est necessarium plus ubi, et potius, ita obiectum
minus necessarium, quod est necessarium Deus ubi: ergo ... procedere ratione po-
tius. Item confirmatur: quod necessitas ubi Dei est infinita in essendo et
tamen non est necessitas potius. Ad maiorem: ... ubi procedere ratione
obiecti minus necessarii, pro ubi deperditur in eo esse a tali obiecto

minus perf.o; ut sine lo est n pi. d. vbq nqt depndere

infuso est ab extº minus perf.º qª est perfe. ubq. Ergo

ubq ding in rar.e talis e magis perfi quod poli extra

Dy, d ens magis perf. ngt depera a minus perf.º, ergo depn=

da pueri trigo ubq ding ngt depera a quod poli extra

Dy, ergo dependa pueri tri: ad ngt pendre & cone ust ipo

sis, extra Dy. Pro mir: ens perf. ngt depndere a

dignti, ergo dependa pueri trigo.

c. 4. D

D. At defendentes Conexionem

cu poltib, resplend ubq ding n est ens magis perf. cris

pos, q.a depta perfitis mp.tis. Sciens cum polib

dit in cio, d n admit magis nec minus. Fasu

tividex eo mo rerida, quod in Line signa gnreatio

Di

cu crary polite. ad Tyrlius respd, potis crar=

ry est ens eque perf., ac est ipse D., q.a talis pol.

tas n dquir a dra opera. Fa ergo e hec ratio,

a eo mo rerida e, quod ad Dry pmit dita

a opera potas crary. Sed illuin Todoy, quod

vis ubq ding s ens magis perf., quod e potas crary

ad huc, quod & polis cone poedat ubq, ut de

ta conexat. Inde m. ipse Infuit quod defencas polita cra

ry intrsa ttu a pottor. Defeus voi ani. quid

d cre pit ut mari perfte; sed dpit quod minus ne

sia ẽ ?, qꝛ veritas prioris, ergo infri, ergo qd
si desiret veritas dnis legẽ ilatæ, desiret etiã veritas
priora, ergo infiri.

250 Sia despicend ẽgl, doctra,
et eius rao. Desplicẽ ẽgl; qa aldẽ qd ẽ minus
cia veritas dnis, qꝛ veritas prioris lg inferentis; et
ne vg: aldẽ qd ẽ minus nsa, et hẽ qꝛ; qa sicut minus
ns nsa ad stina dnis in prius, ac pinde ad psa
pria. Desplicẽt doctra: qa dnetit ens magis nsuum
cus ente minus nsi; qd impolẽ ẽ; sicut impolẽ ẽ ens
simpliciter nsi dneti vg dtanti. Desplicẽt rao ex eadem
parite: impla ens nsis dneti vg dtanti, qa ngt
ee nsis id, qd ex defectu eius dtanti inferi de
fectus etiã, et rao ẽ a postori: qd parit ineste
magis nso dpara ad minus nsis.

251 Sgn ad nra pria
ad argtu. R. dmarz: ngt obg dng pcedre et co
ne obti minus nsi qg ẽ, ẽ, dindpn aboi hy
pothesi sed zia lga, odo: ẽ cone obti minus nsi, qꝛ
sed ddiote respiad, seu ad ẽ ksis obtis in hypothesi po
si nsferendo prifacg hpothesi, ro marg, dmarg
pavio; qa obg n pt depere nec depende quia fri
el obto, qa n respiit a cone, sy dtatis sicut si

s[i]ui obti; ut q; ubi, q[uod] actio [com]mere[tur], l[ice]t varian
e hypot[hes]is objecti. Hinc ad arg. 2[do] [con]cesso no[n] [au]te[m]
q[uod] [sit] e[a]nde[m] raog: ubi m[ihi] n[on] p[ote]st depere nec depria
[ti]ui tri ab obto respectu [pro] cong, & q[u]a p[ro]cedit ubi
[secun]do ubi id[em] [com]mere[tur], et[iam] si n[on] [com]mea[tur] obty, d[eb]et s[ta]ti[m]
politis [pro]sui.

252

Instas [con]tra 1[mo] ubi dn[us] depet, seu dnecititur
ut politie d[omi]n[i]otacitarg; seu ut cru[ci]s politis in hyposi
poli, l[ice]t ubi esse n[on] inferad pri[mo]taog hyposti. [Res]p[onde]o
[ne]g[an]do: q[uia] ubi dn[us] desired, si d[e]siren[t] polia [pro] dno-
taog ad hyposim poli. No[n] [er]g[o] ut rao n[on] uod: q[uia] [ali]q[uid]
[cum] impola d[e]sired impolib[us] dnotao ad hyposi[tas] [pro]
[se], adhuc [com]merd ubi, ed mo[do] q[uo] a merd ypsi [pro]
talis poli, n[on] ut eend in la hyposi ad id eend in hy
posi poli. [Ci]rca no[n] [sup]poty [con]sti, n[ec]esse [ea] poltas,
q[uia] vocari p[o]t[es]t d[i]ota v capax dnexoris [ob]s[t]i, vel
ut maris, aud miris nsitis; ut in ea politas diota
obti respecti a dno ubo d[e] a[cti]one [pro] q[ua] pcedit, v[e]l
e[tiam] in hac d[i]o[n]e, si obty i pole in hyposi [pro]-
li, q[uo]d dny ubi [con]ferd, seu dnetud y ea polbe d-
diota obti ed egere, seu dnecti ut eo q[uo]d ~~fuis~~
obty i pole in hyposi poli d[e]sit q[uo]d poltas diota
ed obty mini nsy ed ee minus nsity, q[uo]d si obty

i pole in hypothesi poli. Dicam nunc ad vtrumque quod sequitur ... in uenimus vocem, aut quia non est quia ea repugnantia, connexio, aut vnitatis.

853 Vgeo: repugnantia et connexio cum posito determinata est repugnantia et connexio cum determinatione positiui; et respectiuum ad positum determinatum positiuum, quoniam in nostris principiis esse determinatum dicit denique vbi etc. eo quod eorum consequatur, non habet esse repugnantia et connexio cum determinatione positiui: ergo non habet esse repugnantia et connexio cum posito determinata. Probatur minor: respectiuum ad positum determinatum positiuum non habet esse repugnantia et connexio cum eorum positiua abstracta, aliter vbi denique esse, debet inferre privationem hypothesis positi; et repugnantia et connexio cum determinatione positiui est repugnantia et connexio cum abstracta posito positiuo; vnde repugnantia et connexio cum privatione hypothesis positi quod privatione positiua positiuitatis abstracta: ergo respectiuum ad positum determinatum positiuum non habet esse repugnantia et connexio cum determinatione positiui.

854 Insuper ... esse determinate tale, seu quod est in hypothesi ... determinat denique vbi, et denique vbi esse, et connexio ..., seu connexio cum eo quod sufficiente determinat: ergo vbi denique esse et ... exigit, seu connexio cum positiuo determinato tali. Non obstat ... determinare non pole determinate tale ..., quia quod est pole, non impole in hypothesi ... positi ... non est pole, nec ...

hypoti. potentiae, nec in hypost. [illegible] potent. sicut hy: ubi dum ad hanc merit. [illegible] [illegible] obiect. si [illegible] est in ... hypost. [illegible] potent. [illegible] re vaa in hypost. potent. sic [illegible] hy. [illegible] e [illegible] gloria in adsecto; [illegible] m in [illegible] hyp. hypost. [illegible] obiect. pole in hypost. [illegible] pole nec in hypost. poti. nec [illegible] potent. Hypost. [illegible] gloria in adsecto e [illegible] ad arguendum, [illegible] nil [illegible].

Arlus. 5.

Utrum ubi dum [illegible] [illegible] & visionis creaturae.

255

Adduco

Primo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a simplicis [illegible] [illegible], tradit ad obiecta [illegible], [illegible] [illegible] creaturae. Sua visionis [illegible] libra [illegible] ad creaturae. Primo [illegible], dextra libra [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] sit, [illegible] aut adeque [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] aliquod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] respectus rationis, sive [illegible], sive [illegible], [illegible] sile. Primo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de sua visionis [illegible] hanc [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] hanc [illegible] libram [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]

256

[illegible] in

ofate sa ha asd ubi dnij Sse pcedre e cone dig-
nitij, seu futurij absti talij, qq. e scia visionis.
Sta card. SS. valentia, Lorca, Arag, et Marin.
In eadem videntur stare S. Moniadoiens, ubi di-
nij Sse pcedre S conij crarij futurij, n. absti
et e suppoe, q. in alqa ofra tpris pducti fuerint.
SS. Zuniga et Arr urbi. Strentes, ubi Sse
pcedre e scia libra crarij. Ex pte acedit S. Moli-
na dfndns ubi Sse pcedre S sciq mig. Thomi-
nis dfndunt, ubi n. pose pcedre e dna scia al-
ius dtgtis obti. S. Arubal afsit, hanc sg su-
it certg a DD.

651 Sit nra do: ubi dnij S. e n. pcedit
e visoe crarij. Pbd: ubi dnij pcedit a Stre nilo-
e n. dgnd, et ita n. pcedret si Sse pcedret e visoe
crarij: go ubi dnij Sse n. pcedit e visoe crarij.
Mar e certa; q. si ubi pcedret dtgnd dtgnt
ed ubi, mij tij S vitu dgnd stred. Sadelmiri
ubi dnij S e pcedrd e visoe crarij, Sse pcedrd
e cone dtgnti. et ubi pcedns S se e cone dtgn-
ti n. pcedit rso et dgnd: oo. Mar certa e: q. sive
visois e cotio dtgne. Firmat Slersus in vbi alnu
in monologio Cap 31 dicente: vao atq cogit etc.

hyp. Sed si dicit existentiam, et ubi, quod existentia non potest praecedere existentiam contingentis: quia ordo dicitur inter suppositum contingentis; et quod praecedit: ergo ubi non praecedit existentiam contingentis.

258 Explicatur praefacta: ubi dicitur hic esse pendens ab ubi, et quod hic esse praecedit; et ubi dicitur non pendet esse a visione oraria: ergo esse non praecedit ex visione oraria. Demum ubi non est dubiatum; quia ubi agit esse et id, a quo esse praecedit, dicitur in eodem sic esse pendens ab eo: et idem mirum: ens infinitum non pendet esse ab absoluto contingenti, et ubi dicitur est ens infinitum necessarium, dicitur visionis est absoluti contingentis: ergo. Mare est prius, et quo omnes movent ad nadum Inexorum entis necessarium vel contingentis; quia ratio Inexo est ens aeque contingens ens necessarium, ac est contingens ens contingens, atque ergo dicetur: sic ergo ubi habent pendere esse a contingenti, et absoluto contingens, sed est contingens id, a quo esse pendet.

259 Specialis adversorum responsio distinguit hic rationem quam ubi ubi, neque dicitur est ubi necessarium, dicitur ubi contingentium. Ratio est facile inveniendi in ubi necessarium, quod est absolutum necessarium, non autem in ubi contingentium, quod est defectibile, sed est praesentia contingentium, et quia praecedit. Explicatur responsio in scientia divina, quae constituitur et scientia necessarium, et scientia contingentium. Scientia necessarium est independens ab omni contingenti; scientia contingens esse pen=

d. d. adignti. Laris dsuetus e in ubo. Ita L. L.
dton, d. Marin. Mi dsonae suosis dotra; q a xis
sa infra. Exubs utulit dsty a se Rso, nes ubs
nss, d ubs dgns: sed d. dat la sua utulit dsta
ala nsia, d ala dgni. Stres lois ubi nss e vestig
y in dulis d. LL, qi si lud cognouissent, nob. ste
ssius dctasent, pque cy zr dogmata sdei Ro s
alius.

Ubo. Isgo. alit suog: ubs dgntiy qa talel
duii pduoe utulit dsta a pduoe qa pduit ubs
nsory, l n. d. gegd eligat ubs n peedit & vi soe
crary: go ubs ita n peedit. Si eligat t dssunti
pi cy pbs & adui, sic arguo; nla dat in d. p
duo ad zra dgni; d pduo ubi dgntiy qa talt
dsta utulit a pduo e ubi nsory ed pduo ad zra
dgni: go nla dat in d. pduo ubi dgntiy dsta utu
lit a pduoe ubi nsory. Mir vidi certa. 1o q
pduo ues trus e dgns, dgns e. 2o q talis pduo
psi se pndrt a sua dgnti nsse a lua visois; d
go pndet psi a sua dgnti, e dsigens: go. Firma
etg in ipso qplo stig dng: sua dgntiy utulit dsta
a sua nsory e dgns: go pduo ubi dgntiy dsta utulit
a pduoe ubi nsory e dgens. Lad go mar: implat p
ueui n correat alqd ei pro: d implat ei correnss

duri' dgnti ad ꝯtra: ergo. Stat primi vi, quod est conven
tali productioni, l. est ꝯsq. ei nsq. vero et h. ꝯplat: quia jam
super adeqūe productus productione ꝯla: l. est aliquid ei dinq
dgni, quod implat in tri'i.

Ret illustrissim' Gr. dor. ly productio
g nsq trar ad ubq dgntiq sb rao entalis, et libre tra
ri ad ꝯlysb dceptre traois ad dgntia; quia dcepts liber
traois ꝯdit ea. Eni ea ꝯsbteat, la, ius nlq e quod di
la et ꝯꝯ fuinty: mi ꝯbet tota ꝯffes aue liberiat.
Igr re ꝯlog: quod nlo mo e ens dny, nq dna ꝯfeo, nlo
mo trat dng producg ad ꝯtra. et la trao ꝯq ꝯsum
traoi, nlo mo e ens dinq, nq dna ꝯfeo: quod trao
la ꝯdy ꝯꝯy traois nlo mo trat dng producg ad ꝯtra.
Prob mir: nlo mo e ens dny, nq dna ꝯfeo est de
fectile ꝯdy q uros, dq quod defectile e; et trao la
ꝯdy ꝯꝯ traois e defectilis: potuit mi ꝯfiue indr:
ergo.

Urg Ꝯeo: ei ꝯclusq intraoe ad dgntia lꝯ
ꝯq ee nsq ubi, l. e aliquid ea ditrq ab ee n. b. Si hq:
quod ee nsq ubi dis produi, nempe ꝯ producg ubi
ꝯoryi et ꝯ producg ubi dgntiq. Si lq: quod nꝯee
dnqi, quia nꝯee nsq: quod n productio ad ꝯtra. Nec ltra
crus ad ꝯstog utrq ulq, ui ues ee nsq et ee dgn
utrliq dsgani, quia impolis e inde ꝯstio utulis, quia
ꝯla ad ꝯfeoqi et ꝯstio utulis ꝯre ee nsq, et

ei dgns ubi ed eq.la ad. 3 pfecq: go impolite in
D°. La^d mir: talis dstio ed eqvala ad defectiliq
t spectius e 3 pfeo: go

363 Sd ubi bmo, j trof piulam
flliq hus, leg. oblate orny. q^d hi Ad. astrund
in grade ubi. In l° Lgo orgnis pcedit L^r uq
sua ndo ed e hac gerad uby: in 2° pcedunt
L^r e llas uq amre ndo, ed e hoc sprand Lq
sty: in 3° Zes dny Lsog equi ase hend decruy li
brq de futuse crary: in 4° hend, sug vispoi,
e in 5° L^r e la vispois, sua gerat uby dgntiq.
Hac dotra supota infero: go n. solui L^r a Zes
tuy Lpog sit priy grani uby dgntiq. dgens
e termrary ud minimy, ed dga pcedi: ido L^r
gerad, uby dgntiy, q^a Lle pcedit uq sua vispoisad
graog ubi dgntiq; d uby ntory, ed sgue tuq q
Lle pcedurd uq sua vispois ad endq graoq 3
scia vispois equi pndet a ubo ntory, ed sgue sto
ergo.

364 Dit si ad gracq ubi dgntiy equi pcedund
Zes dny Lsog, qad ei nsq pary, e equi z le hend
sug vispoi, cur Lrri ed n alii Lspois adscribda
e grao ubi dgntiq. Ret Ltr. p alis Lpomi
atruedq ei graoq, q a L^r e lq priy, a go req
Lpog aci peccat u. vtq elqdi ed voludi. dq a . . . si

lus accipiat ad virtus sperans, [illegible] tyss vo prio
fruit [illegible] sperare spy sty: go st ubiq nsorum, et spes
stus accipiat ad virtus [illegible] et volendi, utriq
tq trued grao ubi dignitq. Quao dotrg e; g raoni
veri pri n obstat accipere ab alo virtus [illegible],
ut e evens.

265 Si eligat ea differenti pars ut alis & advi
[illegible] ubiq dignitq quatale n [illegible] [illegible] vtulit esta
[illegible] qua [illegible] ubiq dignitq [illegible]: go ubiq [illegible]
[illegible] nsy, cius [illegible] nsa [illegible] prodens [illegible]
[illegible] [illegible] libris. Iga e lega in doctra ad
[illegible] qi docent [illegible] libra defectuoe crary, et sua
visibis [illegible] pcedre in [illegible] pri orgnis ad [illegible]
[illegible] sty ee nsy, et sic ea via dnari ad ubo eadg
[illegible] nsa. [illegible]; et ens nsy [illegible] se prodre ad
[illegible]: go ubiq [illegible] suq ee nsy, cius [illegible] nsa [illegible] ne-
gre [illegible] se prodre a scia visibis. [illegible] ry; et [illegible]
prodrent ascia visibis, si hec [illegible] se pcedre ad [illegible]
[illegible] ubi: go scia visibis n pcedit [illegible] se ad ee nsy
ubi, nec ad cius [illegible] [illegible].

266 Ugeo [illegible]; [illegible] libra et
scia visibis crary eand pri ad [illegible] nsa ubi, ubiq,
et spes stus n eand liberi in [illegible] crary;
et [illegible] ita liberi: go [illegible] libra, et scia visibis crary
[illegible] pri ad [illegible] nsa ubi. Stat [illegible] qi ubiq et

ctnis: n̄ id p̄ole; aliu ed scia simplicis ... n̄ id
ctnis. aliu ubq procedit ex scia trata n̄ ddiote, sed al
ste ad creas ctntes: go ubq n̄ procedit ex scia creary
ddiote ctntiy. S̄ Zy: go ubq qdtavi ed esse ... pro
cedit ex scia visois, glis e scia aue-reptans crae
tntes, qd nd ceatus Mager.
871 Prea: xta ciatq resplogu
by fid c absta lomo crary ctntiy procedi ex ...
crary, ergo utulit dsty a ubo procednte ex scia crary
ddiote, d n̄ abste ctntiy: admit go hyc respo ...
ubq, alicd nsty, d ald dtgns, qd id tale crit ...
le. En redeunt argra fatta, nppe dari ... ubq ...
... d ddilis n̄ e cogty. imo d dari ubq ubi q...
by dtgns pcede ex ubo nso, a go sed a ... e, ...
sois ega procedit hoc ... ubq: sed go ubq nsy ...
by ... qua a ... procedit, ita ubq dtgns, ...
... a ubo nsio, dicet ubq ubi. Insp ubq dtgns ...
d produce qua cdui ubq nsy, l produce utulit ...
neuq dicet ... xta dicta ny nro 860.

Arlus. 7. ... d ...

872 Argy ly...
by dny ... procedit a scia, ... a ... dnius ...

visoris crary 3nia a Ptre vbo: go vby Pse pcedit e
sua visois crary. Pad mir: nil absty hd uby gdn
i a P dnicatq; P sua visois crary e gd absty: go. Mar
Istd ty e vbis Xpti Dni apd Math 11: oia mihi tra
dta sit a Pre meo; ty e Plotino dicente: Pr oia, qs
hd, dedit flo, pt ei Ptrq: Isa mari no mirq, d P
marq paois: nil absty nsq hd vby, gd niv a Pe dnic=
atq, omio: nil absty Igni, no marq. Oia libram P,
sive oia Igntia eque sio a tota Trite; sua visou
e gd Igni: go eque e a tota Trite; Igni P filius, d
Pus Stus eque a se hent, sig visois, sed Pr. Osi lg
Ptq dstois, P a filius nso hd pcesog aivq Pus Sti,
d lg forte a se hd, lt a Pre hed virtq Spraug.
873 Ismonig
e Matheo Pstq 3lgit Pr Maldonatus de Xpto ut
hoe, ita vd sus i, Pq flio Imisse salutq, mrq, d
gubernaoq hoy. No zlea de Xpto vd Do, u alisuo=
lunt, respondq e, Pq flio oia tradidisse, P a tradidit p
sesse d virtq ad oia. Oia go tq nla P Igntia dicund
filio tradta a ptre; P n eod mo: Pr tradidit nsq
Pq vg, P, d inse: tradidit Igntia n sp: d in radic
eid in virte: hoc e, tradidit flio virtq ad eius Ign
tes, P os filius a se hed P virtq Iniatq a Ptre: sut
filius cretus hed a se vitq. Pq dit a Ptre data,

qua dedit virtus ad vivendum. Hac bona glossa conveniendum in Plotinum.

224. Arguitur 2o: verbum procedens tamquam expressiva notitiae genitae scientia cognitiva est verbum productum, quia verbum procedens ut solum expressiva notitia, et verbum divinum est verbum productum: ergo procedit ut expressiva notitia genita expressiva cognitiva. Probatur maior: productum est verbum dicens omnia, quae sunt in mente loquentis, quia dicere sunt aliqua. Et verbum procedens tamquam expressiva notitia, quia expressiva cognitiva est dicens omnia, quae sunt in mente loquentis; sicut verbum procedens ut sola expressiva notitia: ergo. Nego maiorem, ad cuius probationem concesso maiori, nego suppositum minoris; scilicet quod procedat ad loquendum singula quae futura sint in loquentis mente. Atque non sunt in mente loquentis, utpote dependenter a libertate. Item ergo dicit omnia, quae sunt in mente loquentis, quamvis convenit praedicari omnia ista.

225. Arguitur 3o: verbum procedit ut commune obiectum quod loquens et loquens futura ... quasi in omnia obiecta loquibilia: ergo verbum procedit ut commune ... Probatur maior: verbum procedit ut commune ... cognita et praedicata loquentis cognitionis. Et cum ista cognita sunt obiecta, quod loquens ... dicendum erit ... cognitionis: ergo. Nego maiorem: verbum procedit ut commune obiectum quod loquens loquitur ... nego maiorem: quod loquens loquitur ... libertatis nego maiorem, et distinguo minorem: loquens futura ...

notioli nō: locuo Dni, ido mīrg, d Dmarg
aoīs: uq pcedit a cone ap̄ e regta & pte Lbris
d loqntu: locuo notioli, Idomarg, d loqnti e
uoc Dni no marg, & p̄xiū d mīg.

Locuo notiolis.

ad p̄ra Lbris id taliū e orō nra, d locuo p̄torg
e Dni: ba e pria, ōuos Lbris d ba e Dni,
[illegible]: oq pcedit a cone ap̄ se regita p̄te
Lbris d notioli loqntu, q cotīo e, q cotinuo
n[illegible] q pcedit a cone regta ad loqda p̄uta,
[illegible] ad p̄torg locuo potius, pupa pdictq ab q.
[illegible] ga notq e p̄ oes dnas p̄sres loqi ad
[illegible] p̄duos a[illegible] p̄qi mnīfestavi Dcep̄tau
[illegible] in mnte dna, id dit in trac de Trd.
[illegible] pria locuo, q a p̄ferr p̄duos ob.

Nōdq e

oes dnas p̄sres loqi ad q[illegible] tq obia nra, tq
[illegible]. [illegible] locuo dict in eo, q qpbd dna p̄
[illegible] nra d [illegible], d [illegible] cotīo alis p̄
[illegible] d se p̄so[illegible] p̄ alq vesteq.
[illegible] ad [illegible] p̄teni e. p̄sras dnas, ita ad
[illegible] ad [illegible] Monya [illegible] a sine
[illegible] locuo Dnis e [illegible] locuo q a n a:
p̄duos [illegible] p̄uta id [illegible] n nil duend

adṣtra niˢ qʳ ⁱta cognend: qᵒ i' Ine sbs p̄tori.
In hac p̄pria locuc. sῡ i' p̄glare Patris p alii
p̄toriˢ, qᵒ alis dederit utrq, p̄ potius infra
loqᵘ dixit.

Igitur in ubo dno re p̄stant ota dignitas:
qᵘ qᵃ ubq p̄cedit & eone dignitas. itaq par
ti plures Relig PP. patrus audiat s. Anselm
md in monolgis Cap 32: uno qui, cogitando
bo dit se ipsum, p̄ qdiq p̄ fecit. Quo nun
in ubo dno re p̄stant p̄ sub ota dignitas, ~~quia~~ no:
re p̄stant p̄ acceni, ideo anᵗ, dno p̄ss. uelut
bo e accidale ce, tiuny digtiy, ita aiudale e
dignitas re p̄stare. ubq n' accipit p̄ plug p̄ cess
p a P hanc craq ad dignitas p̄ atota sui
te p̄ P p p̄ris ubq craty; qa pota p̄s oio
creaty ubq re p̄sta dignitas, qq anteay
fecit, sic d p̄ffecte craty n' re p̄stabat.
279

Iggas h
luog: ubq n' lupit p̄duty anteq p cry
nari a P filius, seu sbq: oo ubq e' fie re p̄
tavy craty etntiy. Pad anᵗ: P' n' ablq ge
nuit filiy, n' dido in Filo ea qq facturus e
rat: qo ubq n' legit p̄dutq ante craty de re
bat p̄ xnᵗ i' ap hic tac 31: in scaiy: dit

q̄ m in illo, [illegible] factus erat [illegible] filii [illegible]
filii genuit. [illegible] Agnus [illegible] est, [illegible] ubo
[illegible] ubi [illegible] [illegible] procedere e[illegible]
[illegible] erant [illegible] [illegible] duo [illegible]
[illegible] filii. Videt [illegible] decrata
de [illegible], n[illegible] hora [illegible] [illegible] ubi [illegible]
[illegible] hora [illegible] cerneret [illegible]
[illegible] in [illegible] de [illegible] generare: ergo [illegible] ante [illegible]
[illegible] ante [illegible] dicto in [illegible] q̄ factum e[illegible]
[illegible] factum[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] erant, dixit [illegible] in [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] genuit
[illegible].

[illegible] [illegible] supra [illegible] M[illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] procedit, [illegible]
[illegible] erant [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ergo [illegible] procedit e
[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] procedit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] supra
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] erant [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] erant [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] procedit [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] erant [illegible] [illegible] [illegible]

par. d mar. prou.

281 ubi et rase talis

se in cone et qa pcedit qd i. pr ka... ob
tory pory ubi e ... cominy. ...
...itas comis ... primit raos sui ...
... mito, ubi dny ... qd ... ...
qa pcedit, bead ea ... ...
... ... dna ... ...
... ... ultra ... ... in
raos ... Unda ... Mager ...
... ...
... ... eo ... ... ubi
pcedre ... ... in dna ... ...
... ... ala ... ... hebo ... ...
... ... dny ... pcedre ... ...

282 ... ...

me... pcedo et pone ... ... id e ...
... ... pcedit ... pcedit ... se ... ...
... ...
palga ... ...
... se pcedit ... mir: ubi dny ... se pcedit
... ...
... ...
... ... palga ... ...
... ... re pa ... ...

suadno ubo: q. Ipsa mare no mirg dmirg
aoi . p^r. dy gerat uby n dit ubo ni ea, qua
tunc st in mente Ltris, dy uby geradlis st in
mente Ltris obra e^ssa: hy. go diunt a Ltatra
ubo in psu obi grace.

283 Arg. 6 ab atorte: 1a e
Evang Ioanis Cap 5 vers 20: P^r diligit filiy et
oia dmonstrat ei, q. R e^s facit. Et vers 30: sicut
audio Iudico; ergo colig. Lg ubo dire tg
a^ssio q. Ignra. Ls cy L. Maldonado ermona
u . o da de filio ut hoc; q^a de filio ut ubo h. gt
q. oui q. opra Ltris ostr. dmostrent facta q^a
si uby oa n fecerit. Ua atortas e i arg. n.
cap 15 de Trin Cap 1 2 ubum e adeqs scientiq
Ltris, nec mins aut q. plia e in ubo, q. sinsli
a Ltris: q. dqd in ea sita e de sa gnity e d in
ubo e. Idq sqd alii Ll.y ermonis, qq in nos
hi obiicient.

284 R. uby ee atid adeqs ru, sciq Ltris,
sub sbi, qq e Lis gnia, e L. d tali Inir in sgo
grcois obi: hi e scia nsorg, q^a scia Igntiq d
vit Ltri aerdalt: uby go e adeqs ru, iig nsoi:
ty. Firmant resssog oba ielma ermoni Sdqdin
bapsia e doga gnity e; qui in Doi id ada

sitia, de qua ubique ageuad. et hec essentia dignitas. In
plat. Arr, Scotus possit explicare de scientia ... ...
... ... in Beatis obtinemus, sed nos modo
de scia ... ... sitia explamus. Respondeo
... ... in eo, ... in Scotus adduta ...
... de scia ... ...
... ... in rave ...
... exprimere ... ... exprimend.
... ... in nos obtinen ... de scia di
gnitas ne ... ...
dignitatis.

Quaestio 4.

De 3a SS Trinitatis Persona.

Articulus 1.

Ex quo amore procedat Spiritus Sanctus.

285

3a Trinit
Persona Dni appellare dicitur Spiritus Sanctus. Cuius nomi
...ibus, ... apud Theologos e ... congruentiae ..., ...
... lib. ... de Trinitate Cap ...: nempe ...
... Spiritus Sanctus, ... Do
... et filio, ita etiam nomen utrique Dni congruens
... adaptatur. Ita ... ...
... ... nomen Spiritus ...
... corporis ... ...

nempe flatum, et ventum spiritum nominamus. Est ergo spiritus amoris, quo movetur et impellatur voluntas amantis in amatum. Quia igitur persona quae procedit per modum amoris quo Deus amat, convenienter Spiritus Sanctus nominatur.

386

Ratio ex S. Basilio homilia

13 in Sanctum Baptisma, desumitur ex peculiari similitudine quam habet Spiritus Sanctus cum spiritu nostro, eiusque processione: nam sicut corpus et anima, ex quibus constat aliquis per modum unius principii ad se invicem, prius attrahit spiritum, et deinde respirat, et prius est habere id quo respiret, et postea emittere respirationem; ita Pater et Filius per modum unius principii ad se invicem prius habent quo spirent, scilicet spirationem activam, et deinde producunt Spiritum Sanctum, qui est quasi halitus illorum spiritum emittere et respirare. Hanc similitudinem significavit Christus Dominus, cum ad indicandum Spiritum Sanctum, insufflavit et dixit, accipite Spiritum Sanctum.

387

Spiritus Sanctus dicitur Amor. Appellatur amor [illegible] per appropriationem [illegible], et est proprium [illegible] talis notionis quam sumit ex eo quod Deus [illegible] et [illegible] usu. Ratio desumitur ex parte processionis [illegible]: sicut enim processio [illegible] est ad [illegible] intellectivam, [illegible] persona cui sic processio accipit [illegible] esse [illegible] Verbi; ita processio [illegible] est ad voluntatem, [illegible] persona cui sic processio accipit [illegible] esse [illegible] et [illegible] amoris. Ideo aliqui [illegible]

a S. Isidoro lib. 7 Ethymologiarum cap. 3 his verbis: Spiritus Sanctus inde proprie Charitas nuncupatur, quia naturaliter eos a quibus procedit, iungit, et se unum eius esse ostendit (quia in nobis id agit, ut in Deo maneamus, et ipse in nobis).

288

Amor te dicitur vocatur Donum; ut S. Durandus notavit, quia donum secundum se, et secundum rationem sui est proprie donum; constat quod tamen certum fuit Thomae, ut S. Thomas, licet non videatur in ratione huius appellationis. Sequor magis approbo ea, quae tradit Lorca [illegible] lib. 11 cap. ultimo; nempe quia habet rationem donandi aliquid liberaliter, et consequenter donatio est Amor, ut quia 3a persona non aliter procedat ut donabilis (quod etiam dicit Christus Io. Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret) et etiam habeat peculiariter quod procedat ut amor; ideo evenit sua processioni esse peculiare donum. Haec ratio desumitur ex S. Thoma Prima 38 art. 2 dicente: ratio gratuitae donationis est amor... Deinde manifestum est, quod amor habeat rationem primi doni, per quod omnia dona gratuita donantur. Unde cum Spiritus Sanctus procedat ut amor, procedit in ratione primi doni.

289

De hac 3a persona, quod dicitur Spiritus Sanctus, amor et Donum, quaeritur ex quo uno ante procedat. Difficultas resoluta est contra ea quae est a tradita Prima [illegible]. Donum est quae procedit ubi [illegible]

my. Sntidy e^o 1, Spy sty D. se pcedre et amre
tiy, gg. lt frin D. Est Dnis ogis, et stablit ptar
ptia gb; pavi vby Dlc pcedre e one larg. Sntia
dy e E, Spg. sty n pcedre et amre poliy, st amor
poliy nobiber D. Firmat resuo pt argis gb; p
avi vby n pcedre efcia libra D. Sntidy e 3, Spy
sty Dlc pcedre et amre poliy, st amor poliy i nflu
D. Vadiada e resuo pts arghs gb; patye, vby D
le pcedre e one poliy.

3o. Dsplid ulmy asrtiy Dti Grfo:
gra, ido vby pcedit et cone poliy, gt pcedit et cone:
ssimilia D. qq bd ee sl uotio crary; d amor dphit
ius Dm n bet ee dphsio crary; ga std psime
amari poliy tri qn amd pse tres, et pard ind
amantes poliy, pcrti, d n pecty: go lt vby pcedad
et cone poliy, n ido Spies stus bd pcedra et poliy
amre. Dsrptu n e o ga nos; gi n pavimd piessos
vsi e cone poliy et eo, gd psa pcelio i et dphstone
D. Dinde n pcipit qomo g amari tri poltai, gn
amd pse tres, ig tres, d eius poltas vind ig. Lt D
tris pamd cras poles, n ty eos, gg morli malia
affecty.

Artus. V.

291. Prima sententia

[Communiter?] hic ... Doctor subtilis quaestio apud Magistrum [...] quando fuit Durandus cum Catholicis contra eo, quod processio Spiritus Sancti [...] sit libera. Apud Scotistas, ut dicitur, [...] libertas et naturalitas operationis; unde [...] quod eadem operatio sit libera, sive ab agente libero et naturali, sive ab agente naturali. Circa apud eosdem [...] repugnantes necessitas et libertas essentialis, quia ad liberum [...] non requiritur, quod [...] indifferens ad utrumlibet [...], nec quod operatio ita sit, ut potuerit non esse; id enim [...] requiritur ad liberum [...], quibus est libertas indifferentiae arbitrii, et [...] imputabilitas operationis ad meritum et demeritum. Libertas essentialis [...] est [...] eo, quod agens habeat dominium suae operationis, seu [...] ad illam, [...] ad [illegible] [...].

292. His praesuppositis docent Scotistae processionem Spiritus Sancti esse simul liberam et necessariam: est libera, quia est ab agente habente dominium suae operationis, quae est libertas essentialis; et est necessaria, quia non est a principio indifferenti, nec potuit non esse. Theologi vero communiter docent processionem Spiritus Sancti repugnare [...] liberam. [...] de voce, dico nobis sufficere [...] communiter Theologorum. Sit nostra conclusio: Processio Spiritus Sancti non est libera.

~~opera q~~ Bdi: ~~opera~~ qq est a principio antecedent et
inevitabiliter dtrato ad Lsa operaq, ita ut illa pro a pi
lq omitte pro i opera libra; et pcessio Spus Sti e apri
o ant aprio ant, i generaliter dtrato ad Lriba est
illa pro pro Lr pcessq omitte: g° pcessio Spus Sti n
e libra.

203. Ugo et exempla raoq facto; agns libry digni
ra nali ani ec, q° nali agat pro priq dtratq ad
operaq libry ut pdicat, seu agerat eligibiliter dtrando
Lsq ni pfato, ane oiq; et una voltas n ita se ht
ra pcessis Spus Sti, n eligibiliter se dtrat ad lq: g°
n se ht ad agns libry et i nale. Itar n dotra Lsi
ti, et Matri, ut alii, totis explanteq libry esq.
Stad: omnia 1°, q° voltas n se dtrat eligibiliter ni
Lsi Stnd polia, etrea, Lr, q, Lr Lsi eligno. et unq vol
ti edtranti ad pcessq Spus Sti n sit pot liba etrea
Lrq Lsi eligre, ut certq i g°. 2° q a volq unq
se dtrare eligibiliter ad pcessq Spus Sti e dtrare
pr pcessq, et n pcessq, et voltas una nqt dtrare pr
pcessq, e n pcessq; cq n pcessio n v adna volta
dtralis: g°.

204. In ciq obiciu 1° libry e nale seu dui
fr cogui videntes priq aiq; et pcessio Spus Sti

n̄ ē a prīo actvo nalī: g° ē a prīo actvo libro: g°
ſa ē libera. Rñd. mir: prīy actvy nale dr̄ mo
irrale m° involtarīy, mo ſtry &c. drn̄ ſty ſ°
ty; a pcepto ſpūs Sti n̄ ē a prīo actvo nalī ulo
ſ° nominy
& ſditī m° ſe hente: g°. ſa mari° nominy
ad uls pasy dico, gd ſt oe prīy irrale, involtari
y. ſtyng dn̄ ſty potiy ē ea ſa nale, ē n̄ libry
n̄ g oe prīy nale dr̄ libry b° ei involtariy, ir
rale, &c. vel dicanl ſoty, ſtry &c. dny. gd ery
g° apd pſos ē prīy nale actvy, & prīy irrale
&c. Lit g° pcepti ſpūs Sti ... volū
rīg, irrāg, &c. ēg a prīo nali ... a, a
prīo ... adveny ... n̄ ē ad ... pta.
[illegible]

[illegible]

processus est mus ostēs.

Obiicies processio Spus Sti

non adhuc stat, quia voluntas divina ... infinita con
cursu circumstantiarum ... ad alio, et volunt
tas divina sic ... libere, ... ergo voluntas divina li
bere se habet in processione Spus Sti. Probatur minor: voluntas
repta in volunta divina ita se ... con ... concomitans, est in voluntas, quia voluntas ... impeditio.

Dist. maior: adhuc stat quia ... impeditiva, seu sine ante
... ad se ... determinandum ... ab alio, ... nego ...
... ad se determinandum, nego. ... procedere
... ad libertatem ... ad ... neque sufficit ... determinari ab alio. ... ab
alio ad extrinsecum, ... est ... tamen ... libera.

89.) Obiicit

Processio Spus Sti ... est ... de ... pro
... voluntas; et libertas essentialis est ... de ... processus
... voluntas: ergo processio Spus Sti ... est libertas essentialis.

Dist. maior: ... est ... de ... processus ... voluntas ...
... ad imperfectionem in Spu Sto, ... imperfectionem
... nego. libertas essentialis ... processio Spus Sti ...
... defectibus ... Spus Sti ... an
... defectibilis defectibile ... processio Spus Sti
... in ... in ... libertas.

 Volunt(a)s ... nitre ad unum stat libertas simpliciter; nobis
voluntas divina in necessitate ad peccatos ... sicut ... erit libera. Ans(wer) fundatur in ... exhibito
Cap. 6o dicente: mirò qui ... erit ar-
bitrium, quod modo non potest servire peccato. Separatur a
S. Anselmo de libero arbitrio Cap. 1: in quibus vult
... agitur de Beatis in Patria, qui non possunt
peccare, et tamen ... in necessitate, stat in eis libertas, et ... major
libertas. Nos ans(wer), ... non negamus, quod ... loquuntur de
libertate a servitute peccati: non autem de libertate simpliciter, quod
est potestas ad eligendum contrarium ... contra ... Scotus
2 d. 9 ... Primo
... : hic est ... prius liberum, et naturale ...
... mepho Cap. 1 et 2, et contra Scotum in hac distinctione
... quod prius naturale ... determinatum ad unum et liberum
... ad opta: quod non est libertas vel ... ad opta. Et S.S. P.P. non loquuntur de potestate ad opta: quod
non loquuntur de libertate vel ... Hinc colligitur
... non ... de libertate ad peccandum et non peccandum ...
est libertas ad opta. Et quod S. Augustinus loquitur ...
bertate quam omnino non ... beatus, servire peccato; ...
bertas autem ad peccandum et non peccandum ... peccato ...
vire. Colligitur praeterea libertas de qua P.P. non est impecca-
bilis propter ... sicut lapis est impeccabilis, et ...

pecalis aug. dntis in eo, quod voltas [illegible] acui notata [illegible] pore noluisse servire pacto, seu esse a ratione. Istud est [illegible] S. Ansna explnte in loco citato: Peccatoris in peccali-tis: sum quo nunc est anima nostra noli infelicis statum nolle indignitatis [illegible] liberata est.

Artus. 3.

Utrum processio Spiritus Sancti sit a Patre et Filio tamquam ab uno principio.

3.o

Sanctus est

[illegible] fide Spiritus Sanctus procedere a Patre et Filio ut constat [illegible] [illegible] qui a Patre Filioque procedit. [illegible], et Filius [illegible] rant [illegible] [illegible] et immediate [illegible] communi virtute, aspirationem principii quod spirantis. Exemplo. Pater non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], sed Avus producit Nepotem per Filium suum et [illegible] communem, sed per se Filius. Atque vetas [illegible] e [illegible] a Patre [illegible] nititur ratione, Pater non habet in se [illegible] virtute spirativa [illegible] [illegible] potentiam communem [illegible] Spiritus producere, sed dixi [illegible] agnte de principio quo communi [illegible] [illegible] Filio [illegible] [illegible] virtus gravans, [illegible] [illegible] [illegible] Pater communicat [illegible] spirare communicat [illegible].

3.o 1

Sunt ve-

[illegible] [illegible] loquo [illegible] Graecos [illegible], [illegible] Spiritus [illegible] Filio a Patre procedit; hac in locum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Filio [illegible] a Patre virtutem spirativam; quod [illegible] [illegible] communicando Pater, et Filius communi [illegible]. [illegible]

ula locus Spus Stus prialius a ... procedit. hac ra
denoad ... dob. mis decreve ad procesos Spus Sti
... ... et mie Snirando ... virtus spirativa.
Nec opi... qd ... procesos miatur ... flgr ... di-
tus ad Spu Sto; qa et hoc ... ... mie spi-
rare, q. ita ... & ... sita ... ... ita
rao postlat.

308 . Et ... et ... ... ad processus Spus
Sti ... sit do Spus Sti pria et ... ...
... ... lugdunensi ... de ... ma ... in ...
Demnam ... qi ... ... affire ... ...
... Spus Stus ... et ... ... dob. ... ...
e uno procedat. Ita ... ... Nec ... respondere ...
... ... procedere ... et ...
ab uno prio, et ... ab uno prio: quo ...
ee in re ... pria. ... ... unius, ...
... ... virtus spirativa producunt. ... ...
... virtus spirativa in ... et ... ...
... ... aliened ... unius ...

309 Igitur ... ...
... ... alii ...
... ...
a Deo ; ... ad hebreos 3 Moyses ... ...
... ...

nusmi parlum coloda e e adjunti. In quato bex
te dicti ali9 p. subj ly tps no exdit prius, & po
tius lg pd. go sic ostendo: qdo nusmi parla sunt
ingrie, & gasi p silum no excedit aista actus tri
pti. Istad e Psalm 38, ubi dr: substa mea tamqm ni
hily ante te: ly tps sumi p silem; ideo pt ab
ste asari substa mea a aliquo. In nro textu no pt
abste dici Lt, & sulus sr do pria; huic m locuo
respdt lugdunense, & sicut fletines i esse 22,
slius una in Litre prius cum a; & s itr bras S
& Grite Cap 11: fatendy e Lbre, & sly prius
u S
Spus Sti no do pria: go parla tps hic prie
acips.

304 Lsi e ffla in hoc puncto Julory dolrg no be
re audit apd Thgos Drandus docens in rigore ser
monis dicda ec do pria Spus sti, ht pr usy Ecles
nitiv logams. Hoc platy ut minimy temni dgna
dr ... ty pr ctorit Ecles qi in na ... gravi so
nus ... t' con ... i ty pr rago; ... eiquoe m
mplan no mplet fra sgata p non, q vis mul=
pled sa hentia taly frg: ideo 3 plej no sit plures
d unus Ds q lt sbta hentia Diy mplend, fra te
sgata substantivy Deus no mpla d in L d Ti
no mplad sa sgata substavy prium Spusti: go
nec mplad Ly substavy.

305. Gabriel sequendo suum Scotum. Init. [illegible] Theologi in
quod Pater et Filius non sint duo principia, docent quod sint duo Spira-
tores. Probatur ab [illegible] locutione communi Theologorum plurium atta[illegible]
quos Pater et Filius sunt duo Spirantes, et non duo Spirato-
res. Ratio est, quia nomen adjectivum significat directe solum formam, et
[illegible] adjicit; ideo dicuntur tres divinae personae, quarum
dignitas non multiplicatur: Spirans ergo significat [illegible] cui adji-
citur Spiratio: ergo sunt duo Spirantes, cum sint duae personae
quibus Spiratio adjicitur. Ratio vero est, quia Spirator est
nomen substantivum, et significat [illegible] ac primum Spirativum; et
non dantur nisi unum primum Spirativum: ergo non dantur nisi unus
Spirator.

306 Ex hinc oritur difficultas de voce quod [illegible] sensu [illegible]
[illegible] rigorosa significatione vocis Spirator. Certum [illegible]
vox Spirator sumitur non pro virtute Spirativa, quae est principium [illegible]
[illegible], sed pro Spiratore, qui est principium quod. Quaeritur quid addit
Spirator supra virtutem spirativam. Si addit paternitatem non
potest praedicari de Filio. Si addit filiationem non potest prae-
dicari de Patre. Varie Theologi discurrunt. Dico cum
[illegible] parte Patre 35 articulo 4, [illegible] opinionem [illegible]
Grado [illegible] 6, significatum Spiratoris [illegible] in virtute
spirativa, et in ratione paternitatis, et filiationis collective;
[illegible] paternitas, et filiatio sunt, et quatenus sunt duo Spira-
[illegible] [illegible] virtutem.

307 Exp[ositi]o ad accept[ione]s Spiratoris & mali sehend
suppositi genitis et filiationis sub expresso talis. At Steuue dixe
runt sub acceptu bis Spoti. qua videt in Spirando
non se tenere in Patre et Filio, et ad duo Sppota hentia virtutem
spirativam, ita ut dualitas in Sppotis sit de esse Spirato
ris, sicut Trinitas in Personis est de esse Trinitatis. Sive Scoti
... Spirator sumatur adequate, non posset predicari de so
lo Patre nec de solo Filio. Nec ideo va est hic propositio:
Pater non est principium Spiritus Sancti, quia sonat Patrem nullo modo esse
principium Spiritus Sancti quod est contra fidem. Ideo dicta, et DD
predicantes Spiratorem, sive de solo Patre, sive de solo Fi
lio, tenent sumatur principium ad principium inadequate ex parte Sppo
ti, licet adequate ex parte virtutis, quia sic intendunt astruere
re hanc veritatem Spiritus Sanctus ab utroque procedit, quod salvatur
tamen in virtute Spirativa sit adequata in qualibet Persona et quod
libet Persona sit principium Spiritus Sancti inadequate quatenus suppositum.
308 Hac
doctrina posita, sub quibus constitutis datis est, an Spiritus Sanctus ex
ratione sua peculiari tanquam producti petat esse ab eisdem suppositis
ut est petitio unius principii, ita ut sicut non possit sine pri
cipio neque esse possit sine hoc supposito. Scotus in suo ...
asserunt Spiritum Sanctum ... non procedere a Patre et Filio ut a
... supposito. Oppositum tenent DD Anglicani, et eximunt quos se
quuntur reges Angli. Sit prima ... Spiritus Sanctus ... procedit
a Patre et Filio, ut duobus suppositis distinctis. Secundo adducit

effectivo sive de eo & ab insedente, sed: Spus Stus pro se sit neque ad Patrem, neque ad filium refertur, quamvis Pater et filius sit: ratio vero, quia Spus est ad Spirantes referri. Ex quibus sic arguo Spus Stus procedit ab illo, ad quem refertur ut Spus est; et ut Spus est refertur ad duo supposita distincta: ergo procedit ad duobus suppositis distinctis. Probatur minor: ut Spus est se refert a Spirantibus ut duobus duobus Spirantes, ut duo supposita distincta: ergo.
3.o Probo
a ratione Theologica: Spus Stus procedit ex prio et filio mutuo amore excitato, et nequit concipi prius ille mutuus amor excitatus, quin dentur duo supposita, se ad invicem amantia: ergo procedit ex duobus suppositis, eadem inter se amantibus: ergo procedit a Patre et filio ut sunt duo supposita. Minor certa est et maior confirmatur ex dictis Patribus. Patribus audiamus dicentibus tolianus: Nec quidem filii, neque patris tantum, neque filii tantum, et sic Patris et filii Spus dicitur... ab utrisque simul procedit monstrat quia Charitas sive Unitas amborum agnoscitur. Ad haec tamen Patres docere, Spus Stus procedere a Patre et filio quod omnes Catholici fatentur. At docent procedere per se. Denique ergo Spus Stus procedit a duobus; dubium hoc est de nativa origine Spus Sti, et quia eius virtus probanda reperitur in duobus, quod praesens est resolutio Spus Sti, qui aequivoce procedit...

in virtute spirativa ut in uno solo.

310 Pa. e: quia pater, et filius Spiritus sancti dant rationem congruens procedere ab utroque iuxta Latinos: ergo Spiritus sanctus procedit ab utroque. Probo ant: ratio propter quam procedit ab utroque iuxta Latinos est quia Spiritus sanctus est charitas amborum; atqui ideo quod est Spiritus sanctus, se habet ex parte Spiritus sancti: ergo ex parte Spiritus sancti datur ratio, propter quam procedit a duobus. Maior est expressa in Patribus ... qui est constitutivum resideat Spiritus sancti ratio ... non est mutuus amor, nec charitas: quia hoc est contra ... ubi datur ratio ... non est sapientia ... dato, quod ... Spiritus constitutivum ... arguo: Spiritus sanctus ratione ... petit quod sit ... amor, quo Pater, et Filius se mutuo diligunt: ergo ratione sue ... petit procedere a Patre, et Filio se mutuo amantibus: ergo a Patre et Filio ut a duobus ... opposita.

Articulus 2. Solvuntur objectiones.

311 Obiicies 1a: Spiritus sanctus dicitur ut nexus, et amor mutuus, non ideo procedit a duobus: ergo non procedit a Patre et Filio ut a duobus, ... Probatur antecedens quod Spiritus sanctus ... est nexus, et amor ... suo ... No ans, cuius ... nego: 1o quia Spiritus sanctus procedit ... ut nexus, et mutuus amor Patris et Filii. 2o quia ex parte ... Spiritus sancti ... amor mutuus ... ideo ... dicitur nexus et amor mutuus ... non quia ... ut distincta ab aliis ...

amadi. et qa. Sp.i Sti se inia. mutuo amor: go Sps
Sps. hbt Zlgi amor mutuo; go e Spr sp.s bend. Zlgi
do Spota, qz muto se amand, et amre nectant. Obii

to: Si Sps Stus Sse pcedit a Pre et flio, ut si
mutuo diligntib, bus Spirard, et hoc dici ngtio: g
Sps Stus n ita pcedit. Sta p mari, qd Sps
Stus Spirard, pts volt ut Sta ab amre; qo vol
tas dna pd inaei fo illstrata cone dns et ut
obti fij e prius Spravy: go Sprad. to Ps volty ut
amaeny ut Idin. Ho mary, et lg pts paoni: h.
Za Sbla voltus n e prius Spravy. to, qa. Sk ofe
virts Sprava n 3gr Zpdita ni pd in bu Spoto.

313 Ootio S: virts Sprava e equi Sfecta in uno ac in bui Spoto: go equa pt pdre Spy
in uno ac in bu Spoto: go n rgrit Sse bus Spotus. Cd arri no Igss; Zq virts Sprava ni
Zue Zpdita in uno ac in bu Spoto. Replas:
virts Sprava auipre Zpedio Sf flij Lt n he
rd a se Zpedio talis virti, et Lt a se hctz Z
pedio Z; Zqa qdqd Lt hct, a se hct: go virts Sp
va n hct Zpedio Sf flij. D ming: Lt hct a se
pedio adeqt ills virtis no: Zpedio, Zadeqs, Ido.
Lt hct ~~iu~~ ee virts Sprava Zpedita, Sd hct ee ih
tg. Virts Sprava n e Sfecte Zpedita, dy n Zlga

ue in primo elicitivo amoris mutui, quod prius negatur de suppositis.

312 Replicas: operatio volitiva sicut petit esse conditionis in prima, ergo quoniam eius lumen intellectus non est foecunda respectu productionis, ad hoc est sufficiens ad operationes voliti. Distinguo: quia foecunditas volitiva non provenit esse a foecunditate intellectus et dicitur ab intellectione essentialiter. Argumentum sed obiectio ad summum probat quod Spiritus Sanctus non procedit esse a intellectione id productio a Patre et Filio; non quod non procedat esse a duobus suppositis quia non potest quoniam esse nexus duorum. Ergo omnis, et peculiari ratione operationis volitivae id est dico: et peculiari ratione talis operationis non ... ideo ... ad paucos ... quod quoniam foecunditas volitiva non procedit esse a foecunditate intellectus; sed foecunditas voluntatis debet procedere esse a duobus suppositis, nam foecunditas volitivae debet esse ad nexum duorum ad mutuum amorem.

313 Obiectio 1: ideo veritas personarum non requirit esse ad productionem ad extra quia quaelibet divina persona habet adaequate virtutem ad productionem ad extra; at quaelibet persona habet adaequate virtutem ad productionem Spiritus Sancti; ergo non requiritur esse duas personas. Omissio majori, probatur suppositum. Disparitas ad propositum constat est, quia quaelibet divina persona non solum habet virtutem adaequate in ratione virtutis, sed etiam in ratione principii, quia nihil est ex parte creaturae, sed ... essentiae pluralitatem suppositorum. Oppositum evenit in Spiritu Sancto qui esse procedit ut nexus et amor mutuus utriusque personae: ideo quoniam quaelibet persona habeat virtutem adaequate, non tamen est adaequate principium quod.

316 Obiio 2 ab atorre [illegible] Ss. de Trite Cap 12. Sicut Pr et filius unus [illegible] relavi unus Creator: sic relavi ad Spy Sty unu prium. Rd rlave ad Cras ita e unus Cretor, ad [illegible] [illegible] aiend i Trtas: go ad Spy Sty ita e unus Sprator, ad ad Sprag [illegible] i [illegible] [illegible] potory. Ss. Stus [illegible] [illegible] vba pare [illegible] [illegible] asserad nempe patndy e Ps et flius prius e Spus Sti, n do pria: [illegible] obta vba [illegible] Sts Sprand Cretors et Sprators in raoe unius pri nil [illegible] pard de plurale aud ute [illegible]. Imo [illegible] med To de Trite Cap 3 ait: Spus Stus [illegible] ma Chartas [illegible] Singens: et hiis [illegible] alibi repetit.

Arlus. 5.

[illegible] Spus Stus [illegible] a filio, [illegible]

317

Spus Stus ita de [illegible] pcedit a Pre et filio, ut impole [illegible] Pre et filio n pcedre. Sni n [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] Ptts [illegible] [illegible] hypotg impolg [illegible] de [illegible], [illegible] [illegible] Spus Sti a filio [illegible] rao, [illegible] [illegible] ab lo. [illegible] melius [illegible] [illegible] [illegible] Borre [illegible] [illegible] in re alga [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] deluvius [illegible] [illegible] [illegible] hyposis, ut talis [illegible] in re n ee ad [illegible] [illegible] an res [illegible], l [illegible] [illegible] [illegible]

l. nō ū lg dupty de qā plis vit. L. Tr. h. n. ad admi
rauit, adhuc meretho, 3, leg. 3, bene arguiend.
admrauy n. eā de gā hoīs; dg.ª n. mere equus
ēs, Jr. n. d. ē ai, inferimd. al. ū desla equi.
2.º 18

Sequi.

tur pcedit a D., d Flo. queuere, an Sta Flio n.
pcedrd. ab lo dsgueve, eiōs ac grecrere, an si
so qdi 3ª Sta pcedni a D.e volt. d n. pcedi
ret. rni pcedre a Flo, beat vūt dsgni a Flo pcedenta
a De. S. lty. D.º erloviās, eis pota eglet huic:
an in mūs, Sln. qestio, aid epa ad pcefs, s i rao
dsguend. ung Sloz adala. Sy, ty n. eā flio
dsgndy, Sti ab lo n. pcedrē, ē Sa D.io Angū,
q̄ Sta imd oes Thg, d D.i Eximijs gsimand
Sctiuj. Adhuc ei dsgdy, vet pt Ocainj, Gre-
brieg, d Vaciorig, D.r Sotit ī, hac Schola.
Mūd Aureolus docend, Sūy Sty in la hpoti
a flio ū dsgdy rlu, d n. Scolit.
3.º 19

Sit nra D.io Sti

Sanctus n. pcedrd. a flio, ab lo n. dsguerd.
Deduitr v ubi. Soanis Thoi in flotino Sesso.
18 § Diuturni, ibi: sola rlao una sei ty greca
a latinos D.D. una pcede Sloas mepla in
is n. ula rlaraoe, qb vi rlaoīs D.io a flo
d una Sta ab ala dsfrant. Iulij Toletany

llg de pcessione pdicu ignis de dnis personis aeti:
i numery z n... pt adjvig ... nu-
mero carent qi ad se sit. i ctesnd 5 de Trini-
tate l 1. q pri sola in Trine dicunt ulo mo
ad se psa, t adjvig dicunt. S Bernar l 5 u.
la 2o d: qd alt a alto, l alt ad altg vera-
ne dic psoary sene dsignao. Indg S Anselm
Epist de pcessione Spus sti Cap 6: hec sola co-
pluralitiis e in Do qd i Ds de Do pdoby
io pt rlao.
320 Hnc Deducit rao efrax Dnis: xta Dila
ed 22 sola rlao i rao mlplndi psoas: go sla
rlao e tota, d adeqa rao vez. dlis dstois u-
nius psog ab ala. Enty mema i gslg i gga-
zatis atoritibg, xta qas dstio, nyrus ... psoarg
uie orit ex rlaobg. Sbmo: d si Spus Stus pro-
cedret a filo n dard in Spu Sto rlao ad filig:
go nec ... dstio a flo. Std pmiri, qd in lahy
psoni Spus Stus ucc referred ad prig, a quo p-
cedret: d si n pcedret a flo: n go referrid ad filig.
Ugd: xta Scotus vi hypostiis n dard in Spu sto
rlao opta ad filig, d solu rlao opta ad prig i
dstio Spus sti a filio: go n dard in Spu sto
dstio a filio. Mir nitit Sancto lo Thgorg pro
in dnis oia, et ibg ubi n obe rlaoiis oppo-

311 Dein. sicut, flg is rlaog mlplari indiu.
ssog afere & stog: hic ag rlao grei aud opta d
dirta, glis e rlao virtis gduug ad ey gducib, aud
parta e z dita, zz, lt n e de gere gducio nec bz dirte
respiad. e zz sicgns adsstog afserg: talis e rlao gni
tis ru Spus Sti. sd gia e: xta xtortes ciatas rlao
zz, sla i rao dstui gr duas sgras, e rlao, gâ st ad
zvig: et dug ssog st ad zvig gr rlaog mutz, e n
de dg partz: go rlao muta e n dg parta, i rao ds:
tui, gr duas sgras.

312 Vgdo: xta Goleang ciatg xplans gâ
rro, ssog dug, sind ad zvig; go Spus Stus i ad z
vig ru Dei, ac flg stad in eo, go ad Ds, e flg
respiad, sid D r e ad flg, dflue i ad Ds; et Pter
e ad flg, dflue ad Ds sig gr rlaog mutz: go Spus
stus e ad Ds, & ad flg sig gr rlaog mutz. Vgdo ultio:
ea sla ca e in Do pluratis, et i D de Do: go
ea sla ca e dstui Spus Sti a flo, go Spus Stus
s Ds da flo Do et in h ecce gnua r ao muta: go
sla rao muta e ca dstoi, Spus Sti a Flo. Vgd
tndg: ido gnitas e sgrao acva, sid e silio flia
atio e rsla acva sgrao, n dsguis gr se rlis, ga
lt sind rlaoes dug, n sit rlaoes optz, et dirtz. et
in hgost Dnis rlaoes flg, & Spus Sti n eund op
toi e dirtz: go in tali hgost flius, & Spus Stus n
dsgrend rlis zvsa. sini deendg e, gd sed num

3p ... raoe n pra rati refri ad pti, et ad ps ry ... a ... , ... n pra rati referre ad ps.

321 Diparatory ... ryy cy ... trio, ey qd ee et e argtis bene parti ... usq raoe dispartae sufire ad ... , et las sy qq ... pduoe pavq, et toalu ... raoi. Raoe aqd plos e, qa ... trias ngt, ... pbs pduobs toalbs, qbus ... pry pi pdre pbs pduobs toalbs, plures ... tror ... rlii ... Nec pdd ... efugiy, ... qd e esf ... : ideo ... laoe ... in pduobs acuis nempe in acua gerave, et pvase n suficiend ad ... in dni, qa n pt pduoe acuq rlave ... , et nq rlaoe ... in pava graoe, et pva ... in la hpost pduoes pavq, rlave ... no nq suficiunt ad rlq ... in dni.

322 Raoe la apri psioe n e ad ... qa nry argq n ... o ... pdiente pbs pduobs ad ... pduty ... pbs pduobs, et a prio ... hy grao ..., et pvaoemacuas, ad ..., qi in hpost dni ... bere ... hy graos, et pvaos pavas deduta ... pavite ... raois, sic: ideo ... in dni, pt hy rlii ... graos, et pvaos acuas, qa n pt rlaoe ... , ... qary ...

ab ala i. Et in ca hypost orao, et spirao passiva n
cum sint ratio opta, seu garz una ed ab ala:
go in la hypost quend sint identari in coelstro. Itn
Sidit, in la hypost gravz et spravz passivas n' ee p=
duoe tvales dis ravoz, et u pduo es eiusdem tri et
quti' sil pdui pz simi, et p volz, sive pgravz, et
p spravz.

855 A raoe pad I°: impla, indivis oppositio
[illegible], Sine raoe opta. et in hypo Divis n'dare re
[illegible] Spiu vi ad sigo nyg distio. Sed mar:
[illegible] divis oppo quad eins, q' n sude in raoe p=
[illegible] e pduti, et rao pducentis et pduti e raoopta:
[illegible] Mar prop q' e prosz thgiu pad: q' bdala
[illegible] rad eins omi e limtaoe, et confeoe l'bti
[illegible], ut no opti a se' q'ree, et n' ee etita
[illegible] opte tri' distioz n' esdi q'r ee illimiatz dli=
[illegible] Dica dit se ate tri' limitaoz; q'r uniz ealle
[illegible] et ald, sit limatz, et tien omi oppo q' eo,
[illegible] p' raoe, hz limtaoiz q'edere pfeorz
[illegible]: hz oia ringuend in D° ibi q' Sed oppo quad
[illegible] ibi Sed rao pducenti et pduti.

Articulus. 6.

Arguunt contrarium.

Arguunt 1: [illegible]

Sed q. aliqd ꝯtuit in hoc ee qr resquit a yocuq. rel.
ftus in ee filij ꝯstitutis spirao; et n. spo spirao; ac
go spirao; et n. p. spirao; actua requirit ab spi
go est in diuis. hypost. unica filius n. ee spirari
non requirit ab spu sto. Ergo: spirao actua in
p. ꝯtio: go n. pt spirare qr ad ꝯtiua ꝯstitui
filij: go nec ad eorum ꝯtagin rao e [illegible]. [illegible]
argt. [illegible] [illegible] mirus: et n. spo spirao; [illegible]
3. omis: et n. spo spirao; actua radualit [illegible]
[illegible] ad hendu [illegible] spirao;. spirao; [illegible] actualit [illegible]
supposito no. In hypost. go filius n. ee spirator, [illegible]
red in ee tri ad qra pducto [illegible], q [illegible]
et [illegible] jadeque ꝯstituere dni filij in ebe filij, [illegible]
adeque ꝯstituere filij, q nam e in ee tali, [illegible]
ai spu, sto; q. et h rao e ꝯtui [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] hendi in eodem [illegible]
387
[illegible] ante [illegible] [illegible]: go n. pt spirare qr ad [illegible]
[illegible] ole [illegible] in ee [illegible] a filio [illegible] filij [illegible]
a [illegible] [illegible]: in ee [illegible] a spu sto, no. [illegible]
[illegible]: go nec ad eorum [illegible] [illegible] in rao [illegible]
[illegible] [illegible]: go nec ad eorum [illegible] [illegible] ab spu sto
[illegible]. [illegible] ad [illegible] spirao; [illegible] in [illegible]
[illegible] a [illegible] [illegible] in [illegible] rao [illegible]

[illegible] pergit virtus gravis ad centrum, et levis ad contra [illegible] ideo [illegible] ad virtutem spirativam [illegible] Patris [illegible] Filius. [illegible] a virtute spirativa [illegible] ab [illegible] ad [illegible], non [illegible] in [illegible], [illegible] respectu ad [illegible] Spiritu Sancto.

328 [illegible]: si Pater non spiraret, et spirando solus Filius, adhuc Pater distingueretur [illegible] non [illegible] a Filio, et etiam a Spiritu Sancto, [illegible] in [illegible]: quod si Filius non spirando et spirando solus Pater adhuc Spiritus Sanctus distingueretur a Filio. Ratio [illegible] est, quia tota ratio [illegible] nam Spiritus Sanctus tenet [illegible] distinguitur a Filio procedit etiam [illegible] Patris. Omnino [illegible] quod non [illegible] valentia, et non [illegible]. [illegible] [illegible] est [illegible] in [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] Spiritus Sanctus procedens a solo Filio non [illegible] opposita relativa [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] in eo, quod [illegible] [illegible] non [illegible] Spiritus Sanctus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Spiritus Sanctus [illegible] procedere. [illegible] [illegible] opposita [illegible], sufficiens est ad [illegible] [illegible] Spiritus Sancto [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] opposita [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible], sufficiens est ad [illegible] [illegible].

329

[illegible] de Matrimonio

pos n̄ disquit ab Avo sig̃ s̃ miatq ab eo orig̃, d̃ sitũ s̃ sug̃ ẽiq dstq dinq ac s̃ solq gritq adeo ut et n̄ mi̇ed ad lo mate, adhuc ruit, d̃ s̃ olit disquerit ab lo: q̃o in casu hposit spes stus s̃ iugq s̃ solq gritq, dr̄ s̃ miatq oriog rlaug iq lc abire disquerend. Inutlis ẽsta, in eo nimis̄ [illegible] trius.. oo anti, na disp. Situdo Avi d̃ Nepotis ad lt sig̃ afferi, id rlao pduois d̃ pducti, lt sig̃ miata, sid d̃ miata sig̃ pritas orgnis, d̃ calitis, ẽli gad usni ad ẽfundq uq dstog ẽr etrea, sic miate rlata.. sid q̃o rlao opta pduoi ad pducti, gs hd Avu va Nepoti, sufit ad ẽfundq dstogre xiq ẽr los; qa lt nil pt so, e siq pdura eij miare, ita d̃ rlao opta, lt miata, pduoi d̃ pducti ẽr lq, d̃ spq, sq, sfid ad ẽfundq dstog [illegible] liq e q̃d dstio ẽta ẽr Aoq, d̃ Nepotq n̄ dri inq sa rlaoe, d̃ in pria dsta ẽdali utr. q in dstio pria ulq rei cretq limtao d̃ rei cretq n bend disqui sq genes rlaoes, d̃ raoe prq limtaois. e trio evit ẽn dnis, ubi dstio n̄ po
re ni raoe riaois.

330 Lxtas l x cod:. cdaric cali in q̃o ed 1a p̃soa, d̃ ingenita psoa q̃b moti

ira d eond dz h. d dignitz pfoz. d ab oz ta squi
stus pcedrd, adhuc dsgerd nile ab ala ta dig=
gnita pfea; d n pr vlaoz opta, uz ab ea pso
a n pcedrd: go p siz prius pibz. Instat 3a
scotas; 2a in la hypoli zr hz pioz, aga squi stu
h pcedrd, d ply spz, tz nladrd rlao etz dsparte,
d n mutua; uz talis ta pfoa nlz adztra vlaoe
dird nec virtis pduve, nec tri pducti, dxe
scotas dstio z dnis n pt stare n ante vlaoe, lz
dsparta, d n mutua: go zr lz hz pioz dsgz
n dare dstio. Dr Adjsurss nada i mar dstntz
2a ssgota z plaoe lius hypolis dsird prius, et
qo desumda e in dnis rao dsteis, nge rlao ad
3tra.

331 Instai 3 x codz: ei miati ab alo n esse
d zuz dstivuz eius, qd dit ei miat a ab lo;
d rao obg3 unu dsguit ab alo bd ei dstivuz esse
dzuz eius: go hz rao ngt stare, in eo, qd unu
ab alo miati s. D marz: ei miare ab alo p
actalz miarz pceaoz n esse, dec, omio; ei mia
te ab alo p slg pavz, pro eiz zuz miarz pdui
tiz ab lo, no marz, d ta miri, pariter dsgdiz
i agns.. Dt zca dstio tri miate pducti respu

primo miatè pdcenitis n° trá in actuali possibe mia ta, tunc tg miate pdatur, qlar in eē jre ostitu p. 3 eg ûiu miatg pduiilitg a primo miate p duco.

332 Argued 3°: filius dsquit psolit a Spu S.º p aliqd qd i de race p̃g; d virts Sprava n̄ e de race pso p filiis; qa te stuit in eē talis pso p filig eā, d filiaog: go filius n̄ dsguit a Spu S.to psolite p virts Sprava: go in hrgi qā filio dffird virts Sprava, adhuc filius dsguerd ab Spu S.to. Ja mari. D mirz; d virts Sprava fr talis n a de race pso filij, amio: q optum dfndemd eg dtuimd fily p rg fecunditg. d virts Sprava radas talis, no mirz. Si vtlius race, ing psg n° fr virts Sprava, egit tg iuismi virtg, dp h ego dsguit a Spra Spu S.to. In hypost Lnis dffird filio hy pga: dtird go filius dstio a Spu S.to.

333 Argued 2: i Sp im pole L'r conved eg n° ped gdre fily d ped Sprare filij tunc Spu S. n° ed filio, tunc m n° herd in fecundg; d eadg fecundita d eodg mo, go derit in Lah pos. direre eg in casu, in go Spu S. ho astio n° g. cedre, dt d filius etrd: goeg in tali casu Spu S. ...

est fine. Omnio spirans in rel., qq. essentiali in hypost. ma-
rias, dr q° et P.r sn qed pdre. filij, omnio qq si
logici ptas, e no dqst. Pro Spus, hec a filio dsquere,
qdr P.r n qed pdre filij, et qed sprava [illegible], q
tum filius idpote sprecialis spolis est. et Spus Stus
bd rlic dsgui agobd spoli. In hypost Dnis filius n
suppt. cmgolis, sgndg & n cap Spus Stu afilo n bd
dsgui.

339 Arguunt 2: in hypost Dnis filius et Spus Stus est
de tus pdutus: ergo dvers dsgui rlic. Pro ani: illi in
re rlic tus ngt nalis pduc valg pduobg toralibus,
[illegible] raoi, Ain Dnis hypost pduo filij, et Spus Sti
[illegible] & pduoes torales, et dvise raois: una m est fc
[illegible], et alta fp volte, gary qobd filiu pta dsgueend
ab ala: ergo. No ans, et miry pari; nes [illegible] pary
D: pary qobd filia [illegible] pta dsguerd fr abala, o
mio: dsgrd rlic no. In Dnis hypost pduo filij, [illegible]
et pduo Spus Sti fc volte n eand dg rlic pduoes. [illegible]
[illegible] & rlic pduoes acca grao aivaosi est
rao aiva Spus, [illegible] volte. Rao o oadq; g a h [illegible]
[illegible] pduo acca fc [illegible] n o rlao orignis, et opta
ne pduois acc fc volt: pari in hypost facta pduo
Spus Sti fc [illegible] n o rlao orignis, nec opta ru pduois
pari fc volte.

335 Instas: in facta hypost. processio per volunt. est pro
prius omnia spiritu sancta, sed modo est de eiusdem rationis, ac modo est
et modo est pro adequa, deficta vlt. a processione per intellig.: ergo etc.
D marg: est sit modo e d eiusdem rationis, ac modo ipsa
illa ratione processionis per volunt. omnino: alia alia ratione, ut
ipse referibilitas ad prius, ad quod modo referri non. Insta
ta hypost. processio per volunt. non est eiusdem rationis, ac nunc
alia ratione, sicut ipse referibilitas ad prius; quia modo est
ipse referibilis ratione originis ad prius, seperato de
lit. conveniens patri, et filio procedenti per intellig.: modo non
prod contrari ut separa processione per intellig. In hypost.
nunc processio per volunt. non est ipse referibilis ratione originis
ad prius seperatum conveniens tres ~~procedenti~~ procedenti per intel-
lectum, et ex defectu huius referibilitas non repugnare tam
non ut processione separa per intellig.
336 Instas rursus: productio per intell.
quae daretur in hypost. bruti est ratio, et productio per volunt. non est eiusdem
ratio, et productio, quae est ratio, et productio quae est ratio non est bene
ex non sp. et vlt. ex, et formalis productio: ergo productio per intell.
et productio per volunt. non eant ex sp. et vlt. productio. Stat ostendi
mari, quod terminus per intell. productus est generatus, et terminus per vol.
productus non est generatus. D marg: productio per volunt. non est
ratio, ly non includit solum ideo, in a vlt. ~~f~~ exclusivo, quod
de quo non verificatur in hac vlt., et exclusivo quod productio alia

p volig n e gerao; nec qd prig aive p volig pduens
n i genitor; qa rlacas flenig in eiusmi aiu, pdu
bbg n st opig, ad, osprte se hantes pr se. Idq gsi
endg raos dadg e in 2nis hyposi de pava pduone
p voltg resppu gravis pavg, de tro pduto p volig
ru tri gerati.

337 Arguunt 6 fflius in 2nis hyposi exprimrd
ptg, qd n e in Spu Sto; et in eiusmi pto stad sufns
rao dstois flij a Spu Sto: go in tali hyposi stred su
fns rao dstois flij a Spu Sto. Sed pmari qd flius
exprimit ee a 2e volig, et hoc n reprimir in Spu
Sto. Pmarg: exprimrd ptg, qd n e in Spu Sto, pg
dcaptg ptg Spus Sti, ita; qd n ee in Spu Sto e exclu
og idntis rlis ciq lo, no. Flius en la hyposi exprimrd
ee a 2a vol i; qi dcaptg n ee flius in Spu Sto, nec
exprimrd pg ptg Spus Sti coerg n ita n ee in Spu
Sto e exclusg rlis idntis. Nec obstad, qd eiusmi ptg
defo n idntica eig Spu Sto; qa exclus talis idntis
n pcit ab eiusmi pto, et a pto virtis Spirant, hrgoe
338 qd sit tru, qi e so a 2 pilig pcedit.

Arguunt
tiq ab atorte. 1a e dcit flotini, qd e hyposi 2nis
e ifert dstog p soarg in Lla. n vo qd flius et Spus

Sctus identarendus. R. neg. cum aspo Flohing, qd Sctus Spus sic
Sctus per solo Patre procederet, dna ista diceret in Sctis Pa-
tribus: hoc tamen infert a dicto Rco, qd Spus Sctus a filio
non procederet, et adhuc tunc diceret a filio, ut Graeci qui
quos leviter dignus fatebantur; neg. Responso, infertur non esse
neg. rationes originis unicum dicitur Philosophi ad aliq. [illegible]
designant: quousque [illegible] neg. Philosophi non di[struck]eandre
rationes originis, procedunt sequi neg. digna.
§ 39 Spiratorias in [illegible]
Epist. de Processione Spus Sti contra Graecos Cap. 8 ult.
prop ad processionem Spus Sti a filio, non ex distinctione personarum filii
et Spus Sti, et a vice versa, sive identa essentiali [illegible] personis.
Primo in loco citato S. Anselmus non parere processionem Spus
Sti a filio ex distinctione personali utriusque; id tamen patet ex ultimis
Cap. 8 eiusdem Epist. per verba neque [illegible] Inventia: hic
illa ea pluralitas est in Deo, ut [illegible] de Deo, quod totum
dici [illegible]. Spiratoria in eiusdem Anselmi Cap. 8 [illegible]
de agit, ubi dicit [illegible] et illa processionem [illegible]
infert per haec verba: [illegible] distincte nativitati, et processio
is referunt ad invicem, ut dicit, et aliter ad invicem. R.
rationes [illegible] per filium et Spus Sti [illegible] utrumque in di-
mo, [illegible] procedendi [illegible] atque distinctas, de qua
Anselmus non dicit [illegible] Primi; quia est distinctas or=

ta & vlaoe mieta seu organi, et insuad idg Affirma
in illi obiis restruend adjuncs

Artic. 7.

De missione Spus Sti.

32.
Istad & Evanglio
Persona Spus Sti, sed et Spus Filii ei missas. Istad etj
Patr Ingo, dico, Fr Sesno. Dgn missi qa [illegible]
missio involvet origny, Pstg lg prialit dit, Sut
3o Di reggad orgo pava, Sti etj reggad pava
missio. Istad ptea, nec Filiy nec Spus Sti mitti posse
p imperig, aut dicly mitentis, qa imperig arguit sb
iectiog, et dicly ignorg; et uptr reggad dnis sspomi.
Missio dna dicit in ptng, qualy, seu visiblg, et inv
ing, seu visibg. Invisibilis ē qu Sti p algd dong gra
ny, et Squale: ita mitit Spus Sus p grg sntifican=
tg, et inhitd in nob, tg sb in typlo. Visibilis ē qu
Sti p algd crg corpralg, ē ving: ita missus ē Spus in
colubae Specie in Jordane, et in nubis lucidg Specie
in Tabor, in Spe flatus, et lng uary in die Pentecostes.
Affirmo
Prodns Pers missog ab rgmisd. Ly, gd Persona missa
Procedat a mitente. Ly, gd dei alqis esus creatus
Speaalis ē hent ea. Persg mitig et dlg a mitente.

Rao ē, ng mslo indivui ē aparit [illegible] mi
in fra creata sibi propria: sic sicut filius mi
ē a P°, d F in die Pentecostes q^a tunc in lingui
igneis aparuit hij & dna ordinaoe speciali sanct
tib;. Sic filius mi ē a P^e in mundy, q^a a-
paruit in carne assūptio [illegible] filo assūpta. Itaque
[illegible]. msos dnary [illegible] certa supponi
[illegible] theologi. Unla [illegible] doctory [illegible] [illegible]
322 [illegible]
ug mslo justis i ei, d grie msio. [illegible]
[illegible] msos supponi oes de invisili nat[illegible]
niga dego a[illegible] cy dni theology. Rao ē. q^a
invisibiliter msa apud in fra sibi gria, dri dni
alis [illegible]. [illegible] in msoe sgas [illegible]
grag. Grag infusio ē fra in raoe [illegible] agrian
spus sto, q^i [illegible] speciali [illegible] hij dony, et
[illegible] [illegible] [illegible]. Nec obstat, q^d [illegible] grag
[illegible] [illegible] in ana oes [illegible], [illegible] oes mi
tan, q^a istā infusā hic spus stus [illegible] speciali
[illegible] q^i [illegible] speciali [illegible] hij dony [illegible]
nory. Nec rg obstat, q^d gra i dnis toti [illegible]
i m dnis in raoe essus, n in raoe [illegible].
323 Dubium

an de facto missio visibilis facta sit in re visibili?
R. [illegible] cum [illegible]; quia quando Spiritus Sanctus missus
fuit visibiliter in specie Columbae ad Christum in Jordane,
non fuit missus invisibiliter secundum gratiam; quia tunc Christus
nullam de novo gratiam accepit, cum totam suae gratiae plenitudinem
habuerit ab initio conceptionis, utpote sibi debitam
ratione unionis hypostaticae. Dubium 3, an missio divina
aeterna, vel temporalis? R. esse temporalem; quia requirit
effectum [illegible] qui requirit terminum creatum, qui [illegible] gratia
vel visibilis, vel invisibilis, specialis [illegible] missionis
cum [illegible] sit temporalis, ipsa missio erit absolute temporalis.

322 Dubium 2, an missio visibilis Spiritus Sancti facta fuerit ad Angelos, et ad justos, qui adventum Christi praecesserunt. Affirmative cum S. Thoma. Ratio apud plures: quia missio visibilis Spiritus Sancti fit ad eos, qui fuerunt capaces gratiae [illegible]: et tales fuerunt Angeli, et Justi ante adventum Christi. Nec obstat quod Joannis 7 dicatur, quod ante passionem Domini, nondum erat Spiritus datus, quia nondum erat Jesus glorificatus: quia ratio aeque militat in Angelis et Justis ante Christi adventum. R. cum S. Thoma, testimonium illud esse intelligendum, de data cum [illegible] missione visibili, quae facta est in die Pentecostes. Nec obstat

tū vī. q̄d visio n̄ fiat ad Beatos ēē, gtia, ttē
g̃ndiges ēē q̄ grag. Nā absq̄ dr̄ Thas, q̄ā adm̄
mitti ēē ad Beatos, ād absq̄ ro adhuc d̄ipp
ĩrra. rēdo m̄ a gtē cuj erit, ã mīsio n̄ sit m̄
ad D̄ g̃ ẽlue, ē dicti, iī ūtime uti d̄o. ēū
ũios, n̄ hucerun suti ante d̄ē advnu nec d̄ic
g. in so ly. creaois ād.

Dubiu S, adigna d̄ ro
m̄ssi pr̄ie dicad ad ōra ĩrrag, ũs ē Semp. ē
d̄ nra, us Thgorz Dni q̄ h dicd d̄ tepla, sh̄a
re, imo ē, ũricare, h d̄ē insig. de 4 plīs ũ tp̄ ro
rā q̄ digit Dna Svicao, ē de teplis tp̄ de loco ū
tioñ ē. a. d̄ Specal eleñ ad se Dicandu. Nem
q̄ si sit pole, Dnz ēēs q̄ p̄ d̄ij posie cenir. m̄
ĩrrali ṫam. d̄ora ultra pr̄ie mitterē ad hujdm̄ d̄
rag. eq. Dubiu e, us ad m̄ Sp̄ttu tale Speci s̄
ad cuj rag. i n̄a. grag, dicantu q̄ ē. Absq̄
Thag. q̄ ad tale m̄ os nsu ē, q̄ ultra m̄ Dnz, prō
cheu clit in reb. oib, novo Speali mo s ũ creat
tp̄ ĩ ēgle suo, ē, rr̄tande, brīcad; q̄ n̄ aliū si
n̄ p̄ ẽfusas ãra ūriēnti.
S L o
Dubiu ulmū, ē Speale
in h puto ē, q̄ing i Specal s mes, q̄ Specs fir

in ana Xti e o. sec. nisi. en lis donis gr. san-
tificanti. Cum e. eius [illegible], ita ut opus [illegible]
eriones ad Xmo Saren. ... ij dona creata gr.
... spec. Spus Sti dari nobis re va Xum
... Spus p. influsos grg. Sic spoto dfase
in ... q. hic mia Speali, go Spus Stus
... dona sua ang. Xti ... alorg. ...
cum Xum Sarem, Molina, et Vazquez ... Speals
... go Spus Stus e in ana Xti ... in ... ima
... ac ... ipsa in ana p. dong ... grj.
... Spus Stus n. hēt in la raos ... imn
... Stne ... ... Xum ... ...
... ... impole Spus Stus n. est ... ang. Xti
... ... adhuc in ipsa est ē mere raoe gratia
sanctificanti, gstdu hēc in la mere.

327

... rao ... e. ...
... grar. sanctifi ... e. est ... ...
in ana ... ... Spus Sti
... ... gra sancticata: sed unio ...
in ... e. est ... ...
... ... heneste ... ... impole ... n. est
e. ... ... adhuc ... in la rao
... ... sed go unio ... e. Spea-
lis, e. novam ... ...

psni humiti, sic dita portio gra[tia] sanctificans e[st] ...
omi fideles, ad ... ...

32.) ... Arr ...

mis ... fati ... ad ...
declarg. ... ... pole ... ...
psens ... immensitas ... intricats, ... gra[tia] fierd ...
mi psns raoe ... ... ad ... psens ...
psens raoe ... alit e[st] ... d alit ...
psens. ... e[st] ... ... ad raoe ...
fierd ... e fideles ... ... novici, d ...
... ad ... ... e[st] fieri ... ...
... in ... hypostasi. ... ...
... gra[tia] ... novicii ... fideles ad ... ...
... immensitate.

In immenso ... ...
... oceano ... ... ; ... ...
... salvemur. ... ibi ... nra ancora ...
... ubi fides nra ... navigaois ...
Fides ... e ... ...
... Apocalipsi vaticinij ... : ab Oriente
... 3, ... ab Aquilone ... 3, d ab Austro ...
d ab Occasu ... 3. ... ...
... ... undiq[ue] in ... ...

probat S. Augustinus. Cedat proinde gloria et labor in im-
mortale Deus Trinitas in Unitate et Unitas in Trinitate, cui glo-
ria, imperium et sempiternum. Et ut precatione poti-
us quam scriptae opus absolvam de vobis, pro sacra
his mysteriis, pie, et amanter vel se occupantes et
de me Trinitatis agricola cum Nazianzeno
oratione 32 ad 150 Episco-
pos. Vale Trinitas, meditati-
o mea, et Deus meus. Tu
velim serveris et hos
serva. Valete, et
Vos. Anno Do-
mini, etab or-
be redem-
pto 1730.
Grana-
na
[illegible]

Index rerum quae hoc tractatu continentur.

Arlus. 1. Utz dns gausori sint fr. S. filij d'volig.
Arlus. 2. Sus status, et sq. gg. displicent.
Arlus. 3. Sa eligit, et pad.
Arlus. 4. Satisfit adv. argentib.

Ptroa. 3. De dnis Prsois.

Pars. 1. De vlaoy et possoary dhuvo.
P. 1. De zeluoe vlaoy in Esa.
Arlus. 1. Llitai, nymvui, et Lpas vlaoy.
Arlus. 2. Duba zeudntia eca. Spraos avz.
Arlus. 3. Utz dna Esa zedat fr dnas vlaoes.
Arlus. 4. Argta opta.
Arlus. 5. Utz vlaoes dns dicant dsg.
P. 2. Utz vlaoes dns dicant fr Ppeos.
Arlus. 1. Supota et Sej.
Arlus. 2. Sa elioit et pad.
Arlus. 3. Rend adv. argta Phieo.
Arlus. 4. Red obnob.
P. 3. De Proary dhuvo.
Arlus. 1. Sq. gg. displicent, ingganl.
Arlus. 2. Eligit Sa.
Arlus. 3. Argta dria dluunt.
Pars. 2. De dnis Pfois in parlar.
P. 1. De 1 SS. Fritis Ptroa.

Arlus. 1. De priate, qua sub Spos Diui ee fons tz Ditis, et tz Spos Ptris.
Arlus. 2. La rade s Ptris pria ignastibtis?
Lo. 2.. De 2a SS Tritis Psoa..
Arlus. 1. Lare 2a Psoa s Flius?
Arlus. 2. Va dsatis enodao.
Arlus. 3. Obtioes soloun.
Arlus. 4. Lare 2a Psoa, et n 3a e Vby?
Arlus. 5. Argunt pse advrsy.
Lo. 3. Ex quorg coine Psse pcedat Vby Diny?
Arlus. 1. Vtz Vby Dny Psse pcedat a coine to tius Tritis?
Arlus. 2. Solount argta Pria.
Arlus. 3. Arguit pse P Vazquez.
Arlus. 4. Vtz Vby Dny Psse pcedat a conione Lo Vby?
Arlus. 5. Rd argtis Vriys.
Arlus. 6. Vtz Vby Dny Psse pcedat a visione ira atrary?
Arlus. 7. Rd argtis Vriys.
Lo. 4. De 3a SS Tritis Psoa.
Arlus. 1. Exqo amore pcedat Spus Stus.
Arlus. 2. Vtz pcessio Spus Sti s libra?

Arlus. 3. Utz processio Spus. Sti. a Patre et Filio ut a duobus suppositis?

Arlus. 4. Solvuntur objectiones.

Arlus. 5. Utz Spus. Stus distingueretur a Filio, si ab illo non procederet?

Arlus. 6. Arguntur Graeci.